Translated by : DR. V.A. THOMAS, PAMPADY

അമേരിക്കയിൽ 1977-ൽ പുറത്തിറക്കിയ ചലച്ചിത്രങ്ങളിൽ ഏറ്റവും പ്രഗത്ഭമായത് “സ്റ്റാർ വാർസ്” (പുറം ലോകജീവികൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം) ആയിരുന്നു. ഈ ശാസ്ത്രീയ കെട്ടുകഥയായ ഇതിഹാസം നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള മറ്റു ഗ്രഹങ്ങളിലെ ജീവികൾ തമ്മിലുള്ള യുദ്ധം, അനേകദശലക്ഷങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ കവർന്നു. ഈ ഹോളിവുഡ് നിർമ്മാണം അതിന്റെ സാങ്കേതിക വിദ്യയുടെ പ്രത്യേക അവതരണത്താൽ പലരെയും ഈ ലോകത്തിനപ്പുറമുള്ള ലോകത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ ഇടനൽകി.

എന്നാൽ ഈ സ്റ്റാർ വാർസും അതിന്റെ എല്ലാ ഉപകഥകളും നമ്മൾ ഓരോരുത്തരും പങ്കാളികളായി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന യഥാർത്ഥ പ്രപഞ്ചയുദ്ധത്തെയും അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെയും ഒരിക്കലും അവതരിപ്പിച്ചിട്ടില്ല. ഈ നാടകം കാണാനായി നമ്മുടെ സിനിമാശാലയിൽ പോകേണ്ടകാര്യമില്ല. എന്തെന്നാൽ അത് നമ്മുടെ കണ്ണിന്റെ മുൻപിൽ തന്നെ നടക്കുന്നു. നമ്മൾ ജീവിക്കുന്ന ഈ ഭൂമുഖത്തു തന്നെ നടക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഈ നാടകവേദിയിൽത്തന്നെ ജീവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഇതൊരു ശാസ്ത്രീയ കെട്ടുകഥയല്ല. ഇതു യാഥാർത്ഥ്യമാണ്. സമയത്തിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ഈ നാടകത്തിന്റെ തിരശ്ശീല ഉയർത്തുമ്പോൾ ഏറ്റവും വലിയ വിവാദവിഷയമായ ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും പ്രകൃതിയും വ്യക്തമാക്കപ്പെടും. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ സൃഷ്ടാവായി ദൈവം തന്നെക്കുറിച്ച് എല്ലാവരും അറിയുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ കൈവശം ഈ പുസ്തകം ലഭിച്ചതുതന്നെ നിങ്ങൾക്ക് ആത്മീയമാർഗ്ഗദർശനം തന്ന് ഭാവികാലത്തുണ്ടാകാനിരിക്കുന്ന വലിയ പ്രതിസന്ധിയെ തരണം ചെയ്യാൻ ഉള്ള ഒരു വഴികാട്ടിയായിട്ടാണ്.

നമ്മൾ ഇപ്പോൾ സമയത്തിന്റെ വക്കിലാണു നിൽക്കുന്നത്. കാലാവസാനത്തിലെ വലിയ പ്രതിസന്ധിയ്ക്കായി നമ്മൾ ഒരുങ്ങേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ ബുക്കും ഇതിനകത്ത് നിങ്ങൾക്ക് സൗജന്യമായി അയച്ചുതരുമെന്നു വാക്കുതന്നിരിക്കുന്ന ബുക്കുകളും നിങ്ങളെ അതിനായി ഒരുക്കട്ടെയെന്ന് പ്രത്യാശിക്കുന്നു.

E.G. WHITE

കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾക്ക് താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന Website കാണുക. **WWW.peacefinders.org**

അദ്ധ്യായം 1

പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവം

പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവവും അതിന്റെ നിലനിൽപ്പിന്റെ കാരണവും അനേക മനസ്സുകളെയും ഉല്കണ്ഠാകുലരാക്കുന്നു. അവർ പാപപ്രവൃത്തിയുടെ ദുരിതവും ശൂന്യതയും കണ്ട് അളവില്ലാത്ത പരിജ്ഞാനവും ശക്തിയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ദൈവത്തിന്റെ സർവ്വാധിപത്യത്തിൽ ഇതെങ്ങനെ നിലനിൽക്കുന്നുവെന്ന് ചോദിക്കുന്നു. അത് വിശദീകരണമില്ലാത്ത ഒരു മർമ്മമായി അവർ കാണുന്നു.

പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവമോ, അതിന്റെ നിലനിൽപിന്റെ കാരണമോ വിശദീകരിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. എങ്കിലും പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ അവസാന നിർമ്മാർജ്ജനത്തെക്കുറിച്ചും അതിൽ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെക്കുറിച്ചും കൃപയെക്കുറിച്ചും ആവശ്യത്തിനറിയാൻ കഴിയും. പാപത്തിന്റെ പ്രവേശനത്തിനു ദൈവം യാതൊരു വിധത്തിലും ഉത്തരവാദി അല്ലെന്നും ദൈവകൃപ അനിയന്ത്രിതമായി പിൻവലിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും ദൈവിക ഭര

ണത്തിൽ ഒരു ന്യൂനതയും ഇല്ലെന്നുമുള്ളതിനാൽ മത്സരം ഉണ്ടാകേണ്ട കാര്യമില്ലായിരുന്നുവെന്നു തിരുവചനം വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. പാപം ഒരു നുഴഞ്ഞുകയറ്റക്കാരനും അതിന്റെ ആവിർഭാവത്തിന്നൊരു കാരണവും നൽകാനുമില്ല. അകാരണമായ ഒരു മർമ്മമാണത്! അതു ക്ഷമിക്കുന്നത് അതിനെ ന്യായീകരിക്കലാണ്. അതിന് ഒഴികഴിവു കണ്ടുപിടിക്കുകയോ അഥവാ അതിന്റെ നിലനിൽപിനു കാരണം കണ്ടുപിടിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നത് അതിനെ പാപം അല്ലാതാക്കുകയാണ്. അതു ദൈവീക ഭരണകൂടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വലിയ സ്നേഹനിയമത്തിന്റെ തത്വത്തോടുള്ള യുദ്ധമാണ്. പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ഏക നിർവ്വചനം, "കല്പനാലംഘനം പാപം" എന്നു വേദപുസ്തകം പറയുന്നത് മാത്രമാണ്.

പാപത്തിന്റെ ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പ് അഖിലാണ്ഡം മുഴുവൻ സമാധാനവും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. എല്ലാം സ്രഷ്ടാവിന്റെ ഇഷ്ടാനുസരണം ആയിരുന്നു. ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം പരമപ്രധാനമായിരുന്നു. മറ്റുള്ളവരോടുള്ള സ്നേഹം പക്ഷപാതരഹിതവുമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതൻ നിത്യപിതാവിനോടുകൂടെയായിരുന്നു – സ്വഭാവത്തിലും ഉദ്ദേശത്തിലും പ്രകൃതത്തിലും– ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആലോചനകളിലും പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയുന്ന അഖിലാണ്ഡത്തിലെ ഏക വ്യക്തി ക്രിസ്തു മാത്രമായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയവാസികളുടെ സൃഷ്ടിപ്പും പിതാവു ക്രിസ്തുമൂലം നിർവ്വഹിച്ചു. "സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളതും ഭൂമിയിലുള്ളതും ദൃശ്യമായതും അദൃശ്യമായതും സിംഹാസനങ്ങൾ ആകട്ടെ അധികാരങ്ങൾ ആകട്ടെ കർത്തൃത്വങ്ങളാകട്ടെ വാഴ്ചകൾ ആകട്ടെ സകലവും അവൻ മുഖാന്തിരം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടു" (കൊലൊ. 1:16). ക്രിസ്തു പിതാവിനു സമനായവനും സ്വർഗ്ഗം മുഴുവനും ആദരിച്ചിരുന്നവനുമായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം സ്നേഹത്തിന്റെ നിയമമാകയാൽ സകലരുടെയും സന്തോഷം നീതിയുടെ

വലിയ തത്വങ്ങളോടുള്ള പരിപൂർണ്ണ യോജിപ്പിനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവം തന്റെ എല്ലാ സൃഷ്ടികളിലും നിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നത് സ്നേഹത്തിന്റെ സേവനമാണ് – ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിക്കുന്നതിൽനിന്നുള്ള ആരാധനയാണ്. ദൈവം എല്ലാവർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകിയിരിക്കുന്നു. തന്നെ ആരാധിക്കുവാൻ ആരെയും നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല. എല്ലാവരും സ്വമേധയാ സ്നേഹാന്വിതമായ സേവനം നൽകണമെന്നാണ് തന്റെ ആഗ്രഹം.

എന്നാൽ ഈ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ദുർവിനിയോഗം ചെയ്യുവാൻ ഒരാൾ തീരുമാനിച്ചു. അവനിലാണു പാപത്തിന്റെ ഉത്ഭവം. സ്വർഗ്ഗീയവാസികളുടെ ഇടയിൽ ക്രിസ്തു കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും ശക്തിയും മഹത്വവും ദൈവം അവനു നൽകി. വീഴ്ചയ്ക്കുമുമ്പ് ലൂസിഫർ മറെയ്ക്കുന്ന കെരുമ്പുകളിൽ ഒന്നാമനും വിശുദ്ധനും നിഷ്കളങ്കനും ആയിരുന്നു. "യഹോവയായ കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു! നീ മാതൃകാ മുദ്ര ആകുന്നു; നീ ജ്ഞാനസമ്പൂർണ്ണനും സൗന്ദര്യസമ്പൂർണ്ണനും തന്നെ. നീ ദൈവത്തിന്റെ തോട്ടമായ ഏദെനിലായിരുന്നു......സകല രത്നങ്ങളും നിന്നെ മൂടിയിരുന്നു".....“നീ ചിറകു വിടർത്തി മറയ്ക്കുന്ന കെരൂബ് ആകുന്നു; ഞാൻ നിന്നെ വിശുദ്ധ ദേവപർവ്വതത്തിൽ ഇരുത്തിയിരുന്നു. നീ അഗ്നിമയരഥങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ സഞ്ചരിച്ചുപോന്നു. നിന്നെ സൃഷ്ടിച്ചനാൾ മുതൽ നിങ്കൽ നീതികേടു കണ്ടതുവരെ നീ നടപ്പിൽ നിഷ്കളങ്കനായിരുന്നു" (യെഹെ. 28:12-15).

ലൂസിഫറിന്റെ ശ്രേഷ്ഠശക്തി മറ്റുള്ളവരെ അനുഗ്രഹിപ്പാനും അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുവാനും ഉപയോഗിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പ്രിയനും സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരാൽ ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നവനും ആയി നിലനിൽക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പ്രവാചകൻ പറയുന്നു: "നിന്റെ സൗന്ദര്യം നിമിത്തം നിന്റെ ഹൃദയം ഗർവ്വിച്ചു; നിന്റെ പ്രഭ നിമിത്തം നീ നിന്റെ ജ്ഞാനത്തെ വഷളാക്കി" (യെഹ. 28:17). ലൂസിഫറിന്റെ

മനസ്സിൽ അല്പാൽപ്പം സ്വയമഹിമയ്ക്കായി ആഗ്രഹിച്ചു. "നീ ദൈവഭാവം നടിക്കയാൽ" (വാക്യം 6). "ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറും; എന്റെ സിംഹാസനം ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ വെക്കും; ഉത്തരദിക്കിന്റെ അതിർത്തിയിൽ സമാഗമ പർവ്വതത്തിന്മേൽ ഞാൻ ഇരുന്നരുളും; ഞാൻ മേഘോന്നതങ്ങൾക്കു മീതെ കയറും; ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു സമനാകും" (യെശ. 14:13,14). എല്ലാ സൃഷ്ടികളുടെയും സ്നേഹവും കൂറും പരമാവധി ദൈവത്തിനു നൽകുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനുപകരം ലൂസിഫറിന്റെ ശ്രമം അവരുടെ സേവനവും ആരാധനയും തന്നിലേക്കാക്കുവാനായിരുന്നു. നിത്യപിതാവു തന്റെ പുത്രനു നൽകിയ ബഹുമതി മോഹിച്ച് ദൈവദൂതന്മാരുടെ തലവൻ, ക്രിസ്തുവിനുമാത്രം അവകാശപ്പെട്ട, ശക്തിയും മഹത്വവും കൈവശമാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു.

സ്വർഗ്ഗം മുഴുവനും സ്രഷ്ടാവിന്റെ മഹത്വം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിൽ സന്തുഷ്ടരായി തന്നെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവത്തെ ഇങ്ങനെ മാനിച്ചപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും സമാധാനവും സന്തോഷവും നിറഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ ഒരു മത്സര അടയാളം സ്വർഗ്ഗീയ ഐക്യത്തിനു കളങ്കം വരുത്തി. സ്വയത്തെ ഉയർത്തുകയും വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ദൈവത്തിന്റെ പദ്ധതിക്കു എതിരാകയാൽ ദൈവമഹത്വം പരമോന്നതമായിരുന്ന മനസ്സിൽ തിന്മയുടെ അനിഷ്ട സൂചന തലപൊക്കി. സ്വർഗ്ഗീയ കൗൺസിൽ ലൂസിഫറുമായി സംവാദം നടത്തി. ദൈവപുത്രൻ സ്രഷ്ടാവിന്റെ നീതിയും നന്മയും മാഹാത്മ്യവും തന്റെ നിയമത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയും സുസ്ഥിരതയും അവന്റെ മുമ്പാകെ വ്യക്തമാക്കി. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ നിയമങ്ങൾ ദൈവം തന്നെയാണു നിലവിലാക്കിയത്. അതിൽനിന്നു വ്യതിചലിക്കുന്നതുമൂലം ലൂസിഫർ അവന്റെ സ്രഷ്ടാവിനെ അവഗണിക്കുകയും സ്വയം നാശം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അളവറ്റ സ്നേഹത്തിലും കരുണയിലും മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയെങ്കിലും എതിർപ്പു വർദ്ധിക്ക മാത്രം ചെയ്തു. ലൂസിഫർ ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള അസൂയ നിലനിറുത്തുകയും കൂടുതൽ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

സ്വന്ത മഹത്വത്തിലുള്ള അഹങ്കാരം വളർത്തി പരമാധികാരം ആഗ്രഹിച്ചു. ലൂസിഫറിനു നൽകിയ ഉന്നത പദവി ദൈവത്തിന്റെ ദാനമാണെന്നവൻ അഭിനന്ദിക്കുകയോ സ്രഷ്ടാവിനോടു കൃതജ്ഞത കാട്ടുകയോ ചെയ്തില്ല. അവന്റെ ശോഭയിലും ഉയർച്ചയിലും അവൻ അഹങ്കരിക്കുകയും ദൈവത്തിനു സമനാകുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ സ്വർഗ്ഗീയ സൈന്യങ്ങൾക്കു പ്രിയനും ആദരണീയനുമായിരുന്നു.

അവന്റെ കല്പനകൾ നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ദൂതന്മാർ സന്തുഷ്ടരുമായിരുന്നു. മറ്റെല്ലാവരെക്കാളും അവൻ ജ്ഞാനവും മഹത്വവും അണിഞ്ഞിരുന്നു. എന്നാൽ പിതാവിനോടൊപ്പം അധികാരത്തിലും ശക്തിയിലും സമനായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഭരണാധിപൻ ദൈവപുത്രനായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ആലോചനകളിലും ക്രിസ്തു ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ലൂസിഫറിന് അതിന് അനുവാദമില്ലായിരുന്നു. അങ്ങനെ അവനു ദിവ്യ ഉദ്ദേശങ്ങളിലും ആലോചനകളിലും പ്രവേശനമില്ലായിരുന്നു. "എന്തു കൊണ്ട് ക്രിസ്തുവിനു ഈ പരമാധികാരം നൽകി"? എന്ന് ഈ ശക്തനായ ദൈവദൂതൻ, ചോദ്യം ചെയ്തു. ലൂസിഫറിനേക്കാൾ അധികമായി ഇങ്ങനെ ക്രിസ്തു മാനിക്കപ്പെടുന്നത് എന്തുകൊണ്ട്?"

ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ നിന്നു മാറി ലൂസിഫർ മറ്റ് ദൂതന്മാരുടെ ഇടയിൽ അസംതൃപ്തിയുടെ ആത്മാവിനെ പ്രചരിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. കുറേ സമയം അവന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശം മറച്ചുവെച്ച് ദൈത്തോടുള്ള ഭക്ത്യാദരവുകളുടെ വേഷത്തിൽ സ്വർഗ്ഗീയരെ ഭരിച്ചുവന്ന നിയമങ്ങളുടെമേൽ അതൃപ്തി ഉളവാക്കുകയും അവരുടെ മേൽ അനാവശ്യമായ ഒരു വിലക്ക് ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നുവെന്ന് ധരിപ്പിച്ചു. അവരുടെ പ്രകൃതി വിശുദ്ധമാകയാൽ അവർ സ്വന്ത മനസ്സാക്ഷിക്കനുസരിച്ചു നിയമം പാലിച്ചാൽ മതിയെന്നവൻ പ്രചരിപ്പിച്ചു. പരമോന്നത ബഹുമാനം ക്രിസ്തുവിനു നൽകിയതിൽ ദൈവം അവനോടു അനീതി കാട്ടി

യെന്നുള്ള സഹതാപം സ്വർഗ്ഗീയരുടെ ഇടയിൽ നിന്നു പിടിച്ചുപറ്റാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു. അവൻ കൂടുതൽ അധികാരവും ബഹുമാനവും കാംക്ഷിക്കുന്നതു സ്വയത്തെ ഉയർത്തുന്നതിനല്ല പ്രത്യുത സ്വർഗ്ഗീയവാസികൾക്കെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യവും ഒരുന്നത നിലയും പ്രാപിക്കാനാണു താൻ ശ്രമിക്കുന്നതെന്ന് അവൻ അവകാശപ്പെട്ടു.

ദൈവം തന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ സാത്താന്റെ അസംതൃപ്തി ശക്തമായ മത്സരത്തിൽ എത്തുന്നതുവരെ അവന്റെ പ്രവർത്തനം തുടരുവാൻ അനുവദിച്ചു. അവന്റെ പദ്ധതിയുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും പ്രവണതയും എല്ലാവർക്കും കാണണമെങ്കിൽ അവ പൂർണ്ണമായി വികസിപ്പിക്കേണ്ടതാവശ്യമായിരുന്നു. മറെയ്ക്കുന്ന കെരൂബായി നിയമിതനായിരുന്ന ലൂസിഫറിനെ ശ്രേഷ്ഠപദവിയിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരെല്ലാം സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ അവന്റെ പ്രേരണാശക്തി വളരെ കൂടുതലുമായിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നതു സ്വർഗ്ഗീയ വാസികൾ മാത്രമായിരുന്നില്ല പിന്നെയോ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാ ലോകങ്ങളുമുൾക്കൊള്ളുന്നു. സാത്താൻ കരുതിയത് സ്വർഗ്ഗീയദൂതരെയെല്ലാം തന്റെകൂടെ മത്സരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തിയാൽ മറ്റു ലോകങ്ങളിലുള്ളവരെയും തന്റെ പക്ഷത്താക്കാമെന്നാണ്. തന്റെ വശം വളരെ കൗശലപൂർവ്വം കള്ള ന്യായങ്ങളും വഞ്ചനകളും കലർത്തി അവൻ അവതരിപ്പിച്ചു. വഞ്ചിക്കുവാനുള്ള അവന്റെ ശക്തി വളരെ വലുതായിരുന്നു. തന്റെ ആൾമാറാട്ട പ്രവർത്തനം അവനു വളരെ ഗുണകരമായിരുന്നു. വിശ്വസ്തരായ ദൂതന്മാർക്കുതന്നെയും അവന്റെ സ്വഭാവം പൂർണ്ണമായി ഗ്രഹിക്കുവാനോ അവന്റെ വേല എവിടേക്കു നയിക്കുന്നുവെന്നറിയാനോ കഴിഞ്ഞില്ല.

സാത്താൻ വളരെ ശ്രേഷ്ഠനായി മാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. അവന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളൊക്കെ നിഗൂഢമായിരുന്നതിനാൽ അവന്റെ സ്വഭാവം തിരിച്ചറിയാൻ ദൂതന്മാർക്കു പ്രയാസമായിരു

ന്നു. പാപം പൂർണ്ണമായി വളർന്നുയെങ്കിലേ അതു തിന്മയാണെന്നു പ്രത്യക്ഷമാകുകയുള്ളൂ. ഇതുവരെ ദൈവത്തിന്റെ പ്രപഞ്ചത്തിൽ അതിന്സ്ഥാനം ഇല്ലായിരുന്നു. വിശുദ്ധ ജീവികൾക്ക് അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെയോ ദുഷ്ടതയെക്കുറിച്ചോ അറിവില്ലായിരുന്നു. ദൈവ കല്പന ലംഘിക്കുന്നതിന്റെ ഭയങ്കര ഫലം എന്തെന്ന് ഊഹിക്കുവാൻ പോലും കഴിഞ്ഞില്ല. സാത്താൻ ആദ്യം ദൈവഭക്തിയുടെ നാട്യത്തിലാണ് തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ നടത്തിയത്. ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നത് താൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തിനുറപ്പു വരുത്തുന്നതിനും സ്വർഗ്ഗീയവാസികളുടെ നന്മയ്ക്കുമായിട്ടാണ് താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും അവൻ അവകാശപ്പെട്ടു. അവന്റെ കീഴിലുള്ള ദൈവദൂതന്മാരുടെ മനസ്സിൽ അസംതൃപ്തി ക്രമേണ കടത്തുകയും അതെ സമയം അസംതൃപ്തിയെ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ ശ്രമിക്കയാണെന്നു മറ്റുള്ളവർക്കു തോന്നത്തക്കതുപോലെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. സ്വർഗ്ഗീയ സമാധാനം നിലനിർത്തുവാൻ ദൈവിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിയമങ്ങളിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണെന്ന് അവൻ വാദിച്ചു.

പാപത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിൽ നീതിയും സത്യവും മാത്രമെ ദൈവത്തിനു ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുള്ളൂ. ദൈവത്തിനു ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത വഞ്ചനയും മുഖസ്തുതിയും ചെയ്യുവാൻ സാത്താനു കഴിഞ്ഞു. ദൈവദൂതന്മാരുടെ മുമ്പിൽ ദൈവവചനത്തെ തെറ്റായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിനും ദൈവത്തിന്റെ ഭരണപദ്ധതികളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാനും അവനു കഴിഞ്ഞു. ദൈവം നീതിമാനല്ലെന്നും നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും സ്വർഗ്ഗവാസികളുടെമേൽ വച്ച് അവരെ അനുസരിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവത്തിനു തന്നെത്താനുയരുവാനാണെന്നും അവൻ ആരോപിച്ചു. അതിനാൽ സ്വർഗ്ഗവാസികളുടെ മുമ്പിലും മറ്റു ലോകങ്ങളിലും ദൈവത്തിന്റെ ഭരണം നീതിപൂർവ്വമുള്ളതും കല്പനകൾ തികവുള്ളതും ആണെന്നു തെളിയിക്കേണ്ടതു ദൈവത്തിന് ആവശ്യമായിരുന്നു. സാത്താൻ അഖിലാണ്ഡത്തിന്റെ നന്മയെ പുരോഗമിപ്പിക്കയാണെന്നു മറ്റുള്ളവരെ തോന്നിപ്പിക്കുവാൻ അവൻ ശ്രമിച്ചു. എന്നാൽ അവന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും അവന്റെ ഉദ്ദേശവുമെന്തെന്ന് എല്ലാവരും അറിയണം. അവന്റെ ദുഷ്ടപ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തു സ്വയം വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ അവനു സമയം വേണം.

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരംഭിച്ച അവന്റെ മത്സരത്തിനു കാരണം ദൈവത്തിന്റെ ഭരണവും കല്പനയുമാണെന്നവൻ ആരോപിച്ചു. ദിവ്യഭരണത്തിന്റെ ഫലമാണ് സകല തിന്മയുടെയും ഉത്ഭവമെന്നവൻ പ്രസ്താവിച്ചു. യഹോവയുടെ ചട്ടങ്ങളുടെ സ്ഥിതി മെച്ചമാക്കുകയാണവന്റെ ലക്ഷ്യമെന്നവൻ അവകാശപ്പെട്ടു. അതിനാൽ അവന്റെ അവകാശവാദം തെളിയിക്കുവാൻ ദൈവകല്പനയിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതാവശ്യമാണെന്നു അവൻ നിർദേശിച്ചു. അവന്റെ സ്വന്തപ്രവൃത്തിതന്നെ അവനെ കുറ്റവാളിയാക്കി. ആരംഭം മുതലെ സാത്താൻ അവകാശപ്പെടുന്നതു അവൻ മത്സരിക്കുന്നില്ലെന്നാണ്. അഖിലാണ്ഡം മുഴുവനും വഞ്ചകനെ മൂടുപടം ഇല്ലാതെ കാണണം.

അവനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തുടരാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ അപ്രമേയ ജ്ഞാനം സാത്താനെ നശിപ്പിച്ചില്ല. സ്നേഹത്തിൽ നിന്നുള്ള സേവനം മാത്രമെ ദൈവം അംഗീകരിക്കുന്നുള്ളൂ. തന്റെ സൃഷ്ടികളുടെ ഭക്തി ദൈവത്തിന്റെ നീതിയിലും കൃപയിലുമുള്ള ദൃഢവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുള്ളതായിരിക്കണം. സ്വർഗ്ഗീയരും മറ്റുലോകരും പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവമോ ഫലമോ മനസ്സിലാക്കാൻ ഒരുക്കമില്ലായിരുന്നു. സാത്താനെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയും നീതിയും കാൺമാനും കഴിയുമായിരുന്നില്ല. ഉടൻതന്നെ അവനെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവർ ദൈവത്തെ സ്നേഹത്തിനുപകരം ഭയം മൂലമേ സേവിക്കുമായിരുന്നുള്ളൂ. വഞ്ചകന്റെ പ്രേരണാശക്തി നശിപ്പിക്കുവാനും മത്സരത്തിന്റെ ആത്മാവിനെ പരിപൂർണ്ണമായി നീക്കം ചെയ്യുവാനും സാധിക്കയില്ലായിരുന്നു. തിന്മ അതിന്റെ പൂർണ്ണ വളർച്ച പ്രാപിക്കാൻ അനുവദിക്കണം. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ നിത്യമായ നന്മയ്ക്കു

സാത്താൻ അവന്റെ തത്വങ്ങൾ വികസിപ്പിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ ഭരണത്തിനെതിരായി ഉന്നയിക്കുന്ന ആരോപണങ്ങളെ അതിന്റെ യഥാർത്ഥ വെളിച്ചത്തിൽ സർവ്വ സൃഷ്ടികളും കാണുകയും ദൈവത്തിന്റെ നീതിയും കരുണയും ദൈവകല്പനകളുടെ സുസ്ഥിരതയും എന്നേക്കും ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയും വേണം.

സാത്താന്റെ മത്സരം പ്രപഞ്ചത്തിനൊരു പാഠമായി എന്നേയ്ക്കും നിലകൊള്ളുകയും പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും അതിന്റെ ഭവിഷ്യത്തിനും ഒരു ശാശ്വത സാക്ഷ്യമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. സാത്താന്റെ നിയമങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതും അതിന്റെ ഫലം മനുഷ്യരിലും ദൂതന്മാരിലും കാണുന്നതും ദൈവീക അധികാരത്തെ അവഗണിക്കുന്നതുമൂലമാണെന്നു കാണാം. ദൈവത്തിന്റെ ഭരണവും, കല്പനകളും നിലനിൽക്കുന്നതു താൻ സൃഷ്ടിച്ച എല്ലാവരുടേയും നന്മയ്ക്കാണെന്നു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മത്സരത്തിന്റെ ചരിത്രം സകല ബുദ്ധിജീവികൾക്കും അവർ വഞ്ചിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതിനും പാപം ചെയ്യാതിരിപ്പാനും, അതിന്റെ ശിക്ഷാവിധിയിൽ കഷ്ടപ്പെടാതിരിപ്പാനും ഒരു സുരക്ഷാ നടപടി ആയിരിക്കണം.

സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വൻ വിവാദത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ സാത്താൻ സ്വയം നീതീകരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സാത്താനെയും അവനോടനുകൂലിക്കുന്നവരെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ബഹിഷ്ക്കരിക്കുന്നുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ മത്സരനേതാവ് ദൈവകല്പനയോടു ധൈര്യമായി വെറുപ്പു പ്രകടിപ്പിച്ചു. ദൂതന്മാരിൽ നിയന്ത്രണം ആവശ്യമില്ലെന്നും അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനു വിട്ടാൽ അവർ എപ്പോഴും ശരിയായി നയിക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള തന്റെ അവകാശവാദം അവൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞു. ദൈവകല്പന അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു തടസ്സമാണെന്നും അതു നീക്കം ചെയ്താൽ സ്വർഗ്ഗീയസൈന്യം ശ്രേഷ്ഠ പദവിയിലും മഹത്വത്തിലും പ്രവേശിക്കുമെന്നുമുള്ളതിനാലാണ് അതിന്റെ നിർമ്മാർജ്ജനം ഉറപ്പുവരുത്താൻ തുനിഞ്ഞത്.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ തെറ്റിദ്ധരിപ്പിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മത്സരമുണ്ടാക്കിയ അതേ ആത്മാവിൽ സാത്താൻ ഭൂമിയിലും മനുഷ്യർ പാപം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. അങ്ങനെ ഇതുവരെ അവൻ വിജ◌്◌്യിക്കയാൽ ദൈവത്തിന്റെ അനീതിയായ കർശനനിയമങ്ങളാണു മനുഷ്യരെ പാപത്തിൽ വീഴ്ത്തിയതെന്നവൻ പ്രസ്താവിച്ചു.

എന്നാൽ തന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചു നിത്യനായ ദൈവം തന്നെ പ്രസ്താവിച്ചു. "യഹോവയായ ദൈവം, കരുണയും കൃപയും ഉള്ളവൻ, ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ, ആയിരം ആയിരത്തിനു ദയ പാലിക്കുന്നവൻ; അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും ക്ഷമിക്കുന്നവൻ" (പുറ. 34: 6,7).

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു സാത്താനെ ബഹിഷ്ക്കരിച്ചതിൽ ദൈവം തന്റെ നീതിയും തന്റെ സിംഹാസനത്തിന്റെ വിലയും പരിരക്ഷിച്ചു എന്നു ദൈവം പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ വഞ്ചനയാൽ മനുഷ്യർ പാപം ചെയ്തപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ ഒരു തെളിവായി തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ പാപത്തിന്നധീനരായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനുവേണ്ടി മരിപ്പാൻ നൽകി. പാപപരിഹാരത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം വെളിപ്പെടുത്തി. ദൈവത്തിന്റെ ഭരണത്തിനെതിരായിട്ടുള്ള ആരോപണം യാതൊരു പ്രസക്തിയുമില്ലാത്തതാണെന്ന് ക്രൂശിന്റെ ശക്തിയേറിയ വാദം പ്രപഞ്ചത്തിനു വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ക്രിസ്തുവും സാത്താനും തമ്മിലുള്ള പോരാട്ടം രക്ഷകന്റെ ഭൗമിക ശുശ്രൂഷയിൽ മഹാവഞ്ചകന്റെ സ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തി. സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരുടെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു സാത്താനെ വേരോടെ പിഴുതെറിയാൻ ലോകരക്ഷകനു മാത്രമെ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. അവന്റെ ധൈര്യമായ ദൈവദൂഷണം ക്രിസ്തു അവനെ നമസ്ക്കരിക്കണമെന്നുള്ളതായിരുന്നു. അവന്റെ അഹങ്കാരവും ധൈര്യവും മൂലമാണ് ക്രിസ്തുവിനെ ഒരു ഉയർന്ന മല

യിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയതും ദൈവാലയാഗ്രത്തിൽ കൊണ്ടുപോയതും താഴേക്കു ചാടാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടതും അവന്റെ ദുഷ്ട ഉദ്ദേശം സ്പഷ്ടമാക്കി. അവന്റെ സജീവമായ ദ്രോഹമനസ്സ് ഒരുസ്ഥലത്തു നിന്ന് മറ്റൊരു സ്ഥലത്തേക്കു പിൻചെല്ലുകയും പുരോഹിതന്മാരുടെയും ജനങ്ങളുടെയും മനസ്സിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തെ നിരസിക്കുവാനും അവസാനം "അവനെ ക്രൂശിക്ക" "അവനെ ക്രൂശിക്ക" എന്നു നിലവിളി കൂട്ടുന്നതിനും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതെല്ലാം പ്രപഞ്ചം മുഴുവനും അത്ഭുതവും കോപവും സംഭ്രമവും ഉളവാക്കി.

ക്രിസ്തുവിന്റെ ലോകം നിരസിക്കുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ചതും സാത്താനായിരുന്നു. പാപത്തിന്റെ അധിപൻ അവന്റെ സകലശക്തിയും തന്ത്രങ്ങളും യേശുവിനെ നശിപ്പിക്കാൻ പ്രയോഗിച്ചു. കാരണം യേശുവിന്റെ കരുണയും സ്നേഹവും അവന്റെ ദയയും സഹതാപവും ഈ ലോകത്തിനു ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ പ്രതീകമായിരുന്നു. ദൈവപുത്രന്റെ അവകാശവാദങ്ങളെ മുഴുവൻ സാത്താൻ എതിർത്തു. അവന്റെ പ്രതിനിധികളായി മനുഷ്യരെ ഉപയോഗിച്ച് രക്ഷകന്റെ ജീവിതം കഷ്ടതയും ദുഃഖവും കൊണ്ടും നിറച്ചു. യേശുവിന്റെ വേലയ്ക്കു തടസ്സമായി അവൻ കള്ള ന്യായങ്ങളും വ്യാജവും പ്രയോഗിച്ചു. അതുല്യമായ നന്മയുടെ ഉടമയായ യേശുവിന്നു നേരെയുള്ള ക്രൂരമായ ആരോപണങ്ങളും വെറുപ്പും അനുസരണം കെട്ടവരുടെ പ്രതികാരേച്ഛയിൽ നിന്നുണ്ടായതാണ്. വളർന്നുവന്നിരുന്ന അസൂയയും ദ്രോഹചിന്തയും വെറുപ്പും പ്രതികാരവും ദൈവപുത്രനെതിരായി കാൽവറിയിൽ കാണിച്ചപ്പോൾ സ്വർഗ്ഗം മുഴുവനും നിശ്ശബ്ദമായും ഭയത്തോടും കൂടെ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

തന്റെ വലിയ യാഗം പൂർത്തീകരിച്ചുകഴിഞ്ഞ് ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കരേറിയപ്പോൾ ദൂതന്മാരുടെ ആരാധന "ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്തു നീ എനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവരും എന്നോടുകൂടെ

ഇരിക്കേണം എന്നു ഞാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നു" (യോഹ. 17:24) എന്നുള്ള അപേക്ഷ പിതാവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് സ്വീകരിച്ചില്ല. അപ്പോൾ പിതാവിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും അവർണ്ണനീയമായ സ്നേഹവും ശക്തിയുമുള്ള ഉത്തരം ലഭിച്ചു. "ദൈവത്തിന്റെ സകല ദൂതന്മാരും അവനെ നമസ്ക്കരിക്കേണം" (എബ്രാ. 1:6). യാതൊരു കളങ്കവും യേശുവിന്മേൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവന്റെ താഴ്ച അവസാനിച്ചു. തന്റെ യാഗം പൂർത്തിയായി അവിടെ അവന് എല്ലാ നാമത്തിനും മേലായ നാമവും നൽകി.

ഇപ്പോൾ സാത്താന്റെ കുറ്റം ഒരു മറയുമില്ലാതെ പ്രത്യക്ഷമായി. ഒരു കള്ളനും കൊലപാതകനും എന്ന നിലയിൽ അവന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം അവൻ വെളിപ്പെടുത്തി. അവന്റെ അധികാരത്തിൻകീഴിലുള്ള മനുഷ്യരെ അവൻ ഭരിച്ചതുപോലെ അവനെ അനുവദിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവരെയും അതുപോലെ നിയന്ത്രിക്കുമായിരുന്നു. ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നതു മൂലം അവർ സ്വതന്ത്രരാവുകയും ശ്രേഷ്ഠപദവിയിലെത്തുകയും ചെയ്യുമെന്നവൻ അവകാശപ്പെട്ടു. എന്നാൽ അതിന്റെ ഫലം അടിമത്തവും അധഃപതനവുമാണെന്നു കാണപ്പെട്ടു.

ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും ഭരണത്തിനും എതിരായിട്ടുള്ള ആരോപണങ്ങൾ അതിന്റെ യഥാർത്ഥവെളിച്ചത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമായി. സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നു അനുസരണവും കീഴടങ്ങലും ദൈവം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നതു സ്വയം പുകഴ്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയാണെന്ന് സാത്താൻ ദൈവത്തെ കുറ്റം പറഞ്ഞു. മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നു സ്വയത്യാഗം ആവശ്യപ്പെടുമ്പോൾ സ്വന്തജീവിതത്തിൽ അതു കാട്ടുന്നില്ലെന്നു അവൻ പ്രസ്താവിച്ചു. ഇപ്പോൾ പാപികളായ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി പ്രപഞ്ചാധിപൻ ഏറ്റവും വലിയ ത്യാഗം സ്നേഹം മൂലം നിർവ്വഹിച്ചു. "ദൈവം ലോകത്തിനു ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ ക്രിസ്തുവിൽ തന്നോടു നിരപ്പിച്ചു" (2കൊരി. 5:19). അവന്റെ മാനത്തിനും പ്രഥമ സ്ഥാനത്തിനും

പാപത്തിന്റെ പ്രവേശനത്തിനും ലൂസിഫർ വാതിൽ തുറന്നപ്പോൾ, പാപത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ക്രിസ്തു സ്വയം താഴ്ത്തി മരണത്തോളം അനുസരണം ഉള്ളവനായി കാണപ്പെട്ടു.

മത്സരത്തിന്റെ തത്വങ്ങളോടു ദൈവം തന്റെ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ നീതി മനുഷ്യന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിലും സാത്താന്റെ ശിക്ഷാവിധിയിലും സ്വർഗ്ഗം മുഴുവനും കണ്ടു. ദൈവകല്പന മാറ്റപ്പെടാത്തതാണെങ്കിൽ അതിന്റെ ശിക്ഷ ഇളവു ചെയ്തു കൊടുക്കാനും സാദ്ധ്യമല്ല. സ്രഷ്ടാവിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്നു എന്നേക്കുമായി പുറത്താക്കപ്പെടുമെന്നും അവൻ പ്രസ്താവിച്ചു. പാപികളായ മനുഷ്യർ വീണ്ടെടുക്കപ്പെടാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്തതിനാൽ അവരെല്ലാം തനിക്കവകാശപ്പെട്ട ഇരയാണെന്നും അവൻ അവകാശപ്പെട്ടു. എന്നാൽ മനുഷ്യനുവേണ്ടിയുള്ള ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം അനിഷേധ്യമായ ഒരു ന്യായവാദമാണ്. നിയമലംഘനത്തിന്റെ ശിക്ഷ ദൈവത്തോടു സമനായവന്റെ മേൽ വരികയും ക്രിസ്തു സാത്താനെ ജയിച്ചതുപോലെ താഴമയോടും പശ്ചാത്താപത്തോടുമുള്ള ഒരു ജീവിതം നയിച്ചും ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി സ്വീകരിച്ചും ആർക്കും വിജയി ആകാം. യേശുക്രിസ്തുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരെയെല്ലാം നീതീകരിക്കുന്നവനും ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുമാണവൻ.

എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ വീണ്ടെടുപ്പ് സാദ്ധ്യമാക്കുന്നതിനു മാത്രമല്ല ക്രിസ്തു ഈ ഭൂമിയിൽ വന്ന് കഷ്ടം അനുഭവിച്ചു മരിച്ചത്. അവൻ വന്നതു ദൈവകല്പനയെ വിശദമാക്കുന്നതിനും ബഹുമാനയോഗ്യമാക്കുന്നതിനും കൂടിയാണ്. ഈ ലോകർ മാത്രമല്ല മറ്റു ലോകരും ദൈവകല്പനയ്ക്കു അർഹിക്കുന്ന പരിഗണന നൽകേണ്ടതും അതു സുസ്ഥിരവുമാണെന്നു തെളിയിക്കാനും കൂടിയാണ് ക്രിസ്തു വന്നത്. അതിന്റെ അവകാശവാദത്തെ പുറംതള്ളുകയാണെങ്കിൽ ദൈവപുത്രൻ കല്പനാലംഘനത്തിന്റെ പാപപരിഹാരത്തിനായി തന്റെ ജീവൻ അർപ്പിക്കേണ്ടതില്ലായിരുന്നു.

ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം അതിന്റെ സുസ്ഥിരതയെയാണ് തെളിയിക്കുന്നത്. പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റേയും നിസീമമായ സ്നേഹമാണ് പാപികളെ വീണ്ടെടുക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചത്. പാപപരിഹാര പദ്ധതിയേക്കാൾ കുറഞ്ഞ ഒന്നിനും അതിന് കഴിയുമായിരുന്നില്ല. കല്പനയുടെയും ദൈവിക ഭരണത്തിന്റെയും അടിസ്ഥാനം നീതിയും കരുണയുമാണെന്നു പ്രപഞ്ചത്തിനു മുഴുവൻ കാട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ക്രിസ്തു വന്നു.

അവസാന ന്യായവിധിനടത്തിപ്പിൽ പാപത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനു ഒരു കാരണവും കാണുകയില്ല. സർവ്വ ലോകന്യായാധിപൻ സാത്താനോട് “നീ എന്തുകൊണ്ട് എന്നോടു മത്സരിക്കുകയും എന്റെ രാജ്യത്തിലെ പ്രജകളെ മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തത്” എന്നു ചോദിക്കുമ്പോൾ തിന്മയുടെ ഉടമയ്ക്കു അതിനൊരു കാരണം കാണിപ്പാനില്ല. എല്ലാ നാവും അടയുകയും മത്സരത്തിൽ ഇടപെട്ടവർക്കാർക്കും ഒന്നും പറയുവാനുമില്ല.

കാൽവറി ക്രൂശ് പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ കല്പനകൾ സുസ്ഥിരമാണെന്നും പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമാണെന്നുമത്രെ. “സകലതും നിവൃത്തിയായി” എന്നുള്ള രക്ഷകന്റെ അവസാന നിലവിളിയിൽ സാത്താന്റെ മരണമണിയാണു മുഴങ്ങിയത്. ദീർഘനാൾ നീണ്ടുനിന്ന വൻവിവാദവും പാപത്തിന്റെ അവസാന തുടച്ചുമാറ്റലും അപ്പോൾ തീരുമാനിക്കപ്പെടുകയും സുനിശ്ചിതമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദൈവപുത്രൻ മരണകവാടത്തിലൂടെ കടന്ന് “മരണത്തിന്റെ അധികാരിയായ പിശാചിനെ തന്റെ മരണത്താൽ നീക്കി മരണഭീതിയിൽ അടിമകളായിരുന്നവരെ ഒക്കെയും വിടുവിച്ചു” (എബ്രാ. 2:14). ലൂസിഫറിന്റെ സ്വയ പുകഴ്ച്ചയ്ക്കായുള്ള ആഗ്രഹമാണ് “ഞാൻ എന്റെ സിംഹാസനം ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ വെയ്ക്കും.....ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു സമനാകും” എന്നു ഹൃദയത്തിൽ പറയുവാനിടയാക്കിയത്. ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: “ഞാൻ നിന്നെ നിലത്തു ഭസ്മമാക്കിക്കളയും.....നീ സദാ

കാലത്തേയ്ക്കും ഇല്ലാതെയാകും" (യെശ. 14:13,14; യെഹ. 28:18,19). "ചൂളപോലെ കത്തുന്ന ഒരു ദിവസം വരും. അപ്പോൾ അഹങ്കാരികളൊക്കെയും സകല ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരും താളടിയാകും. വരുവാനുള്ള ആ ദിവസം വേരും കൊമ്പും ശേഷിപ്പിക്കാതെ അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു" (മലാ. 4:1).

പാപത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെയും അതിന്റെ ഫലത്തെയും പ്രപഞ്ചത്തിനു മുഴുവൻ കാൺമാൻ കഴിഞ്ഞു. ആരംഭത്തിൽത്തന്നെ അതിനെ നശിപ്പിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ദൂതന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഭീതിക്കും ദൈവത്തോടുള്ള ബഹുമാനക്കുറവിനും ഇടയാകുമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ദൈവസ്നേഹത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും പ്രപഞ്ചത്തിനുമുമ്പിൽ ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്‌വാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരുടെ ഉള്ളിൽ ദൈവസ്നേഹത്തിനും ബഹുമാനത്തിനും കുറവില്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നു. തിന്മ ഒരിക്കലും ഇനി വെളിപ്പെടുകയില്ല. ദൈവവചനം പറയുന്നു: കഷ്ടത രണ്ടുപ്രാവശ്യം പൊങ്ങിവരികയില്ല" (നഹൂം 1:9). അടിമത്വത്തിന്റെ നുകമാണെന്നു സാത്താൻ പ്രഖ്യാപിച്ച ദൈവകല്പന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ കല്പനയായി മാനിക്കപ്പെടും. ദൈവസ്വഭാവവും നിസീമമായ സ്നേഹവും അപ്രമേയമായ ജ്ഞാനവുമാണെന്ന് പൂർണമായി വെളിപ്പെടുത്തപ്പെട്ട, പരീക്ഷിക്കപ്പെടുകയും തെളിയിക്കുകയും ചെയ്ത, ഒരു സൃഷ്ടി ഒരിക്കലും ദൈവഭക്തിയിൽ നിന്നു പിന്മാറുകയില്ല.

അദ്ധ്യായം 2

നമ്മൾ തനിച്ചല്ല

അദൃശ്യലോകവുമായുള്ള ദൃശ്യമായതിന്റെ ബന്ധം, ദൈവദൂതന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷ, ദുരാത്മാക്കളുടെ പ്രവർത്തനസംഘം എന്നിവ തിരുവെഴുത്തുകളിൽ വളരെ വ്യക്തമായി വെളിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയും മനുഷ്യ ചരിത്രത്തിൽ ഇതെല്ലാം കോർത്തിണക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ദുരാത്മാക്കളുടെ അസ്തിത്വത്തിലുള്ള അവിശ്വാസം വളർന്നുവരുന്നൊരു പ്രതിഭാസമാകുന്നു. അതേസമയം "അവരൊക്കെയും രക്ഷപ്രാപിപ്പാനുള്ളവരുടെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കു അയയ്ക്കപ്പെടുന്ന സേവകാത്മാക്കളല്ലയോ" (എബ്രായർ 1:14) എന്നു വിശുദ്ധദൂതന്മാരേക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അനേകർ മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കളായി അംഗീകരിക്കുന്നു. നല്ലതും ചീത്തയുമായ ദൂതന്മാരുടെ നിലനിൽപിനെക്കുറിച്ചു മാത്രമല്ല, ഇവ മരിച്ചുപോയ മനുഷ്യരുടെ പ്രേതാത്മാക്കളല്ല എന്നുള്ള അനിഷേധ്യമായ തെളിവിനെക്കുറിച്ചും തിരുവെഴുത്തുകൾ സവിസ്തരം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ ദൈവദൂതന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. ഭൂമിക്കടിസ്ഥാനമിട്ടപ്പോൾത്തന്നെ "പ്രഭാത നക്ഷത്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ചു ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കുകയും ദൈവപുത്രന്മാരെല്ലാം സന്തോഷിച്ചാർക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഏതിന്മേൽ ഉറപ്പിച്ചു" (ഇയ്യോബ് 38:16); മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കുശേഷം, ജീവവൃക്ഷത്തെ കാപ്പാനായി ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. ഒരു മനുഷ്യജീവിയും മരിക്കുന്നതിനുമുമ്പായിരുന്നു ഇതു സംഭവിച്ചത്. മനുഷ്യരേക്കാൾ ഉന്നതമായ പ്രകൃതിയായിരുന്നു ദൂതന്മാർക്ക്. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "നീ അവനെ ദൈവത്തേക്കാൾ അല്പം മാത്രം താഴ്ത്തി സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു" (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 8:5).

സ്വർഗ്ഗീയ ജീവികളുടെ എണ്ണത്തെക്കുറിച്ചും, കൂടാതെ ശക്തി, മഹത്വം, ദൈവിക ഭരണകൂടത്തോടുള്ള അവരുടെ ബന്ധം, അതുപോലെ രക്ഷാപദ്ധതിയുമായി അവർക്കുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചും തിരുവെഴുത്തുകളിൽക്കൂടെ നമ്മെ മുന്നറിയിച്ചിരിക്കുന്നു. "യഹോവ തന്റെ സിംഹാസനത്തെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ രാജത്വം സകലത്തേയും ഭരിക്കുന്നു". വീണ്ടും പ്രവാചകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു "സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റും ദൂതഗണങ്ങളുടെ ഘോഷം ഞാൻ കേട്ടു. "രാജാധിരാജാവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ അവർ സാദരം നിൽക്കുന്നു. "ദൂതന്മാർ അതീവ ശക്തർ, ദൈവത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷകരായ അവർ തന്റെ ഇംഗിതങ്ങൾ നിറവേറ്റുന്നു". "തന്റെ പ്രവചനത്തിന്റെ ഘോഷം മുഴക്കുന്നവരത്രെ" (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 103:19–21; വെളിപ്പാട് 5:11). പതിനായിരം പതിനായിരവും, ആയിരം ആയിരവുമാകുന്നു സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതുവാഹകരെന്നു ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ അവലോകനം ചെയ്യുന്നു. അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് "ഒരു സംഖ്യഗണമെന്ന്" ദൂതന്മാരെക്കുറിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (ദാനിയേൽ 7:10 എബ്രായർ 12:22). ദൈവത്തിന്റെ സന്ദേശവാഹകരായ അവർ "മിന്നൽപ്പിണർപോലെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു'' (യെഹെസ്ക്കേൽ 1:14). അവരുടെ മഹത്വം

കണ്ണഞ്ചിപ്പിക്കുന്നതുപോലെയും, അവരുടെ ഗമനം അതിശീഘ്രവുമാകുന്നു. രക്ഷകന്റെ കല്ലറയ്ക്കരികിൽ പ്രത്യക്ഷനായ ദൂതന്റെ മുഖം മിന്നൽപോലെ ശോഭയേറിയതും അവന്റെ അങ്കി ഹിമം പോലെ ശുഭ്രവുമായിരുന്നു. അതു പാറാവുകാരനെ ഭ്രമിപ്പിക്കുകയും മൃതപ്രായരെപ്പോലെ ആക്കുകയും ചെയ്തു" (മത്തായി 28:3,4).

ദൈവമക്കൾക്കുവേണ്ടി കൃപാദൗത്യവുമായി അയയ്ക്കപ്പെടുന്നവരാണു ദൈവദൂതന്മാർ. അബ്രഹാമിനുവേണ്ടി, അനുഗ്രഹത്തിന്റെ വാഗ്ദാനവുമായി, സോദോമിന്റെ പടിവാതിൽക്കലേയ്ക്ക് അതിന്റെ ഭയാനകമായ നാശത്തിൽ നിന്നും നീതമാനായ ലോത്തിനെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി, ദൂതന്മാരെ അയച്ചു. മരുഭൂമിയിൽ തളർന്നവശരായി മരിപ്പാറായ ഏലിയാവിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക്, ശത്രുക്കളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ട എലീശായുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക്, അഗ്നിമയരഥങ്ങളോടെ അശ്വാരൂഢനായി ദൂതന്മാർ ആ ചെറിയ പട്ടണത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നു. ജാതീയ രാജാവിന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽ ദൈവിക ജ്ഞാനം ആരായുന്ന വേളയിൽ, സിംഹങ്ങൾക്കിരയാവുന്നതിനായി തള്ളപ്പെട്ട ദാനിയേലിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക്, മരണത്തിനായി വിധിക്കപ്പെട്ട് ഹെരോദാവിന്റെ കാരാഗൃഹത്തിൽ കഴിയുന്ന പത്രോസിന്റെ അടുക്കലേയ്ക്ക്, ഫിലിപ്പ്യയിലെ തടവുകാരുടെ അടുക്കലേയ്ക്ക്, അർദ്ധരാത്രിയിൽ സമുദ്രമദ്ധ്യേ കൊടുങ്കാറ്റിലകപ്പെട്ട പൗലോസിന്റെയും കൂട്ടാളികളുടേയും അടുക്കലേയ്ക്ക്, സുവിശേഷം സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി കൊർന്നല്യോസിന്റെ മനസ്സ് തുറക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി അപരിചിതമായ ജാതികളിൽ രക്ഷയുടെ സന്ദേശവുമായി പത്രോസിനെ അയയ്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഇപ്രകാരം ദൈവത്തിന്റെ ജനത്തിന്നുവേണ്ടി എല്ലാകാലങ്ങളിലും വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർ ശുശ്രൂഷ നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ഓരോ കാവൽ ദൂതനെയും കർത്താവിന്റെ ഓരോ അനുഗാമികൾക്കുമായി നിയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ സ്വർഗ്ഗീയ സംരക്ഷ

കൻ, വിശുദ്ധന്മാരെ ദുഷ്ടന്റെ അധികാരത്തിൽ നിന്നും രക്ഷിക്കുന്നു. "അതിന്നു സാത്താൻ യഹോവയോടു വെറുതെയോ ഇയ്യോബ് ദൈവഭക്തനായിരിക്കുന്നത്? നീ അവനും അവന്റെ വീടിനും അവനുള്ള സകലത്തിനും ചുറ്റും വേലി കെട്ടിയിട്ടില്ലയോ? നീ അവന്റെ പ്രവൃത്തിയെ അനുഗ്രഹിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മൃഗ സമ്പത്ത് ദേശത്ത് പെരുകിയിരിക്കുന്നു" (ഇയ്യോബ് 1:9,10) എന്നു സാത്താൻ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം അവൻ സ്വയം അംഗീകരിക്കുന്നു. സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെ വാക്കുകളിൽ തന്റെ പ്രവർത്തന സംഘങ്ങളിലൂടെ ദൈവം തന്റെ മക്കളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ച് പ്രകടമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. "യഹോവയുടെ ദൂതൻ അവന്റെ ഭക്തന്മാരുടെ ചുറ്റും പാളയമിറങ്ങി അവരെ വിടുവിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 34:7). ദൈവത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരോട് രക്ഷിതാവു പറഞ്ഞു: "ഈ ചെറിയവരിൽ ഒരുത്തനെ തുച്ഛീകരിക്കാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവരുടെ ദൂതന്മാർ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ എന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം എപ്പോഴും കാണുന്നു എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" (മത്തായി 18:10,11). ദൈവമക്കളെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതിനായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദൂതന്മാർ സദാസമയവും ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നുണ്ട്.

ഇപ്രകാരം കുത്സിത ശക്തിയും, അന്ധകാരാധീശന്റെ തളരാത്ത ഉൾപ്പകയും നിറഞ്ഞ പൈശാചിക സേനയുമായുള്ള പോരാട്ടത്തിൽ ദൈവമക്കൾക്കു സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരുടെ നിലയ്ക്കാത്ത സംരക്ഷണത്തിന്റെ വാഗ്ദാനവും വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഇത്തരത്തിലുള്ള വാഗ്ദത്തം ഒരിക്കലും ആവശ്യം കൂടാതെ നൽകുന്നില്ല. കൃപയുടേയും സംരക്ഷണത്തിന്റേയും വാഗ്ദാനം ദൈവം തന്റെ മക്കൾക്കു നൽകിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണം അതീവ ശക്തരായ പൈശാചിക സേനയെ നേരിടേണ്ടതിനായിട്ടാണ്. നിശ്ചയദാർഢ്യമുള്ളവരും ക്ഷണിക്കാത്തവരും കുത്സിതരുമായ അസംഖ്യം ദുരാത്മാക്കളുടെ ശക്തിയിൽ നിന്ന് രക്ഷനേടുന്നതിന് അജ്ഞതയും അശ്രദ്ധയും ഒഴിവാക്കേണ്ടതാണ്.

ദുരാത്മാക്കൾ ആരംഭത്തിൽ പാപരഹിതരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടവരും പ്രകൃതത്തിലും ശക്തിയിലും, മഹത്വത്തിലും ഇന്ന് ദൈവത്തിന്റെ ദൂതുവാഹകരായി വർത്തിക്കുന്ന വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർക്ക് തുല്യരുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പാപത്താൽ വീഴ്ച ഭവിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തെ അനാദരിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യരെ നിർമ്മൂലമാക്കുന്നതിനും ഒന്നിച്ചൊരു സഖ്യമായി മാറി. സാത്താനോടൊപ്പം അവന്റെ എതിർപ്പിൽ ഒന്നിച്ചുചേർന്നും സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അവനോടൊത്ത് നിഷ്കാസിതരായും അവർ എല്ലാക്കാലത്തും ദൈവാധികാരത്തോട് മറുത്തും മത്സരിച്ചും നിൽക്കുന്നതിൽ പങ്കാളികളായി. അവരുടെ കൂട്ടുകെട്ടിനെക്കുറിച്ചും ഭരണത്തെക്കുറിച്ചും വ്യത്യസ്തങ്ങളായ അവരുടെ ആസൂത്രണങ്ങളേയും അവരുടെ വൈദഗ്ദ്ധ്യങ്ങളേയും, വിവേചനങ്ങളേയും മനുഷ്യരുടെ സ്വസ്ഥതയ്ക്കും സന്തോഷത്തിനുമെതിരായുള്ള അവരുടെ വൈരാഗ്യാസൂത്രണങ്ങളേയും കുറിച്ചും തിരുവെഴുത്തിൽ നമ്മെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

അവരുടെ നിലനിൽപ്പ്, പ്രവർത്തന സഖ്യത എന്നിവയെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഗികമായ പ്രസ്താവന പഴയനിയമ ചരിത്രത്തിൽ നൽകുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ക്രിസ്തു ഈ ഭൂമുഖത്തായിരുന്ന കാലഘട്ടത്തിലായിരുന്നു പൈശാചികാത്മാക്കൾ അവരുടെ ശക്തി അതിന്റെ പരമകാഷ്ടയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയത്. മനുഷ്യന്റെ വീണ്ടെടുപ്പിന്നായി ആസൂത്രണം ചെയ്ത പദ്ധതിയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിന് ക്രിസ്തു വരികയും ഈ ലോകത്തെ നിയന്ത്രിക്കാനുള്ള അവന്റെ അധികാരത്തെ സാത്താൻ കർക്കശമായവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്തു. പാലസ്തീൻ ദേശമൊഴികെയുള്ള ഭൂമുഖത്തെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലും വിഗ്രഹാരാധന സുസ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ അവൻ വിജയം കൈവരിച്ചു. പരീക്ഷകന്റെ സ്വാധീനത്തിന് കീഴടങ്ങാത്ത പ്രത്യേക നാട്ടിലേയ്ക്ക്, സ്വർഗ്ഗീയ ദീപ്തി ചൊരിയുന്നതിന്നായി ക്രിസ്തുവന്നു. ഇവിടെ രണ്ട് ഭിന്നശക്തികൾ തങ്ങളുടെ പരമോന്നതാധികാരം അവകാശപ്പെട്ടു. തന്നിലൂടെ സകലർക്കും പാപക്ഷ

മയും. ദിവ്യസമാധാനവും കണ്ടെത്താനായി യേശു തന്റെ സ്നേഹ ഭുജങ്ങൾ നീട്ടിക്കൊണ്ട് ക്ഷണിക്കുകയായിരുന്നു. അനിയന്ത്രിതാധികാരം തങ്ങൾക്ക് പ്രാപിപ്പാനായില്ലെന്ന് അന്ധകാരസേന കാണുകയും, ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൗത്യം വിജയിക്കുകയാണെങ്കിൽ അവരുടെ ഭരണം അതിവേഗം അവസാനിക്കുമെന്നും അവർ മനസ്സിലാക്കി. ബന്ധിക്കപ്പെട്ട സിംഹംപോലെ സാത്താൻ ക്രുദ്ധനാകുകയും മനുഷ്യരുടെ ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലുമുള്ള അവന്റെ അധികാരത്തെ ധിക്കാരത്തോടെ പ്രദർശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

മനുഷ്യർ ദുർഭൂതങ്ങളാൽ അധിനിവേശിതരായിരിക്കുന്നതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യം പുതിയനിയമത്തിൽ വളരെ സ്പഷ്ടമായി പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു. പ്രകൃതി കാരണങ്ങളാലുണ്ടാകുന്ന രോഗം മൂലമുള്ള കഷ്ടതയാലല്ല വ്യക്തികൾ ഇപ്രകാരം പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ഇടപാടുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യക്തമായ ഒരു ധാരണ കർത്താവിനുണ്ടായിരുന്നു. കൂടാതെ ദുരാത്മാക്കളുടെ വ്യക്തമായ സാമീപ്യത്തേയും സഖ്യതയേയുംകുറിച്ച് താൻ ബോധവാനായിരുന്നു.

പൈശാചിക സംഘത്തിന്റേയും ആത്മാക്കളുടേയും നിലനിൽപ്പിനെ ത്യജിക്കുകയും, തിരുവെഴുത്തുകളുടെ സാക്ഷ്യം നേരിട്ടും വിപുലമായും ഇക്കാര്യത്തിൽ ഉണ്ടെങ്കിൽത്തന്നെയും അതിനെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ പൈശാചികാത്മാവിന്റെ സ്വാധീനത്താൽ വലിയ ആപത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നു. നാം അവരുടെ കൗശലത്തിൽ അജ്ഞരായിരിക്കുന്നിടത്തോളം മിക്കവാറും അവർക്ക് അപ്രാപ്യമായ നേട്ടമുണ്ട്. ഒരുപക്ഷേ അവർ അവരുടെ സ്വന്തജ്ഞാനത്തെ പിൻതുടരുമ്പോൾപോലും അനേകരും അവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന് ശ്രദ്ധകൊടുക്കും. ഇതുകൊണ്ടാകുന്നു കാലാന്ത്യത്തോട് നാം സമീപിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, സാത്താൻ അത്യന്തം ശക്തിയോടെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനും നശിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നത്.

പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളെ നമ്മൾ പരിചയപ്പെടുന്നതാണ് അവൻ ഏറ്റവും അധികം ഭയക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാകുന്നു തന്നെത്തന്നെയും തന്റെ പ്രവർത്തനശൈലിയേയും മൂടിവെയ്ക്കുന്നത് അവന്റെ പദ്ധതിയാക്കിയത്. നാം അവന്റെ വഞ്ചനകളുമായി ബന്ധപ്പെടേണ്ടിവരുന്നതിനേക്കാൾ അധികമായി ആ മഹാവഞ്ചകൻ ഭയപ്പെടുന്ന മറ്റു യാതൊന്നും തന്നെയില്ല. അവന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവവും ഉദ്ദേശ്യവും വളരെ ഭംഗിയായി മറയ്ക്കുന്നതിന്, നിന്ദയുടേയും അപഹാസ്യത്തിന്റേയും രൂക്ഷമായ വികാരത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി അവൻ രൂപംകൊള്ളുന്നു. വികൃതരൂപത്തോടുകൂടി, മൃഗത്തിന്റേയും മനുഷ്യന്റേയും രൂപസങ്കലനത്തോടുകൂടി, ബീഭത്സകമോ പരിഹാസമോ ആയ ഒരു വസ്തുവായി വേഷം പൂകുന്നതിൽ അവൻ അതീവ സന്തുഷ്ടനാണ്. സ്വയം തങ്ങൾ ബുദ്ധിമാന്മാരാണെന്നും അറിവുള്ളവരെന്നും ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ കേളീരംഗങ്ങളിൽ എന്റെ പേരുപയോഗിച്ചുകേൾക്കുന്നതിൽ അവൻ സന്തോഷിക്കുന്നു.

അവൻ സ്വയം തന്റെ തികവുറ്റ പാടവത്തോടുകൂടെ മൂടുപടം അണിഞ്ഞതുകൊണ്ട് "ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സത്യം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണ്ടോ?" എന്ന് വ്യാപകമായി ചോദിക്കുന്നു. അവന്റെ ജയത്തിന്റെ ഒരു തെളിവെന്തെന്നാൽ തിരുവെഴുത്തിലെ പ്രകടമായ സാക്ഷ്യങ്ങൾക്ക് വ്യാജ തത്വങ്ങൾ നൽകുകയും ആത്മീകലോകം അവ ഹൃദ്യമായി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് സാത്താൻ അവന്റെ സ്വാധീനത്തെക്കുറിച്ച് അബോധാവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്നവരുടെ മനസ്സുകളെ നിയന്ത്രിപ്പാൻ തികച്ചും ഒരുങ്ങുന്നത്. അവന്റെ ദുഷിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങളെക്കുറിച്ച് ദൈവവചനത്തിൽ നമുക്ക് ധാരാളം ഉദാഹരണങ്ങൾ നൽകുന്നു. അവന്റെ നിഗൂഡസേനകളെ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം അവന്റെ ആക്രമണത്തെ ചെറുക്കുവാൻ അവൻ നമ്മെ നിയോഗിക്കുന്നു.

സാത്താന്റേയും അവന്റെ സൈന്യത്തിന്റേയും ഊർജ്ജസ്വലതയും ഉൾപ്പകയും ഒരുപക്ഷേ നമുക്കു കേവലം ആപൽസൂചന നൽകിയേക്കാം. അപ്രകാരം അതുണ്ടായില്ലെങ്കിലും വിടുതലും സങ്കേതവും നമ്മുടെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ അത്യുന്നത ശക്തിയിൽ നമുക്കു കണ്ടെത്താനാകുന്നതാണ്. ദുഷ്ടമനുഷ്യരിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ ജീവനേയും നമ്മുടെ വസ്തുവകകളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നാം വളരെ കരുതലോടുകൂടി നമ്മുടെ വീടുകൾ പൂട്ടി ഭദ്രമാക്കും. എന്നാൽ നമ്മെ നിരന്തരം ആക്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൈശാചികസേനകളെക്കുറിച്ച് വളരെ അപൂർവ്വമായാണ് നാം ചിന്തിക്കുന്നത്. അനുവദനീയമെങ്കിൽ, അവർക്കു നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ വ്യതിചലിപ്പിക്കാനും നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ അതിദാരുണമായി വേദനിപ്പിക്കാനും താറുമാറാക്കാനും നമ്മുടെ ജീവിതങ്ങളേയും സമ്പാദ്യങ്ങളേയും ശിഥിലമാക്കാനുമാകും. കഷ്ടതയിലും നാശത്തിലും മാത്രമാണ് അവരുടെ ആനന്ദം. അശുദ്ധാത്മാക്കളിന്മേലുള്ള അധികാരം ദൈവം അവർക്ക് നൽകുന്നതുവരെ സാത്താന്യപരീക്ഷകൾക്ക് കീഴ്പെടുകയും ദൈവിക നടത്തിപ്പുകളെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ അവസ്ഥ ഭയാനകമായിരിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഗമിക്കുന്നവർ എക്കാലത്തും അവന്റെ കരുതലിൻകീഴിലായിരിക്കും. അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിന്നായി അതുല്യശക്തമായ ദൂതന്മാരെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും അയയ്ക്കുന്നതായിരിക്കും.ദൈവം തന്റെ ജനത്തിനായി ഏർപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന സങ്കേതത്തെ തകർക്കുവാൻ ദുഷ്ടനായവനു സാദ്ധ്യമല്ല.

അദ്ധ്യായം 3

നിങ്ങൾ തീർച്ചയായും മരിക്കുകയില്ല.

മാനവ ചരിത്രത്തിന്റെ പ്രാരംഭം മുതൽക്കുതന്നെ, സാത്താൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ വഞ്ചിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാരംഭിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യുദ്ധത്തിന് കാരണക്കാരനായ സാത്താൻ, മനുഷ്യരും ദൈവത്തിന്റെ ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി, തന്നോടു ചേർന്നു യുദ്ധം ചെയ്യണമെന്ന് ആഗ്രഹിച്ചു. ദൈവകല്പന അനുസരിച്ച് കഴിഞ്ഞിരുന്ന ആദാമും ഹവ്വായും പരിപൂർണ്ണ സംതൃപ്തരും സന്തുഷ്ഠരുമായിരുന്നു. ഇത് സാത്താന്റെ വാദത്തിന് എതിരായുള്ള ഒരു തെളിവായിരുന്നു. ദൈവകല്പന സൃഷ്ടികളുടെ നന്മയ്ക്ക് എതിരായി നിലകൊള്ളുന്നതും, സൃഷ്ടികളെ അടിച്ചമർത്തുന്നതുമെന്ന കള്ളമായിരുന്നു സാത്താൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചത്. പാപരഹിതരായിരുന്ന ആദാമിനും ഹവ്വായ്ക്കും സമ്മാനിച്ച മനോഹരമായ ഏദെൻ ഭവനം സാത്താന്റെ അസൂയയെ ആളിക്കത്തിച്ചു. അവരുടെ സന്തോഷത്തിൽനിന്ന് അവരെ തള്ളിയിടണമെന്ന് സാത്താൻ നിശ്ചയിച്ചുറച്ചു. അവരെ ദൈവത്തിൽനിന്നും അകറ്റി, തന്റെ അധി

കാരത്തിൻകീഴിൽ കൊണ്ടുവന്നാൽ ഭൂമിയെ തനിക്ക് അവകാശമാക്കാമെന്നും അത്യുന്നതന്നെതിരായി തന്റെ രാജ്യം ഇവിടെ സ്ഥാപിക്കാമെന്നും സാത്താൻ കരുതി.

തന്റെ തനിസ്വഭാവം സാത്താൻ വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നെങ്കിൽ ആദാമും ഹവ്വായും സാത്താനെ ഉടൻതന്നെ വെറുക്കുമായിരുന്നു. ഈ അപകടകാരിയായ ശത്രുവിനെക്കുറിച്ച് ആദാമിനും ഹവ്വായ്ക്കും മുന്നറിയിപ്പ് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ സാത്താൻ, തന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളെ ഒളിച്ചു വച്ചുകൊണ്ട്, തന്ത്രപൂർവ്വം ,ഗൂഢമായി പ്രവർത്തിച്ചു. മനോഹര രൂപിയായ സർപ്പത്തെ തന്റെ മാദ്ധ്യമമാക്കിക്കൊണ്ട്, സാത്താൻ ഹവ്വായോട് ചോദിച്ചു: “തോട്ടത്തിലെ യാതൊരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലവും നിങ്ങൾ തിന്നരുതെന്നു ദൈവം വാസ്തവമായി കൽപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? (ഉല്പ.3:1). പരീക്ഷകനുമായി ഹവ്വാ ഒരു സംവാദത്തിലേർപ്പെടാതിരുന്നെങ്കിൽ അവൾ സുരക്ഷിതയായിരുന്നേനേം. എന്നാൽ അവൾ സാത്താനുമായി സംവാദിക്കുവാൻ ഉദ്യമിച്ചു. തൽഫലമായി അവന്റെ കുടിലതയ്ക്ക് അവൾ ഇരയായി. ഇങ്ങനെയാണ് അനേകർ ഇന്നും കീഴടക്കപ്പെടുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ നിബന്ധനകളെ അവർ സംശയിക്കുകയും ചോദ്യം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അവർ ദൈവകല്പനകളെ അനുസരിക്കുന്നതിനു പകരം സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങൾ ഒളിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാനുഷിക തത്വങ്ങളെ അംഗീകിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

“സ്ത്രീ പാമ്പിനോട്: തോട്ടത്തിലെ വൃക്ഷങ്ങളുടെ ഫലം ഞങ്ങൾക്കു തിന്നാം; എന്നാൽ നിങ്ങൾ മരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിന് തോട്ടത്തിന്റെ നടുവിലുള്ള വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുത്, തൊടുകയും അതുരത് എന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു പറഞ്ഞു. പാമ്പ് സ്ത്രീയോട്: നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; അത് തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണ് തുറക്കുകും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തേപ്പോലെ ആകുകയും ചെയ്യും എന്ന് ദൈവം അറിയുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു” (വാക്യങ്ങൾ 2-5). ആദാമും

ഹവ്വായും ദൈവത്തേപ്പോലെ ആയിത്തീരുമെന്ന് സാത്താൻ പറഞ്ഞു. അവർ കൂടുതൽ ജ്ഞാനം ആർജ്ജിക്കുകയും ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു പദവിയിലേയ്ക്ക് ഉയർത്തപ്പെടുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് സാത്താൻ പറഞ്ഞത്. ഹവ്വാ പരീക്ഷയ്ക്ക് കീഴ്പെട്ടു. അവളുടെ സ്വാധീനത്തിലൂടെ ആദാമും പാപത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകളെ അവർ അവിശ്വസിച്ചു. സാത്താന്റെ വാക്കുകളെ അവർ അംഗീകരിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുന്നതിലൂടെ തങ്ങൾക്ക് ലഭിക്കുവാൻ പോകുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യവും ജ്ഞാനവും തടയുകയാണ് ദൈവം ചെയ്യുന്നതെന്ന് ആദാമും ഹവ്വായും ചിന്തിച്ചു.

“നന്മതിന്മകളെക്കിറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിൻഫലം തിന്നുന്ന നാളിൽ നീ മരിക്കും” എന്ന ആജ്ഞയുടെ അർത്ഥം എന്തെന്ന്, പാപത്തിനു ശേഷം ആദാം മനസ്സിലാക്കി. സാത്താൻ അവരെ പറഞ്ഞു വിശ്വസിപ്പിച്ചതു പോലെ തങ്ങൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു സ്ഥാനത്തേയ്ക്കു ഉയർത്തപ്പെടും എന്ന അർത്ഥമാണോ അവർ കണ്ടെത്തിയത്? അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ പാപം ചെയ്യുന്നതുമൂലം വലിയ നേട്ടമാണ് കൈവരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കു വേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരാളായി സാത്താൻ തെളിയിക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ദൈവിക ആജ്ഞയുടെ അർത്ഥം ഇതായിരിക്കുമെന്ന് ആദാം മനസ്സിലാക്കിയില്ല. പാപത്തിന്റെ ഫലമായി പൊടിയിൽ നിന്ന് എടുക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യൻ പൊടിയിലേയ്ക്ക് തിരികെ ചേരുമെന്ന് ദൈവം കല്പിച്ചു. “നീ പൊടിയാകുന്നു, പൊടിയിൽ തിരികെ ചേരും” (വാ.19). “നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കും” എന്ന സാത്താന്റെ വാക്കുകൾ ഈ അർത്ഥത്തിൽ മാത്രമാണ് ശരിയാകുന്നത്. ആദാമും ഹവ്വായും ദൈവത്തോട് പാപം ചെയ്തതിനുശേഷം, തങ്ങളുടെ മറയത്തരം കാണുവാനായി അവരുടെ കണ്ണുകൾ തുറന്നു. അവർ തിന്മ എന്തെന്ന് അറിഞ്ഞു. അകൃത്യത്തിന്റെ കയ്പായ ഫലം അവർ രുചിച്ചു.

ഏദെൻ തോട്ടത്തിന്റെ നടുക്ക്, ജീവന്റെ വൃക്ഷവും നിന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ഫലം ജീവനെ നിലനിർത്തുവാനുള്ള ശക്തി പ്രദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ആദാം ദൈവത്തെ അനുസരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഈ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം സൗജന്യമായി ഭക്ഷിക്കുവാനും അങ്ങനെ നിത്യതയോളം ജീവിപ്പാനും കഴിയുമായിരുന്നു. എന്നാൽ ആദാം പാപം ചെയ്തപ്പോൾ, ജീവവൃക്ഷ ഫലം തിന്നുവാനുള്ള പദവിയിൽ നിന്ന് നീക്കപ്പെട്ടു. അങ്ങനെ ആദാം മരണത്തിന് അധീനനായിത്തീർന്നു. "നീ പൊടിയാകുന്നു: പൊടിയിലേയ്ക്ക് തിരികെ ചേരും" എന്ന ദൈവിക ശാസന, ജീവന്റെ പരിപൂർണ്ണമായ നാശത്തെയാണ് കാണിക്കുന്നത്.

അനുസരണത്തിന്റെ ഫലം എന്ന വ്യവസ്ഥയിലാണ് മനുഷ്യന് അമർത്യത വാഗ്ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പാപം ചെയ്തതോടുകൂടി അമർത്യത മനുഷ്യൻ നഷ്ടപ്പെടുത്തി. തനിക്ക് സ്വായത്തമല്ലാത്ത ഒന്ന് പിൻതലമുറയ്ക്ക് പകർന്നുകൊടുപ്പാൻ ആദാമിന് സാദ്ധ്യമല്ലായിരുന്നു. തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ യാഗത്താൽ, അമർത്യത, മനുഷ്യന്റെ കയ്യെത്തുന്ന ദൂരത്തിൽ ദൈവം കൊണ്ടുവന്നില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ വീഴ്ച ഭവിച്ച മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന് ഒരു പ്രത്യാശയ്ക്കും വഴിയുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. എല്ലാവരും പാപം ചെയ്തതുകൊണ്ട് മരണം സകല മനുഷ്യരിലും പരന്നിരിക്കുമ്പോൾ, ക്രിസ്തു, "മരണം നീക്കുകയും, സുവിശേഷം കൊണ്ട് ജീവനും അക്ഷയതയും വെളിപ്പെടുത്തുകയും" ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (റോമ. 5:12,2തിമൊ. 1:10). ക്രിസ്തുവിൽ കൂടി മാത്രമേ അമർത്യത നേടുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. യേശു പറഞ്ഞു: "പുത്രനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവന് നിത്യജാവൻ ഉണ്ട്; പുത്രനെ അനുസരിക്കാത്തവനോ ജീവനെ കാണുകയില്ല" (യോഹ. 3:36). ഈ അമൂല്യമായ അനുഗ്രഹത്തെ എല്ലാവർക്കും സ്വായത്തമാക്കാവുന്നതാണ് ദൈവത്തിന്റെ വ്യവസ്ഥകളെ സ്വീകരിച്ചാൽമാത്രം മതി. "നല്ല പ്രവൃത്തിക്ക് വേണ്ടുന്ന സ്ഥിരത പൂണ്ട് തേജസ്സും മാനവും അക്ഷയതയും അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് നിത്യജീവൻ ലഭിക്കുന്ന

താണ് (റോമ. 2:7).

അനുസരണക്കേടിലും ആദാമിനോട് ജീവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്തത് ആ വലിയ വഞ്ചകനായ സാത്താൻ മാത്രമായിരുന്നു. ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ ഹവ്വായോട് പാമ്പ് പറഞ്ഞത്: "നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം" എന്നാണ്. മനുഷ്യാത്മാവിന്റെ അമർത്യതയെക്കുറിച്ചുള്ള ആദ്യ പ്രസംഗം പാമ്പിന്റെ പ്രസംഗമായിരുന്നു. എന്നാൽ അനേകം ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗപീഢത്തിൽ നിന്നും ഈ പ്രസംഗത്തിന്റെ പ്രതിധ്വനി ഇന്നും നാം കേൾക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആദിമാതാപിതാക്കൾ ഈ വഞ്ചന സ്വീകരിച്ചതുപോലെ, ഭൂരിപക്ഷം ക്രിസ്ത്യാനികളും ഇത് സസന്തോഷം സ്വീകരിക്കുന്നു. ദൈവം പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. "പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കും" (യെഹ. 18:20). എന്നാൽ ഇന്ന് അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചിരിക്കുന്നത്: പാപം ചെയ്യുന്ന ദേഹി മരിക്കയില്ല; അത് നിത്യമായി ജീവിക്കും എന്നത്രേ. സാത്താന്റെ വാക്കുകളെ വിശ്വസിക്കാനും, ദൈവത്തിന്റെ വാക്കുകളെ അവിശ്വസിക്കാനുമുള്ള പ്രവണത കാണുമ്പോൾ നമുക്ക് അത്ഭുതപ്പെടാതിരിപ്പാൻ കഴിയുകയില്ല.

വീഴ്ചയ്ക്കുശേഷം മനുഷ്യന് ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ അടുത്തേയ്ക്ക് പോകുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ, അവർ എന്നും ജീവിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെ പാപത്തിന് അമർത്യത ലഭിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ കെരുബുകളും തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ജ്വലിക്കുന്നതുമായ വാളും "ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിങ്കലേയ്ക്കുള്ള വഴികാത്തു" (ഉല്പ. 3:24). ആദാമിന്റെ കുടുംബത്തിൽപ്പെട്ട ഒരുത്തനുപോലും ആ കടമ്പ കടന്ന് ജീവവൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം അനുഭവിപ്പാൻ അനുവാദം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊണ്ട് അമർത്യതയുള്ളവനായ ഒരു പാപി പോലുമില്ല.

എന്നാൽ മനുഷ്യന്റെ വീഴ്ചയ്ക്കുശേഷം, മനുഷ്യന് സ്വാഭാവികമായ അമർത്യത ഉണ്ട് എന്ന വിശ്വാസം മനുഷ്യരിൽ പതിപ്പിക്കുവാൻ, സാത്താൻ തന്റെ അനുയായികളോടു പറഞ്ഞു. ഈ തെറ്റ് സ്വീകരിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിച്ചശേഷം സാത്താന്റെ

ദൂതന്മാർ, അവരെ വേറൊരു തെറ്റായ ആശയത്തിലേയ്ക്കു നയിച്ചു. അതായത് നിത്യദുഃഖം അനുഭവിച്ച് പാപി കഴിയുമെന്ന ആശയം. ദൈവം പകവീട്ടുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതിയാണെന്ന ആശയം മറ്റുള്ളവർക്ക് നൽകുവാൻ പിശാച് തന്റെ അനുചരന്മാരിൽകൂടെ ശ്രമിക്കുന്നു. തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കാത്ത ഏവരേയും നരകത്തിൽ തള്ളിയിടുന്ന ഒരു സ്വേച്ഛാധികാരിയായി ദൈവത്തെ സാത്താൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. അതിഭയങ്കരമായ നിത്യ ദണ്ഡനത്തിൽ പാപികൾ പുളയുമ്പോൾ, അതു സംതൃപ്തിയോടെ നോക്കിയിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായി ദൈവത്തെ സാത്താൻ വരച്ചുകാണിക്കുന്നു.

മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ സൃഷ്ടിതാവും, നന്മ കാംക്ഷിക്കുന്നവനുമായ ദൈവത്തെ തന്റെ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തിയായി സാത്താൻ ചിത്രീകരിക്കുന്നു. ക്രൂരത സാത്താനിൽനിന്നുമുള്ളതാണ്. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതെല്ലാം നൈർമ്മല്യവും വിശുദ്ധിയും, മനോഹാരിതയും ഉള്ളവയായിരുന്നു. പിശാച് പാപം കൊണ്ടുവരുന്നതുവരെ സമാധാനവും വിശുദ്ധിയും കളിയാടിയിരുന്ന ഒരു ഗോളമായിരുന്നു ഈ ഭൂമി. മനുഷ്യനെ പരീക്ഷിച്ച് പാപം ചെയ്യിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണ് സാത്താൻ. കഴിയുമെങ്കിൽ മനുഷ്യനെ അവൻ നശിപ്പിക്കും. തന്റെ ഇരയെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ, അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിൽ സാത്താൻ സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നു. അവന് സൗകര്യം കിട്ടിയാൽ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ മുഴുവനും അവന്റെ വലയിൽ വീഴിക്കും. ദൈവികശക്തിയുടെ ഇടപെടൽ ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആദാമിന്റെ സന്തതി പരമ്പരകളിൽ ഒന്നുപോലും രക്ഷപെടുമായിരുന്നില്ല.

ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളുടെ നീതിയേയും ഭരണകൂടത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തേയും സംശയിക്കുന്നതിന് മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിതാവിലുള്ള വിശ്വാസത്തെ പിടിച്ചുകുലുക്കുകയും നമ്മുടെ ആദിമാതാപിതാക്കളെ കീഴ്പെടുത്തിയതുപോലെ മനുഷ്യരെ കീഴ്പെടുത്തുവാൻ സാത്താൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളേക്കാൾ മോശമായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് ദൈവമെന്ന് കാണിക്കുവാൻ സത്താനും അവന്റെ കൂട്ടരും ശ്രമിക്കുന്നത്, തന്റെ വഞ്ചനയും ദ്രോഹവും മൂടിവയ്ക്കുന്നതിനാണ്. എന്നാൽ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന്റെ മേൽക്രൂരത നിറഞ്ഞ തന്റെ സ്വഭാവം കെട്ടിവയ്ക്കുന്നതിനാണ് സാത്തൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. തന്റെ മേൽ അനീതി ചെയ്തു എന്ന് ദൈവത്തിന്റെമേൽ സാത്താൻ കുറ്റം ചുമത്തുന്നു. തന്റെ ഭരണം സ്ഥാപിതമായാൽ ലോകത്തിന് യഥാർത്ഥ സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കുമെന്ന് സാത്താൻ പൊള്ളയായ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു. ദൈത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യരെ അകറ്റി. തന്റെ കീഴിൽ അവരെ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടി മോഹന വാഗ്ദാനങ്ങളാൽ മനുഷ്യരെ കുരുക്കിലാക്കുന്നു.

മരിച്ച ദുഷ്ടന്മാർ നിത്യനരകത്തിൽ, ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത പീഡനത്തിൽ തീയിലും ഗന്ധകത്തിലും നരകിച്ചുകഴിയുന്നു എന്ന ഉപദേശം നീതിബോധത്തിന് നിരക്കാത്തതും, സ്നേഹം, കരുണ എന്നീ വികാരങ്ങൾക്ക് എത്ര അറപ്പുളവാക്കുന്നതുമാണ്. ചുരുങ്ങിയ ഭൗമിക ജീവിതത്തിലെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി, നിത്യത മുഴുവൻ മനുഷ്യർ, ശിക്ഷ അനുഭവിക്കണമെന്നുള്ളത് ഇന്ന് എത്ര വിചിത്രമാണ്! എങ്കിലും ഈ ഉപദേശം ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിൽ ഇന്ന് വ്യാപകമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

നിത്യനരകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദുരുപദേശത്താൽ ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ള തിന്മ എത്ര വലുതെന്ന് വിലയിരുത്തുവാൻ മനുഷ്യ മനസ്സുകൾക്ക്, സാദ്ധ്യമല്ല. വേദപുസ്തകമതം സ്നേഹത്തിന്റെയും നന്മയുടെയും മതമാണ്. അത് ആർദ്രത നിറഞ്ഞതാണ്. അന്ധവിശ്വാസവും, ഭീകരതയും കൊണ്ട് ചിലർ അതിനെ ആവരണം ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെ ചിത്രീകരിപ്പാൻ സാത്താൻ തെറ്റായ നിറങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് കരുണാർദ്രനായ ദൈവത്തെ ഇന്ന് അനേകർ ഭയപ്പെടുകയും വെറുക്കുക പോലും ചെയ്യുന്നത്. ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരമുള്ള തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിന്നും വരുന്നതു

കൊണ്ട് അനേകായിരങ്ങൾ നിരീശ്വരരും അവിശ്വാസികളുമായി ത്തീരുന്നു.

നിത്യനരകമെന്ന ഉപദേശം വെറുക്കുന്ന ഒരു വലിയ സമൂഹം വേറൊരു തെറ്റിലേയ്ക്കു നയിക്കപ്പെടുകയാണ്. അവർ ദൈവത്തെ, സ്നേഹത്തിന്റെയും ആർദ്രതയുടേയും മൂർത്തിയായി കാണുകയും ഒരിക്കലും തന്റെ സൃഷ്ടികളെ നിത്യനരകത്തിൽ ഇടുകയില്ലെന്ന് വിശ്വസിക്കയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവർ വിശ്വസിക്കുന്നത് ആത്മാവ് അമർത്യതയുള്ളതാണെന്നും, എല്ലാ മനുഷ്യരേയും ആത്യന്തികമായി ദൈവം രക്ഷിക്കുമെന്നുമാണ്. വേദപുസ്തകത്തിൽ കാണുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകൾ, മനുഷ്യരെ ഭയപ്പെടുത്തി അനുസരണത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരിക എന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണ് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവയൊന്നും അക്ഷരീകമായി നിറവേറുകയില്ലെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. അങ്ങനെ പാപിക്ക് സ്വാർത്ഥപരമായ സന്തോഷം നുകർന്ന് ദൈവകല്പനകൾ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് കഴിയാമെന്നും ഒടുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പ്രീതിയാൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കടന്നുകൂടാമെന്നും അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കൃപയിൽ ആശ്രയിക്കുകയും ദൈവനീതിയെ അവഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഉപദേശം, ജഡിക ഹൃദയത്തെ സന്തോഷിപ്പിക്കുകയും, പാപിയെ തന്റെ ദുഷ്ടതയിൽ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യജീവൻ അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന വേളയിൽ സകല മനുഷ്യരുടേയും ആത്മാക്കൾ നേരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കാണ് പോകുന്നതെങ്കിൽ, നാം ജീവനേക്കാൾ കാംക്ഷിക്കേണ്ടത് മരണത്തേയാണ്. തങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന് വിരാമമിടുവാൻ അനേകരെ നയിക്കുന്നത് ഈ വിശ്വാസമാണ്. കഷ്ടങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും നൈരാശ്യങ്ങളും നേരിടുമ്പോൾ ജീവന്റെ ചരടിനെ പൊട്ടിച്ച് നിത്യതയുടെ സന്തോഷത്തിലേയ്ക്ക പ്രവേശിക്കുന്നത് ലളിതമായ ഒന്നാണെന്ന് അവർ കരുതുന്നു.

തന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുന്നവരെ താൻ ശിക്ഷിക്കുമെന്ന് തന്റെ വചനത്തിൽ അസന്നിഗ്ദ്ധമായ ഭാഷയിൽ ദൈവം അരുളിചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പാപികളുടെമേൽ നഷ്പക്ഷ നീതി നടത്തുവാൻ വൈമനസ്യം കാട്ടുന്ന കരുണാർദ്രമായ ഒരു വ്യക്തിയാണ് ദൈവമെന്ന് സാർവ്വലൗകീക രക്ഷയുടെ പ്രയോക്താക്കൾ പറയുന്നു. അങ്ങനെ പറയുന്നവൻ കാൽവറിയിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ട കുരിശിലേയ്ക്ക് നോക്കിയാൽ മതി. കളങ്കമറ്റവനായ ദൈവപുത്രന്റെ മരണം സാക്ഷീകരിക്കുന്നത് “പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രേ” എന്നാണ്. ദൈവകല്പനയുടെ ഓരോ ലംഘനവും ന്യായമായ ശിക്ഷ കൊണ്ടുവരുന്നു. പാപമില്ലാത്ത ക്രിസ്തു മനുഷ്യർക്കു വേണ്ടി പാപമായിത്തീർന്നു. മനുഷ്യന്റെ പാപത്തിന്റെ ഫലം കർത്താവനുഭവിച്ചു. തന്റെ പിതാവിന്റെ മുഖം തന്റെ മേൽ നിന്നു മറയ്ക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ഹൃദയം തകർന്നു. കർത്താവ് ജീവൻ വെടിയുകയും ചെയ്തു. പാപികൾ രക്ഷ പ്രാപിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് രക്ഷകൻ ഈ പങ്കപ്പാടുകൾ അനുഭവിച്ചത്. പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് മനുഷ്യനെ സ്വതന്ത്രനാക്കുവാൻ വേറൊരു മാർഗ്ഗവുമില്ലായിരുന്നു. ഇത്ര വലിയ വില കൊടുത്തു വാങ്ങിയ ഈ വീണ്ടെടുപ്പിൻ യാഗത്തിൽ പങ്കാളിയാകുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്ന ഏവനും തന്റെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷയെ വഹിച്ചേ മതിയാവൂ.

യെശയ്യാ പ്രവാചകനിലൂടെ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: “നീതിമാനെക്കുറിച്ച്: അവനു നന്മ വരും എന്നു പറവിൻ; ദുഷ്ടന് അയ്യോ!കഷ്ടം! അവനു ദോഷം വരും; അവന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ ഫലം അവനും അനുഭവിക്കും” (യെശ. 3:10,11). “പാപി നൂറു പ്രാവശ്യം ദോഷം ചെയ്യുകയും ദീർഘായുസ്സോടെ ഇരിക്കയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും, ദൈവത്തെ ഭയപ്പെടുന്ന ഭക്തന്മാർക്ക് നന്മ വരുമെന്ന് ഞാൻ നിശ്ചയമായി അറിയുന്നു. എന്നാൽ ദുഷ്ടന് നന്മ വരികയില്ല. (സഭാപ്രസംഗി 8:12,13). അപ്പൊസ്തോലനായ പൗലോസ് സാക്ഷീകരിക്കുന്നു: പാപി തനിക്കുവേണ്ടി എല്ലാം കരുതിവയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ നിന്റെ കാഠിന്യത്താലും അനുതാപമി

ല്ലാത്ത ഹൃദയത്താലും, നീ ദൈവത്തിന്റെ നീതിയുള്ള വിധി വെളിപ്പെടുന്ന കോപദിവസത്തേയ്ക്ക്, നിനക്കു തന്നേ കോപം ചരതിച്ചുവെയ്ക്കുന്നു.അവൻ ഓരോരുത്തന് അവനവന്റെ പ്രവൃത്തിക്കു തക്ക പകരം ചെയ്യും. തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏത് മനുഷ്യാത്മാവിനും കഷ്ടവും സങ്കടവും വരും" (റോമ. 2:5,6,9).

ദുർന്നടപ്പുകാരൻ, അശുദ്ധൻ, വിഗ്രഹാരാധിയായ ദ്രവ്യാഗ്രഹി ഇവർക്ക് ആർക്കും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ദൈവത്തിന്റേയും രാജ്യത്തിൽ അവകാശമില്ല (എഫെ.5:5). "എല്ലാവരോടും സമാധാനം ആചരിച്ച് ശുദ്ധീകരണം പ്രാപിപ്പാൻ ഉത്സാഹിപ്പിൻ. ശുദ്ധീകരണം കൂടാതെ ആരും കർത്താവിനെ കാണുകയില്ല (എബ്രാ. 12:14). "ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് അധികാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിനും, ഗോപുരങ്ങളിൽകൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിനും തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ (കല്പന അനുസരിക്കുന്നവർ) ഭാഗ്യവാന്മാർ നായ്കളും ക്ഷുദ്രക്കാരും ദുർന്നടപ്പുകാരും കൊലപാതകന്മാരും ബിംബാരാധികളും ഭോഷ്കിൽ പ്രിയപ്പെടുകയും അതിനെ പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവനും പുറത്തുതന്നെ (വെളി. 22:14,15).

തന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു പ്രഖ്യാപനം ദൈവം മനുഷ്യന് നൽകി. പാപത്തെ എങ്ങനെ കൈകാര്യം ചെയ്യുമെന്നും ദൈവം മനുഷ്യനെ അറിയിച്ചു. "യഹോവയായ ദൈവം കരുണയും കൃപയുമുള്ളവൻ; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ; ആയിരം ആയിരത്തിന് ദയ പാലിക്കുന്നവൻ; അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; കുറ്റമുള്ളവനെ വെറുതെ വിടാത്തവൻ" (പുറ. 34:6,7). "സകലദുഷ്ടന്മാരെയും അവൻ നശിപ്പിക്കും" (സങ്കീ. 145:20). "എന്നാൽ അതിക്രമക്കാർ ഒരുപോലെ മുടിഞ്ഞുപോകും" (സങ്കീ. 37:38). ദൈവിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ അധികാരവും ശക്തിയും അനുസരണക്കേടിനെ അടിച്ചമർത്താൻ ഉപയോഗിക്കും. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ എല്ലാ ശിക്ഷാവിധികളും, തന്റെ സ്വഭാവത്തോട് സാധർമ്മ്യം വഹിക്കുന്ന രീതിയിലായിരിക്കും.

ആരുടേയും ഇച്ഛാശക്തിയുടെ മേലോ വിവേചനാശക്തിയുടെ മേലോ ദൈവം സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തുന്നില്ല. അടിമയേപ്പോലെ ആരും തന്നെ അനുസരിക്കുവാനും ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. തന്റെ കൈകളുടെ പ്രവൃത്തിയായ സൃഷ്ടികൾ തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നത്, തനിക്ക് അതിന് യോഗ്യതയുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രം മതിയെന്നാണ് ദൈവത്തിന്റെ പക്ഷം. തന്റെ ജ്ഞാനത്തേയും സ്നേഹത്തേയും നന്മയേയും ബോധപൂർവ്വം സൃഷ്ടികൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുള്ള അനുസരണമാണ് ദൈവം ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ ഈ ദൃശ്യഗുണങ്ങളെക്കുറിച്ച് അറിവുള്ളവർ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തോട് ആകർഷിതരായിരിക്കുന്നത് ദൈവത്തിന്റെ ഈ വക ഗുണങ്ങളെ ഇഷ്ടപ്പെട്ടതുകൊണ്ടാണ്.

നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പഠിപ്പിക്കുകയും തന്റെ ജീവിതത്തിലൂടെ പ്രായോഗികമാക്കിയതുമായ, ദയയുടേയും കാരുണ്യത്തിന്റെയും സ്നേഹത്തിന്റെയും തത്വങ്ങൾ ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റെ ഒരു തനിപ്പകർപ്പായിരുന്നു. തന്റെ പിതാവിൽനിന്ന് ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊന്നും താൻ ഉപദേശിച്ചിട്ടില്ലായെന്ന് കർത്താവ് പറഞ്ഞു. നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ എന്ന കർത്താവിന്റെ ഉപദേശത്തോട് അനുയോജ്യമായിരുന്നു ദൈവിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾ. ലോകത്തിന്റെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ് ദൈവം ദുഷ്ടന്റെ മേൽ നീതി നടത്തുന്നത്. ആരുടെമേൽ നീതി നടപ്പാക്കുന്നുവോ അവരുടെ നന്മയ്ക്കുകൂടെയാണ് ദൈവം പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. തനിക്കു കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ തന്റെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കും തന്റെ നീതിയ്ക്കും അനുസൃതമായി അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുമായിരുന്നു. തന്റെ സ്നേഹത്തിന്റെ അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ട് അവർക്ക് ചുറ്റും കർത്താവ് നിരന്തരം വലയം ചെയ്യുന്നു. തന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവർക്ക് ദൈവം പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. തന്റെ കൃപയുടെ വാഗ്ദാനങ്ങളുമായി കർത്താവ് അവരെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവർ

കത്താവിന്റെ സ്നേഹത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ കല്പന കളെ അവർ കൂട്ടാക്കാതിരിക്കുകയും തന്റെ കൃപയെ അവർ നിരസി ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ദാനങ്ങൾ തുടർച്ചയായി അനു ഭവിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ ദാതാവിനെ അപമാനിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പാപത്തെ ദൈവം വെറുക്കുന്നതുകൊണ്ട്, അവർ ദൈവത്തേയും വെറുക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ കൊള്ളരുതായ്മകളെ ദൈവം ദീർഘമായി ക്ഷമിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവരുടെ വിധി നിർണ്ണയി ക്കപ്പെടുന്ന, നിർണ്ണായക നാഴിക ഒടുവിൽ വരും; അപ്പോൾ ഈ അനുസരണം കെട്ടവരെ ദൈവം തന്നോട് ചേർത്തു കൊള്ളുമോ? തന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ അവരെ നിർബന്ധിക്കുമോ?

തങ്ങളുടെ നേതാവായി സാത്താനെ തെരഞ്ഞെടുത്ത വരും, അവന്റെ ശക്തിക്ക് വിധേയരായവരും, ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയവരല്ല. അഹങ്കാരവും വഞ്ചനയും ജഡി കത്വവും ക്രൂരതയും അവരുടെ സ്വഭാവത്തിൽ രൂഢമൂലമായിക്ക ഴിഞ്ഞു. ഭൂമിയിൽവെച്ച് തങ്ങൾ നിന്ദിക്കുകയും വെറുക്കുകയും ചെയ്തവരോടുകൂടെ എന്നേക്കും വസിപ്പാൻ അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗ ത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാൻ കഴിയുമോ? കള്ളം പറയുവാൻ ശീലിച്ചവന് സത്യം ഒരിക്കലും അഭികാമ്യമായിരിക്കയില്ല. സ്വയപുകഴ്ച്ചയേയും സ്വാർത്ഥതയേയും സൗമ്യത ഒരിക്കലും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുകയില്ല. അഴിമതിയെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവന് വിശുദ്ധി സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല; നിസ്വാർത്ഥമതിക്ക് നിസ്വാർത്ഥമായ സ്നേഹം ആകർഷകമായി രിക്കുകയില്ല. ഭൗമികവും സ്വാർത്ഥപരവുമായ താത്പര്യങ്ങളിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നവർക്ക്, ഏതുതരത്തിലുള്ള സന്തോഷമാണ് സ്വർഗ്ഗത്തിന് നൽകുവാൻ കഴിയുന്നത്?

തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ദൈവത്തോട് മറുത ലിച്ചവരെ, പെട്ടെന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് അയയ്ക്കാൻ കഴിയുമോ? അവർക്കു അവിടുത്തെ പൂർണ്ണതയും സ്നേഹത്തിന്റെ നിറവും ഇമ്പഗീതങ്ങളും ആസ്വദിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ദൈവത്തേയും

കുഞ്ഞാടിനേയും പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടുള്ള സംഗീതമന്ദ്രധ്വനി കേൾപ്പാൻ കഴിയുമോ? ദൈവത്തോടും സത്യത്തോടും വിശുദ്ധി യോടും തികഞ്ഞ വിദ്വേഷം വച്ചുപുലർത്തിയിരുന്നവർക്ക്, സ്വർഗ്ഗീയ വൃന്ദത്തോടു ചേർന്ന് സ്തോത്രഗീതം ആലപിക്കുവാൻ കഴിയുമോ? ദൈവത്തിന്റേയും കുഞ്ഞാടിന്റേയും തേജസ്സ് അവർക്ക് സഹിപ്പാൻ കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പ്രവേ ശിപ്പാനുള്ള സ്വഭാവരൂപവൽക്കരണത്തിന്റെ സമയം-കൃപയുടെ കാലം - അവർക്ക് നൽകിയിരുന്നു. എന്നാൽ വിശുദ്ധിയെ സ്നേഹി പ്പാൻ അവർ തങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒരുക്കിയില്ല. സ്വർഗ്ഗീയഭാഷ അവർ ആസ്വദിച്ചില്ല. സമയം വളരെ അതിക്രമിച്ചുപോയി. ദൈവ ത്തോടുള്ള എതിർപ്പ് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിപ്പാനുള്ള അവരുടെ യോഗ്യത നഷ്ടപ്പെടുത്തി. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ വിശുദ്ധിയും സമാധാ നവും അവർക്ക് ഒരു പീഡനമായിരിക്കും. ദൈവതേജസ്സ് അവരെ നശിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിപോലെയായിരിക്കും. അവിടെനിന്നും ഓടി പ്പോകുവാൻ അവർ ആഗ്രഹിക്കും. അവിടെ നിൽക്കുന്നതിനേ ക്കാൾ അവർ നാശത്തെ തെരഞ്ഞെടുക്കും. തങ്ങളുടെ വീണ്ടെടു പ്പിനായി മരിച്ചവന്റെ മുഖശോഭയിൽനിന്ന് തങ്ങളെ മറയ്ക്കേണമേ എന്നവർ കാംക്ഷിക്കും. തങ്ങളുടെ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൊണ്ടുതന്നെ, ദുഷ്ടന്മാർ തങ്ങളുടെ വിധി ഉറപ്പിക്കും. ദുഷ്ടന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കാതെ പോകുന്നത് സ്വയമേയുള്ള തെരഞ്ഞെടുപ്പാണ്. ദൈവത്തിന്റെ ഭാഗത്ത് കരുണയും നീതിയും മാറ്റമില്ലാതെ ഉണ്ടാ യിരിക്കും.

ദുഷ്ടന്മാരുടെ ദുഷ്ടത ചികിത്സിച്ചു സുഖപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത ഒന്നാണെന്ന് അന്ത്യ ന്യായവിധി ദിവസത്തിലെ അഗ്നി പ്രഖ്യാപിക്കും. ദൈവിക അധികാരത്തിന് കീഴ്പെടുവാനുള്ള മനോഭാവം ദുഷ്ടന്മാർക്കുണ്ടായിരിക്കയില്ല. മത്സരിക്കലാണ് അവ രുടെ സ്വഭാവം. ജീവിതം അവസാനിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ, അവരുടെ ചിന്താസരണിയെ വേറൊരു ദിശയിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോകാൻ

സാധ്യമല്ല. പിന്നീട് അതിക്രമങ്ങളെ അനുസരണമാക്കി മാറ്റാൻ കഴിയുന്നതല്ല. വിദ്വേഷത്തെ സ്നേഹമാക്കിത്തീർക്കാനും സാധിക്കുകയില്ല.

കൊലപാതകിയായ കയീന്റെ ജീവനെ ഉടനടി എടുക്കാത്തതിലൂടെ, പാപിയെ അനിയന്ത്രിതമായി വിട്ടാലുള്ള ഫലം എന്തായിരിക്കുമെന്ന് ലോകത്തിന് ദൈവം ഒരു പാഠം നൽകുകയായിരുന്നു. കയീന്റെ സ്വാധീനത്തിലൂടെയും ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയും അവന്റെ പിൻതലമുറയിലെ അനേകായിരങ്ങൾ തെറ്റിലേയ്ക്ക് നയിക്കപ്പെട്ടു. "ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യന്റെ ദുഷ്ടത വലിയതെന്നും അവന്റെ ഹൃദയവിചാരങ്ങളുടെ നിരൂപണമൊക്കെയും എല്ലായ്പോഴും ദോഷമുള്ളത്" എന്നും പറയുവാൻ കാരണമായിത്തീർന്നു. "ഭൂമി ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വഷളായി; ഭൂമി അതിക്രമംകൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരുന്നു" (ഉല്പ.6:5,11).

നോഹയുടെ കാലത്തുണ്ടായിരുന്ന ദുഷ്ടന്മാരെ നിഗ്രഹിച്ചത്, ദൈവത്തിന് ലോകത്തോടുണ്ടായിരുന്ന കരുണകൊണ്ടായിരുന്നു. സോദോമിലെ പാപികളെ നശിപ്പിച്ചതും ദൈവത്തിന്റെ കരുണമൂലമായിരുന്നു. സാത്താന്റെ വഞ്ചനയിലൂടെ, പാപം ചെയ്യുന്നവർക്ക് സാത്താന്റെ സഹതാപവും അഭിനന്ദനവും നേടുവാൻ കഴിയുന്നു. ഇപ്രകാരം അവൻ മറ്റുള്ളവരെ അനുസരണക്കേടിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു. കയീന്റെയും നോഹയുടെയും കാലത്ത് അതാണ് സംഭവിച്ചത്. അബ്രാഹാമിന്റെയും ലോത്തിന്റേയും കാലത്തും അതു തന്നെ സംഭവിച്ചു. അതുപോലെ നമ്മുടെ കാലത്തും അതു തന്നെ സംഭവിക്കുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തോടുള്ള ദൈവകരുണയാണ്, ദൈവകൃപയെ നിരസിക്കുന്നവരെ ആത്യന്തികമായി നശിപ്പിക്കുന്നത്.

"പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മരണമത്രെ; ദൈവത്തിന്റെ കൃപാവരമോ, നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിത്യജീവൻതന്നെ" (റോമ. 6:23). ജീവൻ നീതിമാന്മാരുടെ അവകാശമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, മരണം ദുഷ്ടന്മാരുടെ ഓഹരിയാകുന്നു.

മോശെ യിസ്രായേലിനോടു പറഞ്ഞു: "ഇതാ, ഞാൻ ഇന്ന് ജീവനും ഗുണവും മരണവും ദോഷവും നിന്റെ മുമ്പിൽ വച്ചിരിക്കുന്നു" (ആവ. 30:15). ഇവിടെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്ന മരണം, ആദാമിന് നൽകിയ ശാപത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതല്ല. എല്ലാ മനുഷ്യരും ആദാമിന്റെ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതുണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ മരണമാണ് നിത്യജീവന്റെ എതിർപദമായി വരുന്നത്.

ആദാമിന്റെ പാപഫലമായി മരണം സകലരുടെമേലും വന്നു. എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ശവക്കല്ലറയിലേയ്ക്കു പോകും. രക്ഷാപദ്ധതിയനുസരിച്ച് എല്ലാവരും അവരുടെ ശവക്കല്ലറകളിൽ നിന്ന് പുറത്തുവരേണ്ടവരാണ്. "നീതിമാന്മാരുടേയും നീതികെട്ടവരുടേയും പുനരുത്ഥാനം ഉണ്ടാകും എന്ന് ഇവർ കാത്തിരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാനും ദൈവത്തിങ്കൽ ആശവച്ചിരിക്കുന്നു" (അപ്പൊ. 24:15). "ആദാമിൽ എല്ലാവരും മരിക്കുന്നതുപോലെ ക്രിസ്തുവിൽ എല്ലാവരും ജീവിക്കപ്പെടും" (1കൊരി. 15:22). എന്നാൽ ഉയിർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന രണ്ട് വിഭാഗക്കാരും തമ്മിൽ വ്യക്തമായ ഒരു വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കും. "കല്ലറകളിൽ ഉള്ളവർ എല്ലാവരും അവന്റെ ശബ്ദം കേട്ട് നന്മ ചെയ്തവർ ജീവന്നായും, തിന്മ ചെയ്തവർ ന്യായവിധിക്കായും പുനരുത്ഥാനം ചെയ്‌വാനുള്ള നാഴിക വരുന്നു" (യോഹ. 5:28,29). നിത്യജീവനിലേയ്ക്ക് പുനരുത്ഥാനം ചെയ്‌വാൻ യോഗ്യരായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടവൻ "ഭാഗ്യവാനും വിശുദ്ധനും" ആകുന്നു. "അവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന് അധികാരം ഇല്ല" (വെളി. 20:6). എന്നാൽ അനുതാപത്തിലൂടെയും വിശ്വാസത്തിലൂടെയും പാപക്ഷമ നേടിയിട്ടില്ലാത്തവർ പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷ അഥവാ പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം അനുഭവിച്ചേമതിയാവൂ. അവരുടെ പ്രവൃത്തിക്കൊത്ത ഫലം അവർക്ക് ലഭിക്കും. അവരുടെ ശിക്ഷയുടെ ദൈർഘ്യത്തിനും കാഠിന്യത്തിനും വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരിക്കും. പക്ഷേ, രണ്ടാം മരണത്തിലായിരിക്കും അത് അവസാനിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയും കരുണയും അചഞ്ചലമായിരിക്കുന്നതനുസരിച്ച്, അനുതപിക്കാത്ത ഒരു പാപിയെ അവന്റെ പാപത്തിൽ

(പാപത്തോടുകൂടെ) രക്ഷിപ്പാൻ ദൈവത്തിന് കഴിയുകയില്ലാത്തതുകൊണ്ട്, തന്റെ നീതിക്കും കരുണയ്ക്കും അനുസൃതമായി മനുഷ്യന്റെ ജീവന്റെ നിലനിൽപിനെ നീക്കിക്കളയുന്ന മനുഷ്യന്റെ പാപങ്ങളാണ്, അവന് യോഗ്യതയില്ലാത്ത ജീവനെ നഷ്ടപ്പെടുത്തുവാൻ കാരണം. "കുറഞ്ഞോന്നു കഴിഞ്ഞ് ദുഷ്ടൻ ഇല്ല, നീ അവന്റെ ഇടം സൂക്ഷിച്ചു നോക്കും; അവനെ കാണുകയില്ല" (സങ്കീ. 37:10). "അവർ ജനിക്കാത്തവരേപ്പോലെ" ആകയും ചെയ്യും (ഓബദ്യാ. 16). അവർ ലജ്ജകൊണ്ടു മൂടി. പ്രത്യാശയില്ലാതെ നിത്യമായ വിസ്മൃതിയിലേയ്ക്ക് ആണ്ടുപോകും.

ഇങ്ങനെ പാപത്തെ എന്നേക്കുമായി അവസാനിപ്പിക്കും. അതിൽ നിന്നും ഉൽഭൂതമായ കഷ്ടതയും നാശവും അതോടൊപ്പം നശിക്കും. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു: "നീ ജാതികളെ ശാസിച്ച് ദുഷ്ടനെ നശിപ്പിച്ചു. അവരുടെ നാമത്തെ നീ സദാകാലത്തേയ്ക്കും മായിച്ചുകളഞ്ഞു. ശത്രുക്കൾ മുടിഞ്ഞ് സദാകാലത്തേയ്ക്കും നശിച്ചിരിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 9:5,6). യോഹന്നാൻ വെളിപ്പാടുപുസ്തകത്തിൽ, വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരുടെ ലേകത്തേയ്ക്ക് നോക്കുമ്പോൾ, എല്ലാവരും ഏക സ്വരത്തിൽ മനോഹരമായി പാടുന്നതു കേൾക്കുന്നു. സകലവും ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് പാടി (വെളി. 5:13). ഒരിക്കലും അവസാനിക്കാത്ത തീച്ചൂളയിൽ കിടന്ന് ദൈവത്തെ ദുഷിക്കുന്ന ഒരുത്തനും ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പാട്ടിനോടുകൂടെ തങ്ങളുടെ വിലാപങ്ങളും കൂട്ടിക്കലർത്തുവാൻ നിത്യ നരകത്തിൽ കിടന്ന് പുളയുന്നവർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

മനുഷ്യന് സ്വാഭാവികമായ അമർത്യത ഉണ്ടെന്നുള്ള (അടിസ്ഥാനപരമായ) തെറ്റായ ഉപദേശത്തിൽ അടിയുറച്ചിരിക്കുന്ന വേറൊരു വിശ്വാസമാണ് മരണത്തിൽ മനുഷ്യന് ബോധമുണ്ടെന്നുള്ളത്. അതുപോലെ നിത്യനരകം എന്ന ഉപദേശവും തിരുവെഴുത്തുകൾക്ക് വിരുദ്ധമാണ്. മാനുഷിക ബുദ്ധിക്കു നിരക്കുന്നതല്ല

ആ ഉപദേശം. മാനുഷിക വികാരങ്ങൾക്കും എതിരാണ് ആ ഉപദേശം. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണയായി പ്രചരിച്ചുപോരുന്ന വിശ്വാസം, സ്വർഗ്ഗത്തിലായിരിക്കുന്ന വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്നതെല്ലാം, പ്രത്യേകിച്ച് തങ്ങൾ വിട്ടേച്ചുപോയിരിക്കുന്ന പ്രിയപ്പെട്ടവർക്ക് സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം അറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നത്രേ. എന്നാൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരുടെ പ്രയാസങ്ങൾ അറിയുന്നതും തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ ചെയ്യുന്ന പാപങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായും അവർ അനുഭവിക്കുന്ന അഥവാ സഹിക്കുന്ന കഷ്ടതകൾ കാണുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ചവർക്ക് എങ്ങനെ സന്തോഷിക്കാനാവും ? ഭൂമിയിലുള്ള തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതന്മാരുടെമേൽ ശ്രദ്ധവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മരിച്ചുപോയവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് എത്രമാത്രം സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷം അനുഭവിപ്പാൻ കഴിയും? ശ്വാസം ശരീരത്തിൽനിന്നും വേർപെടുന്ന ഉടനെ അനുതപിക്കാത്ത പാപിയുടെ ആത്മാവ് നരകത്തിലേയ്ക്ക് ഏൽപ്പിച്ചു കൊടുക്കപ്പെടുന്നു എന്ന വിശ്വാസം എത്ര മനംപുരട്ടലുളവാക്കുന്നതാണ്! കഷ്ടതയുടേയും പാപത്തിന്റെ അവസാനമില്ലാത്ത നാളുകളിലേയ്ക്കും ഒരുക്കമില്ലാതെ ശവക്കുഴിയിലേക്കും തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവർ പ്രവേശിക്കുന്നത് ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർക്ക് എന്ത് വേദനാജനകമായിരിക്കും! ഈ മാതിരി മനോവേദനയുളവാക്കുന്ന ചിന്തകളാൽ അനേകർക്കു ഭ്രാന്തു പിടിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് തിരുവെഴുത്തുകൾ എന്തു പറയുന്നു? മരണത്തിൽ മനുഷ്യന് ബോധമില്ലായെന്ന് ദാവീദ് പറയുന്നു: "അവന്റെ ശ്വാസം പോകുന്നു; അവൻ മണ്ണിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നു; അന്നുതന്നെ അവന്റെ നിരൂപണങ്ങൾ നശിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 146:4). ശലോമോനും അതേ ആശയമാണ് നൽകുന്നത്: "ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ തങ്ങൾ മരിക്കുമെന്നറിയുന്നു. മരിച്ചവരോ ഒന്നും അറിയുന്നില്ല". "അവരുടെ സ്നേഹവും ദ്വേഷവും അസൂയയും നശിച്ചുപോയി; സൂര്യനുകീഴെ നടക്കുന്ന യാതൊന്നിലും അവർക്ക്

ഇനി ഒരിക്കലും ഓഹരിയില്ല". "നീ ചെല്ലുന്ന പാതാളത്തിൽ പ്രവൃത്തിയോ, സൂത്രമോ, അറിവോ, ജ്ഞാനമോ ഒന്നും ഇല്ല" (സഭാപ്രസംഗി 9:5,6,10).

തന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുത്തരമായി ഹിസ്കിയാവിന്റെ ആയുസ്സിൽ 15 വർഷംകൂടെ നീട്ടിക്കൊടുത്തപ്പോൾ, നന്ദി നിറഞ്ഞ രാജാവ്, ദൈവത്തിന്റെ മഹാകൃപയ്ക്കായി ഒരു പ്രത്യുപകാരം സമർപ്പിച്ചു. എന്തുകൊണ്ടാണ് താൻ സന്തോഷിക്കുന്നതെന്ന് ഈ ഗാനത്തിൽ ഹിസ്കിയാവ് പറയുന്നു. "പാതാളം നിന്നെ സ്തുതിക്കുന്നില്ല; മരണം നിന്നെ വാഴ്ത്തുന്നില്ല; കുഴിയിൽ ഇറങ്ങുന്നവർ നിന്റെ വിശ്വസ്തതയെ പ്രത്യാശിക്കുന്നതുമില്ല. ഞാൻ ഇന്നു ചെയ്യുന്നതുപോലെ ജീവനുള്ളവൻ, ജീവനുള്ളവൻ മാത്രം നിന്നെ സ്തുതിക്കും" (യെശ. 38:18,19). ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചിട്ടുള്ള മറ്റൊരു വിശ്വാസം മരിച്ച ശുദ്ധന്മാർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആണെന്നത്രെ. അമർത്യമായ നാവിനാൽ അവർ യഹോവയെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നു. എന്നാൽ മരണത്തിൽ അമ്മാതിരികളുള്ള മഹത്വമൊന്നുംകാണുവാൻ ഹിസ്കിയാവിന് കഴിഞ്ഞില്ല. സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെ സാക്ഷ്യം ഹിസ്കിയാവിന്റെ വാക്കുകളോട് യോജിക്കുന്നു: "മരണത്തിൽ നിന്നെക്കുറിച്ച് ഓർമ്മയില്ലല്ലോ". മരിച്ചവരും മൗനതയിൽ ഇറങ്ങിയവർ ആരും യഹോവയെ സ്തുതിക്കുന്നില്ല" (സങ്കീ. 6:5; 115:17).

പെന്തെക്കോസ്തു ദിനത്തിൽ പത്രോസ് പ്രഖ്യാപിച്ചു: "സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരെ, ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെക്കുറിച്ച് അവൻ മരിച്ച് അടക്കപ്പെട്ടു എന്ന് എനിക്ക് നിങ്ങളോട് ധൈര്യമായി പറയാം. അവന്റെ കല്ലറ ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ." "ദാവീദ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തില്ല" (അപ്പൊ. 2:29,34). പുനരുത്ഥാന നാളിൽ വരെ ദാവീദ് കല്ലറയിലാണെന്ന വസ്തുത തെളിയിക്കുന്നത്, നീതിമാന്മാർ മരണത്തിൽ ഉടനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നില്ല എന്നാണ്. പുനരുത്ഥാനത്തിൽകൂടെ

മാത്രമേ, അതുമല്ല ക്രിസ്തു ഉയിർത്തു എന്ന വസ്തുതയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ മാത്രമേ ദാവീദ് ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്ത് ഒടുവിലത്തെ നാളിൽ ഇരിക്കുകയുള്ളൂ. അതും ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനുശേഷം.

അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പറഞ്ഞു: "മരിച്ചവർ ഉയിർക്കുന്നില്ലായെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവും ഉയിർത്തിട്ടില്ല. ക്രിസ്തു ഉയിർത്തിട്ടില്ലായെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വ്യർത്ഥമത്രേ; നിങ്ങളിന്നും നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിൽ നിദ്രകൊണ്ടുവരും നശിച്ചുപോയി" (1കൊരി. 15:16-18). നാലായിരം വർഷങ്ങളായിട്ട് വിശുദ്ധന്മാർ മരണത്തിൽനേരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോയിരുന്നെങ്കിൽ എങ്ങനെ പൗലോസിന് പറയാനാവും, "പുനരുത്ഥാനം ഇല്ലായെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിൽ നിദ്രകൊണ്ടവരും നശിച്ചുപോയി" എന്ന് അപ്രകാരം മരണത്തിൽ നേരെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോവുകയാണെങ്കിൽ പിന്നീട് പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

മരണത്തോടുകൂടി അമർത്യതയിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസം പുനരുത്ഥാന ഉപദേശത്തെ വ്യാപകമായി നിഷേധിക്കുവാൻ കാരണമായി എന്നത് അവിതർക്കിതമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. ആഡം ക്ലാർക്ക് ഈ പ്രവണതയെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് ശ്രദ്ധിക്കുക: ഇന്നുള്ളതിനേക്കാൾ,ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുനരുത്ഥാന ഉപദേശം വളരെ പ്രാധാന്യമുള്ളതായി കരുതിയിരുന്നു. അത് എപ്രകാരമായിരുന്നു? അപ്പൊസ്തലന്മാർ തുടർച്ചയായി ആ വിഷയത്തിന് ഊന്നൽ കൊടുത്തിരുന്നു. ആ ഉപദേശത്തിലൂടെ അവർ ദൈവത്തെ അനുഗമിക്കുന്നവരെ ശുഷ്കാന്തിയിലേയ്ക്കും അനുസരണത്തിലേയ്ക്കും സന്തോഷത്തിലേയ്ക്കും നയിച്ചു. അവരുടെ പിൻതലമുറകൾ ഇന്ന് പുനരുത്ഥാനത്തെക്കുറിച്ച് വളരെ അപൂർവ്വമായേ സംസാരിക്കാറുള്ളൂ. അപ്പൊസ്തലന്മാർ പ്രസംഗിച്ചു. ആദിമ ക്രിസ്ത്യാനികൾ വിശ്വസിച്ചു. നാം ഇന്ന് അത് പ്രസംഗിക്കുന്നു. നമ്മെ കേൾക്കുന്നവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഇതിനേക്കാൾ

പ്രാധാന്യം നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറൊരുപദേശം സുവിശേഷത്തിലില്ല. ഇന്നത്തെ പ്രസംഗങ്ങളിൽ ഇത്രമാത്രം അവഗണന ലഭിച്ചിട്ടുള്ള വേറൊരു വിഷയവുമില്ല". -Commentary, remarks on 1 Coirnthians 15, par. 3.

എന്നാൽ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ വിട്ടുപിരിയേണ്ട സമയം വന്നപ്പോൾ, അവർ വേഗം തന്റെ അടുക്കൽ വരുമെന്ന് യേശു ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞില്ല. "ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ പോകുന്നു. ഞാൻ പോയി സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ പിന്നേയും വന്ന് നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും" (യോഹ. 14:2,3). അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പറയുന്നു: "കർത്താവ് താൻ ഗംഭീരനാദത്തോടും പ്രധാന ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളത്തോടും കൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരികയും ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പേ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നാം അവരോട് ഒരുമിച്ച് ആകാശത്തിൽ കർത്താവിനെ എതിരേൽപ്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടും; ഇങ്ങനെ നാം എപ്പോഴും കർത്താവിനോടുകൂടെ ഇരിക്കും". "ഈ വചനങ്ങളെക്കൊണ്ട് അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ" എന്നും പൗലോസ് കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു (1തെസ്സ. 4:16 -18).

പൗലോസ് അപ്പൊസ്തലൻ തന്റെ സഹോദരന്മാരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ഭാവിയിൽ നടക്കാൻപോകുന്ന കർത്താവിന്റെ വരവിനേയാണ്. അപ്പോൾ ശവക്കല്ലറകളുടെ ചങ്ങലകൾ പൊട്ടിത്തകരുകയും "ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ" നിത്യജീവങ്കലേയ്ക്ക് ഉയിർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

വിശുദ്ധന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്ക് ആരെങ്കിലും പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് അവരുടെ ജീവിതം പരിശോധിക്കപ്പെടേണ്ടതുണ്ട്. അവരുടെ സ്വഭാവവും പ്രവൃത്തിയും ദൈവത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തുറന്നു കാട്ടപ്പെടും. പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിയതിൻപ്രകാരം ഓരോരുത്തരും വിധിക്കപ്പെടും. അവരുടെ പ്രവൃത്തി

ക്കൊത്ത പ്രതിഫലം ലഭിക്കും. മരണത്തിലല്ല ഈ ന്യായവിധി നടക്കുന്നത്. പൗലോസിന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക. "താൻ നിയമിച്ച പുരുഷൻമുഖാന്തിരം ലോകത്തെ നീതിയിൽ ന്യായം വിധിപ്പാൻ അവൻ ഒരു ദിവസത്തെ നിശ്ചയിച്ചു; അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിച്ചതിനാൽ എല്ലാവർക്കും അതിന്റെ ഉറപ്പ് നൽകിയിരിക്കുന്നു" (അപ്പൊ. 17:31). അപ്പൊസ്തലൻ വ്യക്തമായി ഇവിടെ പറയുന്നത്, ലോകത്തെ വിധിപ്പാൻ ഒരു പ്രത്യേക സമയം നീക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നാണ്. അപ്പൊസ്തോലൻ അന്ന് അത് പറയുമ്പോൾ ഭാവിയിലാണ് ആ സമയം നിശ്ചയിച്ച് വച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് പറഞ്ഞു.

അതേ കാലഘട്ടത്തെക്കുറിച്ച് യൂദായും പറയുന്നു: "തങ്ങളുടെ വാഴ്ച കാത്തുകൊള്ളാതെ, സ്വന്ത വാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ ദൂതന്മാരെ മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധിക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള ചങ്ങലയിട്ട് അന്ധകാരത്തിൻകീഴിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു" യൂദാ വീണ്ടും ഹാനോക്കിന്റെ വാക്കുകളെ ഉദ്ദരിക്കുന്നു. "ഇതാ കർത്താവ് എല്ലാവരേയും വിധിപ്പാനും അവർ അഭക്തിയോടെ ചെയ്ത ഭക്തിവിരുദ്ധമായ സകല പ്രവൃത്തികളും നിമിത്തം, ഭക്തികെട്ട പാപികൾ തന്റെ നേരെ പറഞ്ഞ സകല നിഷ്ഠൂരങ്ങളും നിമിത്തവും ഭക്തികെട്ടവരെ ഒക്കെയും ബോധം വരുത്തുവാനും ആയിരമായിരം വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു" (യൂദാ. 6, 14,15). യോഹന്നാന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രദ്ധിക്കുക: "മരിച്ചവർ ആബാലവൃദ്ധം സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പിൽ നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്നു......ജീവന്റെ പുസ്തകം എന്ന മറ്റൊരു പുസ്തകവും തുറന്നു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നത് ഒത്തവണ്ണം മരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്കടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി" (വെളി. 20:12).

മരിച്ചവർ ഇപ്പോൾത്തന്നെ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദം അനുഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ അഥവാ നരകത്തിൽ കിടന്ന് പുളയുകയാണെങ്കിൽ,

ഭാവിയിൽ ഒരു ന്യായവിധിയുടെ ആവശ്യമെന്ത്? ഈ പ്രധാന വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തിലെ ഉപദേശങ്ങൾ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോ പരസ്പര വിരുദ്ധമോ അല്ല. അവ സാധാരണ മനസ്സുകൾക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിലവിലുള്ള ഉപദേശങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും തുറന്ന മനസ്സിന്, ജ്ഞാനമോ നീതിയോ കണ്ടെത്താൻ കഴിയുമോ? ഒരുപക്ഷേ അനേക യുഗങ്ങളായി ദൈവസന്നിധിയിൽ വസിച്ചശേഷം, നീതിമാന്മാർ, ന്യായവിധി ദിവസത്തിൽ, അവരുടെ സ്വഭാവങ്ങൾ എല്ലാം പരിത്യജിച്ചുകഴിഞ്ഞ ശേഷം" നന്ന്, നല്ലവനും വിശ്വസ്തനുമായ ദാസനെ............നിന്റെ യജമാനന്റെ സന്തോഷത്തിലേയ്ക്ക് പ്രവേശിക്കുക എന്ന അഭിനന്ദനം കേൾക്കുവാൻ കഴിയുമോ? അതുപോലെ തങ്ങളുടെ യാതനാസ്ഥലത്തുനിന്നും ദുഷ്ടന്മാരെ വീണ്ടും വിളിച്ചുകയറ്റി ശപിക്കപ്പെട്ടവരേ, നിങ്ങൾക്കായി ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്ന നിത്യാഗ്നിയിലേയ്ക്ക് പോക എന്ന് വീണ്ടും കല്പിക്കുമോ? (മത്താ. 25:21,41). എന്ത് പരിഹാസ്യമായിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനത്തേയും ന്യായത്തേയും ലജ്ജാകരമായി കുറ്റപ്പെടുത്തുകയാണ് ഇതുമൂലം ചെയ്യുന്നത്.

മരണത്തോടുകൂടി നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വാങ്ങാനായി പോകുന്നുവെന്നും, ദുഷ്ടന്മാർ തങ്ങളുടെ ശിക്ഷ വാങ്ങുന്നുവെന്നും തിരുവചനത്തിലെങ്ങും കാണുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഗോത്രപിതാക്കന്മാർക്കും പ്രവാചകന്മാർക്കും ആ ഉറപ്പ് ലഭിച്ചിരുന്നില്ല. ക്രിസ്തുവും, തന്റെ അപ്പൊസ്തലന്മാരും അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു സൂചനയും നൽകിയില്ല. മരിച്ചവർ ഉടനടി സ്വർഗ്ഗത്തിൽ പോകുന്നില്ലായെന്ന് വേദപുസ്തകം വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. പുനരുത്ഥാനംവരെ അവർ നിദ്രയിലാണ് (1തെസ്സ.4:14; ഇയ്യോ. 14:10-12). വെള്ളിച്ചരട് അറ്റുപോകയും പൊൻകിണ്ണം തകരുകയും ചെയ്യുന്ന അതേ നാളിൽ മനുഷ്യരുടെ വിചാരങ്ങൾ നശിക്കുന്നു (സഭാ പ്ര. 12:6). ശവക്കുഴിയിലേക്കു പോകുന്നവർ മൗനതയിലാകുന്നു. സൂര്യനുകീഴെ നടക്കുന്നതൊന്നും അവർ അറിയുന്നില്ല (ഇയ്യോ. 14:21).

ക്ഷീണിതരായ നീതിമാന്മാർക്കുള്ള അനുഗൃഹീതമായ വിശ്രമം. സമയം ദീർഘമായിക്കൊള്ളട്ടെ, അല്ലെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയതായിരിക്കട്ടെ. പക്ഷേ, അവർക്ക് അതൊരു നിമിഷംപോലെ മാത്രം. അവർ ഉറങ്ങുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ കാഹളം ധ്വനിക്കുമ്പോൾ അവർ മഹത്വപൂർണ്ണമായ അമർത്യതയിലേയ്ക്ക് ഉണരും. "കാഹളം ധ്വനിക്കും മരിച്ചവർ അക്ഷയരായി ഉയിർക്കും......ഈ ദ്രവത്വമുള്ളത് അദ്രവത്വത്തേയും ഈ മർത്യമായത് അമർത്യത്തേയും ധരിക്കുമ്പോൾ 'മരണം നീങ്ങി ജയം വന്നിരിക്കുന്നു" എന്നെഴുതിയ വചനം നിവർത്തിയാകും (1കൊരി. 15:52-54). തങ്ങളുടെ ഗാഢനിദ്രയിൽ നിന്ന് അവർ ഉണർത്തപ്പെടുമ്പോൾ അവർ ഇല്ലാതെയായിത്തീർന്ന ഇടം അവർ ഓർക്കും. അവരുടെ അവസാനത്തെ വികാരം മരണവേദനയായിരിക്കും. കല്ലറയുടെ ശക്തിക്ക് അടിമപ്പെട്ടതായിരിക്കും അവരുടെ ഒടുവിലത്തെ ഓർമ്മ. കല്ലറയിൽ നിന്ന് അവർ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ പുറപ്പെടുന്ന വിജയാഹ്ലാദത്തിൽ അവരുടെ ആദ്യത്തെ ചിന്ത പ്രതിധ്വനിക്കും. "ഹേ മരണമേ, നിന്റെ ജയം എവിടെ? ഹേ മരണമേ നിന്റെ വിഷമുള്ള് എവിടെ? (വാക്യം 55).

അദ്ധ്യായം 4

അടയാളങ്ങളും കള്ള അത്ഭുതങ്ങളും

മരണത്തിൽ മനുഷ്യൻ ബോധവാനാണെന്നും, മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കൾ ജീവനോടിരിക്കുന്നവരെ ശുശ്രൂഷിപ്പാൻ വരുന്നുവെന്നുമുള്ള വിശ്വാസവും ഉപദേശവും ആധുനിക പ്രേതാത്മവാദത്തിനു വഴിതെളിച്ചു. മരിച്ചവർ ദൈവസന്നിധിയിലും ദൂതന്മാരുടെ സമൂഹത്തിലും പ്രവേശിക്കുകയും മുൻപവർക്കുണ്ടായിരുന്നതിലും അധികം ജ്ഞാനം പ്രാപിക്കുവാൻ അനുവദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ, ജീവനോടിരിക്കുന്നവർക്ക് ബുദ്ധി ഉപദേശിച്ച് നിർദ്ദേശങ്ങൾ കൊടുക്കുവാനവർ ഭൂമിയിലേക്ക് വരാത്തതെന്താണ്? പ്രശസ്തരായ മതനേതാക്കന്മാർ പഠിപ്പിക്കുന്നതു പോലെ അവർ ഭൂമിയിലുള്ള തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതർക്കു ചുറ്റും പറന്നു നടക്കുകയാണെങ്കിൽ, അവരുമായി ആശയവിനിമയം നടത്താനും തിന്മയ്ക്കെതിരെ മുന്നറിയിപ്പു കൊടുക്കുവാനും ദുഃഖത്തിൽ ആശ്വസിപ്പിക്കുവാനും എന്തുകൊണ്ടവർ അനുവദിക്കപ്പെടുന്നില്ല? തങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന ദിവ്യവെളിച്ചം മഹത്വീകരണം

പ്രാപിച്ച ആത്മാക്കളുടെ ആശയവിനിമയമാണെങ്കിൽ ഇതിനെ, മരണത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ബോധാവസ്ഥയിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവർ തള്ളിക്കളയുന്നതെന്തുകൊണ്ടാണ്? ഇവിടെ പരിശുദ്ധമെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മാർഗ്ഗമുപയോഗിച്ച് തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുവാൻ സാത്താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. തന്റെ ആജ്ഞ അനുസരിക്കുന്നവരായ തള്ളപ്പെട്ട ദൂതന്മാർ ആത്മലോകത്തിൽ നിന്നുള്ള സന്ദേശവാഹകരായി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ജീവനോടിരിക്കുന്നവരെ മരിച്ചവരുമായി സമ്പർക്കത്തിലാക്കുന്നുവെന്ന് ഭാവിച്ചുകൊണ്ടു തിന്മയുടെ പ്രഭുവായ സാത്താൻ അവരുടെ മനസ്സുകളെ സ്വാധീനിക്കുന്നു.

മരിച്ചവരുടെ രൂപത്തിൽ അവരുടെ സ്നേഹിതർക്കുമുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുവാൻ സാത്താനു ശക്തിയുണ്ട്. വഞ്ചനാകരമായ ഈ പ്രവർത്തനം പൂർണ്ണതയുള്ളതായിരിക്കും. അതേ നോട്ടം, വാക്കുകൾ, ശബ്ദം എന്നിവ അത്ഭുതവും വ്യക്തവുമായ വിധം പുനഃസ്ഥാപിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗീയ സന്തോഷം ആസ്വദിക്കുന്നുവെന്നുള്ള ഉറപ്പ് പ്രാപിച്ചുകൊണ്ട് അനേകർ സംതൃപ്തരാകുകയും തങ്ങൾ "വ്യാജാത്മക്കളേയും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ച്", അതിന് ചെവി കൊടുക്കുന്നു എന്നു സംശയിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മരിച്ചവരാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ തങ്ങളോട് സംസാരിക്കുവാൻ വരുന്നതെന്ന് അവരെ വിശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം, ഒരുക്കം കൂടാതെ ശവക്കുഴിയിലേക്കിറങ്ങിയവർ സ്വന്തരൂപത്തിൽ തന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതായി സാത്താൻ അഭിനയിക്കുന്നു. അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നുവെന്നും ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുന്നുവെന്നും പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ, നീതിമാന്മാരും ദുഷ്ടന്മാരും തമ്മിൽ വലിയ വ്യത്യാസങ്ങളൊന്നുമില്ലായെന്നുള്ള തെറ്റായ ഉപദേശം വ്യാപകമായി പഠിപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ശരിയാണെന്നു തെളിയിക്കപ്പെടുന്ന മുന്നറിയിപ്പുകളും ഉപദേശങ്ങളും ചിലപ്പോൾ ആത്മാക്കളുടെ ലോകത്തിൽ നിന്നും വരുന്നുവെന്നു നടിക്കുന്നവർ സംസാരിക്കുന്നു. അപ്രകാരം മനുഷ്യരുടെ ആത്മവിശ്വാസം കൈക്കലാക്കിയ

ശേഷം തിരുവചന വിശ്വാസത്തെ തുരങ്കം വയ്ക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങൾ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുന്നു. ഭൂമിയിലുള്ള തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരുടെ ക്ഷേമാവസ്ഥയിൽ തല്പരരാണെന്നു ഭാവിച്ചുകൊണ്ടവർ അപായകരമായ തെറ്റുകൾ കടത്തിക്കൊണ്ട് വരുന്നു. ചില സത്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കുകയും ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ച് ചിലതൊക്കെ പ്രവചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രസ്താവനകൾ ആശ്രയിക്കത്തക്കതായി കരുതപ്പെടുന്നു. അവരുടെ തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളെ പുരുഷാരം അംഗീകരിക്കുകയും അവ വേദപുസ്തകത്തിലെ അതിവിശുദ്ധ സത്യങ്ങളായി ഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവകല്പന ദൂരെ മാറ്റിവയ്ക്കുകയും കൃപയുടെ ആത്മാവിനെ തള്ളിക്കളയുകയും നിയമരക്തത്തെ അശുദ്ധമെന്നു എണ്ണുകയും ചെയ്യുന്നു. ആത്മാക്കൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവീകത്വത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും തങ്ങളുടെ സ്വന്തനിലവാരത്തിൽപ്പെടുന്ന ഒരുവനായി സൃഷ്ടിതാവിനെ കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലാരംഭിച്ച്, ആറായിരം വർഷങ്ങളായി ഭൂമിയിൽ തുടർന്നുവരുന്ന, ദൈവത്തിനെതിരായുള്ള തന്റെ യുദ്ധം ഇപ്രകാരം വേഷപ്രച്ഛന്നനായി ശത്രുവായവൻ തുടരുന്നു.

ചെപ്പടി വിദ്യയുടെയും കൗശലത്തിന്റെയും മാധ്യമമായി അനേകർ ആത്മീയ പ്രകടനങ്ങളെ ഗണിക്കുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നു. എന്നാൽ ചെപ്പടി വിദ്യതന്നേയും പലപ്പോഴും യാഥാർത്ഥ്യമായതിന്റെ ഫലമാണെന്നും പ്രകൃത്യാതീയമായ ശക്തിയുടെ പ്രകടനമാണെന്നും പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ആധുനിക പ്രേതാത്മവാദത്തിന്റെ ആരംഭമായ മായാശബ്ദം മാനുഷിക കൗശലത്തിന്റേയോ കപടതയുടെയോ അനന്തരഫലമല്ല, പ്രത്യുത, അത് വിജയകരമായി മനുഷ്യാത്മാക്കളെ വഞ്ചനയിലേക്കു വഴിനടത്തുന്ന ദുരാത്മാക്കളുടെ പ്രവർത്തനമാണ്. വെറും മാനുഷികമായ ആൾമാറാട്ടമാണ് പ്രേതാത്മവാദമെന്നുള്ള വിശ്വാസം പലരേയും കെണിയിൽ വീഴ്ത്തുന്നു; അതിന്റെ പ്രകടനവുമായി മുഖാമുഖം അവർ ബന്ധപ്പെടുവാനിടവരുമ്പോൾ അവ അമാനുഷികമെന്നും ചിന്തി

ക്കാതെ തരമില്ലാതാവുകയും വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടുപോവുകയും ദൈവത്തിന്റെ വലിയ ശക്തി പ്രകടനമെന്ന് അവയെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

സാത്താനും തന്റെ ദൂതന്മാരും ചെയ്യുന്ന അത്ഭുതങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വേദപുസ്തക സാക്ഷ്യം ഇക്കൂട്ടർ അഗണ്യമാക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിക്കെതിരെയുള്ള ഫറവോന്റെ മന്ത്രവാദികളുടെ പ്രവർത്തനം സാധ്യമാക്കിയത് സാത്താന്റെ ശക്തിയായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനു മുമ്പ് സാത്താന്യ ശക്തിയാൽ ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രകടനങ്ങൾ കാണപ്പെടുമെന്ന് വിശുദ്ധ പൗലോസ് സാക്ഷിക്കുന്നു. "സാത്താന്റെ വ്യാപാരശക്തിക്ക് ഒത്തവണ്ണം വ്യാജമായ സകല ശക്തിയോടും അടയാളങ്ങളോടും അത്ഭുതങ്ങളോടും അനീതിയുടെ സകല വഞ്ചനയോടും കൂടെ", ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടും വരവിനു തൊട്ടുമുൻപ് ഭൂമിയിൽ പ്രവർത്തനം നടക്കും (2തെസ്സ. 2: 9,10). അന്ത്യകാലത്തു നടക്കാനിരിക്കുന്ന അത്ഭുത പ്രവർത്തനത്തെ സംബന്ധിച്ച് വിശുദ്ധ യോഹന്നാൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "അത് മനുഷ്യർ കാൺകെ ആകാശത്തുനിന്നും ഭൂമിയിലേയ്ക്കു തീ ഇറങ്ങുമാറു വലിയ അടയാളങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും ....അടയാളങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഭൂവാസികളെ തെറ്റിക്കുകയും" ചെയ്യും (വെളിപ്പാട് 13:13,14). ഇവിടെ പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നത് വെറും ആൾമാറാട്ടമല്ല. സാത്താന്റെ ദൂതന്മാർ മനുഷ്യരെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനു തങ്ങളുടെ ശക്തിയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന വലിയ അത്ഭുതങ്ങളാണ്; വെറും നാട്യമല്ല, യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

എന്നാൽ പ്രേതാത്മവാദത്തിന്റെ തെറ്റായ വാദഗതിയിൽ അകപ്പെട്ട ആരുംതന്നെ വഞ്ചിതരാകേണ്ടതില്ല. കെണി കണ്ടെത്തുന്നതിനാവശ്യമായ വെളിച്ചം ലോകത്തിനു ദൈവം നൽകിയിരിക്കുന്നു. മുൻകൂട്ടി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതുപോലെ പ്രേതാത്മവാദത്തിന്റെ അടിത്തറയായ തത്വം വ്യക്തമായ തിരുവചന പ്രസ്താവനകളോട് പോരാട്ടത്തിലാണ്. മരിച്ചവർ യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ലായെന്നും അവരുടെ ചിന്തകൾ നശിച്ചുപോയെന്നും സൂര്യനു

കീഴെ നടക്കുന്ന ഒന്നിലും അവർക്കു പങ്കില്ലായെന്നും ഭൂമിയിൽ അവരുടെ സ്നേഹഭാജനങ്ങൾക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തിലും സന്താപത്തിലും അവർക്കോഹരി ഇല്ലെന്നും ബൈബിൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

മരിച്ചവരുടെ ആത്മാക്കളോടെന്ന വ്യാജേനയുള്ള സകല സംഭാഷണങ്ങളും ദൈവം ശക്തിയായി വിലക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നത്തെ പ്രേതാത്മ സിദ്ധാന്തക്കാരെപ്പോലെ എബ്രായ ജനതയുടെ കാലത്ത് ഒരു വിഭാഗം ജനങ്ങൾ മരിച്ചവരോടു സമ്പർക്കം പുലർത്തുന്നവരായിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മറ്റ് ലോകങ്ങളിൽ നിന്നു സന്ദർശകരായി വരുന്നുയെന്നു സങ്കൽപ്പിച്ച് പ്രേതാത്മാക്കളെന്നവർ വിളിച്ചിരുന്ന അവയെ "ഭൂതാത്മാക്കൾ" എന്ന് വേദപുസ്തകം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു (സംഖ്യാപുസ്തകം 25:1-3; സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 106:28;1 കൊരിന്ത്യർ 10:20; വെളിപ്പാട് 16:14). പരേതാത്മാക്കളോട് ചിലയ്ക്കുന്നത് ദൈവം വെറുക്കുന്നുവെന്നും അങ്ങനെയുള്ളവരെ മരണശിക്ഷകൊണ്ടായിരുന്നാലും അതിൽ നിന്ന് തടഞ്ഞുനിർത്തണമെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു (ലേവ്യാപുസ്തകം 19:31; 20:27). മന്ത്രവാദം എന്ന പേരുതന്നെ വെറുക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യർക്ക് ഭൂതാത്മാക്കളുമായി ബന്ധപ്പെടാമെന്നുള്ളത് അന്ധകാരയുഗത്തിൽ കെട്ടുകഥയായിരുന്നു. എന്നാൽ നൂറുനൂറായും, ആയിരം ആയിരമായും ലക്ഷോപലക്ഷമായും അംഗസംഖ്യയുള്ളതും, ശാസ്ത്രീയ ഗോളങ്ങളിലും സഭകളിലും നീതിന്യായ കോടതികളിലും രാജകീയ സദസ്സുകളിലും കയറിക്കൂടിയിരിക്കുന്നതുമായ ഇന്നത്തെ പ്രേതാത്മവാദം പഴയ കാലത്ത് കുറ്റം വിധിച്ച് തള്ളിയ മന്ത്രവാദം പുതിയ വേഷത്തിൽ ഉണർന്നു വന്നിരിക്കുന്ന ഭീമാകാരമായ വഞ്ചനയാണ്.

പ്രേതാത്മവാദത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള തെളിവുകൾ മറ്റൊന്നുമില്ലായെങ്കിലും ഇപ്രകാരമുള്ള ആത്മാക്കൾ പാപവും നീതിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നില്ലാ എന്നുള്ളതും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്രേഷ്ഠന്മാരായ

വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാരും അഴിമതിയിൽ മുങ്ങിയ സാത്താന്റെ ശുശ്രൂഷക്കാരും തമ്മിൽ വ്യത്യാസങ്ങളില്ലായെന്നു പറയുന്നതും മാത്രം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് തെളിവായിരുന്നാൽ മതിയാകുന്നതാണ്. മനുഷ്യരിൽ ഹീനന്മാരായവർ പോലും സ്വർഗ്ഗത്തിലാണെന്നും അവരുടെ ഉന്നതപദവികളിൽ ഇരിക്കുന്നുവെന്നും പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ട് സാത്താൻ ലോകത്തോടിപ്രകാരം പറയുന്നു: "നിങ്ങളെത്രമാത്രം ദുഷ്ടനായിരുന്നാലും സാരമില്ല; ദൈവത്തിലും വേദപുസ്തകത്തിലും നിങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും കാര്യമില്ല. നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നതുപോലെ യഥേഷ്ടം ജീവിച്ചുകൊൾക; സ്വർഗ്ഗം നിങ്ങളുടെ ഭവനം തന്നെയാണ്". പ്രേതാത്മവാദ ഉപദേഷ്ടാക്കൻമാർ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. "ദോഷം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഏവനും യഹോവയ്ക്കു ഇഷ്ടമുള്ളവൻ ആകുന്നു; അങ്ങനെയുള്ളവരിൽ അവൻ പ്രസാദിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ന്യായവിധിയുടെ ദൈവം എവിടെ?" (മലാഖി. 2:17). ദൈവവചനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "തിന്മയ്ക്കു നന്മയെന്നും നന്മയ്ക്കു തിന്മയെന്നും പേർ പറകയും ഇരുട്ടിനെ വെളിച്ചവും വെളിച്ചത്തെ ഇരുട്ടും ആക്കുകയും.........ചെയ്യുന്നവർക്കു അയ്യോ കഷ്ടം!" (യെശ. 5:20).

ഇപ്രകാരം ഭൂതാത്മാക്കൾ കളവായി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന, വിശുദ്ധ അപ്പൊസ്തലന്മാർ അവരുടെ ഇഹലോക ജീവിതകാലത്തു പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തികൊണ്ട് രേഖപ്പെടുത്തിയതിനെ ഇപ്പോൾ പ്രേതാത്മാക്കൾ എതിർക്കുന്നു. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ദിവ്യമായ ഉത്ഭവത്തെ അവർ തള്ളിക്കളയുകയും അപ്രകാരം ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ പ്രത്യാശയെന്ന അടിസ്ഥാനത്തെ പൊളിച്ചുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്കുള്ള വഴി തെളിക്കുന്ന വെളിച്ചത്തെ കെടുത്തുകളകയും ചെയ്യുന്നു. വേദപുസ്തകം വെറും കെട്ടുകഥയാണെന്നും അത് മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ശൈശവദശയിൽ മാത്രം ആവശ്യമുള്ളതായിരുന്നുവെന്നും ഇപ്പോളതിനെ തള്ളിക്കളകയൊ നിസ്സാരമായി പരിഗണിക്കുകയൊ ചെയ്താൽ കുഴപ്പമില്ലെന്നും സാത്താൻ ലോകത്തെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നു. ദൈവവചനത്തിന്റെ സ്ഥാനം അലങ്കരിക്കുന്നതിനവൻ ഭൂതാത്മാക്കളുടെ പ്രകടനങ്ങ

ളിലേയ്ക്കു ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു. തന്റെ മാത്രം നിയന്ത്രണത്തിലുള്ള ഒരു ചാനലാണിത്. ഇതിൽക്കൂടെ തന്റെ ഇഷ്ടം ലോകത്തെ വിശ്വസിപ്പിക്കുവാനവനു സാധിക്കുന്നു. തന്നെയും തന്റെ അനുഗാമികളെയും ന്യായം വിധിക്കുന്ന പുസ്തകത്തെ അവനാഗ്രഹിക്കുന്ന ഇരുട്ടിലവൻ എറിഞ്ഞുകളഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ലോകരക്ഷിതാവിനെ അവൻ ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനെക്കാൾ അപ്പുറം ഗണ്യമാക്കുന്നില്ല.

പ്രേതാത്മവാദം ഇപ്പോളതിന്റെ രൂപത്തെ മാറ്റിക്കൊണ്ട് ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാവുന്ന ചില വസ്തുക്കളെ മൂടുപടത്തിനുള്ളിലാക്കിയിരിക്കുന്നത് കപടനാട്യമായി ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി മനസ്സിലാക്കണമെന്നുള്ളത് സത്യമായ വസ്തുതയാണ്. എന്നാൽ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള അതിന്റെ ശബ്ദങ്ങളും പൊതുജനമദ്ധ്യേ അനേക വർഷങ്ങായി പത്രപ്രവർത്തകർ അതിനെക്കുറിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതും അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവം വ്യക്തമാക്കിക്കൊണ്ട് യാഥാർത്ഥ്യം വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. ഈ ഉപദേശങ്ങൾ തള്ളിക്കളയുവാനോ മറച്ചുപിടിക്കുവാനോ സാദ്ധ്യമല്ല.

ഇപ്പോഴത്തെ അവസ്ഥയിൽപോലും, കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് ലഘുവായി തോന്നാമെങ്കിലും അത് കൂടുതൽ വിഷലിപ്തവും വഞ്ചനാത്മകവും ആയതിനാൽ അപകടം നിറഞ്ഞതാണ്. ആദ്യമത് ക്രിസ്തുവിനേയും വേദപുസ്തകത്തേയും തള്ളിപ്പറഞ്ഞുവെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അവ രണ്ടും സ്വീകരിക്കുന്നതായി അഭിനയിക്കുന്നു. പുതുക്കം പ്രാപിക്കാത്ത ഹൃദയത്തിനു ആനന്ദം ലഭിക്കുന്ന വിധം വേദപുസ്തകത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊണ്ട് അതിലെ ഗൗരവതരവും അതിപ്രധാനവുമായ സത്യങ്ങളെ ലഘൂകരിച്ചുകളയുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവ സവിശേഷതകളിൽ അതിപ്രധാനമായത് സ്നേഹമാണെങ്കിലും അതിനെ ഒരു വികാര ദൗർബ്ബല്യമാക്കി മാറ്റിക്കൊണ്ട് നന്മയും തിന്മയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ലഘുവാക്കുന്നു. ദൈവനീതി, പാപത്തോടുള്ള തന്റെ വെറുപ്പ്, തന്റെ വിശുദ്ധ കല്പനയുടെ ആവശ്യം എന്നിവ ദൃഷ്ടിപഥത്തിൽ

നിന്നകലെയാകുന്നു. ചത്ത അക്ഷരങ്ങളായി പത്തു കല്പനയെ കാണുവാൻ ജനത്തെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിനെ സന്തോഷിപ്പിച്ച് വശീകരിക്കുന്ന കെട്ടുകഥകൾ പ്രചരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശ്വാസത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനമായ വേദപുസ്തകത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുവാൻ ജനത്തെ വഴിനടത്തുന്നു. മുമ്പത്തേപ്പോലെ തന്നെ ക്രിസ്തു ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും ഈ വഞ്ചന തിരിച്ചറിയാതിരിക്കുവാൻ ജനത്തിന്റെ കണ്ണുകളെ സാത്താൻ കുരുടാക്കിയിരിക്കുന്നു.

പ്രേതാത്മവാദത്തിന്റെ വഞ്ചക ശക്തിയെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ സ്വാധീനത്തിൽപ്പെട്ടുപോയാലുള്ള ആപത്തിനെക്കുറിച്ചും വളരെ കുറച്ചുപേർക്കു മാത്രമേ ധാരണയുള്ളൂ. ജിജ്ഞാസ അടക്കാനായി പലരുമതിൽ തലയിട്ടു പോകുന്നു. അവർക്കതിൽ വിശ്വാസമില്ല; ആത്മാവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ തങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പോകുന്നുവെന്ന ചിന്തപോലും അവരെ ഭയവിഹ്വലരാക്കുന്നു. പക്ഷേയവർ വിലക്കപ്പെട്ട പ്രതലത്തിൽ നിൽക്കുകയാണ്; മഹാനാശകൻ തന്റെ ശക്തി അവരുടെ താൽപ്പര്യത്തിനെതിരേ പ്രയോഗിക്കുന്നു. തന്റെ ഇഷ്ടത്തിനു ഒരിക്കലവൻ ഏൽപിച്ചു കൊടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ അവനവരെ അടിമകളാക്കിത്തീർക്കും. അതിന്റെ മാന്ത്രിക മായാശക്തിയുടെ പ്രലോഭനത്തിൽനിന്നു കരകയറാൻ പിന്നീടവർക്ക് സ്വന്തശക്തികൊണ്ട് സാധ്യമല്ലാതാകുന്നു. ഇപ്രകാരം വലയിൽപെട്ടുപോയ ദേഹികളെ രക്ഷിക്കുവാൻ വിശ്വാസത്തോടുകൂടിയ ഹൃദയംഗമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുത്തരമായി ലഭിക്കുന്ന ദൈവശക്തിക്കു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

പാപസ്വഭാവത്തിൽ തുടരുകയും, അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് മനഃപൂർവ്വം പാപത്തിൽ ലയിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സാത്താന്റെ പരീക്ഷ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നു. ദൈവത്തിൽനിന്നും ദൈവദൂതന്മാരുടെ സംരക്ഷണ വലയത്തിൽ നിന്നുമവർ അകന്നു മാറുന്നു; ദുഷ്ടനായവൻ തന്റെ വഞ്ചന പ്രയോഗിക്കുമ്പോൾ പ്രതിരോധമി

ല്ലാത്ത അവർ ഇരകളായിപ്പോകുന്നു. അവന്റെ ശക്തിക്ക് കീഴ്പെട്ടുപോയ ഇവർ തങ്ങളുടെ പാതയുടെ അന്ത്യം തീരെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവരുടെ തകർച്ച സാദ്ധ്യമാക്കിയ പരീക്ഷകൻ മറ്റുള്ളവരെ വശീകരിക്കുന്നതിനവരെ ആയുധമാക്കി മാറ്റുന്നു.

പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “വെളിച്ചപ്പാടന്മാരോടു ചിലെക്കുകയും ജപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരായ ലക്ഷണവാദികളോടും അരുളപ്പാടു ചോദിപ്പീൻ എന്ന് അവർ നിങ്ങളോടു പറയുന്നുവെങ്കിൽ ജനം തങ്ങളുടെ ദൈവത്തോടല്ലയോ ചോദിക്കേണ്ടത്? ഉപദേശത്തിനും സാക്ഷ്യത്തിനും വരുവിൻ! അവർ ഈ വാക്കുപോലെ പറയുന്നില്ലയെങ്കിൽ-അവർക്ക് അരുണോദയം ഉണ്ടാകയില്ല” (യെശയ്യാവ്. 8:19,20). മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിയേയും മരണത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള വേദപുസ്തക ഉപദേശം പ്രസ്താവിക്കുന്ന വ്യക്തമായ സത്യം സ്വീകരിക്കുവാൻ മനുഷ്യർ താല്പര്യം കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, പ്രേതാത്മവാദത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങളിലും അവകാശവാദങ്ങളിലും കളവായ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളുംകൊണ്ടു ശക്തിയോടുകൂടെ സാത്താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നതവർക്ക് കാണാൻ കഴിയുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, തങ്ങളുടെ ജഡിക ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം കീഴിപെടുത്തിക്കൊണ്ട് രസകരമായ പാപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനു പകരം, ജനസമൂഹം വെളിച്ചത്തിനെതിരെ കണ്ണുകൾ ഇറുക്കി അടച്ചുകൊണ്ട് മുന്നറിയിപ്പുകൾ വകവെയ്ക്കാതെ മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുകയും സാത്താനൊരുക്കുന്ന വലയിൽ ഇരയായി പെട്ടുപോകയും ചെയ്യുന്നു. “അവർ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ചുകൊള്ളായ്കയാൽ തന്നേ അങ്ങനെ ഭവിക്കും. സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ...ഭോഷ്ക്കു വിശ്വസിക്കുമാറ് വ്യാപാരശക്തി അയയ്ക്കുന്നു ” (2 തെസ്സലൊനീക്യർ 2:10-12).

പ്രേതാത്മവാദ ഉപദേശങ്ങളോട് എതിർത്തു നിൽക്കുന്നവർ മനുഷ്യരോടു മാത്രമല്ല, സാത്താനോടും തന്റെ ദൂതന്മാരോടും

കൂടെ യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണ്. വാഴ്ചകളോടും അധികാരങ്ങളോടും സ്വർലോക ദുഷ്ടാത്മ സേനയോടുമവർ പോരാട്ടത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതഗണങ്ങളുടെ ശക്തികൂടാതെ ഒരിഞ്ചുപോലും പിന്നോക്കം സാത്താൻ മാറിപ്പോകയില്ല, രക്ഷകൻ ചെയ്തതുപോലെ, “എന്നും എഴുതിയിരിക്കുന്നു” എന്നുള്ള വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവജനം സാത്താനെ നേരിടേണ്ടതാണ്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കാലത്തെന്നപോലെ ഇന്നും തിരുവചനം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തുവാൻ സാത്താൻ ഉപദേശങ്ങളെ മറിച്ചുകളയുന്നു. കഷ്ടകാലത്തു ഉറച്ചുനിൽക്കണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവർ തിരുവചന സാക്ഷ്യം സ്വന്തമായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

സ്നേഹിതരും ബന്ധുക്കളുമായി സ്നേഹഭാജനങ്ങളുടെ രൂപം ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂതാത്മാക്കൾ അപകടകരമായ വിശ്വാസരാഹിത്യം പ്രസ്താവിക്കുന്നത് പലരും നേരിടേണ്ടിവരും. നമ്മുടെ മൃദുലമായ അനുകമ്പ അർഹിക്കത്തക്കവിധം ഈ സന്ദർശകർ അഭിനയിച്ച് അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കും. മരിച്ചവർ യാതൊന്നും അറിയുന്നില്ല എന്നുള്ള ബൈബിൾ സത്യത്തിൽ ഉറച്ചുനിന്നുകൊണ്ട് നാം ഇവരെ നേരിടുകയും ഇപ്രകാരം പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നവർ ഭൂതാത്മക്കളാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.

“ഭൂമിയിൽ വസിക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനു ഭൂതലത്തിലെങ്ങും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലം” നമുക്കു തൊട്ടുമുമ്പിലുണ്ട് (വെളിപ്പാട് 3:10). ദൈവവചനത്തിൽ അടിസ്ഥാനമിട്ട ഉറപ്പുള്ള വിശ്വാസം ഇല്ലാത്തവരൊക്കേയും വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും തോറ്റുപോവുകയും ചെയ്യും. ‘അനീതിയുടെ സകല വഞ്ചനയോടുംകൂടെ” സാത്താൻ പ്രവർത്തിച്ച് മനുഷ്യരെ നിയന്ത്രിക്കുകയും അവന്റെ വഞ്ചക പ്രവൃത്തികൾ തുടർച്ചയായി വർദ്ധിച്ചുവരികയും ചെയ്യും. പക്ഷേ, മനുഷ്യർ അവന്റെ പരീക്ഷയ്ക്കു സ്വമേധയാ വശംവദരാകുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ സാത്താൻ തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുകയുള്ളൂ. സത്യത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനം ആത്മാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിക്കു

കയും, അനുസരണയിൽകൂടെ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളുടെ വിശുദ്ധീകരണം കാംക്ഷിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പോരാട്ടത്തിന് ഒരുങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നവർ സത്യത്തിന്റെ ദൈവത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പായ പ്രതിരോധനം ഉള്ളതായി മനസ്സിലാക്കും. "സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വചനം നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ......ഞാനും നിന്നെ കാക്കും" (വെളിപ്പാട് 3:10). ഇതാണ് രക്ഷകന്റെ വാഗ്ദത്തം. തന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഒരു ദേഹിയുടെമേൽപോലും സാത്താൻ വിജയിക്കാതിരിക്കേണ്ടതിനു അതിവേഗം ദൈവം ഓരോ ദൂതനെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഭൂമിയിലേയ്ക്കയയ്ക്കുന്നു.

ലോകത്തെ വഞ്ചിക്കുന്നതിനുള്ള തന്റെ അന്ത്യ പരിശ്രമത്തിനു സാത്താൻ ഒരുക്കങ്ങൾ കൂട്ടുന്നു. ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ ഹവ്വായ്ക്കു കൊടുത്ത ഉറപ്പിന്മേൽ അവന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെ അടിസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. "നിങ്ങൾ മരിക്കയില്ല നിശ്ചയം; അതു തിന്നുന്ന നാളിൽ നിങ്ങളുടെ കണ്ണു തുറക്കുകയും നിങ്ങൾ നന്മതിന്മകളെ അറിയുന്നവരായി ദൈവത്തേപ്പോലെ ആകയും ചെയ്യും" (ഉല്പ. 3:4,5). അല്പാൽപ്പമായി പ്രേതാത്മസിദ്ധാന്തത്തിൽക്കൂടെ തന്റെ വഞ്ചനയ്ക്കുള്ള വഴിയവൻ തുറന്നു വികസിപ്പിച്ചു. തന്റെ പദ്ധതികളെ പൂർണ്ണമായി അവനിപ്പോഴും നേടിയെടുത്തിട്ടില്ല; ശേഷിപ്പിന്റെ അന്ത്യകാലത്ത് അതവൻ പൂർത്തീകരിക്കും. പ്രവാചകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: "........തവളെയെപ്പോലെ മൂന്നു അശുദ്ധാത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. ഇവ സർവ്വഭൂതലത്തിലും ഉള്ള രാജാക്കന്മാരെ സർവ്വശക്തനായ ദൈവത്തിന്റെ മഹാദിവസത്തിലെ യുദ്ധത്തിനു കൂട്ടിച്ചേർപ്പാൻ അത്ഭുതങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവരുടെ അടുക്കലേക്കു പുറപ്പെടുന്ന ഭൂതാത്മാക്കൾ തന്നേ" (വെളിപ്പാട് 16:13,14). ദൈവവചനത്തിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലും ദൈവശക്തിയിലും സൂക്ഷിക്കപ്പെടാത്തവരൊക്കെയും സാത്താന്റെ കൊടും വഞ്ചനയിൽപെട്ട് ഒഴുകിപ്പോകും.

അദ്ധ്യായം 5

ഒരുങ്ങിയിരിക്കുക, ഞാൻ വേഗം വരുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏറ്റവും മഹത്വമേറിയതും പരിപാവനവുമായ സത്യങ്ങളിൽ ഒന്നാണ് വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വലിയ വേല പൂർത്തീകരിക്കുന്നതിനുള്ള കർത്താവിന്റെ രണ്ടാംവരവ്. മരണത്താഴ്വരയിൽക്കൂടി യാത്ര ചെയ്ത് ദൈവജനത്തിന് വിലയേറിയതും സന്തോഷം ഉളവാക്കുന്നതുമായ പ്രത്യാശ അവന്റെ പ്രത്യക്ഷതയുടെ വാഗ്ദാനത്തിൽ ലഭിക്കുന്നു. "പുനരുത്ഥാനവും ജീവനും ആയവൻ" അവന്റെ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരെ വീണ്ടും ഭവനത്തിൽ ചേർക്കുവാൻ വരുന്നു. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനെക്കിറിച്ചുള്ള ഉപദേശമാണ് തിരുവെഴുത്തുകളിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഉപദേശം. ആദിമ ദമ്പതികൾ ദുഃഖത്തോടെ ഏദെൻ പരദീസ വിട്ട നാൾ മുതൽ സാത്താന്റെ ശക്തി തകർത്ത്, നഷ്ടപ്പെട്ട പറുദീസയിലേയ്ക്ക് അവരെ തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുവാനുള്ള വാഗ്ദത്തമശീഹായുടെ വരവിന്നായി കാത്തിരുന്നു. മുൻകാല വിശുദ്ധന്മാർ, തങ്ങളുടെ പ്രത്യാശയുടെ നിറവേറലായ മശീഹായുടെ മഹത്വപ്രത്യക്ഷതയ്ക്കായി നോക്കിപ്പാർത്തിരുന്നു. ദൈവത്തോടുകൂടെ

നടന്ന ആദാംമുതൽ ഏഴാം തലമുറക്കാരനായ ഹാനോക്കിനെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരന്റെ വരവ് ദൂരെ ദർശിക്കുവാൻ ദൈവം അനുവദിച്ചിരുന്നു. "ഇതാ, കർത്താവ് എല്ലാവരേയും വിധിപ്പാനും.....ആയിരമായിരം വിശുദ്ധന്മാരോടുകൂടെ വന്നിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ പറഞ്ഞു" (യൂദാ. 14, 15). ഗോത്രപിതാവായ ഇയ്യോബ് അവന്റെ കഠിനശോധനയിൽ അചഞ്ചലമായ ആശ്രയത്തോടെ "എന്നെ വീണ്ടെടുക്കുന്നവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും അവൻ ഒടുവിൽ പൊടിമേൽ നിൽക്കുമെന്നും ഞാൻ അറിയുന്നു.....ഞാൻ ദേഹസഹിതനായി ദൈവത്തെ കാണും. ഞാൻ തന്നേ അവനെ കാണും" എന്നു പറഞ്ഞു (ഇയ്യോ. 19:25-27).

പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് പറഞ്ഞു: "നിന്റെ മൃതന്മാർ ജീവിക്കും. എന്റെ ശവങ്ങൾ എഴുന്നേൽക്കും." "പൊടിയിൽ കിടക്കുന്നവരേ, ഉണർന്ന് ഘോഷിപ്പിൻ; നിന്റെ മഞ്ഞ് പ്രഭാതത്തിലെ മഞ്ഞുപോലെ ഇരിക്കുന്നു; ഭൂമി പ്രേതന്മാരെ പ്രസവിക്കുമല്ലോ." "അവൻ മരണത്തെ സദാകാലത്തേയ്ക്കും നീക്കിക്കളയും; യഹോവയായ കർത്താവ് സകല മുഖങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ണുനീർ തുടയ്ക്കയും തന്റെ ജനനത്തിന്റെ നിന്ദ സകല ഭൂമിയിലും നിന്നു നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും. യഹോവയല്ലോ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അന്നാളിൽ: ഇതാ, നമ്മുടെ ദൈവം; അവനെ അത്രേ നാം കാത്തിരുന്നത്; അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കും; അവൻ തന്നേ യഹോവ; അവനെയത്രെ നാം കാത്തിരുന്നത്; അവന്റെ രക്ഷയിൽ നമുക്ക് ആനന്ദിച്ച് സന്തോഷിക്കാം എന്ന് അവർ പറയും" (യെശയ്യാ. 26:19; 25:8,9).

രക്ഷകൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരെ പിരിയാറായപ്പോൾ താൻ വീണ്ടും വരുമെന്ന് ഉറപ്പുകൊടുക്കുകയും അവരുടെ സങ്കടത്തിൽ അവരെ ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം കലങ്ങിപ്പോകരുത്.......എന്റെ പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിൽ അനേകം വാസസ്ഥലങ്ങൾ ഉണ്ട്..........ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം ഒരുക്കുവാൻ

പോകുന്നു. ഞാൻ പോയി നിങ്ങൾക്ക് സ്ഥലം ഒരുക്കിയാൽ, ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് നിങ്ങളും ഇരിക്കേണ്ടതിന് പിന്നെയും വന്ന് നിങ്ങളെ എന്റെ അടുക്കൽ ചേർത്തുകൊള്ളും" (യോഹ. 14:1-3). "മനുഷ്യപുത്രൻ തന്റെ തേജസ്സോടെ സകല വിശുദ്ധദൂതന്മാരുമായി വരുമ്പോൾ അവൻ തന്റെ തേജസ്സിന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കും. സകല ജാതികളേയും അവന്റെ മുൻപിൽ കൂട്ടും" (മത്തായി 25:31, 32).

ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വർഗ്ഗാരോഹണത്തിനുശേഷം ഒലിവുമലയിൽ തങ്ങിയ മാലാഖമാർ, യേശുവിന്റെ തിരിച്ചുവരവിനെക്കുറിച്ചുള്ള വാഗ്ദത്തം ആവർത്തിച്ചു. "നിങ്ങളെ വിട്ട് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ഈ യേശുവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേയ്ക്ക് പോകുന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെ തന്നെ അവൻ വീണ്ടും വരും?" (അ.പ്ര. 1:11). കൂടാതെ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ പ്രചോദിതനായി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു: "കർത്താവ് താൻ ഗംഭീര നാദത്തോടും പ്രധാന ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടും ദൈവത്തിന്റെ കാഹളത്തോടുംകൂടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ഇറങ്ങിവരും" (1 തെസ്സ. 4:16). വെളിപാടുകാരനായ യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: "ഇതാ, അവൻ മേഘാരൂഢനായി വരുന്നു; ഏതു കണ്ണും......അവനെ കാണും" (വെളിപാട്. 1:7).

കർത്താവിന്റെ വരവ് എല്ലാ യുഗങ്ങളിലേയും ദൈവത്തിന്റെ സത്യാനുഗാമികളുടെ പ്രത്യാശ ആയിരുന്നു. താൻ വീണ്ടും വരുമെന്നുള്ള രക്ഷകന്റെ ഒലിവുമലയിലെ വിടവാങ്ങൽ വാഗ്ദാനം ശിഷ്യന്മാരുടെ ഭാവിയെ പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ദുഃഖം കെടുത്തിക്കളകയൊ പരീക്ഷകൾ മങ്ങൽ ഏൽപ്പിക്കയൊ ചെയ്യാൻ കഴിയാത്ത പ്രത്യാശയാലും സന്തോഷത്താലും അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ നിറഞ്ഞിരുന്നു. കഷ്ടതകളുടേയും പീഡനങ്ങളുടേയും മദ്ധ്യേ വലിയവനായ ദൈവത്തിന്റെയും നമ്മുടെ രക്ഷകനായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെയും പ്രത്യക്ഷത അവരുടെ ഭാഗ്യകരമായ പ്രത്യാശ ആയിരുന്നു. ജീവി

ച്ചിരുന്ന് കർത്താവിന്റെ വരവിന്റെ സാക്ഷികളാകാമെന്ന് പ്രത്യാശിച്ചിരുന്ന തങ്ങളുടെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ സംസ്ക്കരിച്ചപ്പോൾ തെസ്സിലൊനീക്യർ ദുഃഖാർത്തരായിത്തീർന്നു. അവരുടെ ഉപദേഷ്ടാവായ വി. പൗലോസ്, കർത്താവിന്റെ വരവിൽ സംഭവിപ്പാനുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിലേയ്ക്ക് അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ തിരിച്ചു: "ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ചവർ മുമ്പെ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവർ അവരോട് ഒന്നിച്ച് കർത്താവിനെ എതിരേൽപാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ നാം കർത്താവിനോടുകൂടെ എന്നേക്കും ഇരിക്കും. ഈ വാക്കുകളാൽ അന്യോന്യം ആശ്വസിപ്പിച്ചുകൊൾവിൻ" (1തെസ്സ. 4:16-18).

പത്മൊസ് ദ്വീപിൽ യോഹന്നാൻ "അതേ ഞാൻ വേഗം വരുന്നു" എന്ന വാഗ്ദത്തം കേൾക്കുന്നു. പ്രതികരണവാഞ്ഛയുള്ള അവന്റെ ശബ്ദത്തിൽ, സഭ അവളുടെ തീർത്ഥയാത്രയിലുട നീളം, "അതേ, കർത്താവേ, വരേണമേ" എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (വെളി. 22:20).

കർത്താവിന്റെ വരവിന്റെ രീതിയും ഹേതുവും മാത്രമല്ല, പ്രവചനം പറയുന്നത്, അത് എത്ര അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് മനുഷ്യർ അറിയുവാൻ അടയാളങ്ങളും തന്നിട്ടുണ്ട്. കർത്താവ് പറഞ്ഞു: "സൂര്യനിലും ചന്ദ്രനിലും നക്ഷത്രങ്ങളിലും ലക്ഷ്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും" (ലൂക്കോസ് 21:25). "സൂര്യൻ ഇരുണ്ട് പോകയും ചന്ദ്രൻ പ്രകാശം കൊടുക്കാതിരിക്കുകയും ആകാശത്തുനിന്ന് നക്ഷത്രങ്ങൾ വീഴുകയും ആകാശത്തിലെ ശക്തികൾ ഇളകിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ മനുഷ്യപുത്രൻ വലിയ ശക്തിയോടും തേജസ്സോടുംകൂടെ മേഘങ്ങളിൽ വരുന്നത് അവർ കാണും" (മർക്കൊസ് 13:24-26).

ക്രിസ്തു തന്റെ ജനങ്ങളോട് തന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുവാനും അവരുടെ രാജാവിന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ ആനന്ദിക്കുവാനും ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. "ഇത്

സംഭവിച്ച് തുടങ്ങുമ്പോൾ" അവൻ പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ വീണ്ടെടുപ്പ് അടുത്തു വരുന്നതുകൊണ്ട് നിവർന്ന് തലപൊക്കുവിൻ". വസന്തത്തിങ്കൽ മരങ്ങൾ തളിർക്കുന്നത് തന്റെ അനുയായികളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ട് ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: "അവ തളിർക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വേനൽ അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് സ്വതവെ അറിയുന്നുവല്ലൊ. അവ്വണ്ണം തന്നേ ഇത് സംഭവിക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ ദൈവരാജ്യം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്ന് ഗ്രഹിപ്പിൻ" (ലൂക്കോസ് 21:28, 30, 31).

രക്ഷകൻ തന്റെ അനുയായികൾക്ക് തന്റെ വരവിന്റെ അടയാളങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചപ്പോൾ രണ്ടാം വരവിന്റെ തൊട്ടു മുൻപുള്ള പിന്മാറ്റക്കാരുടെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞു. ലൗകിക കാര്യങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനവും ഇളക്കവും സുഖതൃഷ്ണയും, വാങ്ങിയും, വിറ്റും, നട്ടും, കെട്ടിടം പണിതും, വിവാഹം ചെയ്തും, വിവാഹത്തിന് കൊടുത്തും - ദൈവത്തേയും ഭാവിജീവിതത്തേയും മറന്നുകൊണ്ട് നോഹയുടെ കാലത്തെപ്പോലെതന്നെയുള്ള കാലം ആകും. ഈ കാലത്ത് ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ക്രിസ്തു കൊടുത്തിരിക്കുന്ന ഉപദേശം: "നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവന ചിന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം നിങ്ങൾക്ക് പെട്ടെന്ന് കണിപോലെ വരാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ". "ആകയാൽ ഈ സംഭവിപ്പാനുള്ള എല്ലാറ്റിലും ഒഴിഞ്ഞുപോകുവാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുൻപിൽ നില്പാനും നിങ്ങൾ പ്രാപ്തരാകേണ്ടതിന് സദാകാലവും ഉണർന്നും പ്രാർത്ഥിച്ചും കൊണ്ടിരിപ്പിൻ" (ലൂക്കോസ് 21:34, 36).

സഭയുടെ ഈ സമയത്തെ അവസ്ഥയെ കർത്താവ് വെളിപ്പാടു പുസ്തകത്തിൽ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. "ജീവനുള്ളവൻ എന്ന് നിനക്ക് പേർ ഉണ്ടെങ്കിലും നീ മരിച്ചവനാകുന്നു." നില നിൽക്കാത്ത സുരക്ഷിതത്വത്തിൽ നിന്നും പിന്തിരിയുവാൻ മനസ്സില്ലാത്തവർക്ക് പാവനമായ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നു. "നീ ഉണരാതിരുന്നാൽ ഞാൻ കള്ളനെപ്പോലെ വരും; ഏത് നാഴികയ്ക്ക്

നിന്റെ മേൽ വരും എന്ന് നീ അറിയുകയും ഇല്ല" (വെളി. 3:1, 3).

മനുഷ്യരെ അവരുടെ ആപത്തുകൾക്ക് നേരെ കണ്ണ് തുറപ്പിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. അന്ത്യകാല സംഭവങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒരുങ്ങുന്നതിന് മനുഷ്യരെ ഉണർത്തേണ്ടതും ആവശ്യമായിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ പ്രവാചകൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: "യഹോവയുടെ ദിവസം വലുതും അതിഭയങ്കരവും ആകുന്നു. അത് സഹിക്കാവുന്നവൻ ആർ?" "ദോഷം കണ്ടുകൂടാതവണ്ണം നിർമ്മല ദൃഷ്ടിയുള്ളവനും അനീതി കാണ്മാൻ കഴിയാത്തവനുമായവൻ" പ്രത്യക്ഷപ്പെടുമ്പോൾ ആർ നിൽക്കും? (യോവേൽ 2:11; ഹബ. 1:13).

ഈ ഭയാനകമായ സമയത്തെ മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് യിരെമ്യാ പ്രവാചകൻ ഇപ്രകാരം ഉൽഘോഷിച്ചു: "എന്റെ ഹൃദയത്തിന് വേദന പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.....എനിക്ക് മിണ്ടാതിരുന്നുകൂടാ. എന്തെന്നാൽ, എന്റെ ഉള്ളം കാഹളനാദവും യുദ്ധത്തിന്റെ ആർപ്പുവിളിയും കേട്ടിരിക്കുന്നു നാശത്തിന്മേൽ നാശം വിളിച്ചുപറയുന്നു" (യിരെ. 4:19, 20).

"ആ ദിവസം ക്രോധദിവസം, കഷ്ടവും സങ്കടവും ഉള്ള ദിവസം, ശൂന്യതയും നാശവും ഉള്ള ദിവസം, ഇരുട്ടും അന്ധകാരവും ഉള്ള ദിവസം, മേഘവും മൂടലും ഉള്ള ദിവസം, ഉറപ്പുള്ള പട്ടണങ്ങൾക്കും ഉയരമുള്ള കൊത്തളങ്ങൾക്കും വിരോധമായി കാഹളനാദവും ആരവവും ഉള്ള ദിവസം തന്നേ" (സെഫ. 1:15, 16). "ദേശത്തെ ശൂന്യമാക്കുവാനും, പാപികളെ അതിൽ നിന്നും മുടിച്ചുകളയുവാനും യഹോവയുടെ ദിവസം..........വരുന്നു" (യെശയ്യാ. 13:9).

ദൈവത്തിന്റെ വചനം ഈ മഹാദിവസത്തിന്റെ വീക്ഷണത്തിൽ, ഏറ്റവും പാവനവും വ്യക്തവും ആയ ഭാഷയിൽ ആത്മീയ മയക്കത്തിൽ നിന്നും ഉണരാനായും, താഴ്മയോടും പശ്ചാത്താപത്തോടുംകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ മുഖം അന്വേഷിപ്പാനും ദൈവജനത്തോട് വിളിച്ചു പറയുന്നു: "സീയോനിൽ കാഹളം ഊതുവിൻ; എന്റെ വിശുദ്ധപർവ്വതത്തിൽ അയ്യം വിളിപ്പിൻ, യഹോവയുടെ ദിവസം വരുന്നതുകൊണ്ടും അത് അടുത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ദേശത്തിലെ സകല നിവാസികളും നടുങ്ങിപ്പോകട്ടെ." "ഒരു ഉപവാസം നിയമിപ്പിൻ; സഭായോഗം വിളിപ്പിൻ; ജനത്തെ കൂട്ടി വരുത്തുവിൻ; സഭയെ ശുദ്ധീകരിപ്പിൻ; മൂപ്പന്മാരെ കൂട്ടിവരുത്തുവിൻ; പൈതങ്ങളെയും ഒരുമിച്ചു കൂട്ടുവിൻ:.......മണവാളൻ മണവറയും മണവാട്ടി ഉള്ളറയും വിട്ട് പുറത്ത് വരട്ടെ. യഹോവയുടെ ശുശ്രൂഷകന്മാരായ പുരോഹിതന്മാർ പൂമുഖത്തിന്റെയും യാഗപീഠത്തിന്റെയും മദ്ധ്യേ കരയട്ടെ". എന്നാൽ ഇപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങൾ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും ഉപവാസത്തോടും കരച്ചിലോടും വിലാപത്തോടുംകൂടെ എങ്കലേയ്ക്ക് തിരിവിൻ എന്ന് യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്. വസ്ത്രങ്ങളെയല്ല, ഹൃദയങ്ങളെ തന്നേ കീറി നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ അടുക്കലേക്ക് തിരിവിൻ; അവൻ കൃപയും കരുണയും ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും ഉള്ളവനല്ലോ" (യോവേൽ 2:1, 15-17, 12, 13).

യഹോവയുടെ ദിവസത്തിൽ നിൽക്കുന്നതിന് ഒരു ജനത്തെ ഒരുക്കാൻ നവീകരണത്തിന്റെ ഒരു വലിയ ജോലി ചെയ്തുതീർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്. ദൈവപരിജ്ഞാനമുള്ള അനേക ദൈവജനങ്ങളും നിത്യതയ്ക്കുവേണ്ടി ഒരുങ്ങുന്നില്ല എന്ന് ദൈവം കണ്ടു. ദൈവം തന്റെ കരുണയാൽ, അവരെ ഉറക്കത്തിൽനിന്നും ഉണർത്തി കർത്താവിന്റെ വരവിന് ഒരുങ്ങുന്നതിനുള്ള ഒരു മുന്നറിയിപ്പിൻ ദൂത് കൊടുക്കുന്നു.

ഈ മുന്നറിയിപ്പ് വെളിപാട് 14-ൽ കാണുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ മാലാഖമാർ പ്രഖ്യാപിച്ച ത്രിവിധ ദൂതിനെതുടർന്ന്. "ഭൂമിയിലെ വിളവ്" എടുക്കാനായി മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവ് ആകും. ഈ മുന്നറിയിപ്പുകളിൽ ആദ്യത്തേത് ആസന്നമായിരിക്കുന്ന ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചാണ്. വേറൊരു ദൂതൻ "ആകാശ മദ്ധ്യേ" പറക്കുന്നത് പ്രവാചകൻ കണ്ടു. "ഭൂവാസികളായ സകല ജാതിയും ഗോത്രവും

ഭാഷയും വംശവും ആയവരോട് അറിയിപ്പാൻ അവന്റെ പക്കൽ ഒരു നിത്യസുവിശേഷം ഉണ്ടായിരിന്നു. ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവന്ന് മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ; അവന്റെ ന്യായവിധിയുടെ നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുറവകളും ഉണ്ടാക്കിയവനെ ആരാധിപ്പിൻ എന്ന് അവൻ അത്യുച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു" (വെളി. 14:6,7).

വെളിപാടു 14-ലെ ഒന്നാം ദൂതന്റെ ദൂതു ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിയുടെ സമയമായെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുകയും മനുഷ്യർ ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ടു അവനെ നമസ്ക്കരിക്കാനും ദൈവജനമെന്നഭിമാനിക്കുന്നവർ ലോകത്തിന്റെ ദുഷ്പ്രവണതകളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കാനും അവരുടെ ലൗകികത്വവും പിന്മാറ്റാവസ്ഥയും ഗ്രഹിക്കാനവരെ ആഹ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ദൂതിൽ ദൈവം അയച്ച മുന്നറിയിപ്പു സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവത്തിൽ നിന്നവരെ അകറ്റുന്ന ദുഷ്ടതകളിൽ നിന്നവർ പിൻതിരിയുമായിരുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ദൂതു സ്വീകരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ദൈവമുമ്പാകെ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ വിനയപ്പെടുത്തി തിരുമുമ്പിൽ നില്പാൻ ആത്മാർത്ഥമായ ഒരുക്കം ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അവരിൽ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും പ്രകടമാക്കപ്പെടുമായിരുന്നു. സഭ വീണ്ടും അപ്പൊസ്തലിക കാലത്തെപ്പോലെ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട ഐക്യതയിലും വിശ്വാസത്തിലും സ്നേഹത്തിലും വിശ്വാസികൾ "ഏകഹൃദയവും ഏകമനസ്സും ഉള്ളവരായി" ദൈവവചനം ധൈര്യത്തോടെ പ്രസംഗിക്കുകയും "കർത്താവു രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവരെ ദിനംപ്രതി സഭയോടു ചേർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു" (അ.പ്ര. 4:32, 31; 2:47).

"ആത്മാവിന്റെ ഐക്യത സമാധാനബന്ധത്തിൽ" എന്ന് അപ്പൊസ്തലൻ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതും കർത്താവു പ്രാർത്ഥിച്ചതുമായ സഭയുടെ ഐക്യത പ്രാപിക്കാൻ ദൈവജനമെന്നഭിമാനിക്കുന്നവർ ദൈവവചനത്തിൽ നിന്നെന്നപോലെ വെളിച്ചം സ്വീകരിക്കണം. "നിങ്ങളെ വിളിച്ചപ്പോൾ ഏക പ്രത്യാശയ്ക്കായി നിങ്ങളെ വിളിച്ചതുപോലെ ശരീരം ഒന്ന്, ആത്മാവ് ഒന്ന്, കർത്താവ് ഒരുവൻ, വിശ്വാസം ഒന്ന്, സ്നാനം ഒന്ന്" എന്നും അവൻ പറയുന്നു (എഫെ. 4:3-5).

വെളിപാട് 14-ലെ ഒന്നാം ദൂതന്റെ പിന്നാലെ രണ്ടാമതൊരു ദൂതൻ, "വീണുപോയി; തന്റെ ദുർന്നടപ്പിന്റെ ക്രോധമദ്യം സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ച മഹതിയാം ബാബിലോൺ വീണുപോയി എന്നു ഘോഷിച്ചു (വെളി. 14:8). ബാബിലോൺ എന്ന പദം ബാബേൽ എന്ന പദത്തിൽ നിന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതും കലക്കത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതും ആകുന്നു. തിരുവചനത്തിൽ അതു വിവിധ തരം തെറ്റായതോ അഥവാ വിശ്വാസ ത്യാഗിയായതോ ആയ മതത്തെയാണതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുത്. ഒരു സ്ത്രീയെ സഭയുടെ പ്രതീകമായി വേദപുസ്തകത്തിൽ വിശേഷിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. വെളിപാട് 17-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ബാബിലോണിനെ ഒരു സ്ത്രീയോട് ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നു. അത് സഭയുടെ പ്രതീകമായി ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. കന്യകയായ സ്ത്രീ പരിശുദ്ധ സഭയേയും വേശ്യാ സ്ത്രീ വിശ്വാസത്യാഗിയായ സഭയേയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

ബൈബിളിൽ ക്രിസ്തുവും സഭയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ഉപമിച്ചിരിക്കുന്നത് വിവാഹബന്ധത്തോടാണ്. താൻ അവരുടെ ദൈവവും അവർ അവന്റെമാത്രം ജനവുമായിരിക്കുവാനുള്ള ഉഭയസമ്മതത്തോടുകൂടിയാണ് കർത്താവു തന്റെ ജനത്തെ തന്നോടു ചേർത്തത്, അവൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ഞാൻ നിന്നെ സദാ കാലത്തേയ്ക്കും എനിക്കു വിവാഹത്തിനു നിശ്ചയിക്കും; അതേ, നീതിയോടും ന്യായത്തോടും ഭയത്തോടും കരുണയോടുംകൂടെ നിന്നെ എനിക്കു വിവാഹത്തിനു നിശ്ചയിക്കും" (ഹോശേ. 2:19). വീണ്ടും പറയുന്നു: "ഞാനല്ലോ നിങ്ങളുടെ ഭർത്താവ്" (യിരെ. 3:14). പുതിയ നിയമത്തിൽ പൗലോസ് അതേ സാദൃശ്യം തന്നെ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നു: "ഞാൻ ക്രിസ്തു എന്ന ഏക പുരു

ഷനു നിങ്ങളെ നിർമ്മല കന്യകയായി ഏല്പിക്കാൻ വിവാഹ നിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു" (2കൊരി. 11:2).

ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സഭയുടെ അവിശ്വസ്തത അവളുടെ സ്നേഹവും ദൃഢവിശ്വാസവും തന്നിൽ നിന്നു മാറ്റി ലൗകിക കാര്യങ്ങളിലേയ്ക്ക് തിരിക്കുന്നതിനു അനുവദിക്കുന്നു. ലൗകിക കാര്യങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹം മനസ്സിനെ പിടിച്ചടക്കുന്നത് വിവാഹ ഉടമ്പടിയുടെ ലംഘനത്തിനു തുല്യമാണ്. യിസ്രായേൽ ദൈവത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോയതിന്റെ പാപം ഇതേ സാദൃശ്യത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നതു വിവാഹ ഉടമ്പടിയുടെ ലംഘനത്തിനു തുല്യമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ അത്ഭുത സ്നേഹം അവർ അങ്ങനെ നിന്ദിച്ചതു പ്രവാചകൻ ഹൃദയസ്പൃക്കായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: "ഞാൻ നിന്നോടു സത്യവും നിയമവും ചെയ്തു നീ എനിക്കുള്ളവൾ ആയിത്തീർന്നു." "നീ ഏറ്റവും സൗന്ദര്യമുള്ളവളായിത്തീർന്നു; നിനക്കു രാജത്വവും സിദ്ധിച്ചു. ഞാൻ നിന്നെ അണിയിച്ച അലങ്കാരം കൊണ്ട് നിന്റെ സൗന്ദര്യം പരിപൂർണ്ണമായതിനാൽ നിന്റെ കീർത്തി ജാതികളിൽ പരന്നു......എന്നാൽ നീ നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു. നിന്റെ കീർത്തി ഹേതുവായി പരസംഗം ചെയ്തു. "ഭർത്താവിനു പകരം അന്യന്മാരെ പരിഗ്രഹിച്ചു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്ന സ്ത്രീയേ എന്നു യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. യിസ്രായേൽ ഗൃഹമേ ഒരു ഭാര്യ ഭർത്താവിനോടു വിശ്വാസപാതകം ചെയ്ത് അവനെ വിട്ടുകളയുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ എന്നോടു വിശ്വാസപാതകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു യഹോവയുടെ അരുളപ്പാട്" (യെഹ. 16:8, 13-15, 32; യിരെ. 3:20).

ദൈവാനുഗ്രഹത്തെക്കാൾ ലോകസ്നേഹം അന്വേഷിക്കുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നഭിമാനിക്കുന്നവരെ ഈ രീതിയിൽ സംബോധന ചെയ്യിക്കുന്നത് പുതിയനിയമത്തിൽ സാധാരണമാണ്. അപ്പൊസ്തലനായ യാക്കോബ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "വ്യഭിചാരിണികളായുള്ളോരേ ലോകസ്നേഹം ദൈവത്തോടു ശത്രുത്വം ആകുന്നു എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? ആകയാൽ ലോകത്തിന്റെ സ്നേഹിതൻ ആകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവനെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ ശത്രു ആയിത്തീരുന്നു" (യാക്കോബ് 4:4).

വെളിപ്പാടു 17-ലെ സ്ത്രീ (ബാബിലോൺ) വിവരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "ആ സ്ത്രീ ധൂമ്രവർണ്ണവും കടും ചുവപ്പുനിറവുമുള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ചു പൊന്നും രത്നവും മുത്തും അണിഞ്ഞവളായി തന്റെ വേശ്യാവൃത്തിയുടെ മ്ലേച്ഛതയും അശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ സ്വർണ്ണപാനപാത്രം കയ്യിൽ പിടിച്ചിരുന്നു. **മർമ്മം മഹതിയാം ബാബിലോൺ; വേശ്യമാരുടെയും മ്ലേച്ഛതകളുടെയും മാതാവ്** എന്നൊരു പേര് അവളുടെ നെറ്റിയിൽ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. പ്രവാചകൻ പറയുന്നു: "വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തവും യേശുവിന്റെ സാക്ഷികളുടെ രക്തവും കുടിച്ച് സ്ത്രീ മത്തയായിരിക്കുന്നു!" ബാബിലോണിനെക്കുറിച്ച് വീണ്ടും വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു: "നീ കണ്ട സ്ത്രീയോ ഭൂരാജാക്കന്മാരുടെമേൽ രാജത്വമുള്ള മഹാനഗരം തന്നെ" (വെളി. 17:4-6, 18). അനേക നൂറ്റാണ്ടുകളായി ക്രിസ്തീയ ഭൂരാജാക്കന്മാരുടെ മേൽ സ്വേച്ഛാധിപത്യം നടത്തിയത് റോം ആയിരുന്നു. "ധൂമ്രവർണ്ണവും കടുംചുവപ്പുമുള്ള വസ്ത്രവും പൊന്നും രത്നവും മുത്തും ധരിച്ചിരുന്നതു മാർപാപ്പായുടെ സിംഹാസനത്തിന്റെ പ്രൗഢി വിശദമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: "വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തം കുടിച്ചു" എന്നു മറ്റൊരു ശക്തിയെക്കുറിച്ചും യഥാർത്ഥമായി പ്രസ്താവിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. കാരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികളെ ഇത്ര ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിച്ചത് റോം മാത്രമായിരുന്നു. "ഭൂരാജാക്കന്മാരുമായി അവിഹിതബന്ധമെന്ന പാപം ബാബിലോണിനുണ്ടായിരുന്നുവെന്നു കുറ്റപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതു കർത്താവിൽ നിന്നകന്നുപോയി. ജാതികളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട യെഹൂദസഭ വേശ്യ ആയതുപോലെ റോമും ലോകശക്തികളുടെ സഹായം തേടുകയാൽ അതു പോലെയുള്ള ശിക്ഷാവിധിക്കർഹയാവുന്നു.

ബാബിലോൺ **"വേശ്യമാരുടെ മാതാവ്"** എന്നു പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു അവളുടെ മക്കളെന്ന് പറയപ്പെടുന്നതു അവളുടെ

ഉപദേശങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യങ്ങളും പിൻപറ്റി ദൈവത്തിന്റെ അംഗീകാരവും സത്യവും ബലികഴിച്ച ലോകത്തോടു അവിഹിത ബന്ധം പുലർത്തുന്ന സഭകളാണ്. വെളിപ്പാടു 14-ലെ ബാബിലോൺ വീണുപോയി എന്നുള്ള ദൂതു ഒരിക്കൽ നിർമ്മലമായിരുന്നതും പിന്നീടു ദുഷിച്ചതുമായ മതപരമായ സംഘടനകളെക്കുറിച്ചുള്ളതാണ്. ഈ ദൂതിന്റെ പിന്നാലെയുള്ള ന്യായവിധിയുടെ മുന്നറിയിപ്പു റോമാസഭയ്ക്കു മാത്രമുള്ളതല്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളായി അതു വീണ അവസ്ഥയിലാണ്. അതിനാൽ ഈ മുന്നറിയിപ്പിൻ ദൂത് അന്ത്യനാളുകളിലെ സഭകൾക്കുള്ളതാണ്. കൂടാതെ വെളിപ്പാടു 18-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ദൈവജനം അവളെ വിട്ടുപോരാൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ഈ തിരുവചനപ്രകാരം അനേകം ദൈവജനങ്ങൾ ബാബിലോണിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

അനേക പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുസഭകളും റോമാസഭയെപ്പോലെ "ഭൂരാജാക്കന്മാരുമായി" പാപകരമായ ബന്ധം ഉണ്ടാക്കി. അതായത് രാഷ്ട്രസഭകൾ അവരുടെ ബന്ധം മറ്റു സമുദായങ്ങളോടും മതേതര ഭരണകൂടത്തോടും സൗമനസ്യം തേടി. "ബാബിലോൺ" (കലക്കം അഥവാ ആശയക്കുഴപ്പം) എന്ന പദംകൊണ്ടു ഈ സഭകളെ നാമകരണം ചെയ്യുന്നതു അർത്ഥവത്തായിരിക്കും. അവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ ഉപദേശം ബൈബിളിൽനിന്നും ലഭിച്ചതാണെന്നു അഭിമാനിക്കുകയും തമ്മിൽ വിഭിന്നമായ നിരവധി മതവിഭാഗങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു.

ബാബിലോണിന്നെതിരായിട്ടുള്ള വലിയ പാപം അവൾ "തന്റെ ദുർന്നടപ്പിന്റെ ക്രോധമദ്യം സകല ജാതികളെയും കുടിപ്പിച്ചു" എന്നുള്ളതാണ്. അവൾ ലോകത്തിനു നൽകുന്ന മദ്യലഹരി പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് ഭൂമിയിലെ ഉന്നതന്മാരുമായുള്ള അവിഹിത ബന്ധത്തിൽ നിന്നു ലഭിച്ച തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങളെയാണ്. ലോകവുമായുള്ള ബന്ധം അവളുടെ വിശ്വാസത്തെ ദുഷിപ്പിച്ചു. തന്മൂലം അവൾ ദുഷിപ്പിക്കുന്ന പ്രേരണ തിരുവചന പ്രസ്താവനയിക്കെതിരായിട്ടുള്ള ഉപദേശങ്ങളിലൂടെ ലോകത്തിനു നൽകി.

റോം ജനങ്ങൾക്കു ബൈബിൾ നിരോധിക്കുകയും അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു അവളുടെ ഉപദേശം സ്വീകരിപ്പാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ദൈവവചനം ജനങ്ങൾക്കു വീണ്ടും നൽകുക എന്നുള്ളതു നവീകരണത്തിന്റെ വേല ആയിരുന്നു. എന്നാൽ ഇക്കാലത്തെ സഭകൾ, മനുഷ്യരുടെ വിശ്വാസം തിരുവചനത്തിലല്ല, സഭയുടെ ഉപദേശത്തിൽ അടിസ്ഥാനമുള്ളതായിരിക്കണം എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നില്ലേ?

ബാബിലോണും ദുരുപദേശത്തിനടിമപ്പെട്ടു പോയിരുന്നുവെങ്കിൽ നിഷ്കർഷവും തുളച്ച് കയറുന്നതുമായ ദൈവവചത്താൽ ജനലക്ഷങ്ങൾ കുറ്റബോധം വന്ന് മനം തിരിയുമായിരുന്നു. എന്താണ് സത്യമെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയാത്ത രീതിയിൽ മതവിശ്വാസം തമ്മിൽ ചേർച്ച ഇല്ലാത്തതും ആശയക്കുഴപ്പമുള്ളതുമായിത്തീർന്നു. പശ്ചാത്താപ രഹിതമായ ലോകത്തിന്റെ പാപം സഭയുടെ കവാടത്തിൽ തന്നെയാണ്.

ആത്മീയ അന്ധകാരവും ദൈവത്തിൽനിന്നുള്ള അകൽച്ചയും ബാബിലോണിനു രൂപം കൊടുക്കുന്ന ക്രിസ്തീയ സഭകളിൽ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുയായികൾ അവരുടെ കൂട്ടായ്മയിൽ ഇപ്പോഴും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ കാലത്തേയ്ക്കുള്ള പ്രത്യേക ദൂത് അവരിൽ അനേകരും ഒരിക്കലും കേട്ടിട്ടില്ല. ഈ അവസ്ഥയിൽ അസംതൃപ്തരും വ്യക്തമായ വെളിച്ചത്തിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവരും കുറച്ചൊന്നുമല്ല. തങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്ന സഭയിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാദൃശ്യം നോക്കുന്നതു വൃഥാവാണ്. ഈ സഭകൾ കൂടുതൽ സത്യത്തിൽനിന്നകന്നുപോകുകയും ലോകത്തോടു കൂടുതൽ യോജിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം വർദ്ധിച്ച് അവസാനം വേർപെടുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തെ ഏറ്റവും അധികം സ്നേഹിക്കുന്നവർ "ദൈവത്തേക്കാൾ ഉല്ലാസത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ദൈവഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അതിന്റെ ശക്തിയെ ത്യജിക്കുന്നവരുമായുള്ള കൂട്ടായ്മ

യിൽനിന്നു വേർപെടുന്ന സമയം വരുന്നു.

വെളിപ്പാടു 18 ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നതു വെളിപ്പാടു 14:6-12 ലെ ത്രിവിധ മുന്നറിയിപ്പുകളെ നിരസിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി രണ്ടാം ദൂതൻ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവസ്ഥ പൂർണ്ണമായി സഭയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയാൽ ദൈവജനം ബാബിലോണിന്റെ കൂട്ടായ്മയിൽ നിന്നു വിട്ടുപോരുവാൻ വിളിക്കുന്ന സമയത്തെയാണ്. ഇതു ലോകത്തിനു നൽകുവാനുള്ള അവസാനത്തെ ദൂതാണ്. അതിന്റെ വേല അതു ചെയ്യും. "സത്യത്തെ വിശ്വസിക്കാതെ അനീതിയിൽ രസിക്കുന്നവർക്ക് ഭോഷ്ക് വിശ്വസിക്കുമാറ് വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാര ശക്തി അയയ്ക്കുന്നു" (2തെസ്സ. 2:12). അപ്പോൾ സത്യവെളിച്ചം സ്വീകരിപ്പാൻ തുറന്നിരിക്കുന്ന ദൈവമക്കളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അത് പ്രകാശിക്കുകയും ബാബിലോണിൽ ശേഷിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവകുഞ്ഞുങ്ങൾ, "എന്റെ ജനമായുള്ളോരെ അവളെ വിട്ടുപോരുവിൻ എന്നുള്ള വിളി സ്വീകരിക്കും (വെളി. 18:4).

അദ്ധ്യായം 6

ആരെ നമ്മൾ ആരാധിക്കും?

ഒന്നാമത്തെ ദൂതൻ നൽകുന്ന ദൂത് "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവനു മഹത്വം കൊടുപ്പിൻ". ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും സ്രഷ്ടാവെന്ന നിലയിൽ ദൈവത്തെ നമസ്ക്കരിക്കുന്നതിനുമാണ് ദൂതൻ പറയുന്നത്. ഇത് ചെയ്യണമെങ്കിൽ അവർ ദൈവത്തിന്റെ കല്പന അനുസരിക്കേണ്ടതാണ്. ജ്ഞാനിയായ ശലോമോൻ പറയുന്നു: "ദൈവത്തെ ഭയപ്പെട്ട് അവന്റെ കൽപ്പനകളെ പ്രമാണിച്ചു കൊൾക: അതാകുന്നു സകല മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടുന്നത്" (സഭാ. 12:13). ദൈവകല്പന അനുസരിക്കാതെയുള്ള ഒരു ആരാധനയും ദൈവത്തിന് പ്രസാദകരമല്ല. "അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം." "ന്യായപ്രമാണം കേൾക്കാതെ ചെവി തിരിച്ചു കളഞ്ഞാൽ അവന്റെ പ്രാർത്ഥന തന്നേയും വെറുപ്പാകുന്നു" (1യോഹ. 5:3; സദൃശ. 28:9).

ദൈവം സൃഷ്ടിതാവാകുന്നു എന്ന വസ്തുതയും സകല സൃഷ്ടി ജാലങ്ങളും അവയുടെ നിലനിൽപിന് ദൈവത്തോട് കട

പ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വസ്തുതയുമാണ് ദൈവത്തെ ആരാധിപ്പാൻ യോഗ്യനാക്കിയിരിക്കുന്നത്. വേദപുസ്തകത്തിൽ എവിടെയെല്ലാം ജാതികളുടെ ദേവന്മാരെക്കാൾ ആരാധന ലഭിപ്പാനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ അവകാശം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, അവിടെയെല്ലാം ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടിശക്തിയുടെ തെളിവുകൾ നൽകിയിട്ടുണ്ട്. "ജാതികളുടെ ദേവന്മാരൊക്കെയും മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളത്രേ: യഹോവയോ ആകാശത്തെ ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 96:5). "ആകയാൽ നിങ്ങൾ എന്നെ ആരോട് സദൃശമാക്കും? ഞാൻ ആരോട് തുല്യനാകും എന്ന് പരിശുദ്ധനായവൻ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ കണ്ണ് മേലോട്ടുയർത്തി നോക്കുവിൻ; ഇവയെ സൃഷ്ടിച്ചതാർ?" "ആകാശത്തെ സൃഷ്ടിച്ച യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: അവൻ തന്നെ ദൈവം; അവൻ ഭൂമിയെ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി..... ഞാൻതന്നെ യഹോവ; വേറൊരുത്തനും ഇല്ല" (യെശ. 40:25, 26; 45:18). സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു: "യഹോവ തന്നെ ദൈവം എന്നറിവിൻ; അവൻ നമ്മെ ഉണ്ടാക്കി; നാം അവനുള്ളവർ ആകുന്നു". "വരുവിൻ, നാം വണങ്ങി നമസ്ക്കരിക്ക; നമ്മെ നിർമ്മിച്ച യഹോവയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തുക" (സങ്കീ. 100: 3;95:6). സ്വർഗ്ഗത്തിൽ യഹോവയെ നമസ്ക്കരിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാർ, അവർ എന്തുകൊണ്ട് ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്നു; "കർത്താവേ, നീ സർവ്വവും സൃഷ്ടിച്ചവനും എല്ലാം നിന്റെ ഇഷ്ടം ഹേതുവാൽ ഉണ്ടായതും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ആകയാൽ മഹത്വവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും കൈക്കൊൾവാൻ യോഗ്യൻ" (വെളി. 4:11).

വെളിപ്പാട് 14-ൽ സൃഷ്ടിതാവിനെ നമസ്ക്കരിപ്പാൻ മനുഷ്യരെ വിളിക്കുന്നു. ത്രിവിധ ദൂതിന്റെ ഫലമായി ഒരുകൂട്ടം ജനം ദൈവകൽപ്പന അനുസരിക്കുന്നവരായി കാണുമെന്ന് പ്രവചനം വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഈ കല്പനകളിൽ ഒന്ന് ദൈവം സൃഷ്ടിതാവാണെന്ന് ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. നാലാം കല്പന പറയുന്നത് "ഏഴാം

ദിവസം നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ ശബ്ബത്ത് ആകുന്നു....... ആറു ദിവസം കൊണ്ട് യഹോവ ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും അവയിലുള്ളതൊക്കെയും ഉണ്ടാക്കി. ഏഴാം ദിവസം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് യഹോവ ശബ്ബത്ത് നാളിനെ അനുഗ്രഹിച്ച് ശുദ്ധീകരിച്ചിരിക്കുന്നു" (പുറ. 20:10, 11). ശബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ച് കർത്താവ് വീണ്ടും പറയുന്നു: "ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയേണ്ടതിന് അവ എനിക്കും നിങ്ങൾക്കും ഇടയിൽ അടയാളമായിരിക്കട്ടെ" (യെഹെ. 20:20). അതിന്റെ കാരണവും വേദപുസ്തകം നൽകിയിരിക്കുന്നു. "ആറു ദിവസം കൊണ്ടല്ലോ യഹോവ ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഉണ്ടാക്കിയത്. ഏഴാം ദിവസം അവൻ സ്വസ്ഥമായിരുന്നു വിശ്രമിച്ചു" (പുറ.31:17).

"ആരാധന ദൈവത്തിനുമാത്രം നൽകേണ്ടതാണെന്ന് എപ്പോഴും അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ്, സൃഷ്ടിസ്മാരകമെന്ന നിലയിൽ ശബ്ബത്തിനുള്ള പ്രാധാന്യം" - ദൈവം സൃഷ്ടിതാവും നാം അവന്റെ സൃഷ്ടികളുമായതിനാലാണ് ആരാധന ദൈവത്തിനു കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. "ദൈവികാരാധനയുടെ അടിസ്ഥാനം ശബ്ബത്താണ്. നമുക്കു ബോദ്ധ്യമാകുംവണ്ണം ഈ സത്യം നമ്മെ അത് പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മറ്റൊരു കല്പനയും ഇത് ചെയ്യുന്നില്ല. സൃഷ്ടാവും സൃഷ്ടികളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് യഥാർത്ഥ ആരാധനയുടെ അടിസ്ഥാനം. ഏഴാം ദിനത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം ആ വ്യത്യാസം നമ്മെ അനുസ്മരിപ്പിക്കുന്നതിലാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഈ വലിയ സത്യം ഒരിക്കലും പഴകിപ്പോകുന്നില്ല. അതുകൊണ്ട് അത് വിസ്മരിക്കപ്പെടുവാനും പാടുള്ളതല്ല". - N.J. Andrews, History of the Sabbath, ch.27. മനുഷ്യർ എപ്പോഴും ഓർക്കുവാനായിരുന്നു. ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ ശബ്ബത്തിനെ സ്ഥാപിച്ചത്. ദൈവം സൃഷ്ടിതാവായതുകൊണ്ട് നാം അവനെ ആരാധിക്കണമെന്ന സത്യം എത്രകാലം നിലനിൽക്കുന്നുവോ അത്രയും കാലം അതിന്റെ അടയാളവും സ്മാരകമായി

മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ നിലനിൽക്കും. ശബ്ബത്തിനെ സാർവ്വലൗകീകമായി അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ മനുഷ്യന്റെ ചിന്തകളും സ്നേഹവുമെല്ലാം സ്രഷ്ടാവിങ്കലേക്ക് ഒഴുകുമായിരുന്നു. ഭക്തിയുടെയും ആരാധനയുടെയും ലക്ഷ്യമായി ദൈവത്തെ സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. അങ്ങനെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഒരു വിഗ്രഹാരാധിയോ, നിരീശ്വരനോ, അവിശ്വാസിയോ ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. ആകാശവും ഭൂമിയും സമുദ്രവും നീരുറവകളും ഉണ്ടാക്കിയ സത്യദൈവത്തോടുള്ള വിശ്വസ്തതയുടെ അടയാളമാണ് ശബ്ബത്തനുഷ്ഠാനം. ദൈവത്തെ നമസ്ക്കരിച്ച് അവന്റെ കല്പനകളെ കാത്തുകൊൾക എന്ന ദൂത് വിശേഷിച്ചും നാലാം കല്പന കാക്കുവാനുള്ള ഒരു ആഹ്വാനമാണ്.

ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുകയും യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസം കാത്തുകൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്നവരിൽ നിന്നും വിഭിന്നമായി വേറൊരു കൂട്ടരെ മൂന്നാം ദൂതൻ കാണിച്ചുതരുന്നു. അവരുടെ തെറ്റുകൾക്ക് ഗൗരവമായ മുന്നറിയിപ്പും ആ ദൂതൻ നൽകുന്നു. മൃഗത്തേയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിച്ച് നെറ്റിയിലോ, കൈമേലോ മുദ്ര ഏൽക്കുന്നവൻ, ദൈവകോപത്തിന്റെ പാത്രത്തിൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും (വെളി. 14:9,10). വേദപുസ്തകത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രതീകങ്ങളുടെ ശരിയായ ഒരു വ്യാഖ്യാനം ഈ ദൂത് മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ആവശ്യമാണ്. മൃഗം, പ്രതിമ, മുദ്ര ഇവയുടെ അർത്ഥം എന്താണ്?

ഈ പ്രതീകങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന പ്രവചനം വെളിപ്പാട് 12-ാം അദ്ധ്യായത്തിലാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ ജനനസമയത്ത് ക്രിസ്തുവിനെ നശിപ്പിക്കാൻ മഹാസർപ്പം ശ്രമിക്കുന്നതോടെ ആ പ്രവചനം ആരംഭിക്കുന്നു. മഹാസർപ്പം സാത്താനാണെന്ന് നാം വായിക്കുന്നു (വെളി. 12:9). രക്ഷകനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ഹെരോദാവിനെ ഉദ്യമിപ്പിച്ചത് സാത്താനായിരുന്നു.

എന്നാൽ ക്രിസ്താബ്ദത്തിന്റെ ആരംഭ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ക്രിസ്തുവിനോടും ക്രിസ്ത്യാനികളോടും പോരാട്ടം നടത്തിയ സാത്താന്റെ പ്രധാന പ്രതിനിധി റോമൻ സാമ്രാജ്യമായിരുന്നു. റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിൽ നിലനിന്നിരുന്ന പ്രധാന മതം അജ്ഞാനമതമായിരുന്നു. ഇങ്ങനെ സർപ്പം പ്രധാനമായി സാത്താനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുമ്പോൾത്തന്നെ വേറൊരർത്ഥത്തിൽ അജ്ഞാത റോമയേയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു.

വെളിപ്പാട് 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ (വാക്യം 1-10) മറ്റൊരു മൃഗത്തെ വർണ്ണിക്കുന്നു. പുള്ളിപ്പുലിയെപ്പോലുള്ള ഒരു മൃഗമാണത്. മഹാസർപ്പം അതിന് തന്റെ ശക്തിയും സിംഹാസനവും വലിയ അധികാരവും കൊടുത്തു. അനേകം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ വിശ്വസിക്കുന്നതുപോലെ, പാപ്പാത്വത്തെയാണ് ഈ മൃഗം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത്. പുരാതന കാലത്തെ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ അധികാരത്തെ പിൻതുടരുകയാണ് പാപ്പാത്വം ചെയ്തത്. പുള്ളിപ്പുലിയെപ്പോലുള്ള മൃഗത്തെക്കുറിച്ച് താഴെ പറയും പ്രകാരം വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നു: "വമ്പും ദൂഷണവും സംസാരിക്കുന്ന വായ് അതിന് ലഭിച്ചു....അത് ദൈവത്തിന്റെ നാമത്തെയും അവന്റെ കൂടാരത്തെയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ദുഷിപ്പാൻ ദൈവദൂഷണത്തിനായി വായ് തുറന്നു. വിശുദ്ധന്മാരോട് യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരെ ജയിപ്പാനും അതിന് അധികാരം ലഭിച്ചു. സകല ഗോത്രത്തിന്മേലും വംശത്തിന്മേലും ഭാഷമേലും ജാതിമേലും അധികാരവും ലഭിച്ചു. ദാനിയേൽ ഏഴിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന ചെറിയ കൊമ്പുമായി ഈ മൃഗത്തെ സംബന്ധിച്ച പ്രവചനം വളരെ സാധർമ്മ്യം ഉള്ളതാണ്. നിർവിവാദം ഇത് പാപ്പാത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചതാണെന്ന് പറയാം.

"നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം പ്രവർത്തിപ്പാൻ അധികാരവും ലഭിച്ചു. അതിന്റെ തലകളിൽ ഒന്ന് മരണകരമായ മുറിവേറ്റതുപോലെ ഞാൻ കണ്ടു. അടിമയാക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവൻ അടിമയായിപ്പോകും. വാൾകൊണ്ട് കൊല്ലുന്നവൻ വാളാൽ മരിക്കേണ്ടിവരും.

നാല്പത്തിരണ്ടു മാസം അഥവാ ദാനിയേൽ ഏഴിലെ കാലവും കാലങ്ങളും കാലാംശവും അഥവാ മൂന്നര വർഷക്കാലം അല്ലെങ്കിൽ അയിരത്തി ഇരുനൂറ്റി അറുപതു ദിവസം ഇവയെല്ലാം ഒന്നിനെയാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ പാപ്പാത്വശക്തി ദൈവജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കും. മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ പാപ്പത്വമേൽക്കോയ്മ എ.ഡി. 538-ൽ ആരംഭിച്ച് 1798-ൽ അവസാനിച്ചു. ഫ്രെഞ്ചു സൈന്യം 1798-ൽ പാപ്പായെ തടവിലാക്കി. പാപ്പാത്വശക്തിക്ക് മരണകാരണമായ മുറിവ് ലഭിച്ചു. "അടിമയാക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നവർ അടിമയായിപ്പോകും" എന്ന പ്രവചനം നിവൃത്തിയായി.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ വേറൊരു പ്രതീകംകൂടെ പുതുതായി നൽകപ്പെട്ടു. പ്രവാചകൻ പറയുന്നു: "വേറൊരു മൃഗം ഭൂമിയിൽനിന്ന് കയറുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു. അതിന് കുഞ്ഞാടിനുള്ളതുപോലെ രണ്ട് കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു" (വാക്യം 11). ഈ മൃഗത്തിന്റെ രൂപവും ആവിർഭാവവും കാണിക്കുന്നത് ഏതു രാജ്യത്തെ അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുവോ ആ രാഷ്ട്രം മുൻ പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രങ്ങളിൽ നിന്നും ആ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ പ്രതീകങ്ങളിൽ നിന്നും തികച്ചും വിഭിന്നമായിരുന്നു. ലോകത്തെ അടക്കിവാണിരുന്ന വലിയ രാജ്യങ്ങൾ, ദാനിയേലിന് ഇരപിടിച്ചു തിന്നുന്ന ക്രൂരമൃഗങ്ങളെ പ്രതിരൂപങ്ങളാക്കിയാണ് കാണിച്ചുകൊടുത്തത്. "ആകാശത്തിലെ നാലു കാറ്റും മഹാസമുദ്രത്തിന്റെ നേരെ അടിക്കുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു" (ദാനി.7:2). ഈ കാറ്റിനു ശേഷം സമുദ്രത്തിൽനിന്ന് ഇരപിടിക്കുന്ന മൃഗങ്ങൾ കയറി വരുന്നതായിട്ടാണ് ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ ദർശനം കാണുന്നത്. വെളിപ്പാടു പുസ്തകം 17-ൽ വെള്ളത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു ദൂതൻ ഇപ്രകാരം വിശദീകരണം നൽകുന്നു. "വെള്ളം വംശങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളുമത്രേ" (വെളി. 17:15). കാറ്റ് യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്. "ആകാശത്തിലെ നാലു കാറ്റ് സമുദ്രത്തിന്മേൽ അടിക്കുന്നു" എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ഭയങ്കരമായ യുദ്ധങ്ങൾക്കും വിപ്ലവങ്ങൾക്കും ശേഷമാണ്

ദാനിയേൽ കണ്ട ഭുവനൈക രാഷ്ട്രങ്ങൾ അധികാരത്തിലേറിയത്.

എന്നാൽ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ കൊമ്പുകളുള്ള മൃഗം "ഭൂമിയിൽ നിന്ന് കയറി വരുന്ന" തായിട്ടാണ് പ്രവാചകൻ ദർശിച്ചത്. മറ്റ് അധികാരങ്ങളെ ശക്തി പ്രയോഗിച്ച് മറിച്ചിട്ട് സ്വന്തം അധികാരം ഉറപ്പിക്കുന്നതിനുപകരം ഈ പുതിയ രാഷ്ട്രം മനുഷ്യർ പാർത്തിട്ടില്ലാത്ത ദേശത്ത് സാവധാനമായും സമാധാനപരമായും വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ രാഷ്ട്രം ജനബാഹുല്യവും യുദ്ധങ്ങളും ഉള്ള പഴയ ലോകത്തിൽ രൂപംകൊള്ളുന്ന ഒന്നല്ല. പഴയ ലോകമെന്നാൽ വംശങ്ങളും പുരുഷാരങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷകളും അടങ്ങിയ കലങ്ങിമറിയുന്ന ഒരു സമുദ്രം തന്നെയായിരുന്നുവല്ലോ. ഈ പുതിയ രാഷ്ട്രത്തെ പുതുതായി കണ്ടുപിടിച്ച പാശ്ചാത്യ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

പുതുതായി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ട ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ ഏതു രാഷ്ട്രമായിരുന്നു 1798-ൽ ലോകശ്രദ്ധ പിടിച്ചുപറ്റി ശക്തിയും മഹത്വവും വാഗ്ദാനം ചെയ്തു കൊണ്ട് അധികാരത്തിലേക്കുയർന്നത്? യാതൊരു സംശയവും ഇല്ലാതെ അതിനുത്തരം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിയും. ഈ പ്രവചനത്തെ സ്വാർത്ഥകമാക്കുന്ന ഏക രാഷ്ട്രം അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളാണ്. പലപ്പോഴും വേദപുസ്തക എഴുത്തുകാരന്റെ ചിന്ത, അല്ലെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അതേ വാക്കുകൾതന്നെ അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ചരിത്രാഖ്യാനത്തിലും അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രഭാഷണങ്ങളിലും പ്രതിഫലിക്കുന്നുണ്ട്. ഈ മൃഗം "ഭൂമിയിൽനിന്ന് കയറുന്നത് ഞാൻ കണ്ടു". 'കയറുക' എന്ന പദത്തിന് 'ഒരു ചെടിപോലെ വളരുക' എന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. മുൻപ് ജനവാസമില്ലാതിരുന്ന ഒരു പ്രദേശത്ത് ആയിരിക്കണം ഈ രാഷ്ട്രം ഉദയം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് നാം പറഞ്ഞുവല്ലോ.

അതിന് കുഞ്ഞാടിനുള്ളതുപോലെ രണ്ടു കൊമ്പുണ്ടായിരുന്നു. കുഞ്ഞാടിന്റെ കൊമ്പുകൾ യൗവനം, നിഷ്കളങ്കത, ശാന്തത തുടങ്ങിയ സ്വഭാവവിശേഷങ്ങളെ കാണിക്കുന്നു. 1798-ൽ കയറി വന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ സ്വഭാവത്തെ ഈ കുഞ്ഞാ

ടിനേപ്പോലെയുള്ള മൃഗം പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. സ്വന്തരാജ്യം വിട്ടു പോയ ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ പലരും രാജകീയ പീഡനത്തിൽ നിന്നും പുരോഹിത മേധാവിത്വത്തിൽനിന്നും മോചനം നേടുന്ന തിന് അമേരിക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിലേയ്ക്ക് പോയവരായിരുന്നു. അവർ മതസ്വാതന്ത്ര്യവും പൗരസ്വാതന്ത്ര്യവും ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന ഒരു ഗവൺമെന്റ് രൂപവൽക്കരിക്കുവാൻ ഉറച്ചു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാ പനത്തിൽ അവരുടെ ആശയങ്ങൾ പ്രഖ്യാപിച്ചു. എല്ലാ മനുഷ്യരും തുല്യരായി സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന വലിയ സത്യം ആ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ ഉണ്ട്. ജീവനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നതിനുള്ള പരിശ്രമത്തിലും അവർക്ക് അവകാശമുണ്ട് എന്നും ആ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ പറയുന്നു. അമേരിക്കൻ ഭരണഘ ടന, എല്ലാവർക്കും സ്വയംഭരണാവകാശവും ജനപ്രതിനിധികൾക്ക് നിയമനിർമ്മാണാവകാശവും നൽകിയിരിക്കുന്നു. മതസ്വാതന്ത്ര്യം തങ്ങളുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കനുസരിച്ച് ഏവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരി ക്കുന്നു . ജനങ്ങൾക്കുള്ള പരമാധികാരവും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് മതവി ശ്വാസവും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളാണ്. ആ രാഷ്ട്ര ത്തിന്റെ ശക്തിയുടെയു ഐശ്വര്യത്തിന്റെയും രഹസ്യം ഈ തത്വ ങ്ങളാകുന്നു. ക്രിസ്തീയ രാജ്യങ്ങളിലെ മർദ്ദിതരും അധഃസ്ഥിതരും പ്രത്യാശയോടും താത്പര്യത്തോടുംകൂടെ ഈ രാജ്യത്തിലേക്കു തിരിഞ്ഞു. അനേകായിരങ്ങൾ ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തീരമന്വേഷിച്ചു വന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ ലോകത്തിലെ ഏറ്റവും ശക്ത മായ രാഷ്ട്രങ്ങളിലൊന്നായി ഉയർന്നു.

എന്നാൽ കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ കൊമ്പുണ്ടായിരുന്ന മൃഗം മഹാസർപ്പം എന്നപോലെ സംസാരിച്ചു. അത് ഒന്നാമത്തെ മൃഗത്തെ പ്പോലെ അവന്റെ എല്ലാ അധികാരവും കാണിച്ചു. അത് "അധികാര മെല്ലാം നടത്തി ഭൂമിയേയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരേയും മരണകാ രണമായ മുറിവു പൊറുത്തു പോയ ഒന്നാം മൃഗത്തെ നമസ്കരിക്കു മാറാക്കുന്നു....വാളാൽ മുറിവേറ്റിട്ടും ജീവിച്ച മൃഗത്തിന് പ്രതിമയു ണ്ടാക്കുവാൻ ഭൂവാസികളോട് പറകയും ചെയ്യുന്നു" (വെളി. 13:11-14).

കുഞ്ഞാടിന്റെ പോലുള്ള കൊമ്പുകളും മഹാസർപ്പ ത്തിന്റെ ശബ്ദവും ആ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രായോഗിക ജീവിതവും അതിന്റെ മൂല്യബോധങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ശ്രദ്ധേയമായ വൈരുദ്ധ്യ ങ്ങളെ വിളിച്ചറിയിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ "പ്രസ്താവന" അർത്ഥ വത്താക്കുന്നത്, അതിന്റെ നിയമനിർമ്മാണപരവും നീതിന്യായ സംബന്ധവുമായ അധികാരത്തെയാണ്. ആ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ നയ ത്തിന്റെ അടിത്തറയെന്ന് വിശേഷിപ്പിച്ച സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെയും സമാധാനത്തിന്റെയും തത്വങ്ങളോട് വഞ്ചന കാട്ടുകയാണ് ആ പര സ്പര വൈരുദ്ധ്യ പ്രവർത്തനംകൊണ്ട് ചെയ്തത്. ഒന്നാമത്തെ മൃഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ തന്റെ അധികാരമെല്ലാം നടത്തുകയും, മഹാ സർപ്പം എന്നപോലെ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമെന്ന പ്രവചനം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്, മഹാസർപ്പവും പുള്ളിപ്പുലി പോലെയുള്ള മൃഗവും പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്ന ശക്തികളുടെ പീഢനവും ഉപ ദ്രവങ്ങളും ഈ കുഞ്ഞാടുപോലുള്ള മൃഗവും തുടരുമെന്നാണ്. ഈ മൃഗം "ഒന്നാമത്തെ മൃഗത്തിന്റെ മുമ്പാകെ അതിന്റെ അധി കാരം എല്ലാം നടത്തി ഭൂമിയേയും അതിൽ വസിക്കുന്നവരെയും ഒന്നാം മൃഗത്തെ നമസ്ക്കരിക്കുമാറാക്കുന്നു" എന്ന പ്രസ്താവന അർത്ഥമാക്കുന്നത് പാപ്പാത്വത്തിന് വിധേയം കാട്ടുന്ന ഒരു ആചാരം, ഈ രാഷ്ട്രം അതിന്റെ അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് നിർബ്ബന്ധിതമാ ക്കുമെന്നാണ്.

ഈ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ തത്വങ്ങൾക്ക് കടകവിരുദ്ധമായിരിക്കും ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രവൃത്തി. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ ഭര ണഘടനയ്ക്കും, സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ പിന്നിലുള്ള പാവ നമായ ആശയങ്ങൾക്കും വിരോധമായ ഒന്നായിരിക്കും കുഞ്ഞാടി നെപ്പോലുള്ള ഈ രാഷ്ട്രം ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നത്. മതേതര ശക്തികൾ സഭയുടെ മേൽ കർത്തൃത്വം നടത്തുന്നതും അതിൽ നിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന ഉപദ്രവങ്ങളും പീഡനവും, ഒഴിവാക്കുന്ന തിന് രാഷ്ട്രശിൽപ്പികൾ കാലേകൂട്ടി ബുദ്ധിപൂർവ്വം കരുതിയിരു ന്നു. ഭരണഘടന ഇപ്രകാരം അനുശാസിക്കുന്നു: "ഏതെങ്കിലും

മതസ്ഥാപനത്തിനു വേണ്ടിയോ അഥവാ മതങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്ര മായ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നിരോധിച്ചുകൊണ്ടോ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഹനിച്ചുകൊണ്ടോ അമേരിക്കൻ നിയമനിർമ്മാണസഭ ഒരു നിയ മവും ഉണ്ടാക്കാൻ പാടില്ല. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളുടെ പൊതു സ്ഥാപനങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ജോലി ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി മതപരമായ ഒരു പരീക്ഷയും എഴുതേണ്ടതില്ല. രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം ഉറപ്പുവരുത്തുന്ന നിയമങ്ങളെ മറികടന്നുകൊണ്ടുമാത്രമേ ഗവൺമെന്റിന് ഏതെങ്കിലും മതപരമായ ആചാരം ജന ത്തിന്റെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുവാൻ കഴിയൂ. അമേരിക്കൻ ഐക്യ നാടുകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന പ്രതീകത്തിൽ കാണുന്ന വൈരു ദ്ധ്യങ്ങൾ മേൽപ്പറഞ്ഞ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളേക്കാൾ വലു തല്ല. കുഞ്ഞാടിന്റേതുപോലുള്ള കൊമ്പുകൾ ഉള്ള മൃഗമാണത്. അതിന്റെ ബാഹ്യ പ്രകടനങ്ങൾ ശുദ്ധവും ശാന്തതയുള്ളതും നിരു പദ്രവകരവുമാണ്.

എന്നാൽ അത് സംസാരിക്കുന്നത് മഹാസർപ്പത്തെപ്പോ ലെയാണ്. അത് മൃഗത്തിന് പ്രതിമയുണ്ടാക്കാൻ ഭൂവാസികളോടു പറകയും ചെയ്യുന്നു.

മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ എന്നാൽ എന്താണ്? അത് എപ്രകാരം രൂപപ്പെടും? രണ്ടു കൊമ്പുള്ള മൃഗമാണ് പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുന്നത്. മൃഗത്തിന് പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുന്നുവെന്നാണ് നാം വായിക്കുന്നത്. മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ എന്നും പറയപ്പെടുന്നു. പ്രതിമ എന്തിനെപ്പോ ലെയാണ്? അത് എപ്രകാരമാണ് രൂപപ്പെടുന്നത്? ഇവയെല്ലാം മന സ്സിലാക്കുന്നതിനു നാം മൃഗത്തിന്റെ അഥവാ പാപ്പാത്വത്തിന്റെ സ്വഭാവം പഠിക്കേണ്ടതുണ്ട്.

പൗരാണിക സഭ, സുവിശേഷത്തിന്റെ ലാളിത്യത്തിൽ നിന്ന് അകലുകയും ജാതീയാചാരങ്ങൾ പകർത്തുകയും ചെയ്ത പ്പോൾ ദൈവിക ശക്തിയും ആത്മാവും അവൾക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. ജനത്തിന്റെ മനസ്സാക്ഷിയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് സഭ, മതേതരശ

ക്തികളുടെ സഹായംതേടി. അതിന്റെ ഫലം പാപ്പാത്വം ആയിരു ന്നു. രാഷ്ട്രത്തെ ഭരിക്കുവാനും സ്വന്തതാത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷി ക്കാനും, പ്രത്യേകിച്ച് മതനിന്ദയുടെ പേരിൽ മറ്റുള്ളവരെ ശിക്ഷി ക്കുവാനുമുള്ള അധികാരം പാപ്പാത്വം ആർജ്ജിച്ചു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമ ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് മതശക്ത പൊതുഭരണകൂടത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതായി വരും. രാഷ്ട്ര ത്തിന്റെ അധികാരം, സഭ കൈകാര്യം ചെയ്യും. എപ്പോഴെങ്കിലും സഭ മതേതരശക്തി കൈവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ, അപ്പോഴൊക്കെ അവളോ ടെതിർത്തിട്ടുള്ളവരെ ശിക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. റോമിന്റെ കാലടികൾ പിൻതുട ർന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ലേകശക്തികളുമായി സമ്പർക്കം പു ലർത്തി. റോമിനെപ്പോലെതന്നെ മനസ്സാക്ഷിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യ ത്ത കടിഞ്ഞാണിടുവാൻ വ്യഗ്രത പ്രകടിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ ഒരു മ തൃക കാണാൻ കഴിയുന്ന ആംഗ്ലിക്കൻസഭ (Church of England) നടത്തിയ പ ഡനമാണ്. തങ്ങളിൽനിന്നും വേർപെട്ട കക്ഷികളെ ആംഗ്ലേയ സഭ കഠിനമാ യി പീഡിപ്പിച്ചു. പതിനാറും പതിനേഴും നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ ആംഗ്ലേയ സഭയോട് യോജിക്കാൻ മടിച്ച ആയിരക്കണക്കിന് പു

രാഹിതന്മാർക്ക് തങ്ങളുടെ സഭകളിൽ നിന്നും ഓടിപ്പോ കേണ്ടതായി വന്നു. അനേകം ശുശ്രൂഷകന്മാരും അയ്മേനികളും പിഴ, തടവ്, പീഡനം, രക്തസാക്ഷിത്വം എന്നീ ശിക്ഷകൾക്ക് വിധേ യരായി.

വിശ്വാസത്യാഗം ഒന്നുമൂലമായിരുന്നു പൗരാണിക സഭയ്ക്ക് ഗവൺമെന്റ് സഹായം തേടേണ്ടിവന്നത്. മൃഗം അഥവാ പാപ്പാത്വത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്കും വികസനത്തിനും ഇത് കാരണമാ യിത്തീരുന്നു. പൗലോസ് അപ്പോസ്തലൻ പറഞ്ഞു: "ആദ്യമേ വിശ്വാസത്യാഗം സംഭവിക്കുകയും നാശയോഗ്യനും അധർമ്മ മൂർത്തിയുമായവൻ വെളിപ്പെടുകയും വേണം" (2തെസ്സ. 2:3). അങ്ങനെ സഭയിലെ വിശ്വാസത്യാഗം മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയ്ക്ക് വഴിയൊരുക്കുന്നു.

ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളിലെപ്പോലെ മതപരമായ ഒരു പതനം കർത്താവിന്റെ വരവിനു മുൻപും ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്ന് തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നു: "അന്ത്യകാലത്ത് ദുർഘടസമയങ്ങൾ വരും എന്നറിക. മനുഷ്യർ സ്വസ്നേഹികളും ദ്രവ്യാഗ്രഹികളും വമ്പുപറയുന്നവരും അഹങ്കാരികളും ദൂഷകന്മാരും അമ്മയപ്പന്മാരെ അനുസരിക്കാത്തവരും നന്ദികെട്ടവരും അശുദ്ധരും വാത്സല്യമില്ലാത്തവരും ഇണങ്ങാത്തവരും ഏഷണിക്കാരും അജിതേന്ദ്രിയന്മാരും ഉഗ്രന്മാരും സൽഗുണദ്വേഷികളും ദ്രോഹികളും ധാർഷ്ട്യക്കാരും നിഗളികളുമായി ദൈവപ്രിയമില്ലാതെ, ഭോഗപ്രിയരായി ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അതിന്റെ ശക്തി ത്യജിക്കുന്നവരുമായിരിക്കും" (2 തിമൊ. 3:1-5). "എന്നാൽ ഭാവികാലത്ത് ചിലർ വ്യാജാത്മാക്കളും ഭൂതങ്ങളുടെ ഉപദേശങ്ങളെയും ആശ്രയിച്ച് ഭോഷ്ക് പറയുന്നവരുടെ കപടത്താൽ വിശ്വാസം ത്യജിക്കും എന്ന് ആത്മാവ് തെളിവായി പറയുന്നു" (1തിമൊ.4:1). സാത്താൻ വ്യാജമായ സകലശക്തിയോടും അടയാളങ്ങളോടും അത്ഭുതങ്ങളോടും അനീതിയുടെ സകല വഞ്ചനയോടും കൂടെ പ്രവർത്തിക്കും. "എന്നാൽ രക്ഷിക്കപ്പെടുവാന്തക്കവണ്ണം സത്യത്തെ സ്നേഹിച്ച് കൈക്കൊള്ളാത്ത" ഏവർക്കും "ന്യായവിധി വരേണ്ടതിന് ദൈവം അവർക്ക് ഭോഷ്ക് വിശ്വസിക്കുമാറ് വ്യാജത്തിന്റെ വ്യാപാര ശക്തി അയയ്ക്കുന്നു" (2തെസ്സ. 2:9-11). ദൈവഭയമില്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥയിലെത്തിച്ചേരുമ്പോൾ ആദ്യനൂറ്റാണ്ടുകളില അതേ ഫലം തന്നെ പിന്തുടരും.

നവീകരണങ്ങൾ സഭകൾക്ക് ഒരു ഐക്യരൂപവും വരുത്തുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാത്ത വിധം വിശ്വാസാചാരങ്ങളിൽ വളരെ അകൽച്ചകൾ ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഉപദേശങ്ങളിലെ ഐകരൂപ്യമുള്ള ഭാഗങ്ങളെ മാത്രം അടിസ്ഥാനപരമാക്കി ഒരു ഐക്യത കെട്ടിപ്പടുക്കണമെന്ന് വർഷങ്ങളായി പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് വിഭാഗങ്ങളിലെ സഭകളിൽ അദമ്യമായ ആഗ്രഹം വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരമൊരു ഐക്യത രൂപീകരിക്കുന്നതിന് എല്ലാവർക്കും യോജിപ്പിലെത്താൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളെ അവ എത്രമാത്രം വേദ

പുസ്തക അടിസ്ഥാനത്തിൽ പ്രധാനപ്പെട്ടതായിരുന്നാലും അവ ഗണിച്ചേ മതിയാവൂ.

അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിലെ പ്രാധാനസഭകൾ പൊതുവായ ഉപദേശ സത്യങ്ങളിൽ ഐക്യരൂപവും നേടിക്കഴിയുമ്പോൾ, തങ്ങളുടെ ചട്ടങ്ങൾ എല്ലാവർക്കും ബാധകമാക്കുവാൻ ഗവൺമെന്റിനെ നിർബന്ധിക്കും. തങ്ങളുടെ സ്ഥാപനങ്ങളെ പോറ്റിപ്പുലർത്തുവാൻ ഗവൺമെന്റിനോടാവശ്യപ്പെടും. അപ്പോൾ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചു വിശ്വസിക്കുന്ന അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ റോമൻകത്തോലിക്കാ മേൽക്കോയ്മയ്ക്കു പ്രതിമയുണ്ടായിരിക്കും. അപ്പോൾ വിഘടിച്ചുനില്ക്കുന്നവരുടെ മേൽ ഗവൺമെന്റ് ശിക്ഷാനടപടികൾ സ്വീകരിക്കുമെന്നത് അനിവാര്യമായിത്തീരും.

കുഞ്ഞാടിനേപ്പോലെ രണ്ടുകൊമ്പുള്ള മൃഗം ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരുമായ എല്ലാവർക്കും വലങ്കൈമേലോ, നെറ്റിയിലോ മുദ്ര കിട്ടുമാറും മൃഗത്തിന്റെ പേരോ, പേരിന്റെ സംഖ്യയോ ആയ മുദ്രയുള്ളവനല്ലാതെ വാങ്ങുകയോ, വിൽക്കുകയോ ചെയ്‌വാൻ വഹിയാതെയും ആക്കുന്നു (വെളി. 13:16, 17). മൂന്നാം ദൂതൻ മുന്നറിയിപ്പ് നൽകുന്നത് : മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിച്ച് നെറ്റിയിലോ കൈമേലോ മുദ്ര ഏൽക്കുന്നവൻ ദൈവകോപത്തിന്റെ പാത്രത്തിൽ കലർപ്പില്ലാത്ത പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും. കുഞ്ഞാടിനെപ്പോലെ രണ്ടു കൊമ്പുള്ള മൃഗം, ആരെ നമസ്ക്കരിക്കണമെന്ന് നിർബന്ധിക്കുന്നുവോ, ആ മൃഗത്തെക്കുറിച്ചാണ് മൂന്നാം ദൂതൻ പറയുന്നത്. വെളിപ്പാട് പുസ്തകത്തിൽ 13-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പുള്ളിപ്പുലിക്ക് സദൃശമായ മൃഗവും അതു തന്നെയാണ്. അത് പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് പാപ്പാത്വത്തെയാണ്. മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയെന്നത് വിശ്വാസത്യാഗിയായ നവീകരണ പ്രോട്ടസ്റ്റാന്റിസമാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭ

കൾക്ക് ഭരണകൂടങ്ങളുടെ സഹായം തേടുകയും അവരുടെ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് ഗവൺമെന്റിൽ നിന്ന് അംഗീകാരവും ശക്തിയും സംഭരിക്കാൻ വിജയപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുകയും അവരുടെ ഉപദേശങ്ങളെ മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യും. മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര ഇനിയും നിർവ്വചിക്കപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്ക്കരിക്കുന്നതിനെതിരെ മുന്നറിയിപ്പു നല്കിയതിനുശേഷം പ്രവചനം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. ദൈവകല്പനയും യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹിഷ്ണുതകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവശ്യം. ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവരോ, മൃഗത്തേയും മൃഗത്തിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിക്കുകയും അതിന്റെ മുദ്ര ഏൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരേയും എതിർ ചേരികളിൽ കാണിച്ചിരിക്കകൊണ്ട്, ദൈവത്തെ നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരും മൃഗത്തെ നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരും തമ്മിലുള്ള അന്തരം കാണിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

മൃഗത്തിന്റെയും അതിന്റെ പ്രതിമയുടേയും പ്രത്യേക സ്വഭാവ സവിശേഷത ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുക എന്നതാണ്. പാപ്പാത്വശക്തിയായ ചെറിയ കൊമ്പിനെക്കുറിച്ച് ദാനിയേൽ പ്രവാചകൻ പറയുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക: “അവർ സമയങ്ങളേയും നിയമങ്ങളേയും മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യും” (ദാനീ 7:25). അപ്പൊസ്തലനായ പൌലോസ് അതിനെ വർണ്ണിക്കുന്നത് “അധർമ്മമൂർത്തി” എന്നാണ്. അവൻ ദൈവാലയത്തിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ട് ദൈവം എന്നു നടിച്ച്, ദൈവം എന്നോ, പൂജാവിഷയം എന്നോ പേരുള്ള സകലത്തിനും മീതെ തന്നെത്താൻ ഉയർത്തുന്ന എതിരാളി അത്രേ. ഒരു പ്രവചനം മറ്റൊരു പ്രവചനത്തിന്റെ പൂരകമാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനനീക്കം ചെയ്തുകൊണ്ടു മാത്രമേ പാപ്പാത്വത്തിന് ദൈവത്തേക്കാൾ സ്വയം ഉയർത്തുവാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ആരെങ്കിലും അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് അപ്രകാരം മാറ്റപ്പെട്ട കല്പനയെ പ്രമാണിക്കുകയാണെങ്കിൽ അയാൾ ദൈവകല്പനയെ

നീക്കിയ ശക്തിക്ക് പൂർണ്ണ ബഹുമതി നൽകുകയാണ്. പാപ്പാത്വ നിയമങ്ങൾക്ക് അപ്രകാരമൊരു അനുസരണം നൽകുകയാണെങ്കിൽ ദൈവത്തെക്കാൾ ഉപരിയായി പോപ്പിനോടുള്ള കൂറ് പ്രകടിപ്പിക്കയാണ്.

ദൈവകലപ്ന മാറ്റുവാൻ പാപ്പാത്വം ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വിഗ്രഹാരാധനയെ വിലക്കുന്ന രണ്ടാം കല്പന പാപ്പാത്വം മാറ്റി. ഏഴാം ദിന ശബ്ബത്തിനുപകരം ഒന്നാം ദിനമായ ഞായറാഴ്ചയെ പാപ്പാത്വം ആരാധന ദിവസമാക്കിക്കൊണ്ട് നാലാം കല്പനയേയും മാറ്റി. രണ്ടാം കല്പന നീക്കം ചെയ്യുവാനുള്ള കാരണമായി പാപ്പാത്വ പക്ഷക്കാർ കാണിക്കുന്നത്, ഒന്നാമത്തെ കല്പനയിൽ രണ്ടാം കല്പന കൂടി ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതിന്റെ ആവർത്തനം ആവശ്യമില്ല എന്നാണ്. ദൈവം വിഭാവന ചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ തന്നെ കല്പന ജനത്തിന് നൽകുകയാണെന്ന് പാപ്പാത്വ പക്ഷക്കാർ പറയുന്നു. പ്രവാചകൻ മുന്നറിയിച്ച മാറ്റമല്ല ഇതെന്നും അവർ പറയുന്നു. കരുതിക്കൂട്ടിയുള്ള ഒരു മാറ്റമാണ് അവർ വരുത്തി വെച്ചിരിക്കുന്നത്. “അവൻ സമയങ്ങളേയും നിയമങ്ങളേയും മാറ്റുവാൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്യും”. നാലാം കല്പനയുടെ മാറ്റം പ്രവചനത്തെ വളരെ കൃത്യമായി നിറവേറ്റുന്നു. ഈ മാറ്റത്തിന് നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഏക വിശദീകരണം, സഭയ്ക്കുള്ള അധികാരം ഉപയോഗിച്ച് ദൈവകല്പന മാറ്റി എന്നതാണ്. ഇവിടെ പാപ്പാത്വ ശക്തി തങ്ങളെ, ദൈവത്തേക്കാൾ ഉന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനത്ത് പ്രതിഷ്ഠിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്.

ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ, നാലാം കല്പനയോടുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക ആദരവുകൊണ്ട് തിരിച്ചറിയപ്പെടുമ്പോൾ-നാലാം കല്പന-ശബ്ബത്തനുഷ്ഠാനം-ദൈവം സൃഷ്ടി കർത്താവ് ആണെന്നുള്ള അടയാളവും, താൻ ആരാധിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണ് എന്ന ദൈവത്തിന്റെ അവകാശത്തിന്റെ സാക്ഷ്യവുമാണ്. മൃഗത്തെ ആരാധിക്കുന്നവൻ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നത്, സ്രഷ്ടാവിന്റെ ജ്ഞാപ

കമായ ശബ്ബത്തിനെ തച്ചുടയ്ക്കാനുള്ള ശ്രമത്താലാണ്. അവർ റോമിന്റെ സൃഷ്ടിയായ ഞായറാഴ്ച ആചാരത്തെ ഉയിർത്തിക്കാണിപ്പാൻ ശ്രമിക്കും. ഞായറാഴ്ചയുടെ പേരിലായിരുന്നു പാപ്പാത്വം ധാർഷ്ട്യത്തോടെ അതിന്റെ അവകാശവാദങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചത്. ഭൗതിക അധികാരം കയ്യാളായുള്ള പാപ്പാത്വത്തിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പ്രവൃത്തി ഞായറാഴ്ചയെ കർത്തൃദിനമായി ആചരിക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുക എന്നതായിരുന്നു. എന്നാൽ വേദപുസ്തകം കർത്തൃദിനമായി ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നത് ഏഴാം ദിനത്തെയാണ്; ഒന്നാം ദിനത്തെയല്ല. ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: "മനുഷ്യപുത്രൻ ശബ്ബത്തിനും കർത്താവാകുന്നു. നാലാം കല്പന പ്രഖ്യാപിക്കുന്നത്: ഏഴാം ദിവസം യഹോവയുടെ ശബ്ബത്താകുന്നു എന്നാണ്! "എന്റെ വിശുദ്ധ ദിവസം" എന്ന് യെശയ്യാ പ്രവാചകനിലൂടെ ദൈവം പറയുന്നു: (മർക്കൊ. 2:28. യെശ. 58:13).

ക്രിസ്തു ശബ്ബത്ത് മാറ്റി എന്ന് പലപ്പോഴും ഉന്നയിക്കാറുള്ള ന്യായീകരണം ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വന്ത വാക്കുകൾതന്നെ തെറ്റെന്നു വരുത്തുകയാണ്. ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകൻമാരെയോ നീക്കുവാൻ വന്നുവെന്നു നിരൂപിക്കരുത്, നീക്കുവാനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രെ വന്നത്. സത്യമായിട്ട് ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുംവരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്ന് ഒരു വള്ളി എങ്കിലും പുള്ളി എങ്കിലും ഒരു നാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകുകയില്ല. ആകയാൽ ഈ ഏറ്റവും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഒന്ന് അഴിക്കയും. മനുഷ്യരെ അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും. അവയെ ആചരിക്കയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടും (മത്തായി 5:17-19) എന്ന് കർത്താവിന്റെ ഗിരിപ്രഭാഷണത്തിൽ അവൻ പറയുന്നു.

റോമൻ കത്തോലിക്കർ സമ്മതിക്കുന്നത് തങ്ങളുടെ സഭയാണ് ശബ്ദത്തിനെ മാറ്റിയതെന്നാണ്. നവീകരണക്കാർ ഞായറാഴ്ചയെ ആരാധനാദിവസമാക്കി ആചരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അധികാരത്തെ അവർ അംഗീകരിക്കുകയാണ്. അവർ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. **കാത്തലിക് കാറ്റക്കിസം ഓഫ് ക്രിസ്ത്യൻ റിലീജിയൻ** എന്ന പുസ്തകത്തിൽ നാലാം കല്പനയ്ക്കനുസൃതമായി ഏതു ദിവസത്തെ ആചരിക്കണമെന്ന ചോദ്യത്തിനുത്തരം നൽകുന്നതിപ്രകാരമാണ്. പഴയനിയമത്തിൽ ശനിയാഴ്ചയായിരുന്നു വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ദിനം. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശപ്രകാരവും ദൈവാത്മാവിന്റെ നടത്തിപ്പിലും ഞായറാഴ്ചയെ ശനിയാഴ്ചയ്ക്കുപകരമായി സ്ഥാപിച്ചു. അതുകൊണ്ട് നാമിപ്പോൾ ഒന്നാം ദിവസത്തെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നു. ഏഴാം ദിനത്തെയല്ല, ഞായർ അർത്ഥമാക്കുന്നതും ഇപ്പോൾ ആയിരിക്കുന്നതും കർത്തൃദിനമെന്ന നിലയിലാണ്.

കത്തോലിക്കാസഭയുടെ അധികാരത്തിന്റെ അടയാളമെന്ന നിലയിൽ കത്തോലിക്കാ എഴുത്തുകാർ ഇപ്രകാരമെഴുതുന്നു: പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ അംഗീകരിക്കുന്ന ശബ്ബത്തിനെ ഞായറാഴ്ചയിലേയ്ക്കു മാറ്റിയ പ്രവൃത്തി......ഞായറാഴ്ച ആചാരം പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ അംഗീകരിക്കുന്നതുമൂലം സഭയ്ക്ക് പെരുനാളുകളും മറ്റും സ്ഥാപിക്കാനുള്ള അധികാരത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും നവീകരണക്കാർ പാപത്തിൻ കീഴിലാണെന്നു പ്രഖ്യാപിക്കുവാനും അധികാരമുണ്ട്" - Henry Tuber ville, An Abridgement of the Christian Doctrine, p. 58. ശബ്ബത്തിന്റെ മാറ്റം റോമാസഭയുടെ അധികാരത്തിന്റെയും അടയാളം അഥവാ മുദ്രയല്ലാതെ മറ്റെന്താണ്- "മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര"?

മേധാവിത്വത്തിലേയ്ക്കുള്ള തങ്ങളുടെ അവകാശത്തെ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭ ഒരുനാളും വെടിഞ്ഞില്ല. ലോകവും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു സഭകളും റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ സൃഷ്ടിയായ ശബ്ബത്തിനെ അംഗീകരിക്കുകയും, വേദപുസ്തകശ

ബ്ബത്തിനെ തിരസ്ക്കരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, അവർ (പ്രോട്ടസ്റ്റന്റു കാർ) യഥാർത്ഥത്തിൽ കത്തോലിക്കാ മേധാവിത്വത്തെ അംഗീക രിക്കുകയാണ്. പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ പാരമ്പര്യത്തേയും പിതാക്കന്മാ രെയും ഈ മാറ്റത്തിന് ഉപോത്ബലകമായി ഉദ്ധരിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം അവർ ചെയ്യുമ്പോൾ റോമൻ കത്തോലിക്കരിൽ നിന്ന് തങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്ന വലിയ തത്വത്തെ അവഗണിക്കുകയാ ണ്. **"വേദപുസ്തകം-വേദപുസ്തകം മാത്രം"** എന്ന പ്രോട്ടസ്റ്റെന്റ് വിശ്വാസം അവർ വലിച്ചെറിയുകയാണ്.

ഞായറാഴ്ച ആചാരം നിർബന്ധമാക്കുക എന്നാൽ പ്രോട്ട സ്റ്റന്റുകാരെ സംബന്ധിച്ചടത്തോളം പാപ്പാത്വ ആരാധനയെ നിർബ ന്ധിതമാക്കുക എന്നതാണ്. നാലാം കല്പന എന്തെന്ന് മനസ്സിലാ ക്കിയവർ സത്യ ശബ്ബത്തിനുപകരം വ്യാജശബ്ബത്തിനെ അനുഷ്ഠി ച്ചാൽ, ആര് വ്യാജശബ്ബത്തിനെ നിർമ്മിച്ചുവോ അവർക്ക് ആദരവ് കൊടുക്കുകയാണ്. ഒരു മതേതരശക്തി, മതപരമായ ഒരു വിശ്വാ സത്തെ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുമ്പോൾ, സഭകൾ മൃഗത്തിന് ഒരു പ്രതിമ നിർമ്മിക്കുകയാണ്. അതുകൊണ്ട് അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകളിൽ ഞായറാഴ്ച ആചാരം നിർബന്ധിതമാക്കുമ്പോൾ മൃഗത്തേയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിക്കുന്നത് നിർബന്ധിതമാക്കു കയാണ്.

കഴിഞ്ഞ തലമുറയിലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ ഞായറാഴ്ച അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. വേദപുസ്തക ശബ്ബത്തിനെ അനുഷ്ഠിക്കുന്നു എന്ന വിശ്വാസത്തിലായിരുന്നു അവർ ഞായറാഴ്ച ആചരിച്ചിരു ന്നത്. എല്ലാ സഭകളിലും ഇന്നും യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനികളുണ്ട്. ഞായർ ശബ്ബത്താണെന്ന് അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അവരുടെ ആത്മാർത്ഥതയേയും സത്യസന്ധതയേയും ദൈവം അംഗീകരി ക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞായറാഴ്ച ആചാരം നിയമംമൂലം നിർബന്ധി തമാക്കുമ്പോൾ, യഥാർത്ഥ ശബ്ബത്തിനെക്കുറിച്ച് ലോകത്തിന് അറിവു ലഭിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ, ദൈവകല്പന നിഷേധിക്കുന്ന

ആരും അഥവാ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ അധികാരത്തോ ടുകൂടിമാത്രം നിലവിൽ വന്ന ഒരു കൽപ്പന സ്വീകരിക്കുന്നവർ ദൈത്തേക്കാൾ അധികം പാപ്പാത്വത്തെ ആദരിക്കുകയാണ്. അയാൾ റോമിന് കൂടുതൽ ആദരവു നൽകുന്നു. റോം ഏർപ്പെടുത്തിയ സ്ഥാപനത്തെ (വ്യാജശബ്ബത്ത്) നിർബന്ധിതമാക്കിയ ശക്തിയേയും അവർ ആദരിക്കുന്നു. അവർ മൃഗത്തേയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിക്കുന്നു.

തന്റെ അധികാരത്തിന്റെ അടയാളമായി ദൈവം അതിനു പകരം സ്ഥാപിച്ച സ്ഥാപനത്തെ മനുഷ്യർ നിരസിക്കുകയും റോം തന്റെ അധീശത്വത്തിന്റെ അടയാളമായി സ്ഥാപിച്ച വ്യാജശബ്ബ ത്തിനെ ബഹുമാനിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര അഥവാ റോമിനോടുള്ള വിധേയത്വത്തിന്റെ അടയാളം അവർ സ്വീകരിക്കുകയാണ്. ഇപ്രകാരം ഈ വസ്തുത വ്യക്തമായി ജന ത്തിനു മുൻപിൽ വന്നുകഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ, അഥവാ ദൈവക ല്പന സ്വീകരിക്കണമോ എന്ന ചേദ്യം ഉന്നയിക്കപ്പെട്ടുകഴിയു മ്പോൾ മാത്രമേ ലംഘനം തുടരുന്നവർ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര സ്വീക രിക്കുകയുള്ളൂ.

മർത്യവർഗ്ഗത്തിന് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏറ്റവും ഭയാനകമായ മുന്നറിയിപ്പാണ് മൂന്നാം ദൂതന്റെ ദൂതിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്ന ത്. കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം ഒഴിക്കപ്പെ ടേണ്ടിവരുന്ന പാപം ഭയങ്കരമായിരിക്കും. ഈ പ്രധാനപ്പെട്ട കാര്യ ത്തെക്കുറിച്ച് മനുഷ്യർ അജ്ഞതയിൽ കഴിയുവാൻ പാടില്ല. ദേവ ത്തിന്റെ ന്യായവിധി ഭൂമിയുടെമേൽ വരുന്നതിനുമുൻപ് ഈ പാപ ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മുന്നറിയിപ്പ് ലോകത്തിന് നൽകേണ്ടതാണ്. തങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ട് ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് ഏവരും മനസ്സി ലാക്കേണ്ടതാണ്. അതിൽ നിന്ന് രക്ഷപെടുവാനുള്ള സന്ദർഭവും അവർക്ക് നൽകേണ്ടതാണ്. ഒന്നാം ദൂതന്റെ ദൂത് സകല ജാതിയും ഗോത്രവും ഭാഷയും വംശവും ആയവരോടുള്ള ദൂതാണ്. മൂന്നാം

ദൂതന്റെ ദൂതും അതിൽപ്പെട്ടതും, ഒന്നാം ദൂതന്റെ ദൂതുപോലെ സകലജനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.....ഉച്ചത്തിൽ വിളിച്ചുപറയേണ്ട ഒരു മുന്നറിയിപ്പാണതെന്ന് പ്രവചനത്തിൽ കാണുന്നു. ആകാശ മദ്ധ്യേ പറക്കുന്ന ദൂതൻ നൽകുന്ന ദൂത്, ലോകത്തിന്റെ ശ്രദ്ധ പിടിച്ചുകൊള്ളും.

ഈ വലിയ പോരാട്ടത്തിൽ ക്രിസ്തീയ സഭ രണ്ട് വിഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെടും. ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ വിശ്വാസമുള്ളവരുമായ ഒരുകൂട്ടം, മൃഗത്തേയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിക്കുകയും അതിന്റെ മുദ്ര സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വേറൊരു കൂട്ടം സഭയും രാഷ്ട്രവും ഒരുമിച്ച് ചേർന്ന് ചെറിയവരും വലിയവരും സമ്പന്നന്മാരും ദരിദ്രന്മാരും സ്വതന്ത്രന്മാരും ദാസന്മാരുമായ എല്ലാവരോടും മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര ഏൽക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുമെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ ജനം അത് സ്വീകരിക്കുകയില്ല. പത്മൊസ് ദ്വീപിലെ പ്രവാചകൻ, മൃഗത്തോടും അതിന്റെ പ്രതിമയോടും പേരിന്റെ സംഖ്യയോടും ജയിച്ചവർ ദൈവത്തിന്റെ വീണകൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് പളുങ്കുകടലിന്നരികെ നിൽക്കുന്നത് കണ്ടു. അവർ ദൈവത്തിന്റെ ദാസനായ മോശെയുടെ പാട്ടും കുഞ്ഞാടിന്റെ പാട്ടും പാടി (വെളി.15:2,3).

പരിശുദ്ധമായ ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽവച്ച് ആദാം, തന്റെ നിഷ്കളങ്കാവസ്ഥയിൽ, സൃഷ്ടിതാവ് വിശുദ്ധീകരിച്ച ശബ്ബത്ത് അനുഷ്ഠിച്ചു. വീഴ്ച ഭവിക്കുകയും പിന്നീട് അനുതപിക്കുകയും ചെയ്ത ആദാം ഏദെൻ തോട്ടത്തിൽ നിന്നും നിഷ്കാസിതനായ ശേഷവും ശബ്ബത്ത് അനുസരിച്ചു. ഹാബേൽതൊട്ട് നീതിമാനായ നോഹവരേയും അബ്രഹാം മുതൽ യോക്കോബു വരേയുള്ള ഗോത്രപിതാക്കന്മാർ ശബ്ബത്ത് ആചരിച്ചിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ജനം മിസ്രയീമിൽ അടിമകളായിരുന്നപ്പോൾ, വിഗ്രഹാരാധനയുടെ നടുവിൽ അവർ കഴിഞ്ഞിരുന്ന വേളയിൽ, ദൈവ

കല്പനയെക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനം അവർക്ക് നഷ്ടപ്പെട്ടു. എന്നാൽ ദൈവം യിസ്രായേലിനെ മോചിപ്പിച്ചപ്പോൾ, തന്റെ കല്പന വളരെ പരിപാവനമായ വിധത്തിൽ അവിടെയുണ്ടായിരുന്ന യിസ്രായേൽ ജനതയ്ക്കു നൽകി. ദൈവഹിതം ഇന്നതെന്ന് അവർ അറിയേണ്ടതിനും ദൈവത്തെ എന്നേക്കും അനുസരിക്കേണ്ടതിനുമാണ് ദൈവം കല്പന നൽകിയത്.

അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരേയും ദൈവകല്പനയേക്കുറിച്ചുള്ള പരിജ്ഞാനം ഭൂമിയിൽ കാത്തുസൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്; അന്നുമുതൽ നാലാം കല്പനയായ ശബ്ബത്ത് അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നു. ഇന്നുവരേയും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധി ദിനത്തെ ചവിട്ടിമെതിക്കുന്നതിൽ "അധർമ്മ മൂർത്തി" കുറേയൊക്കെ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അവന്റെ പരമാധികാരം നിലനിന്ന നാളുകളിൽപ്പോലും, ഒളിവിടങ്ങളിൽ വിശ്വസ്ത സാക്ഷികൾ ശബ്ബത്തിനെ ഭക്ത്യാദരപൂർവ്വം അനുഷ്ഠിച്ചിരുന്നു. നവീകരണ കാലത്തിനുശേഷം, എല്ലാ തലമുറകളിലും ശബ്ബത്തനുഷ്ഠാനം അല്പം ചിലരെങ്കിലും അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു. പീഡനത്തിന്റെയും പരിഹാസത്തിന്റെയും നടുവിലൂടെയാണെങ്കിലും, ദൈവകല്പനയുടെ ശാശ്വതത്വത്തിനും സൃഷ്ടിസ്മാരക ശബ്ബത്തിനോടുള്ള പരിശുദ്ധമായ പ്രതിബദ്ധതയ്ക്കും എല്ലാ കാലത്തും ഒരു സാക്ഷ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു.

നിത്യസുവിശേഷത്തിന്റെ ബന്ധത്തിൽ വെളിപ്പാട് 14-ൽ നൽകിയിരിക്കുന്ന ഈ സത്യങ്ങൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭയെ, തന്റെ വരവിങ്കൽ വേർതിരിച്ച് കാണിക്കും. ത്രിവിധ ദൂതുകളുടെ ഫലമെന്നോണം ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: "ദൈവകല്പനയും യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹിഷ്ണുതകൊണ്ട് ഇവിടെ ആവശ്യം". കർത്താവിന്റെ വരവിനുമുൻപായി നൽകപ്പെടേണ്ട ദൂത് ഇതാകുന്നു. ഈ ദൂത് നൽകിയ ഉടൻതന്നെ ഭൂമിയിലെ കൊയ്ത്ത് നടത്തുവാനായി മനുഷ്യപുത്രൻ മഹത്വത്തിൽ വരുന്നത് പ്രവാചകൻ കാണുന്നു.

ഞായറാഴ്ച ആചാരം, സുസ്ഥാപിതമായ ഒരു ഉപദേശവും നൂറ്റാണ്ടുകളായി സഭയുടെ ചിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ ഒരു പതിവുമായിത്തീർന്നുവെന്ന് അനേകർ ഉദ്ബോധിപ്പിച്ചു. ഈ ആചാരത്തിന്നെതിരായി ഉന്നയിക്കപ്പെട്ട വാദം ശബ്ബത്തനുഷ്ഠാനം കൂടുതൽ പ്രാചീനവും വ്യാപകവും ലോകത്തോളം തന്നെ പഴക്കമുള്ളതും ദൂതന്മാരുടെയും ദൈവത്തിന്റെയും അംഗീകാരം ഉള്ളതുമാണെന്നാണ്. "പ്രഭാതനക്ഷത്രങ്ങൾ ഒന്നിച്ച് ഘോഷിച്ചുല്ലസിക്കയും ദൈവപുത്രന്മാരെല്ലാം സന്തോഷിച്ചാർക്കുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ശബ്ബത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം ഇട്ടു (ഇയ്യോ. 38:6,7; ഉല്പ.2:1-3). ഈ ദൈവികസ്ഥാപനം നമ്മുടെ ഭയഭക്തി ചോദിച്ചു വാങ്ങട്ടെ. മനുഷ്യാധികാരത്താലല്ല ഇത് സ്ഥാപിതമായത്. മനുഷ്യന്റെ പാരമ്പര്യങ്ങളിലുമല്ല അത് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. "വയോധികനായ" ഒരുവനാൽ അത് സ്ഥാപിതമാകുകയും അവന്റെ നിത്യമായ വചനത്താൽ അത് ഉറപ്പാക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 7

ശരിയായ മതവും തെറ്റായ മതവും

എവിടെയെല്ലാം ദൈവവചനം വിശ്വസ്തതയോടെ പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, അവിടെയെല്ലാം തിരുവചനത്തിന്റെ ദൈവികമായ ഉത്ഭവത്തെ സാക്ഷീകരിക്കുന്ന ഫലങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. തന്റെ ദാസന്മാർ നൽകുന്ന ദൂതിനെ ദൈവാത്മാവ് അനുഗമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദൈവവചനം ശക്തിയോടുകൂടെ അവിടെയെല്ലാം നൽകപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അതുമൂലം പാപികളുടെ മനസ്സാക്ഷികൾ ഉണർത്തപ്പെട്ടു. 'ഏതു മനുഷ്യനേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന, ലോകത്തിലേയ്ക്കു വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യവെളിച്ചം' അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളേയും പ്രകാശിപ്പിച്ചു. ഹൃദയത്തിന്റെ ഇരുളടഞ്ഞ ഭാഗങ്ങൾ വെളിച്ചം കണ്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൂത് ശ്രവിച്ച കേൾവിക്കാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ആഴമായ പാപബോധം ഉണ്ടായി. തങ്ങളുടെ പാപത്തെക്കുറിച്ചും വരുവാനുള്ള ന്യായവിധിയെക്കുറിച്ചും നീതിയെക്കുറിച്ചും അവർ ചിന്തിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. യഹോവയുടെ നീതിയെക്കുറിച്ച് അവർക്കറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഹൃദയത്തെ കാണുന്ന

വന്റെ മുൻപാകെ, തങ്ങളുടെ അശുദ്ധി നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടും കുറ്റബോധത്തോടും കൂടെ നിൽക്കേണ്ടിവരുന്നതിന്റെ ഭയാനകതയെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശ്രോതാക്കൾക്ക് അറിവുണ്ടായിരുന്നു. ഭീതിജനകമായ ഉത്കണ്ഠയോടുകൂടി അവർ നിലവിളിച്ചു: “മരണത്തിനധീനമായ ഈ ശരീരത്തിൽ നിന്നും ആർ എന്നെ വിടുവിക്കും?” മനുഷ്യരുടെ പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വിലമതിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത യാഗം അർപ്പിക്കപ്പെട്ട കാൽവറി ക്രൂശ് കണ്ടപ്പോൾ, തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ പരിഹാരത്തിനായി ക്രിസ്തുവിന്റെ നീതി മാത്രം മതിയാകുമെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കി. മനുഷ്യനെ ദൈവത്തോട് നിരപ്പിക്കുവാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്തിന് കഴിയുമെന്ന് അവർ കണ്ടു. പാപിയായ മനുഷ്യനെ ദൈവത്തോടു നിരപ്പിക്കുവാൻ ക്രൂശിനു മാത്രമേ കഴിയൂ. വിശ്വാസത്തോടും താഴ്മയോടും കൂടെ അവർ ലോകത്തിന്റെ പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞാടിനെ സ്വീകരിച്ചു. യേശുവിന്റെ രക്തത്തിലൂടെ കഴിഞ്ഞ കാല പാപങ്ങൾക്ക് അവൻ പരിഹാരം കണ്ടെത്തി.

മാനസാന്തരത്തിനു യോഗ്യമായ ഫലം ഈ ആത്മാക്കൾ പുറപ്പെടുവിച്ചു. അവർ വിശ്വസിച്ച് സ്നാനം ഏറ്റു. യേശുക്രിസ്തുവിൽ അവർ പുതിയ സൃഷ്ടികളായി. മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന മോഹങ്ങളാൽ വീണ്ടും സ്വാധീനിക്കപ്പെടുവാനല്ല, പിന്നെയോ ക്രിസ്തു വിശുദ്ധനായിരിക്കുന്നതുപോലെ, തങ്ങളെത്തന്നെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും വിശ്വാസത്താൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ കാൽചുവടുകളെ പിന്തുടരുന്നതിനും ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വഭാവം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതിനും അവർ ഒരുങ്ങി. ഒരിക്കൽ തങ്ങൾ വെറുത്തിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. അവർ ഇഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്ന കാര്യങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അവർക്ക് വെറുപ്പായി. സ്വാർത്ഥരും തങ്ങളുടെ ആശയങ്ങൾ മറ്റുള്ളവരുടെമേൽ നിർബന്ധിച്ച് ഏല്പിക്കുന്നവരുമായിരുന്നവർ സൗമ്യതയും താഴ്മയുമുള്ളവരായിത്തീർന്നു. മദ്യപാനികൾ മദ്യത്തെ വെറുത്തു. മ്ലേച്ഛന്മാരായി ജീവിച്ചിരുന്നവർ, വിശുദ്ധ ജീവിതം നയിച്ചു. ലോക ഇമ്പങ്ങളെ അവർ വെടിഞ്ഞു ക്രിസ്ത്യാ

നികൾ തലമുടി പിന്നുന്നതും പൊന്നണിയുന്നതും വസ്ത്രത്താൽ അലംകൃതരാവുന്നതും അല്ല, സൗമ്യതയും സാവധാനതയുമുള്ള മനസ്സ് എന്ന അക്ഷയഭൂഷണമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ഗൂഢമനുഷ്യനെ ധരിക്കുവാൻ” അവർ ഉറച്ചു. (1പത്രൊ. 3:3,4).

ഉണർവ്വുയോഗങ്ങൾ ആഴമായ ഹൃദയശോധനയേയും വിനയത്തേയും നൽകി. പാപികളോട് ആത്മാർത്ഥതയും തീക്ഷ്ണതയും നിറഞ്ഞ അഭ്യർത്ഥനകൾ നടത്തുന്നത് ഈ ഉണർവ്വുയോഗങ്ങളുടെ പ്രത്യേകതകളായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ടവരോട് നിർവ്യാജസ്നേഹം അവിടെ കാണാമായിരുന്നു. ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടി സ്ത്രീ പുരുഷന്മാർ ദൈവത്തോട് കേണപേക്ഷിക്കയും മല്ലിടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഉണർവ്വിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആത്മാക്കളിൽ ദൃശ്യമായിരുന്നു. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ സ്വയത്യാഗത്തിലും ഹൃദയപൂർവ്വം നൽകുന്നതിനും ഉത്സുകരായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി കഷ്ടങ്ങളും ശോധനകളും വഹിപ്പാൻ തങ്ങൾ യോഗ്യരായി എണ്ണപ്പെട്ടതിനാൽ അവർ സന്തോഷിച്ചു. യേശുവിന്റെ നാമം ധരിച്ചവരിൽ വലിയ ഒരു രൂപാന്തരം സംഭവിച്ചതായി മറ്റുള്ളവർ കണ്ടു. അവരുടെ സ്വാധീനത്താൽ അവർ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്ന സമൂഹം അനുഗൃഹീതമായി. നിത്യ ജീവനെ നേടേണ്ടതിന് അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ വിതയ്ക്കുകയും ക്രിസ്തുവിനോട് ചേർന്ന ഫലശേഖരം നടത്തുകയും ചെയ്തു.

അവരെക്കുറിച്ച് ഇപ്രകാരം പറയാൻ കഴിയും: “നിങ്ങൾ മാനസാന്തരത്തിനുള്ള ദുഃഖം” അനുഭവിച്ചവരായിരുന്നു: “നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചതിനാലല്ല, മാനസാന്തരത്തിനായി ദുഃഖിച്ചതിനാലത്രേ. നിങ്ങൾക്ക് ഞങ്ങളാൽ ഒന്നിലും ചേതം വരാതവണ്ണം ദൈവഹിതപ്രകാരമല്ലോ നിങ്ങൾ ദുഃഖിച്ചത്. ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള ദുഃഖം അനുതാപം വരാത്ത മാനസാന്തരത്തെ രക്ഷയ്ക്കായി ഉളവാക്കുന്നു: ലോകത്തിന്റെ ദുഃഖമോ മരണത്തെ ഉളവാക്കുന്നു. ദൈവ

ഹിതപ്രകാരം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായ ഈ ദുഃഖം എത്ര ഉത്സാഹം, എത്ര പ്രതിവാദം, എത്ര നീരസം, എത്ര ഭയം, എത്ര വാഞ്ഛ, എത്ര എരിവ്, എത്ര പ്രതികാരം നിങ്ങളിൽ ജനിപ്പിച്ചു. ഈ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ നിർമ്മലന്മാർ എന്ന് എല്ലാ വിധത്തിലും കാണിച്ചിരിക്കുന്നു" (2 കൊരി. 7:9-11).

ദൈവാത്മാവിന്റെ വേലയുടെ ഫലമാണിത്. നവീകരണം അവനിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ, അത് യഥാർത്ഥ മാനസാന്തരമാണെന്ന് പറവാൻ കഴിയുകയില്ല. ഒരുവൻ തന്റെ വാഗ്ദാനം പാലിക്കയും, താൻ മോഷ്ടിച്ചത് തിരികെ കൊടുക്കയും, തന്റെ പാപങ്ങളെ ഏറ്റു പറയുകയും ദൈവത്തേയും തന്റെ സഹ ജീവികളേയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ദൈവവുമായി അയാൾ നിരപ്പായിത്തീർന്നുവെന്ന് ഉറപ്പാക്കാം. കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെ മതപരമായ ഉണർവ്വുകളിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഫലങ്ങളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ രക്ഷയിലും, ഉദ്ധാരണത്തിലും അവരുടെ പ്രവർത്തനഫലങ്ങൾ വെച്ച് നോക്കുമ്പോൾ, അവർ ദൈവത്താൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന് നിസ്സംശയം പറവാൻ കഴിയും.

എന്നാൽ ആധുനിക കാലത്തെ ഉണർവ്വുകളിൽ പലതും പഴയ കാലത്തേതിൽ നിന്നും വളരെ വ്യത്യാസമാണ്. മുൻകാലങ്ങളിലെ ദൈവദാസന്മാരുടെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ദൈവകൃപയുടെ പ്രകടനങ്ങൾ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. ഉണർവ്വുകളിൽ വ്യാപകമായ ഒരു താത്പര്യം ഇപ്പോൾ ജനിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളത് വാസ്തവം തന്നെ. അനേകം ആളുകൾ മാനസാന്തരാനുഭവത്തിലേയ്ക്കു വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്നുണ്ട്. സഭകളിലേയ്ക്ക് ധാരാളം പേർ കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനനുസൃതമായി യഥാർത്ഥ ആത്മിക ജീവിതം ഉയർന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന വിശ്വാസത്തിന് ന്യായീകരണമില്ല. താൽക്കാലികമായിട്ട് പ്രകാശം കത്തിജ്വലിക്കുമെങ്കിലും പെട്ടെന്ന് ആ പ്രകാശം അണഞ്ഞുപോകുന്നു. മുമ്പിലത്തേതിനേക്കാൾ വലിയ ഇരുട്ട് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു.

വികാരങ്ങളെ മഥിക്കുകയും പുതുമയേയും ഇളക്കമുണ്ടാക്കുന്നതെന്തിനേയും സ്നേഹിക്കുന്നവരെ സംതൃപ്തരാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിധത്തിലാണ് സാധാരണ ഉണർവ്വ് യോഗങ്ങൾ കണ്ടുവരാറുള്ളത്. ഇപ്രകാരമുള്ള പ്രസംഗഫലമായി കടന്നുവരുന്ന ആത്മാക്കൾക്ക് വേദപുസ്തക സത്യങ്ങൾ കേൾപ്പാൻ ഒരു താൽപ്പര്യവുമുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവർക്ക് പ്രവാചകന്മാരുടേയും അപ്പൊസ്തലന്മാരുടേയും സാക്ഷ്യത്തിൽ ഒരു താത്പര്യവും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു മത ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് വികാരത്തെ മഥിക്കുന്ന സ്വഭാവമില്ലെങ്കിൽ, അത് അവർക്ക് അനാകർഷകമായിരിക്കും. വികാരത്തെ ഇളക്കാത്ത ഒരു ദൂതിന് ഇങ്ങനെയുള്ളവരിൽ ഒരു പ്രതികരണവും ഉണർത്തുകയില്ല. തങ്ങളുടെ നിത്യതയെ സംബന്ധിക്കുന്ന ദൈവവചനത്തിന്റെ വ്യക്തമായ മുന്നറിയിപ്പുകളെ ഒട്ടും തന്നെ അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല.

യഥാർത്ഥത്തിൽ മാനസാന്തരാനുഭവത്തിലേയ്ക്ക് കടന്നുവന്നിരിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ദൈവത്തോടും ദൈവിക കാര്യങ്ങളോടുമുള്ള ബന്ധം ജീവിതത്തിന്റെ പ്രധാന വിഷയമായിരിക്കും. എന്നാൽ ഇന്നത്തെ ജനസമ്മതി കൂടുതലുള്ള സഭകളിൽ, ദൈവത്തോടുള്ള സമർപ്പണം എവിടെ? മാനസാന്തരപ്പെട്ടു വരുന്നവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ അഹന്തയും ലോകസ്നേഹവും ത്യജിക്കുന്നില്ല. സ്വയത്തെ വെടിയുവാൻ അവർക്കു മനസ്സൊരുക്കമില്ല. തങ്ങളുടെ ക്രൂശ് എടുത്ത് സൗമ്യനും താഴ്മയുള്ളവനുമായ യേശുവിനെ അവർ അനുഗമിക്കുന്നില്ല. മതം, അവിശ്വാസികളുടെ ഒരു വിളയാട്ട് പ്രസ്ഥാനമായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. കാരണം മതത്തിന്റെ തത്വങ്ങളെക്കുറിച്ച് അതിന്റെ പേർ എടുത്തിരിക്കുന്ന അനേകരും അജ്ഞരാണ്. അനവധി സഭകളിൽ നിന്ന് ദൈവികശക്തി വിട്ടുമാറിയിരിക്കുകയാണ്. വിനോദ യാത്രകളും നാടകങ്ങളും ഉത്സവങ്ങളും മനോഹരസൗധങ്ങളും വ്യക്തിപരമായ പൊങ്ങച്ചം കാണിക്കലും ഇന്ന് ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്തകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ലൗകിക സമ്പത്തുകളും ജോലി

കളും ഇന്ന് മനസ്സിനെ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ കാര്യങ്ങൾക്ക് ഒരു ശ്രദ്ധയും നൽകപ്പെടുന്നില്ല.

വിശ്വാസത്തകർച്ചയും ഭക്തിരാഹിത്യവും ഇന്ന് വ്യാപകമായിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ക്രിസ്തുവിന്റെ യഥാർത്ഥ അനുയായികൾ ഈ സഭകളിലുണ്ട്. ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യന്യായവിധി ഭൂമിയിൽ വരുന്നതിനുമുമ്പേ, ദൈവജനത്തിനിടയിൽ, അപ്പൊസ്തലിക കാലത്തിനുശേഷം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത, പഴയ കാലത്തെപ്പോലെയുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥ അനുതാപം ഉണ്ടാവും. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവും ശക്തിയും ദൈവജനത്തിന്മേൽ ചൊരിയപ്പെടും. അപ്പോൾ, ദൈവത്തേയും ദൈവവചനത്തേയും സ്നേഹിക്കുന്നതിനു പകരം ലോകത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു തങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സഭകളിൽ നിന്ന് അവർ ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കും. കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനുവേണ്ടി ഒരു ജനത്തെ ഒരുക്കുന്നതിന് ദൈവം തയ്യാറാക്കിയിരിക്കുന്ന വലിയ സത്യത്തെ ഈ സഭകളിൽ നിന്നുള്ള ശുശ്രൂഷകന്മാരും അയ്മേനികളും സന്തോഷത്തോടെ സ്വീകരിക്കും. ഈ വേലയെ തടസ്സപ്പെടുത്തുവാൻ ശത്രു (സാത്താൻ) ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അങ്ങനെയൊന്ന് സംഭവിക്കുന്നതിനുമുമ്പായി, ഒരു വ്യാജമാർഗ്ഗം അവതരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ അതിനെ തടയാൻ നോക്കും. തന്റെ വഞ്ചനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കാവുന്ന സഭകളിൽ, അവൻ മറ്റുള്ളവരെ വഞ്ചിക്കുന്നതിൽക്കൂടെ, ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യേക അനുഗ്രഹങ്ങൾ ചൊരിയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന് അവൻ കാണിക്കും. വലിയ മതതാല്പര്യം ഉണർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു തോന്നുമാറ് അവൻ കാര്യങ്ങളെ പ്രദർശിപ്പിക്കും. ദൈവം തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് ആയിരങ്ങൾ പറയും. എന്നാൽ വേറൊരാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനമായിരിക്കും നടക്കുന്നത്. മതത്തിന്റെ വേഷം അണിഞ്ഞുകൊണ്ട് ക്രിസ്തീയ ലോകത്തെ വഞ്ചിപ്പാനായി സാത്താൻ ശ്രമിക്കും.

കഴിഞ്ഞ നൂറ്റാണ്ടിന്റെ പൂർവ്വാർദ്ധത്തിൽ ഉണ്ടായ അനേകം ഉണർവ്വു യോഗങ്ങളിൽ, ഇതേ ആത്മാവാണ് പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത്. അതിന്റെ ശക്തി എത്രമാത്രമായിരുന്നുവെന്ന്, ഭാവിയിലെ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നും കാണാവുന്നതാണ്. സത്യവും അസത്യവുമായി ഒരു കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കൽ, വൈകാരിക ഇളക്കം ഉണ്ടാക്കുന്ന പ്രവർത്തനം ഇതൊക്കെയായിരുന്നു അതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ. മനുഷ്യരെ തെറ്റിക്കുന്നതിന് പറ്റിയ വിധത്തിലായിരുന്നു അതിന്റെ പ്രവർത്തനം. എങ്കിലും ആരും വഞ്ചിക്കപ്പെടേണ്ട ആവശ്യം ഇല്ല. ദൈവവചനത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ സ്വഭാവം കണ്ടുപിടിക്കുക ദുഷ്കരമല്ല. വേദപുസ്തകത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്തെ, മനുഷ്യൻ എവിടെ ത്യജിക്കുന്നുവോ, അതിന്റെ തെളിവുറ്റതും ആത്മശോധന നടത്തുന്നതുമായ സത്യങ്ങളെ വിട്ടുമാറുന്നുവോ, (നമുക്ക് നിശ്ചയമാക്കാം) അവടെ ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കപ്പെടുകയില്ല. ന്നാൽ സ്വയത്യാഗവും ലോകമോഹത്തെ വെടിയുന്നതും വേദപുസ്തകത്തിന്റെ ഉദ്ദേശമാണ്. ‘‘അവരുടെ ഫലങ്ങളൽ നിങ്ങൾക്ക് അവരെ തിരിച്ചറിയാം (മത്താ. 7:16) എു ക്രിസ്തു നൽകിയ ചട്ടം തന്നെ തെളിയിക്കുന്നത് ഈ പ്രസ്ഥാനങ്ങളൊന്നും ദൈവാത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനമല്ല എന്നാണ്.

ദൈവവചനത്തിൽ, തന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വെളിപ്പെടുത്തൽ ദൈവം നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അത് സ്വീകരിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അത് സാത്താന്റെ വഞ്ചനയ്ക്കെതിരായ ഒരു പരിചയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ സത്യങ്ങളോടുള്ള അവഗണനയാണ്, പൈശാചിക ശക്തികൾക്ക് പ്രവേശിപ്പാനുള്ള വാതിൽ തുറന്നുകൊടുത്തത്. ഇപ്പോൾ മതലോകത്തിൽ അത് വളരെ വ്യാപകമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. ദൈവകല്പനയുടെ പ്രാധാന്യവും, സ്വഭാവവും ഒരു വലിയ അളവുവരെ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ദൈവിക കല്പനയോടുള്ള വിധേയമില്ലായ്മയും, ദൈവിക കല്പനയേക്കുറിച്ചും അതിന്റെ നിത്യസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുമുള്ള തെറ്റായ ധാരണയും മാനസാന്തരത്തേയും വിശുദ്ധീകരണത്തേയും സംബന്ധിച്ച് തെറ്റുകളിലേയ്ക്ക് നയിച്ചു. അത് സഭയിലെ ഭക്തിയുടെ നിലവാരത്തെ

താഴ്ത്തുന്നതിന് കാരണമായിത്തീർന്നു. നമ്മുടെ കാലത്തെ ഉണർവ്വുകളിൽ ആത്മാവിന്റെ അഭാവവും ദൈവികശക്തിയുടെ കുറവും അനുഭവപ്പെടുന്നത് ഇതുകൊണ്ടാണ്.

അനേകം സഭാനേതാക്കൾ വിശ്വസിക്കുന്നത്, ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്താൽ കല്പനയെ റദ്ദാക്കിയെന്നാണ്. അങ്ങനെ മനുഷ്യർ കല്പന അനുസരിക്കേണ്ട ബാദ്ധ്യതയിൽ സ്വതന്ത്രരായിരിക്കുന്നുവെന്നവർ കരുതുന്നു. ചിലർ ദൈവകല്പനയെ ഭാരമുള്ള ഒരു നുകമായി കരുതുന്നു. അവർ, ദൈവകല്പനയെ അടിമ നുകമായി ചിത്രീകരിക്കയും, അതിനെ അനുസരിക്കുന്നതിനുപകരം സുവിശേഷത്തിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ അവർ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു.

എന്നാൽ ദൈവകല്പനയെ സംബന്ധിച്ച് പ്രവാചകന്മാരും അപ്പൊസ്തലന്മാരും ചെയ്തത് അങ്ങനെയായിരുന്നില്ല. ദാവീദ് പറഞ്ഞു: "നിന്റെ പ്രമാണങ്ങളെ ആരായുന്നതുകൊണ്ട് ഞാൻ വിശാലതയിൽ നടക്കും" (സങ്കീ. 119:45). അപ്പൊസ്തലനായ യാക്കോബ് ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണശേഷം പത്തുകല്പനയെക്കുറിച്ച് പരാമർശിക്കുന്നത് "രാജകീയ ന്യായപ്രമാണം". "സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ തികഞ്ഞ ന്യായപ്രമാണം" (യാക്കോ. 2:8; 1:25) എന്നീ പ്രകാരമാണ്. വെളിപ്പാടുകാരനായ യോഹന്നാൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ക്രൂശാരോഹണത്തിന് അരനൂറ്റാണ്ടിനുശേഷം, ദൈവകല്പന അനുസരിക്കുന്നവർക്ക് ഒരു ആശീർവാദം നൽകുന്നു. "ജീവന്റെ വൃക്ഷത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് അധികാരം ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നും ഗോപുരങ്ങളിൽ കൂടി നഗരത്തിൽ കടക്കേണ്ടതിനു തങ്ങളുടെ വസ്ത്രം അലക്കുന്നവർ (കല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവർ) ഭാഗ്യവാന്മാർ" (വെളി. 22:14).

ക്രിസ്തു തന്റെ മരണത്തോടുകൂടി തന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പന ഇല്ലാതെയാക്കി എന്നു പറയുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമില്ല. ദൈവകല്പനയെ റദ്ദാക്കുകയോ, മാറ്റി നിറുത്തുകയോ ചെയ്വാൻ കഴിയുമായിരുന്നെങ്കിൽ ക്രിസ്തുവിന് മനുഷ്യരെ പാപത്തിന്റെ

ശിക്ഷയിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുന്നതിന് മരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലായിരുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ മരണം. ദൈവകല്പനയെ റദ്ദാക്കുന്നതിനു പകരം, തെളിയിക്കുന്നത്, ദൈവകല്പന മാറ്റമില്ലാത്തതാണെന്നാണ്. ദൈവപുത്രൻ ഈ ലോകത്തിൽ വന്നത് "ഉപദേശത്തെ ശ്രേഷ്ഠമാക്കി മഹത്വീകരിപ്പാനായിരുന്നു". (The Son of God came to magnify the law and make it honourable (യെശ. 42:21). കർത്താവു പറഞ്ഞു: "ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ, പ്രവാചകന്മാരെയോ, നീക്കേണ്ടതിനു വന്നു എന്ന് നിരൂപിക്കരുത്...... ആകാശവും ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോകുംവരെ സകലവും നിവൃത്തിയാകുവോളം ന്യായപ്രമാണത്തിൽനിന്ന് ഒരു വള്ളിയെങ്കിലും, പുള്ളിയെങ്കിലും ഒരുനാളും ഒഴിഞ്ഞുപോകയില്ല" (മത്താ. 5:17,18). തന്നെക്കുറിച്ച് കർത്താവ് പറയുന്നു. എന്റെ ദൈവമേ നിന്റെ ഇഷ്ടം ചെയ്വാൻ ഞാൻ പ്രിയപ്പെടുന്നു. നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എന്റെ ഉള്ളിൽ ഇരിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 40:8).

ദൈവകല്പന, സ്വാഭാവികമായിത്തന്നെ അചഞ്ചലമാണ്. അത് മാറ്റപ്പെടാവുന്നതല്ല. അതിന്റെ ഉടയവന്റെ സ്വഭാവവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടം എന്തെന്നുള്ള വെളിപ്പെടുത്തലുമാണ് ദൈവകല്പന. ദൈവം സ്നേഹമാകുന്നു. ദൈവകല്പനയും സ്നേഹമാകുന്നു. അതിന്റെ വലിയ രണ്ടു തത്വങ്ങൾ, ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹവും മനുഷ്യരോടുള്ള സ്നേഹവുമാണ്. "ആകയാൽ സ്നേഹം ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നിവൃത്തിതന്നെ" (റോമ. 13:10). ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം നീതിയും സത്യവുമാണ്. "നിന്റെ നീതി ശാശ്വത നീതിയും നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം സത്യവുമാകുന്നു" (സങ്കീ. 119:142). "നിന്റെ കല്പനകൾ ഒക്കെയും നീതി ആയിരിക്കയാൽ " (സങ്കീ. 119:172). അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പറയുന്നു. ആകയാൽ ന്യായപ്രമാണം വിശുദ്ധവും കല്പന വിശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതുംതന്നെ" (റോമ. 7:12). ദൈവയിഷ്ടത്തിന്റെയും മനസ്സിന്റെയും പ്രതിഛായ ആയ ദൈവകല്പന, ദൈവം സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നതുപോലെ എന്നേക്കും സ്ഥിരമായിരിക്കുന്നു.

മാനസാന്തരത്തിന്റേയും വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റേയും വേല, മനുഷ്യനെ ദൈവത്തോടു നിരപ്പിക്കുകയും ദൈവകല്പനയുടെ തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മനുഷ്യനെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ആദിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ മനുഷ്യനെ സൃഷ്ടിച്ചു. ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തിനും കല്പനയക്കും സമ്പൂർണ്ണ സഹകരണമായിരുന്നു മനുഷ്യൻ നൽകിയിരുന്നത്. നീതിയുടെ തത്വങ്ങൾ അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ എഴു

തപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ പാപം മനുഷ്യനെ തന്റെ സൃ ്ടിയിൽ നിന്നും അകറ്റി. ദൈവത്തിന്റെ ദിവ്യരൂപത്തെ അ ൻ പിന്നീട് പ്രതിഫലിപ്പിച്ചില്ല. ദൈവകല്പനയുടെ തത്വങ്ങ ളുമായി മനുഷ്യൻ നിരന്തര പോരാട്ടത്തിലായി. "ജഡത്തി ന്റ ചിന്ത ദൈവത്തോട് ശത്രുത്വം ആകുന്നു. അത് ദൈവത്തിന്റെ ന ്യായപ്രമാണത്തിന് കീഴ്പെടുന്നില്ല. കീഴ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നതുമല്ല'' (റോമ. 8:7). എന്നാൽ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോട് ിരക്കേണ്ടതിനു തന്റെ ഏക ജാതനായ പുത്രനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈ ം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു. ക്രിസ്തുവിന്റെ യാഗത്താൽ, മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോട് നിരപ്പു പ്രാപിക്കുന്നു. ദിവ്യകൃപയാൽ മനുഷ്യന്റെ മനസ്സ് പുതുതാക്കപ്പെടണം. ഉയരത്തിൽനിന്നുള്ള പുതുജീവൻ അവൻ പ്രാപിക്കണം. ഈ മാറ്റത്തെയാണ് പുതു ജനനം എന്ന് പറയുന്നത്. കർത്താവു പറയുന്നു. പുതുതായി ജനിപ്പിച്ചില്ലായെങ്കിൽ ആർക്കും സ്വർഗ്ഗരാജ്യം കാണ്മാൻ കഴികയില്ല.

ദൈവവുമായി നിരപ്പാകുന്നതിന്റെ ഒന്നാമത്തെ പടി പാപബോധമാണ്. ''പാപം ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം അധർമ്മവും ചെയ്യുന്നു" "(കല്പനാ ലംഘനമാണ് പാപം)". "ന്യായപ്രമാണത്താൽ പാപത്തിന്റെ പരിജ്ഞാനമത്രെ വരുന്നത്" (1യോഹ. 8:4; റോമ. 3:20). തന്റെ പാപത്തിന്റെ കുറ്റം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതിനു പാപിയായ മനുഷ്യൻ, ദൈവനീതിയുടെ മഹത്തായ മാനദണ്ഡവുമായി തന്റെ സ്വഭാവത്തെ പരിശോധിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവനീതിയുടെ മാനദണ്ഡം (കല്പന) ഒരു കണ്ണാടിപോലെയാണ്. നീതി

യുള്ള സ്വഭാവത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയെ അത് കാണിക്കുന്നു. തന്റെ കുറവുകളെ കാണുവാൻ അത് പാപിയായ മനുഷ്യനെ സഹായിക്കുന്നു.

ദൈവകല്പന, തന്റെ പാപങ്ങളെ പാപിക്ക് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. അനുസരിക്കുന്നവന് അത് ജീവൻ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നതോടൊപ്പം പാപിയുടെ ഓഹരി മരണമാണെന്ന് അത് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: ക്രിസ്തുവിന്റെ സുവിശേഷത്തിനു മാത്രമേ, പാപത്തിന്റെ മ്ലേച്ഛതയിൽ നിന്ന്, അഥവാ ശാപത്തിൽനിന്ന് പാപിയെ വിടുവിക്കുവാൻ കഴിയൂ. പാപി ദൈവത്തോട് തന്റെ കുറ്റത്തെക്കുറിച്ച് അനുതപിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനയാണ് അവൻ ലംഘിച്ചിരിക്കുന്നത്. ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപപരിഹാരയാഗത്തിൽ അവൻ വിശ്വസിക്കണം. ഇങ്ങനെ അവൻ, തന്റെ "മുൻകഴിഞ്ഞ പാപങ്ങൾക്ക്" പരിഹാരം നേടുന്നു. അങ്ങനെ അവർ ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പങ്കാളിയായിത്തീർന്നു. അവൻ 'പുത്രത്വത്തിന്റെ സ്വീകാര്യം' പ്രാപിച്ച് ദൈവത്തിന്റെ പൈതലായിത്തീരുകയും, അബ്ബാ, പിതാവേ എന്ന് വിളിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

അവനു ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടോ? അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പറയുന്നു: "ആകയാൽ നാം വിശ്വാസത്താൽ ന്യായപ്രമാണത്തെ ദുർബലമാക്കുന്നുവോ? ഒരു നാളും ഇല്ല. നാം ന്യായപ്രമാണത്തെ ഉറപ്പിക്കയത്രേ ചെയ്യുന്നത്. പാപസംബന്ധമായി മരിച്ചവരായ നാം ഇനി അതിൽ ജീവിക്കുന്നത് എങ്ങനെ? യോഹന്നാൻ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: "അവന്റെ കല്പനകളെ പ്രമാണിക്കുന്നതല്ലോ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹം. അവന്റെ കല്പനകൾ ഭാരമുള്ളവയല്ലേ" (റോമ. 3:31, 6:2; 1യോഹ. 5:3). പുതുജനനത്തിൽ, ഹൃദയം ദൈവത്തോട് സമന്വയിപ്പിക്കുന്നു. അതു പോലെ ദൈവകല്പനയോടും വിധേയത്വമുള്ളതായിത്തീരുന്നു. പാപിയിൽ ഈ വലിയ മാറ്റം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അവൻ മരണത്തിൽനിന്ന് ജീവനിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നു. പാപത്തിൽനിന്ന് വിശുദ്ധിയിലേയ്ക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു. ലംഘനത്തിൽ നിന്നും മറു

തലിപ്പിൽനിന്നും അനുസരണത്തിലേയ്ക്കും വിശ്വസ്തതയിലേക്കും കടക്കുന്നു. ദൈവത്തിൽ നിന്നും അകൽച്ചയുണ്ടായിരുന്ന പഴയ ജീവിതം അവസാനിച്ചു. അനുരഞ്ജനത്തിന്റെ പുതിയ ജീവിതം വിശ്വാസത്തിന്റേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും പുതുജീവിതവും ആരംഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു. "ജഡത്തെയല്ല, ആത്മാവിനെ അത്രേ അനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന നമ്മിൽ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ നീതി നിറവേറ്റപ്പെടും" (റോമ. 8:4). അപ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ഭാഷ ഇപ്രകാരമായിരിക്കും: "നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം എനിക്ക് എത്രയോ പ്രിയം" (സങ്കീ. 119:97).

"യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണം തികവുള്ളത്; അത് പ്രാണനെ തണുപ്പിക്കുന്നു (സങ്കീ. 19:7). കല്പനകൂടാതെ ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചോ, തങ്ങളുടെ പാപത്തേയോ അശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചോ ശരിയായ ഒരു ധാരണ മനുഷ്യന് കിട്ടുകയില്ല. അവർക്ക് അപ്പോൾ ശരിയായ പാപബോധമോ, അനുതാപത്തിന്റെ ആവശ്യകതയോ ബോദ്ധ്യമാവുകയില്ല. ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുന്നവർ എന്ന അവസ്ഥയിൽ തങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെട്ടവരാണ് എന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. ക്രിസ്തുവിന്റെ പാപപരിഹാര രക്തത്തിന്റെ ആവശ്യവും അവർക്ക് ബോദ്ധ്യമാവുകയില്ല. ജീവിത നവീകരണമില്ലാതെ, ഹൃദയപരിവർത്തനം കൂടാതെയുള്ള ഒരു രക്ഷയുടെ സ്വീകാര്യമായിരിക്കുമത്. ക്രിസ്തുവുമായി ഐക്യപ്പെടാതെ, ആയിരക്കണക്കിനാളുകൾ സഭയിലേയ്ക്കു കടന്നുവരുന്നു.

ഇന്നുകാണുന്ന മതപരമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ, ദൈവിക കല്പനയെ നിഷേധിച്ചുകൊണ്ടോ അഥവാ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടോ വിശുദ്ധീകരണത്തെക്കുറിച്ച് ഉടലെടുക്കുന്ന തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് പ്രധാന സ്ഥാനം ലഭിക്കുന്നു. ഈ തെറ്റായ ഉപദേശങ്ങൾക്ക് എല്ലാവരുടേയും ഇടയിൽ ലഭിക്കുന്ന സ്വീകരണം നമ്മെ വർദ്ധിച്ച ഉത്തരവാദിത്വമുള്ളവരാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അവർ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഉപദേശം വ്യാജം മാത്രമല്ല, പ്രായോഗിക ഫലങ്ങളിൽ അപകടകാരിയുമാണ്.

യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധീകരണം ഒരു വേദപുസ്തക ഉപദേശമാണ്. തെസ്സലൊനിക്യസഭയ്ക്കുള്ള ലേഖനത്തിൽ അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടമോ, നിങ്ങളുടെ ശുദ്ധീകരണം തന്നെ". സമാധാനത്തിന്റെ ദൈവംതന്നെ നിങ്ങളെ മുഴുവനും ശുദ്ധീകരിക്കുമാറാകട്ടെ" (1തെസ്സ. 4:3; 5:23). വിശുദ്ധീകരണം എന്തെന്ന് വേദപുസ്കം വ്യക്തമായി പഠിപ്പിക്കുകയും എപ്രകാരം നേടണമെന്ന് പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. രക്ഷകൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കുവേണ്ടി ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: "സത്യത്താൽ അവരെ വിശുദ്ധീകരിക്കേണമേ. നിന്റെ വചനം സത്യം ആകുന്നു" (യോഹ. 17:19). വിശ്വാസികൾ പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടണമെന്ന് പൗലോസ് പറയുന്നു (റോമ. 15:16). പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പ്രവൃത്തി എന്താകുന്നു? യേശു, ശിഷ്യന്മാരോടു പറഞ്ഞു: "സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവ് വരുമ്പോഴോ അവൻ നിങ്ങളെ സകല സത്യത്തിലും വഴിനടത്തും" (യോഹ. 16:13). സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു: നിന്റെ ന്യായപ്രമാണം സത്യമാകുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നീതിയുടെ വലിയ തത്വങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവാലും വചനത്താലും, തുറക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കല്പന വിശുദ്ധവും ന്യായവും നല്ലതും ദൈവിക സമ്പൂർണ്ണതയുടെ ഒരു ശരിപ്പകർപ്പുമായതിനാൽ, അതിനെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു സ്വഭാവം വിശുദ്ധമായിരിക്കും. അപ്രകാരം രൂപീകൃതമായിരിക്കുന്ന സ്വഭാവത്തിന്റെ ഉത്തമമാതൃക ക്രിസ്തുവാണ്. കർത്താവ് പറയുന്നു: "ഞാൻ എന്റെ പിതാവിന്റെ കല്പനകൾ പ്രമാണിച്ച് അവന്റെ സ്നേഹത്തിൽ വസിക്കുന്നതുപോലെ......" "ഞാൻ എല്ലായ്പോഴും അവന്ന് പ്രസാദമുള്ളത് ചെയ്യുന്നു" (യോഹ. 15:10; 8:29). ക്രിസ്തുവിന്റെ അനുയായികൾ, അവനെപ്പോലെ ആയിത്തീരേണ്ടതാണ്. വിശുദ്ധ കല്പനകളുടെ തത്വങ്ങൾക്കനുസൃതമായി, ദൈവകൃപയാൽ സ്വഭാവം രൂപവൽക്കരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇതിനെയാണ് വേദപുസ്തക വിശുദ്ധീകരണം എന്ന് പറയുന്നത്.

ക്രിസ്തുവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിലൂടെയും നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മ ശക്തിയിലും കൂടെ മാത്രമേ ഈ വേല പൂർത്തീകരിപ്പാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പൗലോസ് വിശ്വാസികളെ ഉത്ബോധിപ്പിക്കുന്നത് "ഏറ്റവും അധികമായി ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ നിങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി പ്രവർത്തിപ്പാൻ ഇച്ഛിക്ക എന്നതും, പ്രവർത്തിക്ക എന്നതും നിങ്ങളിൽ ദൈവവുമല്ലോ, തിരുവുള്ളമുണ്ടായിട്ട് പ്രവർത്തിക്കുന്നത് (ഫിലി. 2:12, 13). പാപം ചെയ്യാനുള്ള പ്രേരണ ക്രിസ്ത്യാനിക്കും തോന്നും. എന്നാൽ അവൻ പാപവുമായി തുടർച്ചയായ പോരാട്ടത്തിലായിരിക്കും. ഇവിടെയാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹായം ആവശ്യമായി വരുന്നത്. ദൈവിക ശക്തിയോട് മാനുഷിക ബലഹീനത ഐക്യപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു മുഖാന്തിരം നമുക്ക് ജയം നൽകുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം" (1 കൊരി. 15:57).

വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ വേല വളർച്ചയുടേതാണെന്ന് തിരുവെഴുത്തുകൾ വ്യക്തമായി കാണിക്കുന്നു. മാനസാന്തരാനുഭവത്തിൽ പാപി പാപ പരിഹാര രക്തത്തിലൂടെ ദൈവവുമായി നിരപ്പാകുമ്പോൾ, ക്രിസ്തീയജീവിതം ആരംഭിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇനിയും അവർ "പരിജ്ഞാനപൂർത്തിയിലേയ്ക്കു വളരണം; ക്രിസ്തുവിന്റെ സമ്പൂർണ്ണതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവ് പ്രാപിക്കുവോളം അവൻ വളരണം. അപ്പൊസ്തലനായ പൗലോസ് പറയുന്നു: "ഒന്ന് ഞാൻ ചെയ്യുന്നു: പിമ്പിലുള്ളത് മറന്നും മുമ്പിലുള്ളതിന് ആഞ്ഞുംകൊണ്ട് ക്രിസ്തുയേശുവിൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമവിളിയുടെ വിരുതിനായി ലാക്കിലേക്ക് ഓടുന്നു" (ഫിലി. 3:13, 14). നാം നേടേണ്ട വേദപുസ്തക വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ പടികൾ പത്രോസ് നമ്മുടെ മുമ്പാകെ വച്ചിരിക്കുന്നു: "അതുനിമിത്തം തന്നെ നിങ്ങൾ സകല ഉത്സാഹവും കഴിച്ച്, നിങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തോട് വീര്യവും, വീര്യത്തോട് പരിജ്ഞാനവും, പരിജ്ഞാനത്തോട് ഇന്ദ്രിയജാലവും, ഇന്ദ്രിയജയത്തോട് സ്ഥിരതയും, സ്ഥിരതയോട് ഭക്തിയും, ഭക്തിയോട് സഹോദരപ്രീതിയും, സഹോദര

പ്രീതിയോട് സ്നേഹവും കൂട്ടിക്കൊൾവിൻ. ഇവ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായി വർദ്ധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പരിജ്ഞാനം സംബന്ധിച്ച് ഉത്സാഹമില്ലാത്തവരും നിഷ്ഫലന്മാരും ആയിരിക്കയില്ല. ഇങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഒരുനാളും ഇടറിപ്പോകാതെ നമ്മുടെ കർത്താവും രക്ഷിതാവുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നിത്യരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള പ്രവേശനം ധാരാളമായി പ്രാപിക്കും" (2പത്രോ. 1:5-11).

വേദപുസ്തകത്തിന്റെ വിശുദ്ധീകരണം അനുഭവപ്പെടുന്നവർ താഴ്മയുടെ ആത്മാവിനെ പ്രകടമാക്കും. മോശെയെപ്പോലെ, വിശുദ്ധിയുടെ ഭയങ്കരമായ പ്രഭാവം കണ്ടവരാണവർ. നിത്യനായനവന്റെ ഉന്നതമായ നീതിയും വിശുദ്ധിയും ഒരുവശത്ത്, തങ്ങളുടെ അയോഗ്യത മറുവശത്ത്.

പ്രവാചകനായ ദാനിയേൽ, യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ ഒരു മാതൃകയാണ്. തന്റെ ദീർഘ ജീവിതം തന്റെ യജമാനനു വേണ്ടിയുള്ള സേവനത്താൽ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ദൈവം ഏറ്റവും പ്രിയപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു മനുഷ്യനായിരുന്നു ദാനിയേൽ (ദാനി. 10:11). എങ്കിലും താൻ വിശുദ്ധനെന്നോ നിർമ്മലൻ എന്നോ അവകാശപ്പെടാതെ ഈ ബഹുമാന്യനായ പ്രവാചകൻ. തന്റെ ജനത്തിനു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, യിസ്രായേലിന്റെ പാപം തന്റെ പാപമാണെന്ന് സമ്മതിച്ചുകൊണ്ടാണ് യാചന കഴിച്ചത്. "ഞങ്ങൾ, ഞങ്ങളുടെ നീതിപ്രവൃത്തികളിൽ അല്ല, നിന്റെ മഹാദയയിൽ അത്രേ ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ യാചനകളെ തിരുസന്നിധിയിൽ ബോധിപ്പിക്കുന്നു". "ഞങ്ങൾ പാപം ചെയ്തു ദുഷ്ടത പ്രവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നു". ദാനിയേൽ പറയുന്നു: "ഇങ്ങനെ ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും, എന്റെ പാപവും എന്റെ ജനമായ യിസ്രയേലിന്റെ പാപവും ഏറ്റുപറകയും.....(ദാനി. 9:18, 15, 20). പിന്നീടൊരവസരത്തിൽ, ദാനിയേലിന് ആജ്ഞനൽകുവാനായി ദൈവപുത്രൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടപ്പോൾ, ദാനിയേൽ പറയുന്നു: "എന്റെ മുഖശോഭ ക്ഷയിച്ചുപോയി; എനിക്ക് ഒട്ടും ബലം ഇല്ലാതെയും ആയി" (ദാനി. 10:8).

ചുഴലിക്കാറ്റിൽക്കൂടെ, ഇയ്യോബ്, ദൈവശബ്ദം കേട്ടപ്പോൾ, പറഞ്ഞു "ആകയാൽ ഞാൻ എന്നെത്തന്നെ വെറുത്തു. പൊടിയിലും ചാരത്തിലും കിടന്ന് അനുതപിക്കുന്നു" (ഇയ്യോ. 42:6). കെരൂബുകൾ ഇപ്രകാരം പറയുന്നതു കേട്ടപ്പോഴാണ് യെശയ്യാവ് കർത്താവിന്റെ മഹത്വം കണ്ടത്: "സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ". അപ്പോൾ യേശയ്യാവ് നിലവിളിച്ചു പറഞ്ഞു: "എനിക്കു അയ്യോ കഷ്ടം; ഞാൻ നശിച്ചു" (യെശ. 6:3,5). പൗലോസ്, മൂന്നാം സ്വർഗ്ഗത്തോളം എടുക്കപ്പെടുകയും, മനുഷ്യന് ഉച്ചരിപ്പാൻ കഴിയാത്ത കാര്യങ്ങൾ കേൾക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ തന്നെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞത് സകല വിശുദ്ധന്മാരിലും ഏറ്റവും ചെറിയവൻ എന്നാണ് (2കൊരി, 12:2-4; എഫെ. 3:8). യേശുവിന്റെ മാർവ്വിൽ ചാരിയ, യേശുവിന്റെ പ്രിയനായ യോഹന്നാനായിരുന്നു. യേശുവിന്റെ തേജസ്സ് കണ്ട് ദൂതന്റെ കാൽക്കൽ മരിച്ചവനെപ്പോലെ വീണത് (വെളി. 1:17).

കാൽവറിക്രൂശിന്റെ നിഴലിൽ നടക്കുന്ന ഒരുവനും, സ്വയപുകഴ്ച പാടില്ല; പാപത്തിൽ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചു എന്ന് അഹങ്കരിച്ച് പറവാൻ പാടില്ല. തങ്ങളുടെ പാപമാണ് ദൈവപുത്രന്റെ ഹൃദയത്തെ തകർത്ത വേദനയ്ക്ക് കാരണം എന്ന് അവർക്കു തോന്നും. ഈ ചിന്ത അവരെ സ്വയം കുറ്റപ്പെടുത്തുവാൻ ഇടയാക്കും. യേശുവിനോട് ഏറ്റവു അടുത്ത് ജീവിക്കുന്നവർ, മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ചാഞ്ചല്യവും ബലഹീനതയും വളരെ വ്യക്തമായി തിരിച്ചറിയും. അവരുടെ ഏക പ്രത്യാശ ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും ഉയിർക്കയും ചെയ്ത രക്ഷിതാവിലാണെന്ന് അവർ അറിയും.

വേദപുസ്തക മതത്തിന് അന്യമായ, ദൈവകല്പനയോടുള്ള അവഗണനയും, സ്വയംപുകഴ്ചയും, ഇന്നു മത ലോകത്തിൽ പ്രബലമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്. അതിന്റെ പ്രത്യേകതകൾ പറയുന്നത്. വിശുദ്ധീകരണം എന്നത് പെട്ടെന്ന് നടക്കുന്ന ഒരു പ്രക്രിയ ആണെന്നും, അതുമൂലം, വിശ്വാസത്തിലൂടെ അവർ പൂർണ്ണതയുള്ള വിശുദ്ധി കൈവരിക്കയും ചെയ്യുന്നുവെന്നുമാണ്. അവർ പറയുന്നു: "വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്യുക: നിങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹം ലഭിക്കും". വിശ്വാസിയുടെ ഭാഗത്തുനിന്ന് വേറൊരു ശ്രമവും ആവശ്യമില്ല. അതേസമയം അവർ ദൈവകല്പനയുടെ അധികാരം ത്യജിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങൾ കല്പന അനുസരിക്കുന്ന ബാദ്ധ്യതയിൽനിന്ന് വിമോചിതരാണെന്നും അവകാശപ്പെടുന്നു. അനുരൂപമായി ദൈവസ്വഭാവത്തിന്റേയും ദൈവയിഷ്ടത്തിന്റേയും യഥാർത്ഥ പ്രതിഫലനമായ ദൈവകല്പനകളെ അനുസരിക്കാതെ, ദൈവഹിതപ്രകാരമുള്ള വിശുദ്ധീകരണം പ്രാപിക്കുവാൻ മനുഷ്യന് സാദ്ധ്യമാകുമോ?

പ്രയത്നം ആവശ്യമില്ലാത്ത ഏതു വഴിയിലും മതത്തെ സ്വീകരിക്കാനുള്ള പ്രവണത വിശ്വാസത്താലുള്ള നീതീകരണം എന്ന ഉപദേശത്തെ എല്ലാവർക്കും സ്വീകാര്യമായ ഒന്നാക്കിത്തീർത്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ദൈവവചനം എന്തുപറയുന്നു. "ഒരുത്തൻ തനിക്ക് വിശ്വാസം ഉണ്ട് എന്ന് പറകയും പ്രവൃത്തികൾ ഇല്ലാതിരിക്കയും ചെയ്താൽ ഉപകാരം എന്ത്? അവിശ്വാസത്താൽ അവൻ രക്ഷപ്രാപിക്കുമോ? വ്യർത്ഥമനുഷ്യാ, പ്രവൃത്തി ഇല്ലാത്ത വിശ്വാസം നിഷ്ഫലമെന്ന് ഗ്രഹിപ്പാൻ നിനക്കു മനസ്സുണ്ടോ? നമ്മുടെ പിതാവായ അബ്രഹാം തന്റെ മകനായ യിസ്സഹാക്കിനെ യാഗപീഠത്തിന്മേൽ അർപ്പിച്ചിട്ട് പ്രവൃത്തിയാൽ അല്ലയോ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടത്? അവന്റെ പ്രവൃത്തിയോടു കൂടെ വിശ്വാസം വ്യാപരിച്ചു എന്നും പ്രവൃത്തിയാൽ വിശ്വാസം പൂർണ്ണമായി എന്നും നീ കാണുന്നുവല്ലോ? അങ്ങനെ മനുഷ്യർ ദൈവവിശ്വാസത്താലല്ല പ്രവൃത്തികളാൽതന്നെ നീതീകരിക്കപ്പെടുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ കാണുന്നു". (യാക്കോ. 2:14-24).

പ്രവൃത്തികൂടാതെയുള്ള വിശ്വാസം എന്ന വഞ്ചിക്കുന്ന ഉപദേശത്തെ ദൈവവചനം ഒരിക്കലും അനുകൂലിക്കുന്നില്ല. കൃപ നൽകുവാനുള്ള വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അനുരൂപമായി നിൽക്കാതെ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അനുഗ്രഹം അവകാശപ്പെടുന്നത് വിശ്വാസമല്ല, നേരെമറിച്ച്, മുൻവിധിയാണ്. യഥാർത്ഥ വിശ്വാസത്തിന്റെ അടി

സ്ഥാനം, തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വാഗ്ദത്തങ്ങളിലും മാർഗ്ഗങ്ങളിലും ആകുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളിൽ ഏതിനെയെങ്കിലും ബോധപൂർവ്വം ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് വിശുദ്ധനായിത്തീരാമെന്ന ഉപദേശത്താൽ ആരും നിങ്ങളെ വഞ്ചിക്കരുത്. അറിഞ്ഞുകൊണ്ട് ഏതെങ്കിലും പാപം ചെയ്യുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ നിശ്ശബ്ദമാക്കുക മാത്രമല്ല ആ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിൽനിന്ന് അകലുകയും ചെയ്യും. "കല്പനയുടെ ലംഘനമാണ് പാപം"; അവനിൽ വസിക്കുന്നവൻ ആരും പാപം ചെയ്യുന്നില്ല. പാപം ചെയ്യുന്നവൻ ആരും അവനെ കണ്ടിട്ടില്ല" (1യോഹ. 3:6). യോഹന്നാൻ, തന്റെ ലേഖനങ്ങളിൽ സ്നേഹത്തെക്കുറിച്ചാണ് കൂടുതലും പറയുന്നതെങ്കിലും, ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെ ലംഘിക്കുകയും അതേസമയം തങ്ങൾ വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ എന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ യഥാർത്ഥ മുഖം തുറന്നുകാട്ടുവാൻ ഒട്ടുംതന്നെ മടിക്കുന്നില്ല. "അവനെ അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുകയും അവന്റെ കൽപ്പനകളെ പ്രമാണിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ കള്ളൻ ആകുന്നു. സത്യം അവനിൽ ഇല്ല. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും അവന്റെ വചനം പ്രമാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവനിൽ ദൈവസ്നേഹം വാസ്തവമായി തികഞ്ഞിരിക്കുന്നു" (1യോഹ. 2:4,5). എല്ലാ മനുഷ്യന്റെയും അവകാശവാദത്തിന്റെ പരീക്ഷണം ഇതാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയുടെ ഏക അളവുകോലുകൊണ്ട് അളക്കാതെ ഒരുവനും വിശുദ്ധി നൽകുവാൻ നമുക്ക് സാദ്ധ്യമല്ല. ദൈവത്തിന്റെ സന്മാർഗ്ഗീയ ന്യായപ്രമാണത്തിന്റെ ഭാരം ഒരുവന് അനുഭവപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ, ദൈവകല്പനകളെ അവൻ ചെറുതാക്കുകയും അവഗണിക്കുകയും ചെയ്താൽ, ഏതെങ്കിലും ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഒന്നിനെ അഴിക്കുകയും, അങ്ങനെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്താൽ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അവർക്ക് ഒരു വിലയും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവരുടെ അവകാശവാദങ്ങൾക്ക് ഒരു അടിസ്ഥാനവും ഇല്ലെന്ന് നമുക്കു കാണുവാൻ കഴിയും.

തങ്ങൾക്ക് പാപമില്ലായെന്ന് ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, ആ പ്രസ്താവന നടത്തുന്ന ആൾതന്നെ വിശുദ്ധിയിൽനിന്ന് വളരെ അകലെയാണ്. ദൈവത്തിന്റെ അനന്തമായ വിശുദ്ധിയേയും പരിപാവനതയേയും കുറിച്ച് ശരിയായ ധാരണയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, ദൈവസ്വഭാവത്തിന് അനുസൃതമായി നടക്കുന്നവർ ആരായിത്തീരും എന്ന് ജഡേച്ഛകൾക്ക് അറിയാത്തതായതുകൊണ്ടുമാണ് അവർ അപ്രകാരം അവകാശവാദം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നത്. യേശുവിന്റെ ഉന്നതമായ വിശുദ്ധിയെക്കുറിച്ച് യഥാർത്ഥ അറിവില്ലാത്തതുകൊണ്ടും പാപത്തിന്റെ ഭയാനകതയേയും അതിന്റെ തിന്മയേയുംകുറിച്ച് പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും, താൻ വിശുദ്ധനാണെന്ന് മനുഷ്യന് തോന്നാം. ക്രിസ്തുവും മനുഷ്യനുമായി അകൽച്ച എത്ര വർദ്ധിക്കുന്നുവോ, അതിനനുസൃതമായിരിക്കും ദൈവിക സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ പരിജ്ഞാനവും, ദൈവനീതിയെക്കുറിച്ചുള്ള അവന്റെ അറിവും. അപ്പോൾ സ്വന്തകണ്ണിൽ അവൻ നീതിമാൻ എന്ന് അവനു തോന്നും.

തിരുവെഴുത്തുകളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വിശുദ്ധീകരണം മുഴുവ്യക്തിത്വത്തേയും ഉൾക്കൊള്ളിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാണ്. ഒരാളിന്റെ ആത്മാവ്, പ്രാണൻ, ശരീരം ഇവ മൂന്നിനേയും അത് ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. പൗലോസ് തെസ്സലോനിക്യർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചത് "നിങ്ങളുടെ ആത്മാവും പ്രാണനും ദേഹവും അശേഷം നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രത്യക്ഷതയിൽ അനിന്ദ്യമായി വെളിപ്പെടുംവണ്ണം കാക്കപ്പെടുമാറാകട്ടെ" (1തെസ്സ. 5:23). വീണ്ടും പൗലോസ് വിശ്വാസികൾക്ക് എഴുതുന്നു: "സഹോദരന്മാരെ ഞാൻ ദൈവത്തിന്റെ മനസ്സലിവ് ഓർപ്പിച്ച് നിങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്: നിങ്ങൾ ബുദ്ധിയുള്ള ആരാധനയായി, നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിന് പ്രസാദവുമുള്ള യാഗമായി സമർപ്പിപ്പിൻ. ഈ ലോകത്തിന് അനുരൂപമാകാതെ, നന്മയും പ്രസാദവും പൂർണ്ണതയുമുള്ള ദൈവഹിതം ഇന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയേണ്ടതിന്, മനസ്സ് പുതുക്കി രൂപാന്തരപ്പെടുവിൻ (റോമ. 12:2). പുരാ

തന യിസ്രായേലിന്റെ കാലത്ത്, ദൈവത്തിന്റെ മുൻപാകെ കൊണ്ടു വരപ്പെട്ട എല്ലാ യാഗവും സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കപ്പെട്ടതിൽ എന്തെങ്കിലും ന്യൂനത ഉണ്ട് എന്ന് കണ്ടാൽ ആ യാഗം തള്ളിക്കള യപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്തെന്നാൽ യാഗം കഴിക്കാൻ കൊണ്ടുവരുന്ന മൃഗം യാതൊരു ഊനവും ഇല്ലാത്തതായിരിക്കണമെന്ന് യഹോവ കല്പി ച്ചിരുന്നു. അതുപോലെ ക്രിസ്ത്യാനികൾ തങ്ങളുടെ ശരീരത്തെ ജീവനും വിശുദ്ധിയും ദൈവത്തിന് പ്രസാദവുമുള്ള യാഗങ്ങളായി സമർപ്പിക്കുവാൻ ആജ്ഞാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇതു ചെയ്യു ന്നതിന് തങ്ങളുടെ എല്ലാ ശക്തികളും അങ്ങേയറ്റം, കഴിവുള്ള വിധ ത്തിൽ പരിരക്ഷിക്കണം. ശാരീരികമോ മാനസികമോ ആയ ശക്തിയെ ബലഹീനമാക്കുന്ന ഏതൊരു പ്രവൃത്തിയും, മനുഷ്യ നെ, അവന്റെ സൃഷ്ടിതാവിനോടുള്ള സേവനത്തിൽ അയോഗ്യ നാക്കുന്നു. നമുക്ക് ദൈവത്തിനു നൽകുവാൻ കഴിയുന്ന ഏതൊ ന്നിലും, ഏറ്റവും നല്ലതല്ലാത്ത ഏതെങ്കിലും നൽകിയാൽ ദൈവം പ്രസാദിക്കുമോ? ക്രിസ്തു പറഞ്ഞു: "നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താ വിനെ നീ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കേണം. തങ്ങളുടെ കർത്താവിനെ മുഴുഹൃദയത്തോടെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ, ഏറ്റവും നല്ല സേവനം ദൈവത്തിന് നൽകുവാൻ തയ്യാറായിരിക്കും. തങ്ങ ളുടെ മുഴുശക്തിയും, ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുവാനുള്ള തങ്ങളുടെ കഴിവിനെ വികസിപ്പിക്കുന്ന ദൈവയിഷ്ടത്തിന് അനുസൃതമാക്കു വാൻ എപ്പോഴും ശ്രമച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഞങ്ങളുടെ ജഡേച്ഛകൾക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ സ്വർഗ്ഗീയപിതാവിന് സമർപ്പിക്കുന്ന യാഗത്തെ അവർ മലിനമാക്കുകയോ, ബലഹീനമാക്കുകയോ ചെയ്യു കയില്ല.

പത്രൊസ് പറയുന്നു: "ആത്മാവിനോട് പോരാടുന്ന ജഡ മോഹങ്ങളെ വിട്ടകലുക" (1 പത്രൊ. 2:11). പാപകരമായ ഓരോ പ്രവൃത്തിയും നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ കഴിവുകളെ ബലഹീനമാ ക്കുകയും, മാനസികവും ആത്മീയവുമായ കഴിവുകളെ നിർജ്ജീ വമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദൈവവചനത്തിനോ, ദൈവാത്മാവിനോ

അങ്ങിനെയുള്ള ആളിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ദുർബലമായ പ്രവർത്ത നമേ നടത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. പൗലോസ് കൊരിന്ത്യസഭയ്ക്ക് എഴുതി: "നാം ജഡത്തിലേയും ആത്മാവിലേയും സകലകന്മഷവും നീക്കി നമ്മേത്തന്നെ വെടിപ്പാക്കി ദൈവസഭയിൽ വിശുദ്ധിയെ തികച്ചുകൊൾക". (2കൊരി. 7:1). ആത്മാവിന്റെ ഫലമോ: സ്നേഹം, സന്തോഷം, സമാധാനം, ദീർഘക്ഷമ, ദയ, പരോപകാരം, വിശ്വ സ്തത, സൗമ്യത, ഇന്ദ്രിയ ജയം എന്നിവയാകുന്നു (ഗലാ. 5:22, 23).

ലോകം എല്ലാവിധമായ ദോഷങ്ങൾക്കും വിലക്കപ്പെട്ടിരി ക്കയാണ്. ജഡമോഹം, കൺമോഹം, ജീവനത്തിന്റെ പ്രതാപം ഇവ ഇന്ന് ജനസഞ്ചയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുകയാണ്. ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് വിശുദ്ധമായ ഒരു വിളിയുണ്ട്. അവരുടെ നടുവിൽ നിന്ന് പുറ പ്പെട്ടു വേർപെട്ടിരിപ്പിൻ എന്ന് കർത്താവ് അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. അശു ദ്ധമായത് ഒന്നും തൊടരുത്. പാപവഴികളെ പരിപൂർണ്ണമായി വിട്ടു മാറുകയും ലോക ഇമ്പങ്ങളെ നിരസിക്കുകയും ചെയ്യാത്ത വിശു ദ്ധീകരണം യഥാർത്ഥമല്ല എന്ന് നാം പറയുമ്പോൾ ദൈവവചന ത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നമ്മുടെ പ്രസ്താവന ന്യായീകരിക്കപ്പെ ടാവുന്നതാണ്.

അവരുടെ നടുവിൽ നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് വേർപെട്ടിരിപ്പിൻ..... അശുദ്ധമായത് ഒന്നും തൊടരുത്" എന്ന ആജ്ഞയെ അനുസരി ക്കുന്നവരോട് "ഞാൻ നിങ്ങളെ ചേർത്തുകൊള്ളുകയും നിങ്ങളുടെ പിതാവായിരിക്കയും നിങ്ങൾ എന്റെ പുത്രന്മാരും പുത്രിമാരും ആയിരിക്കയുംചെയ്യും. എന്ന് സർവ്വശക്തനായ കർത്താവ് അരു ളിച്ചെയ്യുന്നു (2കൊരി. 6:17,18). ദൈവിക വിഷയങ്ങളിൽ സമൃദ്ധവും സമ്പന്നവുമായ അനുഭവം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ഓരോ ക്രിസ്ത്യാ നിയുടേയും ചുമതലയും പദവിയുമാണ്. "ഞാൻ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു" വെന്ന് യേശു പറഞ്ഞു. "എന്നെ അനുഗമിക്കു ന്നവൻ ഇരുട്ടിൽ നടക്കുകയില്ല. അവന് ജീവന്റെ വെളിച്ചം ഉണ്ടാ യിരിക്കും" (യോഹ. 8:12). "നീതിമാന്മാരുടെ പാത ശോഭിക്കുന്ന

വെളിച്ചം പോലെയാകുന്നു. അത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രകാശത്തിലേയ്ക്ക് നയിക്കുന്നു" (സദൃശ. 4:18). വിശ്വാസത്തിന്റെ ഓരോ ചുവടും, അനുസരണവും ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തോട്, ആത്മാവിന കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്നതുമാണ്. "അവനിൽ ഇരുൾ ഒട്ടുംതന്നെയില്ലായിരുന്നു. നീതിസൂര്യനാകുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ ശോഭാകിരണങ്ങൾ ദൈവദാസന്മാരുടെമേൽ പതിക്കുന്നു. അവർ അത് പ്രതിഫലിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. തങ്ങൾ പ്രകാശിക്കേണ്ടത് ആകാശത്തിലെ വലിയ പ്രകാശനക്ഷത്രങ്ങൾ പറയുമ്പോലെ, സ്വർഗ്ഗസിംഹാസനത്തിൽ ഒരു ദൈവം വിരാജിക്കുന്നുവെന്ന് ക്രിസ്ത്യാനികൾ തെളിയിച്ചുകാട്ടണം. ആ ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം സ്തുതിക്കും അനുകരിപ്പാനും യോഗ്യമാണെന്ന് അവർ സാക്ഷീകരിക്കണം.

വേദപുസ്തക മാനസാന്തരത്തിന്റേയും യഥാർത്ഥ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റേയും ഫലങ്ങൾ ഇവയൊക്കെയാണ്. ദൈവകല്പനയിൽ ഉയിർത്തിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്ന വലിയ തത്വങ്ങളെ ക്രിസ്തീയ ലോകം വളരെ അവഗണിച്ചതുകൊണ്ടാണ് ആത്മാവിന്റെ ഈ ഫലങ്ങൾ അന്യപൂർവ്വമായി കാണപ്പെടുന്നത്. കഴിഞ്ഞകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉണർവ്വുകളെപ്പോലെ ഇപ്പോൾ ഇല്ലാതെയിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം മേൽപ്പറഞ്ഞതാണ്.

നോട്ടത്തിലൂടെ നാം രൂപാന്തരപ്പെടുന്നു. തന്റെ ദിവ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധിയും പൂർണ്ണതയും മനുഷ്യർക്ക് വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ദൈവം ഉപയോഗിച്ച ദിവ്യകല്പനകളെ മനുഷ്യൻ അവഗണിക്കുകയു മാനുഷകല്പനകളോടും ഉപദേശങ്ങളോടും ആകർഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ സഭയിൽ ഭക്തിജീവിതത്തിന് വലിയ ക്ഷതം സംഭവിച്ചു. യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു: "അവർ ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവയായ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ച് വെള്ളമില്ലാത്ത കിണറുകളെ, പൊട്ടക്കിണറുകളെത്തന്നെ കുഴിച്ചിരിക്കുന്നു" (യിരെമ്യാ. 2:13).

"ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആലോചനപ്രകാരം നടക്കാതെയും പാപികളുടെ വഴിയിൽ നിൽക്കാതെയും....യഹോവയുടെ ന്യായപ്രമാണത്തിൽ സന്തോഷിച്ച് അവന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തെ രാപ്പകൽ ധ്യാനിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ. അവൻ ആറ്ററികത്ത് നട്ടിരിക്കുന്നതും തക്കകാലത്ത് ഫലം കായ്ക്കുന്നതും ഇല വാടാത്തതുമായ വൃക്ഷം പോലെ ഇരിക്കും. അവൻ ചെയ്യുന്നതൊക്കെയും സാധിക്കും" (സങ്കീ. 1:1-3). ദൈവകല്പന അതിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്ഥാനത്ത് പുനഃസ്ഥാപിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ ആദിമകാലങ്ങളിലെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈവഭക്തിയുടെയും ഉണർവ്വ് തന്റെ ജനത്തിനിടയിൽ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. "യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു. നിങ്ങൾ വഴികളിൽ ചെന്ന് നല്ലവഴി ഏതെന്നു പഴയ പാതകളെ നോക്കി ചോദിച്ച് അതിൽ നടപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ മനസ്സിന് വിശ്രമം ലഭിക്കും" (യിരെമ്യാ. 6:16).

അദ്ധ്യായം 8

വരുന്ന പ്രതിസന്ധിഘട്ടം

വൻ പോരാട്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചതിന്റെ തുടക്കം മുതൽ തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങളെ തൂത്തെറിയുക എന്നുള്ളതായിരുന്നു സാത്താന്റെ ഉദ്ദേശം. ഇത് നടപ്പിൽ വരുന്നതിന് അവൻ സൃഷ്ടിതാവിനെതിരെ മത്സരിക്കുകയും തുടർന്ന് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു തള്ളപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ പഴയ പോരാട്ടം ഭൂമിയിൽ തുടരുകയും ചെയ്തു. ദൈവകല്പന ലംഘിക്കുവാൻ മനുഷ്യനെ വഞ്ചിക്കുകയെന്ന തന്റെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി അവൻ നിരന്തരം മുന്നേറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവകല്പനകളെല്ലാം പൂർണ്ണമായി ലംഘിച്ചാലും, അതിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിന് ലംഘനം വരുത്തിയാലും അന്തിമ ഫലം ഒന്നു തന്നെയാണ്. ഒരുവൻ, "ഒന്നിൽ തെറ്റിയാൽ", അവൻ മുഴുകല്പനയ്ക്കും എതിരെ തന്റെ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും അവന്റെ സ്വാധീനവും മാതൃകയും ലംഘനത്തിന്റെ പക്ഷത്താവുകയും അവൻ "സകലത്തിനും കുറ്റക്കാരനാവുകയും" ചെയ്യുന്നു. (യാക്കോ. 2:10).

ദിവ്യ നിയമങ്ങൾക്കെതിരേയുള്ള തന്റെ വെറുപ്പ് പ്രകടമാക്കുന്നതിനു സാത്താൻ വേദപുസ്തക സത്യങ്ങളെ വളച്ചൊടിക്കുകയും തിരുവചനങ്ങളെ വിശ്വസിക്കുന്നുയെന്നു അഭിമാനിക്കുന്ന ആയിരക്കണക്കായ ജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസത്തിന്മേൽ തെറ്റുകൾ കൂട്ടിക്കലർത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. തെറ്റും ശരിയും തമ്മിലുള്ള അവസാനത്തെ വലിയ പോരാട്ടം ദൈവത്തിന്റെ നിയമത്തിനേതിരെ യുഗങ്ങളായി നടന്നുവരുന്ന പോരാട്ടത്തിന്റെ അന്തിമഘട്ടം മാത്രമാണ്. ഈ യുദ്ധത്തിലേക്കു നാം ഇപ്പോൾ ഇറങ്ങിത്തുടങ്ങുന്നു - ഇതു മനുഷ്യ നിയമങ്ങളും യഹോവയുടെ നിയമങ്ങളും തമ്മിലും, വേദപുസ്തക മതവും മനുഷ്യ നിർമ്മിത കെട്ടുകഥകളും പാരമ്പര്യങ്ങളുമായ മതവും തമ്മിലും ഉള്ള യുദ്ധമാണ്.

മനുഷ്യർ ഇക്കാലത്തു ദൈവകല്പന അനുസരിക്കേണ്ട ആവശ്യമേയില്ലായെന്നുള്ളൂ, അതിവേഗം വേരുറച്ചുവരുന്ന ആധുനിക തത്വശാസ്ത്രം പോലെ സ്വർഗ്ഗീയ അധികാരത്തിനെതിരെ ധൈര്യത്തോടെ ആഞ്ഞടിക്കുന്ന മറ്റൊരു തെറ്റും ക്രിസ്തീയ ലോകം സ്വീകരിച്ചതായിട്ടില്ല. അടിസ്ഥാന ഉപദേശങ്ങളെ നേരിട്ട് എതിർക്കുന്നതായി ഫലത്തിൽ ദ്രോഹപരമായ മറ്റൊന്നുമില്ല. ബഹുമാനവും അനുസരണവും ആവശ്യപ്പെടുന്ന നിയമങ്ങൾ ഓരോ രാജ്യത്തിനുമുണ്ട്; നിയമങ്ങൾകൂടാതെ നിലനിൽക്കുവാൻ ഒരു ഭരണകൂടത്തിനും സാദ്ധ്യമല്ല. അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ ആകാശത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും സൃഷ്ടികർത്താവിനു തന്റെ സൃഷ്ടികളെ ഭരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലായെന്ന് എങ്ങനെ ചിന്തിക്കുവാൻ സാധക്കും? തങ്ങളുടെ രാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്നതിനും പൗരാവകാശങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനും നിയമങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലായെന്നും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്മേൽ അവ നിയന്ത്രണം ഏർപ്പെടുത്തുന്നതിനാൽ നിയമങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഇന്നത്തെ പ്രശസ്തരായ പ്രസംഗകരും പുരോഹിതന്മാരും പരസ്യമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നു ചിന്തിക്കുക; എത്ര നാൾ ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ പ്രസംഗം അനുവദിക്കപ്പെടും?

എന്നാൽ സകല ഭരണകൂടങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനമായ ദൈവകല്പനകളെ ചവിട്ടി മെതിക്കുന്നതിനേക്കാളും കാഠിന്യമേറിയതാണോ സംസ്ഥാനങ്ങളുടെയും രാഷ്ട്രങ്ങളുടേയും നിയമങ്ങളെ നിരാകരിക്കുന്ന അപരാധം?

രാഷ്ട്രങ്ങൾക്ക് സുദൃഢമായ തങ്ങളുടെ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും അസാധുവാക്കിക്കൊണ്ട് തങ്ങളുടെ ജനത്തെ യഥേഷ്ടം പ്രവർത്തിച്ചു ജീവിക്കുന്നതിന് അനുവദിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമല്ലാതിരിക്കുന്നതിനേക്കാളും എത്രയോ അസാദ്ധ്യമാണ് സർവ്വ ലോകങ്ങളുടെയും ഭരണാധികാരിക്കു തന്റെ നിയമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് തെറ്റു ചെയ്യുന്നവനെ കുറ്റംവിധിക്കുന്നതിനും അനുസരിക്കുന്നവനെ നീതീകരിക്കുന്നതിനുള്ള മാനദണ്ഡമില്ലാതെ ലോകത്തെ തള്ളിക്കളയുന്നത്. ദൈവത്തിന്റെ നിയമങ്ങൾ ശൂന്യമാക്കിക്കളയുന്നതിന്റെ പരിണത ഫലം നാം അറിയുന്നുണ്ടോ? ഇതു പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞതാണ്. ഫ്രാൻസിൽ നിരീശ്വരത്വം നിയന്ത്രണശക്തിയായി മാറിയപ്പോൾ നടമാടിയ രംഗങ്ങൾ ഭീകരങ്ങളായിരുന്നു. ദൈവം ഏർപ്പെടുത്തിയ നിയന്ത്രണങ്ങളെ എറിഞ്ഞുകളയുന്നത് ക്രൂരന്മാരായ സ്വേച്ഛാധിപതികളെ സ്വീകരിക്കുന്നതാണെന്നു അത് അന്നു ലോകത്തിന് വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തു. നീതിയുടെ മാനദണ്ഡം മാറ്റിക്കളഞ്ഞാൽ ദുഷ്ടതയുടെ പ്രഭുവിനു ഭൂമിയിൽ തന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള പാത തുറന്നു കിട്ടുന്നു.

ദൈവിക കൽപ്പനകൾ തിരസ്ക്കരിക്കപ്പെടുമ്പോഴെല്ലാം പാപം പാപമായി കാണപ്പെടാതെയും നീതി താൽപ്പര്യജനകമല്ലാതെയും കാണപ്പെടുന്നു. ദൈവിക ഭരണകൂടത്തിനു കീഴ്പ്പെടാതിരിക്കുന്നവർ തങ്ങളെത്തന്നെ ഭരിക്കുവാൻ പൂർണ്ണമായും അയോഗ്യരാണ്. ദ്രോഹപരമായ അവരുടെ പഠിപ്പിക്കലുകളിലൂടെ സ്വാഭാവികമായി നിയന്ത്രണ വിധേയമല്ലാത്ത കുട്ടികളുടേയും യുവാക്കളുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ വഴങ്ങാത്ത ആത്മാവിനെ നട്ടുവളർത്തുന്നു. അനന്തരഫലമായി നിയമരഹിതവും കാമാസക്തവുമായ

സമൂഹം ഉടലെടുക്കുന്നു. ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യാതെ അനുസരിക്കുന്നവരെ പരിഹസിക്കുമ്പോൾ പുരുഷാരം സാത്താന്റെ വഞ്ചനകളെ താൽപ്പര്യത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്നു. ജാതികളുടേമേൽ ന്യായവിധി വരുമാറാക്കിയ ദുർവൃത്തികൾക്കും പാപങ്ങൾക്കും അവർ തങ്ങളെ ഏൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുന്നു.

ദൈവകല്പനകളെ നിസ്സാരമെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കുന്നവർ അനുസരണക്കേടു വിതച്ച് അനുസരണക്കേടു കൊയ്യുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ദൈവകല്പനകൾ ഏർപ്പെടുത്തിയിരക്കുന്ന നിയന്ത്രണങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുമ്പോൾ മനുഷ്യ നിയമങ്ങൾക്കും സ്ഥാനമില്ലാതെ വരും. അവിശ്വസ്ത പെരുമാറ്റങ്ങൾ, മോഹം, കളവ്, ചതിവ് എന്നിവയെ ദൈവം വിലക്കിയിരിക്കയാൽഅവ മനുഷ്യരുട ലൗകീക വളർച്ചയ്ക്ക് തടസ്സമാണെന്നു കരുതി അവർ ദൈവിക നിയമങ്ങളെ നിലത്തിട്ടു ചവിട്ടുവാൻ ഒരുമ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ഈ നിയമങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചുകളയുന്നതിന്റെ അനന്തരഫലം അവർക്കു പ്രതീക്ഷിക്കുവാനാകാത്തതായിരിക്കും. കല്പന വേണ്ടായെങ്കിൽ അതു ലംഘിക്കുവാൻ എന്തിനു ഭയപ്പെടുന്നു? വസ്തുവകകൾ മേലിൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുകയില്ല. മനുഷ്യർ അയൽക്കാരുടെ സമ്പത്ത് കവർച്ച ചെയ്യും; ബലശാലികൾ ധനവാൻമാരാകും. ജീവനുപോലും വില കൽപ്പിക്കുകയില്ല. കുടുംബത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്ന കോട്ടയായി ഒരിക്കലും വിവാഹപ്രതിജ്ഞ നിലനിൽക്കുകയില്ല. അധികാരമുള്ളവർ തനിക്കു വേണമെങ്കിൽ കൂട്ടുകാരന്റെ ഭാര്യയെ ബലാൽക്കാരം ചെയ്യാം. നാലാമത്തെ കൽപ്പനയോടു ചേർത്തു അഞ്ചാമത്തേതും മാറ്റി വയ്ക്കപ്പെടും. അവരുടെ ദുഷിച്ച ഹൃദയം ആഗ്രഹിക്കുന്നത് നേടിയെടുക്കുവാൻ മക്കൾ മാതാപിതാക്കളുടെ ജീവൻ എടുത്തുകളയുന്നതിനു മടിക്കുകയില്ല. സംസ്ക്കാര സമ്പന്നമായ ലോകം കൊള്ളക്കാരുടേയും കൊലപാതകികളുടേയും വാസസ്ഥലമായി മാറും; സമാധാനവും സന്തോഷവും വിശ്രമവും ഭൂമിയിൽനിന്നു അപ്രത്യക്ഷമാകും. ദൈവിക നിയമങ്ങൾ അനുസര

ക്കുന്നതിൽ നിന്നു മനുഷ്യർ വിടുവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്ന തത്വ ശാസ്ത്രം ധാർമ്മിക കടപ്പാടിന്റെ ശക്തിയെ ബലഹീനമാക്കുകയും ലോകത്തിൽ ദുഷ്ടതയുടെ പ്രളയകവാടങ്ങൾ തുറക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു. നിയമരാഹിത്യം, ദുർവൃത്തി, ദുർവ്യയം, അഴി മതി എന്നിവ ശക്തിയേറിയ വേലിയേറ്റം പോലെ നമ്മുടെമേൽ ആഞ്ഞടിക്കുന്നു. ഭവനങ്ങളിൽ സാത്താൻ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ക്രിസ്തീയ കുടുംബങ്ങളിൽ പോലും സാത്താന്റെ കൊടി പാറു ന്നു. അവിടെയെല്ലാം അസൂയ, ദ്രോഹം, സന്ദേഹം, കാപട്യം, സ്നേഹമി ല്ലായ്മ, കലഹം, മത്സരം, പവിത്രമായവയോടുള്ള വിശ്വാസവഞ്ച , ഇന്ദ്രിയാസക്തി എന്നിവ നടമാടുന്നു. സാമൂഹ്യ ജീവിതത്തി ന്റെ അടിസ്ഥാനവും ചട്ടക്കൂടുമായിത്തീരേണ്ട മതതത്വങ്ങളും സിദ്ധാന്തങ്ങളും വീണു തകരത്തക്കവണ്ണം ഉലഞ്ഞാടുന്നു. തങ്ങ ളുടെ തെറ്റുകൾക്കു ജയിൽശിക്ഷ അനുഭവിക്കേണ്ടതായ ഹീന കുറ്റവാളികൾക്കു പലപ്പോഴും അവരേതോ അസൂയാവഹമായ നേട്ടം കൈവരിച്ചു എന്ന ഭാവേന ജനശ്രദ്ധയും പാരിതോഷിക ങ്ങളും ലഭിക്കുന്നു. അവരുടെ കുറ്റകൃത്യങ്ങൾക്കും സ്വഭാവത്തിനും വലിയ പരസ്യം കൊടുക്കുന്നു. അധർമ്മത്തെ അതിന്റെ നാനാമുഖ വിശദീകരണങ്ങളോടുംകൂടെ പത്രങ്ങൾ പരസ്യപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങനെ വഞ്ചന, കൊള്ള, കൊല എന്നിവ ചെയ്യാൻ മറ്റുള്ളവരും പ്രേരിതരാവുകയും തന്റെ നരകതുല്യമായ പദ്ധതികളുടെ വിജ യത്തിൽ സാത്താൻ മദിച്ചാർപ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നു. അധർമ്മ ത്തിന്റെ മുഢോല്ലാസം, അനിയന്ത്രിതമായ ജീവഹാനി വരുത്തൽ, അജിതേന്ദ്രിയത്തിന്റെ ഭീകരമായ വളർച്ച, നാനാതരത്തിലുള്ള അതിക്രമങ്ങളുടെ ശ്രേണി എന്നിവ ദൈവഭയമുള്ള ഓരോ വ്യക്തി കളേയും ഉണർത്തുകയും ദുഷ്ടതയുടെ വേലിയേറ്റത്തെ ചെറു ക്കുവാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നവർ അന്വേഷിക്കുകയും വേണം.

നീതിന്യായ കോടതികൾ ദുഷിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു. ഭര ണാധികാരികൾ ലാഭതൽപ്പരരും വിഷയാസക്തിയും ആഹ്ളാദവും ആഗ്രഹിക്കുന്നവരുമാണ്. അജിതേന്ദ്രിയത്വം അനേകരുടെ കഴി

വുകളെ മന്ദീഭവിപ്പിച്ചതിനാൽ അവർ പൂർണ്ണമായും സാത്താന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലായിരുന്നു. നിയമപണ്ഡിതന്മാർ കൈക്കൂലിപ്രി യരും ദുർമാർഗ്ഗികളും വ്യാമോഹത്തിനടിമകളുമാണ്. നിയമപാ ലകരുടെ കൂട്ടത്തിൽ മദ്യപാനികളും ആഹ്ളാദ വിഹാരത്തിനടിമ കളും വികാരാസക്തി നിറഞ്ഞവരും അസൂയാലുക്കളും പലതിലും സത്യസന്ധത ഇല്ലാത്തവരും ധാരാളമുണ്ട്. "അങ്ങനെ ന്യായം പിന്മാറി നീതി അകന്നു നിൽക്കുന്നു .സത്യം വീഥിയിൽ ഇടറുന്നു. നേരിനു കടപ്പാൻ കഴിയുന്നതുമില്ല" (യെശ. 59:14).

റോമിന്റെ പരമാധികാര കാലത്തു നിലവിലിരുന്ന അധർമ്മ ങ്ങളും ആത്മീക അന്ധകാരവും അവർ തിരുവചനം അടിച്ച മർത്തിയതിന്റെ ഒഴിച്ചു കൂടാനാവാത്ത അനന്തര ഫലങ്ങളായി രുന്നു; എന്നാൽ മതസ്വാതന്ത്ര്യം അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ കാല യളവിൽ സുവിശേഷ വെളിച്ചം അതിന്റെ ഉച്ചകോടിയിൽ പ്രകാ ശിക്കുമ്പോൾ ഇത്ര വ്യാപകമായ അവിശ്വാസവും ദൈവകല്പ നയെ ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞതിനെ തുടർന്നുള്ള അഴിമതിയും കാണ പ്പെടുന്നതിന്റെ കാരണം എവിടെ കണ്ടെത്തുവാൻ സാധിക്കും? തിരുവചനത്തെ പൂഴ്ത്തിവച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽഇ നിയൊരിക്കലും ലോകത്തെ സൂക്ഷിക്കുവാൻ സാധ്യമല്ലെന്നു കണ്ട പ്പോൾ ഇതേ ആവശ്യം നിറവേറ്റുന്നതിനു സാത്താൻ മറ്റുവഴികൾ ആരാഞ്ഞുതുടങ്ങി. വേദപുസ്തകത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു തുല്യ മായി അതിലുള്ള വിശ്വാസം നഷ്ടമാക്കിയാൽ അവന്റെ ലക്ഷ്യം സാദ്ധ്യമാകും. ദൈവകല്പനകൾക്കിന്നു സ്ഥാനമില്ലായെന്ന വിശ്വാസം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യരെ അതിന്റെ ചട്ടങ്ങളിൽ അജ്ഞാതരാക്കി അവ ലംഘിക്കുവാൻ അവൻ അവരെ പ്രേരിപ്പി ക്കുന്നു. അവന്റെ ആസൂത്രണങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നീക്കുന്നതിനു കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിലെന്നപോലെ ഇന്നും സഭയിൽക്കൂടെ

പവർത്തിക്കുന്നു. തിരുവനത്തിൽ വ്യക്തമായി വെളിപ്പെ ടുത്തിയിരിക്കുന്നതും ജനപ്രീതി നേടാത്തതുമായ സത്യങ്ങളെ

ള തള്ളിക്കളഞ്ഞുകൊണ്ട് അതിന്റെ സ്ഥാനത്ത് നാസ്തികത്വ ത്തിന്റെ വിത്തു വിതയ്ക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ഇ ന്നത്തെ മതസംഘടനകൾ കടമെടുക്കുകയും അവയെ അംഗീക രിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. നൈസർഗ്ഗിക അമർത്യത, മര ണത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ബോധാവസ്ഥ തുടങ്ങിയ പാപ്പാത്വ അപരാ ധങ്ങളോട് യോജിച്ചുകൊണ്ട് പ്രേതാത്മവാദമെന്ന വഞ്ചനയ്ക്കെ തിരെയുള്ള ഏക പ്രതിരോധത്തെ അവർ തള്ളിക്കളയുന്നു. നിത്യ ദണ്ഡനമെന്ന തത്വസംഹിത വേദപുസ്തകത്തെ അവിശ്വസിക്കു വാൻ അനേകരെ വഴിനടത്തി. നാലാം കല്പനയുടെ അവകാശ വാദം മനുഷ്യരുടെമേൽ പ്രേരണ ചെലുത്തുന്നതുകൊണ്ടും ഏഴാം ദിന ശബ്ത്താചരണം ആവശ്യമാകയാലും, എന്നാൽ മനുഷ്യർക്കത് അനുസരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആ ചുമതലയിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗമായി കൽപ്പനക ളൊന്നും തന്നെ മേലിൽ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ലായെന്നും കീർത്തി കേട്ട അനേക സുവിശേഷകന്മാർ പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ അവർ വിശുദ്ധ ശബ്ബത്തടക്കം എല്ലാ കൽപ്പനകളും തള്ളിക്കളയുന്നു. ശബ്ബത്തു നവീകരണ പ്രവർത്തനം വ്യാപകമാ കുന്നതോടൊപ്പം നാലാം കൽപ്പനയുടെ അവകാശവാദത്തിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന് ദൈവകൽപ്പനകളെല്ലാം ഉപേക്ഷിച്ചു കളയുന്നത് ലോകവ്യാപകമായിത്തീരും. സഭാനേതാക്കന്മാരുടെയും സുവിശേഷകന്മാരുടെയും പഠിപ്പിക്കലുകൾ നിരീശ്വരവാദത്തിനും പ്രേതാത്മവാദത്തിനും ദൈവത്തിന്റെ വിശുദ്ധ കല്പനയെ വെറു ക്കുന്നതിനും വഴിതെളിച്ചിരിക്കുന്നു; ക്രിസ്തീയ ലോകത്തിൽ നടമാ ടുന്ന അധർമ്മത്തിന്റെ ഭയാനക ഉത്തരവാദിത്വം ഈ നേതാക്കന്മാ രിൽ നിലകൊള്ളുന്നു.

അവരുടെ "ക്രിസ്തീയ ശബ്ബത്തി" ന്റെ പരിശുദ്ധിയെ നശി പ്പിക്കുന്നതാണ് വ്യാപകമായിക്കൊണ്ടിരക്കുന്ന അഴിമതിയുടെ മുഖ്യകാരണമെന്നും ഞായറാഴ്ച ആചാരം നിയമപരമായി പ്രാബ ല്യത്തിൽ വരുത്തിയാൽ സമൂഹത്തിന്റെ ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങൾ വള

രെയധികം ഉന്നതി പ്രാപിക്കുമെന്നും ഇക്കൂട്ടർ ന്യായവാദം ഉന്ന യിക്കുന്നു. സത്യ ശബ്ബത്തിന്റെ വിശ്വാസതത്വം വളരെ വ്യാപക മായി പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന അമേരിക്കയിൽ ഈ അവകാശവാദം കൂടു തലായി ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്നു. ധാർമ്മിക നവീകരണ പ്രസ്ഥാ നങ്ങളിൽ അതിപ്രധാനമായ ലഹരി വർജ്ജന പ്രവർത്തനം ഇവിടെ ഞായറാഴ്ച പ്രസ്ഥാനവുമായി യോജിപ്പിച്ച് നടത്തപ്പെ ടുന്നു; മാത്രമല്ല, സമൂഹത്തിന്റെ ഏറ്റവും വലിയ താൽപ്പര്യത്തെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനു തങ്ങൾ അദ്ധ്വാനിക്കുന്നുയെന്നു ഞായ റാഴ്ച ആചാരത്തിന്റെ വക്താക്കൾ പ്രഘോഷിക്കുന്നു; കൂടാതെ, അവരോടു യോജിക്കുവാൻ വിസമ്മതിക്കുന്നവരെ വർജ്ജനത്തി ന്റേയും നവീകരണത്തിന്റേയും ശത്രുക്കളെന്നു പരസ്യമായി കുറ്റം വിധിക്കണമെന്നു അവരാവശ്യപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ തെറ്റിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനം നല്ലതിനുവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനോടു യോജിച്ചു നിൽക്കുന്നുവെങ്കിൽ അത് തെറ്റിനെ സ്ഥാപിച്ചെടുക്കുവാനുള്ള ന്യായവാദമാകരുത്. വിഷത്തെ മറച്ചു വെയ്ക്കുന്നതിനു നല്ല ഭക്ഷണത്തോടു കൂട്ടിക്കുഴയ്ക്കാം; എന്നാലും അതിന്റെ വിഷം മാറുകയില്ല. നേരേമറിച്ച് അറിയാതെ പലരും ഭക്ഷിച്ചു പോകുമെന്നതിനാൽ അത് കൂടുതൽ അപകടക രമാണുതാനും. തെറ്റിനെ അല്പം ശരിയായതിനോടു യോജിപ്പിച്ച് ഉചിതവും ന്യായവുമെന്നു തോന്നിക്കത്തക്കവണ്ണം നൽകുകയെ ന്നത് സാത്താന്റെ തന്ത്രങ്ങളിലൊന്നാണ്. ജനങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ള നവീകരണങ്ങൾ ഞായറാഴ്ച പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ നേതാക്കൾ കൊണ്ടുവന്നേയ്ക്കാം. അവ വേദപുസ്തകത്തോടു യോജിക്കുന്ന തത്വങ്ങളായിരിക്കാം; എന്നാൽ ദൈവകല്പനയ്ക്ക് വിരുദ്ധമായ ഒന്ന് അതിൽ ആവശ്യമായി വരുമ്പോൾ അതിനോടു യോജിക്കു വാൻ ദൈവദാസന്മാർക്ക് സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവകൽപ്പനയെ മാറ്റി വെച്ചുകൊണ്ട് മനുഷ്യ നിയമങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നവരെ ന്യായീ കരിക്കുവാൻ ഒന്നിനും സാധിക്കുകയില്ല.

ആത്മാവിന്റെ അമർത്യത, ഞായറാഴ്ചയുടെ പവിത്രത

എന്നീ രണ്ടു തെറ്റുകളിലൂടെ സാത്താൻ ജനങ്ങളെ തന്റെ വഞ്ചന യ്ക്കുള്ളിൽ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇതിൽ ആദ്യത്തേതു പ്രേതാത്മ വാദത്തിനടിസ്ഥാനമിടുമ്പോൾ മറ്റേതു റോമിനോടു അനുകമ്പാ പൂർണ്ണമായി ബന്ധം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുക ളിലെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാർ തന്നെ ആദ്യമായി തങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ പ്രേതാത്മവാദ സിദ്ധാന്തത്തിലേക്കു നീട്ടുകയും, അങ്ങനെ അവർ റോമിന്റെ അധികാരവുമായി കൈകോർത്തു പിടിക്കുന്നതിനു അഗാധകൂപത്തിലേക്കു എത്തിച്ചേരുകയും ഇങ്ങനെ ഈ മൂന്നു ശക്തികൾ തമ്മിൽ യോജിച്ചുകൊണ്ട് ഈ രാജ്യം റോമിന്റെ ചവി ട്ടുപടികൾ പിൻതുടർന്നു മനസ്സാക്ഷിസ്വാതന്ത്ര്യത്തെ നിലംപരി ചാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇന്നത്തെ നാമമാത്ര ക്രിസ്ത്യാനിത്വവുമായി പ്രേതാത്മ വാദത്തിനു വളരെ സാമ്യമുള്ളതിനാൽ വഞ്ചിച്ച് കെണിയിൽ അക പ്പെടുത്തുവാൻ അതിനു വളരെ ശക്തിയുണ്ട്. കാര്യങ്ങളുടെ ഈ ആധുനികരീതി കാണുമ്പോൾ സാത്താനുപോലും മാറ്റം വരുന്നു. അവൻ ഒരു വെളിച്ച ദൂതന്റെ വേഷത്തിൽ പ്രത്യക്ഷനാകും. പ്രേതാ ത്മവാദ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽക്കൂടെ ദിവ്യാത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്ക പ്പെടും; രോഗികൾ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കും തള്ളിക്കളയാനാവാത്ത പല അത്ഭുതങ്ങളും സംഭവിക്കും. പരേതാത്മാക്കൾ വേദപുസ്ത കത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്നു നടിക്കുകയും സഭയോടു ബഹു മാനം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ പ്രവർത്ത നങ്ങൾ ദിവ്യശക്തിയുടെ പ്രവർത്തനമാണെന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെ ടുന്നു.

ക്രിസ്ത്യാനികളെന്നഭിമാനിക്കുന്നവരും ദൈവഭയമില്ലാത്ത വരും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിയുവാനിപ്പോൾ സാധിക്കു കയില്ല. ലോകം സ്നേഹിക്കുന്നതിനെ സ്നേഹിച്ചുകൊണ്ടു അതി നോടു ചേരുവാൻ സഭാംഗങ്ങളും തയ്യാറാകുന്നു. അവരെയെല്ലാം ഒറ്റക്കെട്ടായി ചേർത്തുകൊണ്ട് പ്രേതാത്മ സിദ്ധാന്തത്തിലേയ്ക്കു ഒഴുക്കിക്കൊണ്ട് തന്റെ ഉദ്ദേശം ബലപ്പെടുത്തുവാൻ സാത്താൻ തീരു

മാനിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യസഭയുടെ യഥാർത്ഥ ലക്ഷണമാണ് അത്ഭു തങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതെന്നു അഭിമാനിക്കുന്ന പാപ്പാത്വ അനുയാ യികൾ ഈ അത്ഭുത ശക്തിക്കു വളരെ വേഗം അടിമപ്പെടുന്നു; സത്യകവചം ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും വഞ്ചിതരാ കുന്നു. ഭക്തിയുടെ വേഷം ധരിച്ച് അതിന്റെ ശക്തി ത്യജിച്ചു കള ഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഇതിനെ പാപ്പാത്വ സഭയും പ്രോട്ടസ്റ്റന്റുകാരും ലൗകി കരും ഒരുപോലെ സ്വീകരിക്കും; വളരെ നാളായി കാത്തിരുന്ന സഹസ്രാബ്ദത്തിലേയ്ക്കു ലോകത്തെ മാനസാന്തരപ്പെടുത്തി നട ത്തുന്ന മഹൽ പ്രസ്ഥാനമായി ഈ പൊതു ഐക്യത്തെ അവർ വീക്ഷിക്കുന്നു.

ജനങ്ങളുടെ രോഗങ്ങൾ സൗഖ്യമാക്കിയും, പുതിയതും ഉന്നതവുമായ ഒരു മത വിശ്വാസം കാഴ്ചവെയ്ക്കാമെന്നു ഭാവി ച്ചുകൊണ്ടും സാത്താൻ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ഉപകാരിയായി പ്രേതാത്മ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽക്കൂടെ പ്രത്യക്ഷനാകുന്നു; അതേ സമയം നശീകരണ പ്രവർത്തനങ്ങളും അവൻ നടത്തുന്നു. അവന്റെ പ്രലോഭനങ്ങൾ ജനസമൂഹത്തെ നാശത്തിലേയ്ക്കു വഴി നടത്തുന്നു. വർജ്ജന രാഹിത്യം ന്യായത്തെ തകിടം മറിക്കുന്നു; വിഷയാസക്ത പ്രവർത്തനങ്ങൾ, മത്സരം, രക്തച്ചൊരിച്ചിൽ എന്നിവ തുടർന്നുണ്ടാകുന്നു. സാത്താൻ യുദ്ധത്തിൽ സന്തോഷി ക്കുന്നു. കാരണം, അത് ആത്മാവിന്റെ ഹീന വികാരങ്ങളെ ഉണർത്തുകയും ദുഷ്ടതയിലും രക്തത്തിലും കുതിർന്ന ഇരകളെ നിത്യനാശത്തിലേക്കു ഒഴുക്കിവിടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതു കൊണ്ടുതന്നെ. പരസ്പരം രാജ്യങ്ങളെ യുദ്ധത്തിനുവേണ്ടി പ്ര കോപിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളത് അവന്റെ ഉദ്ദേശമാണ്, കാരണം ഇപ്ര കാരം ജനങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ദൈവദിവസത്തിനുവേണ്ടി ഒരുങ്ങി നിൽക്കുന്നതിൽനിന്നു തിരിച്ചു വിടുവാൻ അവനു സാധിക്കുന്നു.

ഒരുക്കമില്ലാത്ത ആത്മാക്കളെ തന്റെ കൊയ്ത്തിലേക്കു ചേർക്കുന്നതിനു സാത്താൻ പ്രകൃതിശക്തികളിൽക്കൂടെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവൻ പ്രകൃതിയുടെ പരീക്ഷണശാലകളിലെ

രഹസ്യങ്ങൾ പഠിച്ചിരിക്കുകയാണ്. തന്റെ സർവ്വ ശക്തിയുമുപയോഗിച്ച പ്രകൃതിശക്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതിന് ദൈവം അനുവദിക്കുന്നിടത്തോളം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഇയ്യോബിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുവാനുള്ള അനുവാദം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ കന്നുകാലികളും ആട്ടിൻകൂട്ടവും ഭൃത്യന്മാരും വീടുകളും മക്കളുമെല്ലാം തുടച്ചുനീക്കപ്പെട്ടതും നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഒന്നിനുമേൽ ഒന്നായി കഷ്ടതകൾ കടന്നുകൂടിയതും എത്ര വേഗത്തിലായിരുന്നു. നാശകന്റെ ശക്തികൾ കടന്നുകൂടിയതും എത്ര വേഗത്തിലായിരുന്നു. നാശകന്റെ ശക്തിയിൽ നിന്നു തന്റെ സൃഷ്ടികൾക്കു ചുറ്റും വേലികെട്ടി സംരക്ഷിക്കുന്നതു ദൈവമാണ്. എന്നാൽ യഹോവയുടെ കല്പനകളോടു ക്രിസ്തീയ ലോകം വെറുപ്പുകാട്ടിയിരിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ട് താൻ ചെയ്യുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചതുതന്നെ ദൈവം പ്രവർത്തിക്കും. അവൻ ഭൂമിയിൽനിന്ന് തന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളെ പിൻവലിക്കുകയും തന്റെ കൽപ്പനയ്ക്കെതിരെ മത്സരിക്കുകയും അങ്ങനെ ചെയ്യുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെമേൽ നിന്നു തന്റെ സംരക്ഷണകരം മാറ്റിക്കളയുകയും ചെയ്യും. ദൈവം പ്രത്യേകമായി കാത്തു സൂക്ഷിക്കാത്ത എല്ലാവരുടെമേലും സാത്താന്റെ നിയന്ത്രണത്തിന് അധികാരമുണ്ട്. തന്റെ തന്ത്രങ്ങൾ മുന്നോട്ടു നീക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സാത്താൻ ചിലരോട് പ്രീതി കാണിച്ചു അവരെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുകയും മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ കഷ്ടപ്പാടുകൾ വരുത്തിക്കൊണ്ട് അവരെ ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നത് ദൈവമാണെന്നു വിശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

മനുഷ്യരുടെ നാനവിധമായ മാരകരോഗങ്ങളെയും സൗഖ്യമാക്കുന്ന അതിശ്രേഷ്ഠ ഭിഷഗ്വരനാണ് താനെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഭാവിച്ചുകൊണ്ട് ജനസാന്ദ്രതയേറിയ നഗരങ്ങൾ നശിച്ചു നിർജ്ജനമാകുവോളം സാത്താൻ മാരകരോഗങ്ങളും നശീകരണവും കൊണ്ടുവരുന്നു. ഇപ്പോൾത്തന്നെ അവനത് പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അപകടങ്ങൾ, കരയിലും കടലിലുമുള്ള അത്യാ

ഹിതങ്ങൾ, അഗ്നിപ്രളയങ്ങൾ, ചുഴലിക്കാറ്റ്, ആലിപ്പഴവർഷം, കൊടുങ്കാറ്റ്, വെള്ളപ്പൊക്കം, ചക്രവാതം, വേലിയേറ്റം, വിവധ സ്ഥലങ്ങളിൽ വിവിധ തരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ഭൂകമ്പങ്ങൾ എന്നിവകളിൽകൂടെ സാത്താൻ തന്റെ ശക്തി പ്രയോഗിക്കുന്നു. പാകമായി വരുന്ന വിളവ് അവൻ നശിപ്പിച്ചു കളയുന്നതുകൊണ്ട് ക്ഷാമവും മറ്റു ദുരിതങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നു. അന്തരീക്ഷവായു മലിനമാക്കി ബാധകൾ വരുത്തിക്കൊണ്ട് ആയിരങ്ങളെ അവൻ നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു. ഈ സന്ദർശനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ കാലം കടന്നുപോകുന്തോറും കൂടെക്കൂടെ ഉണ്ടാകുകയും കൂടുതൽ നാശം വിതയ്ക്കുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന്റെമേലും മൃഗത്തിന്റെമേലും നാശം വന്നുകൂടുന്നു. "ഭൂമി ദുഃഖിച്ചു വാടിപ്പോകുന്നു; ഭൂതലം ക്ഷയിച്ചു വാടിപ്പോകുന്നു; ഭൂമിയിലെ ഉന്നതന്മാർ ക്ഷീണിച്ചുപോകുന്നു. ഭൂമി അതിലെ നിവാസികളാൽ മലിനമായിരിക്കുന്നു; അവർ പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിച്ച് ചട്ടത്തെ മറിച്ചു നിത്യനിയമത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു" (യെശ. 24:4,5).

ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നവരാണ് ഈ പ്രയാസങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണക്കാരെന്നു മനുഷ്യരെ വിശ്വസിപ്പിക്കുന്നതിനു ഈ വലിയ വഞ്ചകൻ ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കുന്നു. ദൈവകോപത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ച ഈ കൂട്ടരുടെ കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കെല്ലാം കാരണക്കാർ കല്പനാലംഘികൾക്കെതിരെ തങ്ങളുടെ കല്പനാനുസരണം നിരന്തര ശാസനയായി മാറ്റിയവരാണെന്നു പഴിചാരുന്നു. ഞായറാഴ്ച എന്ന ശബ്ബത്തിനെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ടു മനുഷ്യർ ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുന്നു; ഇതു നിമിത്തം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നാശനഷ്ടങ്ങൾ അവസാനിക്കണമെങ്കിൽ ഞായറാഴ്ച കർശനമായി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തണം; ദൈവപ്രീതി പുനഃസ്ഥാപിച്ച് താൽക്കാലിക അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിക്കുന്നതിനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവരാണ് നാലാം കല്പന അനുസരിക്കേണ്ടതാണെന്നു വാദിക്കുന്നവർ എന്നെല്ലാമുള്ള പ്രസ്താവനകൾ പുറപ്പെടുന്നു. പഴയകാലത്തു ദൈവദാസന്മാർക്കെ

തിരെ ഉന്നയിച്ചിരുന്ന ആരോപണങ്ങൾ ആവർത്തിക്കപ്പെടുകയും അപ്രകാരം തന്നെ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. "ആഹാബ് ഏലിയാവെ കണ്ടപ്പോൾ അവനോടു: ആർ ഇത്? ഇസ്രയേലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നവനോ എന്നു ചോദിച്ചു. അതിന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതു: യിസ്രായേലിനെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നതു ഞാനല്ല, നീയും നിന്റെ പിതൃഭവനുമത്രേ. നിങ്ങൾ യഹോവയുടെ കൽപ്പനകളെ ഉപേക്ഷിക്കയും നീ ബാൽവിഗ്രഹങ്ങളെ ചെന്നു സേവിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു തന്നേ" (1രാജാ. 18:17,18). തെറ്റായ കുറ്റങ്ങളാരോപിച്ചുകൊണ്ട് കോപത്താൽ ഇളകി മറിയുന്ന ജനം, പാപത്തിൽ വീണ ഇസ്രായേൽ ഏലിയാവിനോടു ചെയ്തതുപോലെ, ദൈവദാസന്മാർക്കെതിരെ തിരിയും.

പ്രേതാത്മപ്രവൃത്തികളിൽകൂടെ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന അത്ഭുതശക്തി, മനുഷ്യരേക്കാൾ അധികം ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുന്നത് തെരഞ്ഞെടുത്തവർക്കെതിരെ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നതായിരിക്കും. ഞായറാഴ്ച ആചാരം തള്ളിക്കളഞ്ഞവർക്കു അവരുടെ തെറ്റുകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിനും ദൈവകൽപ്പനപോലെതന്നെ ദേശത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും അനുസരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്നത്തതിനും ദൈവം അവരെ അയച്ചതാണെന്നു ആത്മാക്കളോടു ബന്ധപ്പെടുന്നവർ പ്രസ്താവിക്കും. ലോകത്തിൽ നടമാടുന്ന ദുഷ്ടതകളേക്കുറിച്ചവർ വിലപിക്കുകയും ധാർമ്മിക മൂല്യങ്ങളുടെ അധഃപതിച്ച അവസ്ഥയ്ക്കു കാരണം ഞായറാഴ്ചയെ വിശുദ്ധീകരിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണെന്നു മതനേതാക്കൾ പഠിപ്പിക്കുന്നതിനെ പിൻതാങ്ങുകയും ചെയ്യും. അവരുടെ സാക്ഷ്യം സ്വീകരിക്കാതെ നിരാകരിച്ചുകളയുന്നവർക്കെതിരേയുള്ള കോപം അതിഭീകരമായിരിക്കും.

വൻപോരാട്ടം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ സാത്താൻ ഉപയോഗിച്ച നയം തന്നെയാണ് ദൈവജനങ്ങൾക്കെതിരേയുള്ള അന്ത്യപോരാട്ടത്തിൽ പ്രയോഗിക്കുന്നത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ അവന് ദൈവിക ഭരണകൂടത്തിന്റെ ദൃഢത ഭദ്രമാക്കുന്നുവെന്നു നടിച്ചു

കൊണ്ടു രഹസ്യമായി അതിനെ തകിടം മറിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നു. എന്നാൽ അവൻ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന അതേ പ്രവൃത്തി വിശ്വസ്തരായ ദൂതന്മാരാണ് ചെയ്തിരുന്നതെന്നു കുറ്റമാരോപിച്ചിരുന്നു. റോമാസഭയുടെ ചരിത്രത്തിലും ഇപ്രകാരമുള്ള വഞ്ചനയുടെ നയം പ്രത്യക്ഷമാണ്. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതിനിധിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നുവെന്നഭിമാനിച്ചുകൊണ്ടു അതു ദൈവത്തേക്കാളുന്നതമാക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയും ദൈവകൽപ്പനകളെ മാറ്റുകയും ചെയ്തു. സുവിശേഷത്തോടു വിശ്വസ്തത പാലിച്ചു മരണം വരിച്ചവരെ ദുഷ്പ്രവൃത്തിക്കാരെന്നു റോമിന്റെ ഭരണകാലത്തു മുദ്രയടിച്ചു; അവർ സാത്താനോടു ബന്ധപ്പെട്ടു നിൽക്കുന്നുയെന്ന പ്രസ്താവന ഇറക്കി; അഴിമതിയാരോപണങ്ങൾകൊണ്ട് അവരെ പൊതിയുന്നതിനു സർവ്വവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു. ഏറ്റവും ഹീനന്മാരായ കുറ്റവാളികളാണവരെന്ന് അവർക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും തോന്നത്തക്കവിധം ആരോപണങ്ങളിറക്കി. ഇപ്പോൾ അതുതന്നെ ആവർത്തിക്കപ്പെടുന്നു. ദൈവകൽപ്പനകളെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന സാത്താൻ, അവർ കല്പനാലംഘികളാണെന്ന് ആരോപിക്കുവാൻ വഴിയൊരുക്കുകയും അവർ ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലോകത്തിന്റെ മേൽ ന്യായവിധി വിളിച്ചു വരുത്തുന്നുവെന്നു കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു.

ദൈവം ഒരിക്കലും മനസ്സാക്ഷിയുടേയോ വ്യക്തിതാൽപ്പര്യത്തിന്റേയോ മേൽ ബലപ്രയോഗം നടത്തുന്നില്ല; എന്നാൽ സാത്താന്റെ നിരന്തര പ്രയത്നം – മറ്റു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽക്കൂടെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ അവനു കഴിയാത്തവരുടെമേൽ – ബലപ്രയോഗവും ക്രൂരതയുമാണ്. ഭയപ്പെടുത്തിയും ബലം പ്രയോഗിച്ചും അവൻ മനസ്സാക്ഷിയെ ഭരിക്കുവാനും ആദരവു പിടിച്ചുപറ്റുവാനും പരിശ്രമിക്കുന്നു, ഇത് സാധിക്കുന്നതിനു ദൈവകൽപ്പനകളെ നിസ്സാരമാക്കി തൽസ്ഥാനത്ത് മാനുഷിക നിയമങ്ങൾ പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തുവാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ

തനേതാക്കളിലും രാഷ്ട്ര നേതാക്കളിലുംകൂടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

വേദപുസ്തക ശബ്ബത്തിനെ ബഹുമാനിക്കുന്നവർ നിയമങ്ങൾക്കും ചട്ടങ്ങൾക്കും വിരോധികളാണെന്നും സമൂഹത്തിന്റെ ധാർമ്മിക നിയന്ത്രണങ്ങളെ തകർക്കുന്നവരാണെന്നും അഴിമതിയും അരാജകത്വവും കൊണ്ടുവരുന്നവരാണെന്നും, ഭൂമിയുടെമേൽ ദൈവിക ന്യായവധി വിളിച്ചുവരുത്തുന്നവരാണെന്നും ഭീഷണി മുഴക്കുന്നു. വിശുദ്ധമനസ്സാക്ഷിയുള്ള അവരെ വഴങ്ങാത്തവരും നിർബന്ധബുദ്ധിക്കാരും അധികാരത്തോടു മത്സരിക്കുന്നവരുമാണെന്നു കുറ്റം വിധിക്കുന്നു. ഭരണത്തോടു പ്രതിപത്തിയില്ലാത്തവരെന്ന് അവരെ കുറ്റമാരോപിക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയാധികാരങ്ങൾക്കു വഴങ്ങി അനുസരണം കാണിക്കേണ്ടത് ദൈവനിയോഗമാണെന്നു ദൈവിക കല്പനകളെ തള്ളിക്കളയുന്ന ശുശ്രൂഷകന്മാർ പ്രസംഗപീഠങ്ങളിൽ പ്രഘോഷിക്കുന്നു. നിയമ നിർമ്മാണ സഭകളിലും നീതിന്യായ കോടതികളിലും കല്പനാനുസാരികളെ തെറ്റായി പ്രതിനിധീകരിക്കുകയും കുറ്റം വിധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ വാക്കുകൾക്കു തെറ്റായ നിറം പൂശിക്കൊണ്ട് അവരുടെ താത്പര്യങ്ങൾക്കു ഹീനമായ പരിവേഷം അണിയിക്കുന്നു.

ദൈവകല്പനയ്ക്കു പ്രതിരോധകമായ തെളിവുറ്റ തിരുവചന വാദമുഖങ്ങളെ പ്രോട്ടസ്റ്റന്റ് സഭകൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതോടെ, സത്യാനുസാരികളുടെ വിശ്വാസത്തെ വേദപുസ്തകമുപയോഗിച്ച് ഖണ്ഡിച്ചുകളയുവാനവർക്കു സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ട് അവരെ നിശബ്ദരാക്കുവാൻ തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. സകല ക്രിസ്ത്യാനികളും അംഗീകരിച്ചനുസരിക്കുന്ന പാപ്പാത്വ ശബ്ബത്തിനെ സ്വീകരിക്കാതെ വിശുദ്ധ മനസ്സാക്ഷി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവരെ പീഡിപ്പിക്കുന്ന മാർഗ്ഗം സത്യത്തിനെതിരെ സ്വന്തം കണ്ണുകളെ കുരുടാക്കിക്കൊണ്ടാണെങ്കിലും അവർ അനുവർത്തിക്കുന്നു.

ഞായറാഴ്ചയെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിന് എല്ലാ വിഭാഗക്കാരേയും പാട്ടിലാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി സഭാനേതാക്കന്മാരും രാഷ്ട്രതന്ത്രജ്ഞന്മാരും ഒരുമിച്ചു ചേർന്നു കോഴകൊടുക്കുകയോ സ്വാധീനിക്കുകയോ നിർബന്ധിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു. ദൈവാധികാരം ഇല്ലാത്തതുകൊണ്ട് തൽസ്ഥാനത്ത് മർദ്ദനപരമായ നിയമങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്നു. രാഷ്ട്രീയ അഴിമതി സത്യത്തോടും നീതിയോടുമുള്ള സ്നേഹത്തേയും ബഹുമാനത്തേയും നശിപ്പിച്ചുകളയുന്നു; പൊതുജനപ്രീതി ഉറപ്പാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, ഞായറാഴ്ച ആചാരം നിയമപരമായി പ്രാബല്യത്തിൽ വരുത്തണമെന്ന പൊതു ആവശ്യത്തിനുമുമ്പിൽ സ്വതന്ത്ര അമേരിക്കയിൽപോലും ഭരണാധികാരികളും നിയമ നിർമ്മാതാക്കളും വഴങ്ങിക്കൊടുക്കുന്നു. ഏറ്റവും വലിയ ത്യാഗത്തിന്റെ വിലയായി ലഭിച്ച മനസ്സാക്ഷിസ്വാതന്ത്ര്യം പിന്നീടൊരിക്കലും ബഹുമാനിക്കപ്പെടുന്നില്ല. “മഹാസർപ്പം സ്ത്രീയോടു കോപിച്ചു. ദൈവകല്പന പ്രമാണിക്കുന്നവരും യേശുവിന്റെ സാക്ഷ്യം ഉള്ളവരുമായി ഇവളുടെ സന്തതിയിൽ ശേഷിപ്പുള്ളവരോടു യുദ്ധം ചെയ്‌വാൻ പുറപ്പെട്ടു; അവൻ കടപ്പുറത്തെ മണലിന്മേൽ നിന്നു” (വെളി. 12:17) എന്ന പ്രവാചക വാക്യം അതിവേഗം സംഭവിക്കാനിരിക്കുന്ന പോരാട്ടത്തിൽ പൂർണ്ണമായി നിറവേറുന്നത് നമുക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കും.

അദ്ധ്യായം 9

അന്ധകാരത്തിൽ ഒരു വെളിച്ചം

"ഉപദേശത്തിനും സാക്ഷ്യത്തിനും വരുവിൻ! അവർ ഈ വാക്കുപോലെ പറയുന്നില്ലയെങ്കിൽ – അവർക്കു അരുണോദയം ഉണ്ടാകയില്ല" (യെശ. 8:20). കള്ളപ്രവാചകന്മാരുടെ സ്വാധീനത്തിനും അന്ധകാരത്തിന്റെ ആത്മാക്കളുടെ വഞ്ചക ശക്തിക്കുമെതിരെയുള്ള സുരക്ഷിത വലയമായി ദൈവജനങ്ങൾ തിരുവചനത്തിലേയ്ക്കു തിരിയേണ്ടതാണ്. വേദപുസ്തകത്തിലെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനകൾ സാത്താന്റെ കപട വഞ്ചനകളെ വെളിവാക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനങ്ങളെ ബൈബിൾ പരിജ്ഞാനത്തിൽനിന്നു അകറ്റിനിർത്തുവാൻ അവൻ തനിക്കു സാദ്ധ്യമായ എല്ലാ തന്ത്രങ്ങളും പ്രയോഗിക്കുന്നു. ദൈവവേലയുടെ ഓരോ നവീകരണത്തിനും ഉണർവ്വിനും ദുഷ്ടതയുടെ പ്രഭു വികാരതീവ്രതയോട ഉണർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനും അവന്റെ അനുഗാമികൾക്കുമെതിരെയുള്ള തന്റെ അന്ത്യപോരാട്ടത്തിനു സകല കഴിവുകളുമുപയോഗിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവസാനത്തെ ഏറ്റവും വലിയ വ

ഞ്ചന നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വളരെ വേഗം പ്രത്യക്ഷമാകും. എതിർക്രിസ്തു തന്റെ അത്ഭുതപ്രവർത്തനങ്ങൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാണിക്കും. ഇതിനു സത്യത്തോടു വളരെ സാമ്യമുള്ളതിനാൽ വിശുദ്ധ തിരുവചനം കൂടാതെ തിരിച്ചറിയുവാൻ അസാദ്ധ്യമാണ്. അതിന്റെ സാക്ഷ്യവചനമുപയോഗിച്ച് ഓരോ പ്രസ്താവനയും ഓരോ അത്ഭുതവും പരിശോധിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ കല്പനകളെല്ലാമനുസരിക്കാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവർക്ക് എതിർപ്പും പരിഹാസവും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരും. അവർക്കു നിൽക്കുവാനാശ്രയം ദൈവം മാത്രമാണ്. തങ്ങളുടെ മുമ്പിലുള്ള പരീക്ഷകൾ നേരിടണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ ദൈവേഷ്ടം തിരുവചനത്തിൽകൂടെ വെളിപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതവൻ മനസ്സിലാക്കണം; ദൈവത്തിന്റെ സ്വഭാവം, ഭരണകൂടം, ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ എന്നിവയെ ശരിയായി ഗ്രഹിക്കുകയും അവയ്ക്കനുസൃതമായി പ്രവർത്തക്കുകയുംചെയ്യുന്നെങ്കിൽ മാത്രമെ ദൈവത്തെ ബഹുമാനിക്കുവാൻ സാദ്ധ്യമാവൂ. വേദപുസ്തക സത്യങ്ങൾകൊണ്ട് മനസ്സിനെ കോട്ടകെട്ടി കാക്കുന്നവരൊഴികെ മറ്റാരും തന്നെ അവസാനത്തെ മഹാപോരാട്ടത്തിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കുകയില്ല. മനുഷ്യരെക്കാളധികം ഞാൻ ദൈവത്തെ അനുസരിക്കേണ്ടതാണോ? എന്ന വലിയ പരിശോധന ഓരോ വ്യക്തിയും നേരിടേണ്ടിവരും. തീരുമാനമെടുക്കേണ്ട നാഴിക ഇപ്പോൾതന്നെ സമീപത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ വചനമെന്ന ഇളകാത്ത പാറമേൽ നമ്മുടെ പാദങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടോ? ദൈവകൽപ്പനയും യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും കാത്തുകൊള്ളുന്നതിനുവേണ്ടി ഉറച്ചു നിൽക്കുവാൻ നാം ഒരുക്കമാണോ?

ആകാശമദ്ധ്യേ പറക്കുന്ന വിശുദ്ധ ദൂതന്മാർ പ്രഘോഷിക്കുന്ന രീതിയിൽ അതിപ്രധാന മുന്നറിയിപ്പ് ദൈവം മനുഷ്യർക്കയക്കുമ്പോൾ ഓരോ വ്യക്തിയും ആ ദൂതു ചെവിക്കൊള്ളുന്നതിനാവശ്യമായ വിവേചനാശക്തി പ്രാപിക്കേണ്ടതാണെന്നവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മൃഗത്തേയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിക്കുന്നവർക്കെതിരെ ഭയങ്കര ന്യായവിധി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു

കൊണ്ട് (വെളി. 14:9-11), മൃഗത്തിന്റെ മുദ്ര എന്താണെന്നും അതു ലഭിക്കാതെ ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടത് എപ്രകാരമാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുവാൻ പ്രവചനം ശ്രദ്ധയോടെ പഠിക്കുന്നതിന് താൽപ്പര്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. എന്നാൽ ജനലക്ഷങ്ങൾ സത്യം കേൾക്കാതെ ചെവി തിരിച്ചുകൊണ്ട് കെട്ടുകഥകളിലേയ്ക്കു തിരിയുന്നു. “സത്യത്തിനു ചെവി കൊടുക്കാതെ കെട്ടുകഥ കേൾപ്പാൻ തിരിയുകയും ചെയ്യുന്ന കാലം വരും” (2തിമൊ. 4:4). ആ സമയം പൂർണ്ണമായി വന്നുകഴിഞ്ഞു. പാപപങ്കിലവും ലോകസ്നേഹം നിറഞ്ഞതുമായ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ജനകോടികൾക്ക് വേദപുസ്തക സത്യം ആവശ്യമില്ല. അവർ സ്നേഹിക്കുന്ന കാപട്യങ്ങളെത്തന്നെ സാത്താൻ അവർക്കു കൊടുക്കുന്നു.

എന്നാൽ എല്ലാ ഉപദേശസംഹിതകളുടേയും മാനദണ്ഡമായും സകലവിധ നവീകരണങ്ങളുടേയും അടിസ്ഥാനമായും വേദപുസ്തകത്തെ മാത്രം കണക്കാക്കുന്ന ഒരുകൂട്ടം ജനം ഈ ഭൂമിയിൽ ദൈവത്തിന്റേതായി ഉണ്ടായിരിക്കും. വിദ്യാസമ്പന്നരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ ശാസ്ത്രീയ നിഗമനങ്ങൾക്കു വൈരുദ്ധ്യമാണ്. നിരവധി സഭകളുടെ വിരുദ്ധങ്ങളായ വൈദിക ഉപദേശക സമിതി തീരുമാനങ്ങൾ അഥവാ, പ്രമാണങ്ങൾ, ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ ശബ്ദം ഇ കളിലൊന്നോ എല്ലാമോതന്നെ മതവിശ്വാസത്തിനു അനുകൂലമായോ പ്രതികൂലമായോ ആയ തെളിവായി കണക്കാക്കുവാൻ പടില്ല. ഒരു വിശ്വാസ സത്യമോ സാക്ഷ്യമോ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുൻപ അതിനെ പിൻതാങ്ങുന്ന ***“യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു”*** എന്ന്യക്തമായ അവകാശവാദം പിന്നിലുണ്ടോയെന്നു നാം നോക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥാനത്ത് മനുഷ്യനിലേയ്ക്കു ശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുവാൻ സാത്താൻ നിരന്തരം പരിശ്രമിക്കുകയാണ്. തിരുവചനത്തിൽ അന്വേഷിച്ച് തങ്ങൾ തന്നെ തങ്ങളുടെ ചുമതലകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു പകരം ബിഷപ്പുമാരിലും പാസ്റ്റർമാരിലും മതപണ്ഡിതന്മാരിലും നോക്കി അവരെ വഴികാട്ടികളാക്കുവാൻ അവൻ ജനത്തെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ ഈ നേതാക്കൻമാരുടെ മനസ്സുകളെ നിയന്ത്രിച്ചുകൊണ്ട് തന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ജനക്കൂട്ടത്തെ സ്വാധീനിക്കുവാൻ സാത്താനു സാധിക്കുന്നു.

വേദപുസ്തകത്തിലുടനീളം ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾക്കെതിരെയുള്ള താക്കീതുകളാണെന്നറിയാതെ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതിനു പുരോഹിതന്മാരുടെ പക്കലേൽപ്പിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ പലരും ഒരുക്കമാണ്. ഇന്ന് ആയിരക്കണക്കായ മതവിശ്വാസികളുടെ വിശ്വാസപ്രമാണങ്ങൾക്കധികാരം തങ്ങളുടെ മതനേതാക്കൾ അപ്രകാരം പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ല. രക്ഷകനായ കർത്താവിന്റെ ഉപദേശങ്ങളോടവർ ഏകദേശം കാണാത്തമട്ട് നടിക്കുകയും അവരുടെ സഭാനേതാക്കളുടെ വാക്കുകളിൽ പരിപൂർണ്ണ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ശുശ്രൂഷകന്മാർ തെറ്റാവരമുള്ളവരാണോ? അവർ വെളിച്ചവാഹകരാണെന്നു തിരുവചനത്തിൽകൂടെ മനസ്സിലാക്കാതെ എപ്രകാരം നാം നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ അവരുടെ നിയന്ത്രണത്തിനു ഭരമേൽപ്പിക്കും? ലോകം പലതവണ കടന്നുപോയ വഴിയിൽ നിന്നിറങ്ങി മാറുവാനുള്ള ധാർമ്മിക ധൈര്യക്കുറവുമൂലം അനേകർ പണ്ഡിതന്മാരുടെ പടികൾതന്നെ പിൻതുടരുന്നു; അവർ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി സത്യമെന്തെന്നു അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുവാൻ താൽര്യപ്പെടാത്തതുകൊണ്ട് പ്രത്യാശയ്ക്കു വകയില്ലാത്ത കാപട്യത്തിന്റ ചങ്ങലയാൽ ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ഈ കാലത്തേയ്ക്കുള്ള സത്യം വ്യക്തമായി വേദപുസ്തകത്തിൽക്കൂടെ വെളിവാകുന്നത് അവർ കാണുന്നു; അതിന്റെ പ്രഘോഷണത്തിൽ പ

ിശുദ്ധാത്മശക്തി വ്യാപരിക്കുന്നതവർ അനുഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നിട്ടും വെളിച്ചത്തിൽ നിന്നവരെ അകറ്റിക്കളയുവാനുള്ള പുരോഹിതവർഗ്ഗത്തിന്റെ എതിർപ്പിനെ അവർ അനുകൂലിക്കുന്നു. ന്യായവാദവും മനസ്സാക്ഷിയും അവരെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തയെങ്കിലും വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ ആത്മാക്കൾ ങ്ങളുടെ സഭാശുശ്രൂഷകരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി ചിന്തക്കുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്നില്ല; അവരുടെ വ്യക്തിപരമായ ന്യായ

വിധി, നിത്യമായ താൽപ്പര്യങ്ങൾ എന്നിവ മറ്റുള്ളവരുടെ അവിശ്വാസം, അഹങ്കാരം, മുൻവിധി എന്നിവയ്ക്കു മുമ്പിൽ ബലികഴിക്കപ്പെടുന്നു.

ദൈവം തന്റെ വചനം നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നത് അതിലെ ഉപദേശങ്ങളുമായി നാം പരിചയപ്പെടുവാനും അവനെന്താണു നമ്മിൽ നിന്നാഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നു നാം അറിയുവാനുമാണ്. "നിത്യജീവൻ പ്രാപിപ്പാൻ ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണം" എന്ന ചോദ്യവുമായി യേശുവിന്റെ അടുക്കൽ വന്ന ന്യായശാസ്ത്രിയെ തിരുവചനത്തിലേയ്ക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടു രക്ഷകൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "ന്യായപ്രമാണത്തിൽ എന്തെഴുതിയിരിക്കുന്നു? നീ എങ്ങനെ വായിക്കുന്നു?" അജ്ഞാത ചെറുപ്പക്കാരെയും പ്രായമുള്ളവരെയും ഒഴിവാക്കുന്നില്ല, മാത്രമല്ല, കൽപ്പനാലംഘനത്തിന്റെ ശിക്ഷയിൽനിന്നു ഇളവു കൊടുക്കുന്നുമില്ല; കാരണം, അവരുടെ കൈകളിൽ വിശ്വസ്തതയോടെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ിയമങ്ങളും അതിന്റെ വിശ്വാസ തത്വങ്ങളും ന്യായവാദങ്ങളും ഇരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെയാണ്. നല്ല താൽപ്പര്യങ്ങ ഉണ്ടെന്നുള്ളതോ, ഒരുവൻ ശരിയെന്നു തോന്നുന്നതുതന്നെ ചെയ്യുന്നതോ, സഭാശുശ്രൂഷകൻ പറയുന്നതാണ് ശരിയെന്നു ചിന്തിക്കുന്നതോ കാര്യമല്ല. അവന്റെ ദേഹിയുടെ രക്ഷ അപകടത്തിലാണ്. ആയതിനാൽ അവനുവേണ്ടി തന്നെത്താൻ തിരുവചത്തിൽ അന്വേഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അവന്റെ ദൃഢ

ിശ്വാസം എത്ര ഉറച്ചതായിരുന്നാലും, തന്റെ സഭാശുശ്രൂഷകനു സത്യം എന്തെന്നു അറിയാമെന്നുള്ള ആത്മവിശ്വാസം എത്രയധികം അവനുണ്ടായിരുന്നാലും അതൊന്നും അവന്റെ അടിസ്ഥാനമല്ല. തന്റെ സ്വർഗ്ഗീയ യാത്രയിൽ വ്യക്തമായ രൂപരേഖ വഴികാട്ടിയായി അവനുണ്ട്. ഒന്നും അവൻ ഊഹിച്ചെടുക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ചിന്തിക്കുന്ന ഓരോ വ്യക്തിയുടെയും ആദ്യത്തതും ഉന്നതവുമായ ചുമതല സത്യമെന്നാലെന്ത്? എന്ന തിരുവചനത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുക എന്നുള്ളതാണ്; എന്നിട്ട

് ആ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കുകയും തന്റെ മാതൃക പിൻതുടരുവാൻ മറ്റുള്ളവരെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. തിരുവചന വാക്യങ്ങളെ മറ്റു വാക്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുകയും വേണം. തിരുവചനവാക്യങ്ങളെ മറ്റു വാക്യങ്ങളോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തിയും ചിന്താശക്കലങ്ങൾ

ലയിരുത്തിയും കൊണ്ട് ദിനന്തോറും നമ്മൾ വേദപുസ്തകം സൂക്ഷ്മതയോടെ പഠിക്കേണ്ടതാണ്. ദൈവസന്നിധിയിൽ നാം ഉത്തരം പറയേണ്ടവരായതുകൊണ്ട് ദിവ്യസഹായത്തോടെ നമുക്കാശ്യമായ അഭിപ്രായങ്ങൾ അതിൽ നിന്നു രൂപപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ മാനസികശക്തി മുഴുവൻ തിരുവചനപഠനത്തിനു വിിയോഗിക്കുകയും മർത്യരായ നമുക്കു സാധിക്കുന്നിടത്തോം ദൈവത്തിന്റെ വൻകാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുവാൻ ബുദ്ധിയെ ശക്തീകരിക്കുകയും; ഒരു കുട്ടി എന്നപോലെ താഴ്മയുടേയും ക്ഷമയുടേയും ശരിയായ ആത്മാവ് വേദ വിദ്യാർത്ഥി എന്ന നിലയിൽ പ്രകടിപ്പിക്കുകയും വേണം. തത്വജ്ഞാനപരമായ പ്രശ്നങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന രീതികൾകൊണ്ട് തിരുവചനത്തിലെ പ്രയാസമേറിയ ഭാഗങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ശാസ്ത്രലോകത്തിലേക്ക് അനേകർ കടന്നുചെല്ലുന്നതുപോലെ സ്വയത്രാണത്തോടുകൂടെ നാം വേദപുസ്തകപഠനത്തിനു മുതിരുവാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടെ ദൈവത്തിലാശ്രയിച്ചും തന്റെ ഇഷ്ടം ഗ്രഹിക്കുവാനുള്ള ആത്മാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടെയും പഠിക്കേണ്ടതാണ്. വലിയവനായ ഞാൻ ആകുന്നവനിൽ നിന്ന് അറിവ് പ്രാപിക്കുവാൻ വിനയസമ്പന്നമായ, പഠിപ്പിക്കാവുന്ന ആത്മാവോടുകൂടെ കടന്നുവരേണ്ടതാണ്. അങ്ങനെയല്ലെങ്കിൽ ദുഷ്ടദൂതന്മാർ നമ്മുടെ മനസ്സുകളെ കുരുടാക്കുകയും ഹൃദയങ്ങളെ കഠിനപ്പെടുത്തുകയും സത്യം നമ്മിൽ പതിയാതാകുകയും ചെയ്യും.

ജ്ഞാനികളായവർ മർമ്മങ്ങളെന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അപ്രധാനങ്ങളായി തള്ളിക്കളയുന്ന അനേക വേദഭാഗങ്ങൾ, ക്രിസ്തു

വിന്റെ വിദ്യാലയത്തിൽ അഭ്യസിക്കുന്നവന് ആശ്വാസവും അറിവും പകരുന്നവയാണ്. മത തത്വജ്ഞാനികളായ അനേകർക്ക് ദൈവവചനം ശരിയായി മനസ്സിലാകാത്തതിന്റെ കാരണം, അവർക്കനുസരിപ്പാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്ത സത്യങ്ങളുടെ നേരെ അവർ കണ്ണുകളടച്ചുകളയുന്നതുകൊണ്ടാണ്. വേദപുസ്തകസത്യം മനസ്സിലാക്കുന്നതിനാധാരമായിരിക്കുന്നത് ഏകാഗ്രലക്ഷ്യത്തോടെ ബുദ്ധിശക്തി ഉപയോഗിച്ച് പരിശോധിക്കുന്നതിലല്ലാ, പിന്നെയോ നീതിക്കു വേണ്ടി ആകാംക്ഷയോടെ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിലാണ്.

പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ ഒരിക്കലും വേദപുസ്ത്കം പഠിക്കരുത്. തിരുവചന സത്യങ്ങളുടെ പ്രാധാന്യം നമുക്ക് ഗ്രഹിപ്പിച്ചു തരുന്നതു മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുള്ള സത്യങ്ങളെ ദുർവ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാതെ നമ്മെ സൂക്ഷിക്കുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. തിരുവചനം അതിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി അതിലെ മുന്നറിയിപ്പുകളിൽ ഉപദേശം പ്രാപിച്ച് അതിന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ ഉറപ്പിച്ചു നമ്മെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഹൃദയത്തെ ഒരുക്കുന്ന ജോലി സ്വർഗ്ഗീയ ദൂതന്മാരുടേതാണ്. “നിന്റെ ന്യയപ്രമാണത്തിലെ അത്ഭുതങ്ങളെ കാണേണ്ടതിനു എന്റെ കണ്ണുകളെ തുറക്കേണമേ, ” എന്നു സങ്കീർത്തനക്കാരനോടൊപ്പം നമ്മൾ പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണ് (സങ്കീ. 119:18). പലപ്പോഴും പരീക്ഷകൾ നേരിടുവാൻ അസാദ്ധ്യമായി വരുന്നത് പ്രാർത്ഥനയുടെയും വേദപഠനത്തിന്റെയും അഭാവം മൂലം ദൈവിക വാഗ്ദത്തങ്ങൾ ഓർമ്മയിൽ ഇല്ലാതെ തിരുവചനമെന്ന ആയുധം കൊണ്ട് സാത്താനെ എതിർക്കുവാൻ പരീക്ഷിക്കപ്പെടുന്നവനു സാധിക്കാത്തതിനാലാണ്. എന്നാൽ ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ അഭ്യസിപ്പിക്കപ്പെടുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കു ചുറ്റും മാലാഖമാർ ഉണ്ടായിരിക്കുകയും അത്യാവശ്യഘട്ടം വരുമ്പോൾ ആവശ്യമുള്ള സത്യങ്ങൾ ഓർമ്മയിൽ വരുത്തിക്കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം, ‘‘കെട്ടിനിന്നതു

യഹോവയുടെ ശ്വാസം തള്ളിപ്പായിക്കുന്നതുമായ ഒരു നദിപോലെ’’ ശത്രുവരുമ്പോൾ കർത്താവിന്റെ ആത്മാവ്

അവനെതിരെ ഒരു കോട്ട കെട്ടി ഉയർത്തും (യെശ. 59:19).

“എങ്കിലും പിതാവു എന്റെ നാമത്തിൽ അയപ്പാനുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവ് എന്ന കാര്യസ്ഥൻ നിങ്ങൾക്കു സകലവും ഉപദേശിച്ചു തരികയും ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞതു ഒക്കെയും നിങ്ങളെ ഓർമ്മപ്പെടുത്തകയും ചെയ്യും” എന്നു യേശു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തിരിക്കുന്നു (യോഹ. 14:26). എന്നാൽ പ്രതികൂല സമയത്ത് ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ ദൈവാത്മാവു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനുവേണ്ടി ആദ്യമേതന്നെ നാം അവയെ മനസ്സിൽ സംഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതുണ്ട്. “ഞാൻ നിന്നോടു പാപം ചെയ്യാതിരിക്കേണ്ടതിനു നിന്റെ വചനത്തെ ഹൃദയത്തിൽ സംഗ്രഹിക്കുന്നു” എന്നു ദാവീദ് പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു (സങ്കീ. 119.11).

ഈ ലോക ചരിത്രത്തിന്റെ അതീവ ഗുരുതര കാലഘട്ടത്തിൽ നാം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഭൂമിയിലെ എണ്ണമറ്റ മനുഷ്യരുടെ വിധി നിർണ്ണയിക്കുവാൻ സമയമായിരിക്കുന്നു. നാമിപ്പോൾ എടുക്കുന്ന തീരുമാനത്തിൽ നമ്മുടെ ഭാവി സന്തോഷവും മറ്റുള്ള ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു. സത്യത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ നമ്മൾ നിയന്ത്രിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. “കർത്താവേ ഞാൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നു നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നു”? എന്നു ക്രിസ്തുവിന്റെ ഓരോ അനുയായിയും ആത്മാർത്ഥമായി ചോദിക്കേണ്ടതാണ്. തിരുവചനം കൂടുതലായി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ട്, പ്രത്യേകിച്ചും ന്യായവിധിരംഗങ്ങൾ നന്നായി മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ട് ഉപവാസത്തോടും പ്രാർത്ഥനയോടും കൂടെ നാം ദൈവസന്നിധിയിൽ സവിനയം കടന്നുവരേണ്ടതാണ്. ദൈവിക കാര്യങ്ങളിൽ ആഴമേറിയതും ജീവനുള്ളതുമായ അനുഭവം പ്രാപിക്കുവാൻ നമ്മൾ പരിശ്രമിക്കേണ്ടതുണ്ട്. ഒരു നിമിഷം പോലും നഷ്ടമാക്കുവാൻ നമുക്കില്ല. നമ്മുടെ ചുറ്റും അതിപ്രാധാന്യമേറിയ സംഭവങ്ങൾ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു; സാത്താന്റെ മാന്ത്രികലോകത്തിൽ നാം ജീവിക്കുന്നു .ആയതിനാൽ ദൈവത്തിനുവേണ്ടി കോട്ട കാക്കുന്നവരെ, ഉറങ്ങ

രുത്; ശത്രു ഏതുനിമിഷവും അടുത്തുണ്ട് നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുകയോ മയങ്ങുകയോ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ ചാടി വീണു ഇരയാക്കുവാൻ അവൻ ഏതുനിമിഷവും ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

തങ്ങളുടെ ജീവിത വഴികാട്ടിയായ ദൈവവചനം കരത്തിലെടുത്തവർ ആരെല്ലാമെന്നു പരിശോധനാഘട്ടം വരുമ്പോൾ വെളിവാകും. നിത്യഹരിത വൃക്ഷങ്ങളും മറ്റുള്ള വൃക്ഷങ്ങളും തമ്മിൽ പ്രകടമായ വ്യത്യാസം വേനൽക്കാലത്തു കാണപ്പെടുന്നില്ല; എന്നാൽ ശീതകാലം വരുമ്പോൾ നിത്യഹരിതങ്ങൾക്കു മാറ്റമില്ലാതിരിക്കുകയും മറ്റു വൃക്ഷങ്ങൾ ഇലകൊഴിഞ്ഞും കാണപ്പെടുന്നു. അപ്രകാരം പുറമെ അഭിനയിക്കുന്ന വക്രഹൃദയനും സത്യക്രിസ്ത്യാനിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടാതിരിക്കുന്നെങ്കിലും ഇവർ തമ്മിലുള്ള യഥാർത്ഥ അന്തരം പ്രകടമാകുന്ന സമയം നമ്മുടെമേൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എതിർപ്പ് ഉണ്ടാകട്ടെ, മതഭ്രാന്തും അസഹിഷ്ണുതയും ഉടലെടുക്കട്ടെ. പീഡനം വീണ്ടും കത്തിജ്വലിക്കട്ടെ, എന്നാൽ കപടഭക്തനും ചഞ്ചലഹൃദയനും വിശ്വാസം വലിച്ചെറിയുന്നത് കാണാം; പക്ഷേ, യഥാർത്ഥ ക്രിസ്ത്യാനി സമൃദ്ധിയുടെ കാലങ്ങളെക്കാളും വിശ്വാസത്തിൽ ഉറച്ചവനും പ്രത്യാശയിൽ പുതുക്കം പ്രാപിച്ചവനുമായി പാറപോലെ ഉറച്ചുനിൽക്കും.

അദ്ധ്യായം 10

ഉപദ്രവകാലം

ആ കാലത്തു നിന്റെ സ്വജാതിക്കാർക്കു തുണനിൽക്കുന്ന മഹാപ്രഭുവായ മീഖായേൽ എഴുന്നേൽക്കും; ഒരു ജാതി ഉണ്ടായതു മുതൽ ഈ കാലം വരെ സംഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത കഷ്ടകാലം ഉണ്ടാകും; അന്നു നിന്റെ ജനം, പുസ്തകത്തിൽ എഴുതിക്കാണുന്ന ഏവനും തന്നേ, രക്ഷ പ്രാപിക്കും" (ദാനീ. 12:1).

നമ്മുടെ കഷ്ടതയുടെയും പരിഭ്രമത്തിന്റെയും നാളുകളിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന ക്ഷീണവും കാലദൈർഘ്യവും വിശപ്പും ദാഹവും സഹിഷ്ണുതയോടു സഹിക്കുന്നതിന് അതികഠിനമായി ശോധന ചെയ്യപ്പെടുമ്പോൾ പതറാതെ ഉറച്ചു നിൽക്കാനുള്ള വിശ്വാസം ആവശ്യമാകുന്നു. ഇവയെല്ലാം സഹിച്ചു നിൽക്കേണ്ടതിനുള്ള പരിശീലനകാലം എല്ലാവർക്കും നൽകിയിരിക്കുന്നു. യാക്കോബു നിശ്ചയദാർഢ്യവും സഹിഷ്ണുതയും ഉള്ളവനായിരുന്നതിനാൽ മൽപിടിത്തത്തിൽ ജയിച്ചു. "സഹിഷ്ണുതയെക്കുറിച്ചുള്ള എന്റെ വചനം നീ കാത്തുകൊണ്ടതിനാൽ ഭൂമിയിൽ വസി

ക്കുന്നവരെ പരീക്ഷിക്കേണ്ടതിനു ഭൂതലത്തിൽ എങ്ങും വരുവാനുള്ള പരീക്ഷാകാലത്തു ഞാനും നിന്നെ കാക്കും" (വെളി.3:10). യാക്കോബിന്റെ വിജയം നിരന്തരമായുള്ള പ്രാർത്ഥനയാൽ ലഭിക്കുന്ന ശക്തിക്കു ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങളിൽ ഉറച്ചുനിന്ന് സഹിഷ്ണുതയോടെ, നിരന്തരമായി പോരാടുന്ന എല്ലാവരും അവസാനം യാക്കോബിനെപ്പോലെ വിജയികളാകും. എന്നാൽ സ്വയം വെറുക്കുവാനുള്ള സന്നദ്ധത ഇല്ലാതെ, പ്രാണവേദനയിൽ അതിശ്രദ്ധയോടെ ദൈവമുമ്പാകെ പരമാർത്ഥമായി, പ്രാർത്ഥനയിൽ ദീർഘനേരം ദൈവത്തിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങൾക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കാത്തവർക്കാർക്കും ഈ വിജയം ലഭിക്കയില്ല. ദൈവവുമായി മല്ലുപിടിക്ക എന്നാൽ എന്തു എന്നുള്ളത് ചുരുക്കം പേരേ മനസ്സിലാക്കുന്നുള്ളൂ; തങ്ങളുടെ മനസ്സുകൾ ദൈവത്തിങ്കലേയ്ക്കു ആകർഷിക്കപ്പെട്ടവർ എത്രയുണ്ടാകും. നിരാശയുടെയും പ്രയാസങ്ങളുടെയും തിരമാലകൾ തലയ്ക്കു മീതെ ഉയർന്നടിക്കുമ്പോൾ, ദൈവവാഗ്ദത്തങ്ങളെ മുറുകെ പിടിച്ച് വിശ്വാസം ത്യജിക്കാതെ നിൽക്കുന്ന ദൈവമക്കൾ എത്ര ചുരുക്കം.

അൽപ്പവിശ്വാസികൾ പിശാചിന്റെ തന്ത്രങ്ങളിൽ കുടുങ്ങി മനസ്സാക്ഷിക്കെതിരായി പ്രവർത്തിക്കാൻ പ്രേരിതരാകുന്ന ആപൽക്കരമായ നിലപാടിൽ ആയിത്തീരും. അവർ പരീക്ഷകൾ സഹിക്കും എങ്കിൽതന്നെയും ദൈവത്തിൽ ആശ്രയം ഉറപ്പിക്കാത്തതുകൊണ്ട് മഹാകഷ്ടകാലത്തു കൂടുതലായ കഷ്ടതകളും പരിഭ്രാന്തിയും അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ വീണുപോകും. വിശ്വാസത്തിന്റെ ആദ്യപാഠങ്ങൾ പഠിച്ച് ശക്തിപ്പെടാത്തവർ ഭയങ്കരമായ നിരാശയുടെ മദ്ധ്യേ പഠിക്കേണ്ടിവരും.

യഹോവയുടെ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ പഠിച്ച് ദൈവത്തെ ഇപ്പോൾ കണ്ടെത്തുക. ഏകാഗ്രതയോടും പരമാർത്ഥമായും ഉള്ള ഓരോ പ്രാർത്ഥനയും ദൈവ ദൂതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ദൈവവുമായുള്ള സമ്പർക്കം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാളും സ്വാർത്ഥത

നിറഞ്ഞ സുഖസൗകര്യങ്ങളുടെ തൃപ്തിയെ ത്യജിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ സമ്മതത്തോടും അനുഗ്രഹത്തോടും കൂടെയുള്ള ആത്മാവിന്റെ ദാരിദ്ര്യവും സ്വയത്യാഗവും ധാരാളം സമ്പത്ത്, ബഹുമതികൾ, സുഖസൗകര്യങ്ങൾ എന്നിവയെക്കാളും വലിയ ധനം ആണ്. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു നാം സമയം എടുക്കണം. നാം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപൃതമാക്കാതെ ദൈവവുമായുള്ള സഖിത്വത്തിൽ ജീവിച്ചാൽ പൊന്ന്, വെള്ളി, വീട്, ഫലപുഷ്ടിയുള്ള വസ്തുവകകൾ ഇങ്ങനെയുള്ള അഴിഞ്ഞുപോകുന്ന സംഗതികളെ വെറുക്കുന്നതിനു പ്രയാസം ഉണ്ടാകയില്ല.

മഹാകഷ്ടകാലം നാം പെട്ടെന്ന് അഭിമുഖീകരിക്കും, എന്നാൽ നമുക്ക് ഇപ്പോൾ ഇല്ലാത്തതും, പലരും ലഭിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്തതുമായ ഒരു വലിയ അനുഭവം ഉണ്ടാകേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പ്രതിസന്ധികൾ പ്രതീക്ഷയിൽ കവിഞ്ഞതായിരിക്കും. ആശോധനയുടെ സമയത്തു ദൈവമുൻപാകെ ഒരു മദ്ധ്യസ്ഥൻ ഇല്ലാതെ ഓരോ വിശ്വാസിയും നിൽക്കേണ്ടിവരും "നോഹയും, ദാനിയേലും, ഇയ്യോബും അതിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും, അവർ പുത്രനെയോ പുത്രിയെയോ രക്ഷിക്കാതെ തങ്ങളുടെ നീതിയാൽ സ്വന്ത ജീവനെ മാത്രമെ രക്ഷിക്കയുള്ളൂ എന്ന് യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാട് (യെഹെ. 14:20).

ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ മഹാപുരോഹിതൻ നമുക്കായി സ്വർഗ്ഗീയമന്ദിരത്തിൽ പാപപരിഹാരം നടത്തുമ്പോൾ നമുക്കു കർത്താവിൽ സമ്പൂർണ്ണരാകാം. ഹൃദയത്തിലെ ഒരു നിനവിൽകൂടെ പോലും നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പരീക്ഷയിൽ കടന്നില്ല. പിശാചു നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കടപ്പാൻ ഒരവസരം നോക്കി ഇരിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ ഒരു പാപേച്ഛയെങ്കിലും വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അവന്റെ ദുഷ്ടശക്തി നമ്മിൽ പ്രവേശിക്കും. എന്നാൽ ക്രിസ്തു പ്രസ്താവിച്ചു: "ലോകത്തിന്റെ പ്രഭു വരുന്നു; അവന്ന് എന്നോടു ഒരു കാര്യവുമില്ല" (യോഹ. 14:30). സാത്താനു ജയം

കൊള്ളുന്നതിനു ദൈവപുത്രനിൽ ഒന്നും കാണാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. കർത്താവു പിതാവിന്റെ കൽപ്പനകളെ കാത്തു, അതിനാൽ അവന് അവസരം ലഭിപ്പാൻ നമ്മുടെ രക്ഷകനിൽ ഒന്നും കാണാൻ സാധിച്ചില്ല. മഹാകഷ്ടകാലത്ത് ഈ അവസ്ഥ ആയിരിക്കണം ദൈവജനത്തിന്റേത്.

ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ പുണ്യരക്തത്താൽ, അവനിൽ ഉള്ള വിശ്വാസത്താൽ നാം നമ്മെത്തന്നെ പാപത്തിൽനിന്നും പരിപൂർണ്ണ വിടുതൽ പ്രാപിച്ചവരായിത്തീർക്കുന്നതു നമ്മുടെ ഇഹലോകജീവിതത്തിൽ അത്രെ. നമ്മുടെ വിലയേറിയ രക്ഷകനായ ക്രിസ്തു നമ്മുടെ ബലഹീനതയെ അവന്റെ ശക്തിയിൽ, നമ്മുടെ ബുദ്ധികേടിനെ അവന്റെ ജ്ഞാനത്തിൽ, നമ്മുടെ അയോഗ്യതയെ അവന്റെ യോഗ്യതയിൽ പരിപൂർണ്ണമാക്കാൻ കർത്താവിലുള്ള സൗമ്യതയും, താഴ്മയും പരിശീലനത്തിൽക്കൂടി പഠിക്കേണ്ടതത്രേ. ദൈവം നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ലളിതവും ലോകപരമായി ആകർഷണവും ഉള്ള വഴി അല്ല, എന്നാൽ വാഗ്ദത്ത നിവൃത്തി പ്രാപിക്കേണ്ടതിനുള്ള ജീവന്റെ വഴി തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗം കാണിച്ചുതരുന്നു. ദൈവിക മാതൃക തിരഞ്ഞെടുക്കേണ്ട ചുമതല നമ്മുടേതാണ്. അവരുടെ ആത്മാവിന്റെ നിത്യനാശമാണ്, ദൈവം നമുക്കു കാണിച്ചുതന്നിരിക്കുന്ന നല്ലപാത ഉപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നത്.

അപ്പൊസ്തലനായ യോഹന്നാൻ ദർശനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നും വലിയോരു ശബ്ദം കേട്ടത്. "ഭൂമിയ്ക്കും സമുദ്രത്തിനും അയ്യോ കഷ്ടം; പിശാചു തനിക്കു അല്പകാലമേ ഉള്ളൂ എന്നു അറിഞ്ഞു മഹാക്രോധത്തോടെ നിങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഇറങ്ങിവന്നിരിക്കുന്നു" (വെളി. 12:12). സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നുള്ള ഈ ശബ്ദം അറിയുന്നതിന്റെ അനന്തര സംഭവങ്ങൾ ഏറ്റം ഭയാനകം അത്രെ. അവന്റെ സമയം ചുരുങ്ങുന്തോറും സാത്താന്റെ ക്രോധം വർദ്ധിക്കുന്നു. അവന്റെ വഞ്ചനയും നാശവും മഹാകഷ്ടകാലത്ത് (Time of Trouble) അവയുടെ പരിപൂർണ്ണതയിൽ എത്തിച്ചേരും.

ദുഷ്ടാത്മ ശക്തികളുടെ പ്രവൃത്തികളെ തെളിയിക്കുന്ന അമാനുഷിക സംഭവങ്ങൾ പെട്ടെന്നു ആകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും. അശുദ്ധാത്മക്കൾ ലോകരാജാക്കന്മാരുടെയും സർവ്വലോകരുടേയും മദ്ധ്യേ പോയി അവരെ സ്വർഗ്ഗീയ ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി കൂട്ടുന്നതിനു ശ്രമിക്കും. ഈ അശുദ്ധാത്മാക്കളുടെ പ്രവൃത്തിയിൽ രാജാക്കന്മാരും പ്രജകളും ഒരുപോലെ ചതിക്കപ്പെടും. ലോകരക്ഷിതാവിൽ മാത്രമുള്ള പേരും ആരാധനയും അവകാശപ്പെട്ട് കള്ള ക്രിസ്തുക്കൾ പലരും എഴുന്നേൽക്കും. തിരുവെഴുത്തിൽ കാണുന്ന സാക്ഷ്യത്തിനെതിരായി അവർക്കും സ്വർഗ്ഗവുമായി ബന്ധം ഉണ്ടെന്ന് അവകാശപ്പെട്ട് അത്ഭുതങ്ങളും രോഗശാന്തിയും നടത്തും.

വഞ്ചനയുടെ അത്യുച്ചമായ അവസ്ഥയിൽ സാത്താൻ ക്രിസ്തുവെപ്പോലെ പ്രത്യക്ഷമാകും. സഭ അതിന്റെ പ്രത്യാശയുടെ നിറവേറലിനായി കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനു വേണ്ടി ഏറെ നാളുകളായി നോക്കി പാർക്കയാണല്ലൊ. ഇപ്പോൾ വലിയ വഞ്ചകനായ സാത്താൻ ക്രിസ്തു നേരത്തെ വന്നുകഴിഞ്ഞു എന്നു വിശ്വസിക്കത്തവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കും. വെളിപ്പാടിൽ യോഹന്നാൻ വിവരിക്കുന്ന ക്രിസ്തുവിന്റെ സൗന്ദര്യത്തോടും പ്രഭയോടുംകൂടി സാത്താൻ ലോകത്തിൽ പലയിടത്തും അവനെത്തന്നെ കാണിക്കും. അവനെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്ന പ്രഭ ഇതുവരെയും മാനുഷിക ദൃഷ്ടികൾ ദർശിച്ചിട്ടുള്ളവയല്ല. ക്രിസ്തു വന്നിരിക്കുന്നു! ക്രിസ്തു വന്നിരിക്കുന്നു! എന്നുള്ള ശബ്ദം വിജയത്തിന്റെ വിളി ആയി ആകാശത്തിൽ ധ്വനിക്കും. അവന്റെ മുമ്പാകെ ആളുകൾ സ്തുതിയോടെ സാഷ്ടാംഗം വീഴും. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പ് കൈകൾ ഉയർത്തി തന്റെ ശിഷ്യഗണത്തെ അനുഗ്രഹിച്ചതുപോലെ അനുഗ്രഹം ജനത്തിന്മേൽ ഉച്ചരിക്കും. അവന്റെ ശബ്ദം താണതും മധുരമേറിയതും ഇമ്പം നിറഞ്ഞതും ആയിരിക്കും. യേശുക്രിസ്തു ലോകത്തിൽ ആയിരുന്ന

പ്പോൾ ഉച്ചരിച്ചതായ ചില വാക്കുകൾ ഏറ്റം കരുണയോടും ദയ യോടും അനുകമ്പയോടും അവൻ ഉച്ചരിക്കും. അവൻ രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കും. ക്രിസ്തു എന്നു നടിച്ചു വിശുദ്ധ ശബ്ബത്തിനെ ഞായറാഴ്ച (ഒന്നാം ദിവസം)യിലേയ്ക്കു മാറ്റിയതിനാൽ അവൻ അനുഗ്രഹിച്ച ദിവസത്തെ മാനിപ്പിൻ എന്നു പ്രസ്താവിക്കും. ഏഴാം ദിന ശബ്ബത്തിനെ ബഹുമാനിക്കയും ആ ദിവസത്തിനുള്ള ആരാധനയിൽ തുടരുകയും ചെയ്യുന്നവർ, വെളിച്ചവും സത്യവു മായി അവൻ അയച്ച ദൂതന്മാരുടെ ദൂതു ശ്രവിക്കാത്തതിൽ ദൈവ നാമം വൃഥാ എടുക്കയാണെന്ന് പ്രസ്താവിക്കും. ഇതാണ് സാത്താന്റെ വഞ്ചനകളിൽ ഏറ്റവും വലിയ വഞ്ചന!

എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ തെറ്റിപ്പോകയില്ല. ഈ കള്ള ക്രിസ്തുക്കളുടെ ഉപദേശങ്ങൾ വചനാനുസരണം അല്ല. മൃഗത്തേയും അതിന്റെ പ്രതിമയേയും നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരുടെ മേൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം ചൊരി യപ്പെടുമെന്നു ബൈബിൾ പ്രസ്താവിക്കുമ്പോൾ കള്ളക്രിസ്തു ക്കൾ അവരുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ആശംസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ രക്ഷിതാവും കർത്താവുമായ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വ പ്രത്യക്ഷതയെ കൃത്രിമമായി കാണിക്കാൻ ദൈവം സാത്താനെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഇതിന്റെമേൽ ഉണ്ടാവുന്ന ചതി വിനെപ്പറ്റി നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു തന്റെ ജനത്തിനു മുന്നറിയിപ്പു കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. തന്റെ രണ്ടാം വരവ് എപ്രകാരം ആയിരിക്കും എന്നു വ്യക്തമായി മുന്നറിയിപ്പു നൽകിയിട്ടുണ്ട്. "കള്ളക്രിസ്തു ക്കളും കള്ളപ്രവാചകന്മാരും എഴുന്നേറ്റുകഴിയുമെങ്കിൽ വൃതന്മാ രെയും തെറ്റിപ്പാനായി വലിയ അടയാളങ്ങളും അത്ഭുതങ്ങളും കാണിക്കും. ഓർത്തുകൊൾവിൻ; ഞാൻ മുമ്പുകൂട്ടി നിങ്ങളോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങളോടു; അതാ, അവൻ മരുഭൂ മിയിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ പുറപ്പെടരുത്; ഇതാ,അറകളിൽ എന്നു പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കരുത്. മിന്നൽ കിഴക്കു നിന്നു പുറപ്പെട്ടു

പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങുംപോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവ് ആകും" (മത്താ. 24:24-27, 31; 25:31; വെളി. 1:7; 1തെസ്സ. 4:16, 17). ഇങ്ങനെ ഉള്ള കർത്താവിന്റെ വരവിനെ കൃത്രിമമായി കാണിക്കാൻ ഒരു സാദ്ധ്യതയും ഇല്ല. ഇതു സാർവ്വത്രികമായി അറിയപ്പെടുന്നതും സർവ്വലോകവും ദർശിക്കുന്നതും ആയിരിക്കും.

തിരുവെഴുത്തു നല്ലതുപോലെ ശോധന ചെയ്യുന്നവരും സത്യത്തിന്റെ സ്നേഹം മനസ്സിലാക്കിയവരും മാത്രമെ ലോകത്തെ തടവിലാക്കുന്ന ചതിവിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. വച നത്തിലുള്ളതായ സാക്ഷ്യത്താൽ ദൈവമക്കൾ വഞ്ചകനായ സാത്താനെ അവന്റെ വഞ്ചനയിൽനിന്നും തിരിച്ചറിയും. ശോധന യുടെ സമയം എല്ലാവർക്കും ഉണ്ടാകും. പരീക്ഷയാലുള്ള ശോധ നയിൽ യഥാർത്ഥ ദൈവമക്കളെ മറ്റുള്ളവരിൽ നിന്നും തിരിച്ചറി യാം. വൈകാരിക ചിന്തയ്ക്കു അധീനരാകാതിരിക്കാൻ ദൈവജനം ദൈവവചനത്തിന്മേൽ ഉറച്ചവരാണോ? അപ്രകാരമുള്ള പ്രതിസ ന്ധിയിൽ വചനത്തിൽ മാത്രം ആശ്രയം വച്ചവരാകുമോ? കഴിയു മെങ്കിൽ മഹാകഷ്ട സമയത്തു വിശ്വാസം തണുത്തുപോകാതെ നിലനിൽക്കേണ്ടതിനുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ സാത്താൻ ആസൂത്രണം ചെയ്യും. അതിലേയ്ക്കായി അവൻ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഈ ലോകത്തിന്റെ ധനസമ്പാദ്യ ങ്ങളാലും അതി ഭക്ഷണത്താലും മദ്യപാനത്താലും ഉപജീവനചി ന്തകളാലും ഭാരപ്പെട്ടിട്ട് ആ ദിവസം പെട്ടെന്നു വരത്തക്കവണ്ണം അവരെ കുടുക്കി, വഴിമദ്ധ്യേ പ്രതിബന്ധങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കും.

ദൈവകൽപ്പന കാക്കുന്ന വിശ്വസ്തരായ ദൈവജനത്തി നെതിരെ ഭരണാധികാരികൾ ഉത്തരവു പുറപ്പെടുവിച്ചുകഴിയു മ്പോൾ അവർക്കു ലഭിക്കേണ്ട സംരക്ഷണം പിൻവലിക്കപ്പെടു കയും അവരെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവസരം നോക്കി ഇരിക്കുന്ന ശത്രുക്കൾക്കു ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ ദൈവജനം പട്ടണങ്ങളെയും ഗ്രാമങ്ങളേയും ഉപേക്ഷിച്ചു

നിർജ്ജന പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കും വനാന്തരങ്ങളിലേക്കും ഓടിപ്പോയി ചെറിയ ചെറിയ കൂട്ടമായി മലകളിലും ഗുഹകളിലും ചിതറിപാർക്കേണ്ടിവരും. പലരും പാറക്കെട്ടുകൾ അവരുടെ അഭയസ്ഥാനം ആക്കും. പീഡ്മൊണ്ട് താഴ് വരയിലുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്ത്യാനികളെപ്പോലെ, അവർ ഉയരത്തിൽ വസിക്കും, പാറക്കോട്ടകൾ അവർക്ക് അഭയസ്ഥാനമായിരിക്കും" (യെശ. 33:16). ലോകരാജ്യങ്ങളിൽ പല ഇടത്തും, പല വർഗ്ഗങ്ങളിലും ഉയർന്നവരും താണവരും ധനവാന്മാരും ദരിദ്രരും കറുത്തവരും വെളുത്തവരും ആയുള്ള അനേകരും ക്രൂരമായും അനീതിപരമായും ക്രൂരമായ തടവുശിക്ഷയ്ക്കും അടിമത്വത്തിനും വിധേയരാകും. ദൈവത്തിനു പ്രിയരായ പലരും ചങ്ങലകളാൽ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു കാരാഗൃഹങ്ങളിൽ കൊലയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടും, ചിലർ നികൃഷ്ടമായ ഇരുട്ടറകളിൽ പട്ടിണിമൂലം മരിക്കാൻ ഏൽപ്പിക്കപ്പെടും. അവരുടെ നെടുവീർപ്പുകളും, കരിച്ചിലുകളും കേൾക്കാനോ സഹായത്തിനു ഒരു കരം നീട്ടാനോ മനുഷ്യകരം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല.

ഈ മഹാശോധനയിൽ ദൈവം തന്റെ ജനത്തെ മറന്നുകളയുമോ? പ്രളയത്തിനുമുമ്പുള്ള ജനത്തിന്മേൽ ന്യായവിധി വന്നപ്പോൾ ദൈവം വിശ്വസ്തനായ നോഹയെ മറന്നുവോ? സൊദോമിനെയും ഗൊമോറയെയും നശിപ്പിക്കാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും അഗ്നി പെയ്തപ്പോൾ ദൈവം ലോത്തിനെ ഓർക്കാതിരുന്നോ? മിസ്രയീമിൽ ബിംബാരാധികളുടെ മദ്ധ്യേ ദൈവം യോസഫിനെ കൈവിട്ടോ? കർമേൽ പർവ്വതത്തിൽ ബാൽ പ്രവാചകന്മാരെ ഏലിയാവു വാൾ കൊണ്ടു കൊന്നപ്പോൾ ഇസബേൽ പ്രവാചകന്റെ ജീവൻ അവരിൽ ഒരുത്തന്റെ ജീവനെപ്പോലെ ആർക്കും എന്നും ഭീഷണി മുഴക്കിയിപ്പോൾ ദൈവം തന്റെ പ്രവാചകനെ ഇസബേലിന്റെ വാളിനിരയാക്കിയോ? തന്റെ വിശ്വസ്ത പ്രവാചകനായ യിരെമ്യാവെ ഇരുണ്ട കുണ്ടറയിൽ ഇട്ടപ്പോഴും ഞെരുക്കത്തിൽ അപ്പവും കഷ്തയുടെ വെള്ളവും ലഭിക്കാനിടയായപ്പോഴും യഹോവ പ്രവാചകനെ അവിടെ മറന്നോ? മൂന്നു യോഗ്യന്മാരായ

എബ്രായ യുവാക്കളെ ബാബിലോണിൽ തീച്ചൂളയിൽ ഇട്ടപ്പോൾ അവരെ മറന്നുകളഞ്ഞോ? ദാനിയേൽ പ്രവാചകനെ സിംഹക്കുഴിയിൽ ഉപേക്ഷിച്ചു കളഞ്ഞോ? "സീയോനോ : യഹോവ എന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു, കർത്താവു എന്നെ മറന്നുകളഞ്ഞു എന്നു പറയുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ തന്റെ കുഞ്ഞിനെ മറക്കുമോ? താൻ പ്രസവിച്ച മകനോട് കരുണ തോന്നാതിരിക്കുമോ? അവർ മറന്നുകളഞ്ഞാലും ഞാൻ നിന്നെ മറക്കയില്ല. ഇതാ, ഞാൻ നിന്നെ എന്റെ ഉള്ളങ്കയ്യിൽ വരെച്ചിരിക്കുന്നു; നിന്റെ മതിലുകൾ എല്ലായ്പ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ ഇരിക്കുന്നു" (യെശ. 49:14-16). സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു : നിങ്ങളോടു കവർച്ച ചെയ്ത ജാതികളുടെ അടുക്കൽ അവൻ എന്നെ മഹത്വത്തിനായി അയച്ചിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളെ തൊടുന്നവൻ അവന്റെ കണ്മണിയെ തൊടുന്നു" (സെഖ്യരാവ് 2:8).

ശത്രുക്കൾ അവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽ അടച്ചാലും കാരാഗൃഹഭിത്തികൾക്ക് അവരും ക്രിസ്തുവുമായുള്ള ബന്ധം തടയാൻ കഴികയില്ല. അവരുടെ എല്ലാ ക്ഷീണവും കാണുന്നവനും ഓരോ പരീക്ഷയും മനസ്സിലാക്കുന്നവനും, എല്ലാ ലോകശക്തിക്കും മീതെയുള്ളവനുമായവൻ തന്റെ ദൂതന്മാരെ അവരുടെ ഏകാന്ത തടവുകളിൽചെന്നു ഉയരത്തിൽനിന്നുമുള്ള വെളിച്ചവും സമാധാനവും അരുളിച്ചെയ്യുവാൻ അയയ്ക്കും. പൗലോസും ശീലാസും ഫിലിപ്പിയ ജയിലിൽ പാതിരാത്രി സമയത്ത് പ്രാർത്ഥിച്ചു ദൈവത്തെ പാടിസ്തുതിച്ചതുപോലെ വിശ്വാസത്തിൽ സമ്പന്നരായവർ അവരുടെ തടവുമുറികളെ കൊട്ടാരതുല്യവും അതിന്റെ ഭിത്തികളെ സ്വർഗ്ഗീയ വെളിച്ചത്താൽ പ്രകാശമയവും ആക്കും.

ദൈവമക്കളെ പീഡിപ്പിക്കയും അവർക്കു നാശം വരുത്തുകയും ചെയ്യുന്നവരെ യഹോവ ന്യായം വിധിക്കും. ദൈവം ദീർഘക്ഷമയിൽ ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേൽ വരുന്നതായ ന്യായവിധി താമസിപ്പിച്ചേക്കാം. എന്നാൽ ഈ താമസം അവരെ അകൃത്യം ചെയ്യുന്നതിന് കൂടുതൽ ധൈര്യപ്പെടുത്തിയാൽ അവർക്കുള്ള ശിക്ഷ നിശ്ച

യവും ഭയങ്കരവും ആയിരിക്കും. "യഹോവ തന്റെ പ്രവൃത്തിയെ തന്റെ ആശ്ചര്യ പ്രവൃത്തിയെത്തന്നേ, ചെയ്യേണ്ടതിന്നും തന്റെ ക്രിയയെ, തന്റെ അപൂർവ്വ ക്രിയയെത്തന്നേ നടത്തേണ്ടതിന്നും പെറാസീം മലയിൽ എന്നപോലെ എഴുന്നേൽക്കയും ഗിബെയോൻ താഴ്‌വരയിൽ എന്നപോലെ കോപിക്കയും ചെയ്യും" (യെശ. 28:21). കരുണാനിധിയായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു ശിക്ഷിക്ക എന്ന കൃത്യം അപൂർവ്വ കൃത്യമത്രെ. "എന്നാണ ദുഷ്ടന്റെ മരണത്തിൽ അല്ല, ദുഷ്ടൻ തന്റെ വഴി വിട്ടുതിരിഞ്ഞു ജീവിക്കുന്നതിൽ അത്രേ എനിക്കു ഇഷ്ടമുള്ളതെന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാട്; നിങ്ങളുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളെ വിട്ടുതരുവിൻ, തിരിവിൻ; യിസ്രായേൽ ഗൃഹമേ, നിങ്ങൾ എന്തിനു മരിക്കുന്നു എന്നു അവരോടു പറക" (യെഹെ. 33:11). "യഹോവ, യഹോവയായ ദൈവം, കരുണയും കൃപയുമുള്ളവൻ; ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ. ആയിരം ആയിരത്തിനു ദയ പാലിക്കുന്നവൻ; അകൃത്യവും അതിക്രമവും പാപവും ക്ഷമിക്കുന്നവൻ; കുറ്റമുള്ളവനെ വെറുതെ വിടാത്തവൻ (പുറപ്പാട് 34:6,7). യഹോവ ദീർഘക്ഷമയും മഹാദയയും വിശ്വസ്തതയുമുള്ളവൻ; അവൻ ഒരിക്കലും ശിക്ഷിക്കാതെ വിടുകയില്ല" (നഹൂം. 1:3). ഏതുമില്ലാത്തത് എന്നു നിന്ദിച്ചു മനുഷ്യർ കാൽക്കീഴിൽ മെതിച്ചുകളഞ്ഞ തന്റെ ന്യായപ്രമാണത്തിൻ ശക്തിയെ നീതിയുക്തമായ ഭയങ്കര കാര്യങ്ങളാൽ യഹോവ വെളിപ്പെടുത്തും. ന്യായപ്രമാണലംഘനക്കാർക്കെതിരായുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രതികാരം നീതി നടത്താനുള്ള തെളിവാകുന്നു. ദീർഘക്ഷമയിൽ പ്രതികാരദിവസം താമസിപ്പിച്ചു കിട്ടിയവർ എല്ലാവരും അവരുടെ അകൃത്യത്തിന്റെ പാനപാത്രം നിറഞ്ഞു കവിയുമ്പോൾ തന്റെ കോപത്തിന്റെ പാനപാത്രം കരുണയുടെ യാതൊരു കലർപ്പും കൂടാതെ കുടിക്കേണ്ടിവരും.

കർത്താവു സ്വർഗ്ഗീയ കൂടാരത്തിലെ തന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥ വേല അവസാനിപ്പിച്ചുകഴിയുമ്പോൾ അവർ "മൃഗത്തെയും അതിന്റെ പ്രതിമയെയും നമസ്ക്കരിച്ചു നെറ്റിയിലോ കൈമേലോ മുദ്ര

ഏൽക്കുന്നവർക്കുനേരെ ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന, ദൈവകോപത്തിന്റെ പാത്രത്തിൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നിരിക്കുന്ന ദൈവക്രോധമദ്യം കുടിക്കേണ്ടിവരും" (വെളി. 14:9). ദൈവം യിസ്രയേലിനെ മിസ്രയീമിൽ നിന്നു വിടുവിക്കും മുമ്പ് മിസ്രയീമ്യരുടെമേൽ പകർന്ന ബാധപോലെ അതിലും വ്യാപകവും ഭയങ്കരവുമായ ന്യായവിധികൾ ലോകത്തിൽനിന്നും ദൈവജനം വിടുവിക്കപ്പെടുംമുമ്പ് ലോകത്തിനുമേൽ ഒഴുക്കപ്പെടും. ലോകത്തിന്മേൽ വീഴാൻ പോകുന്ന ഭയങ്കരമായ ദണ്ഡനത്തെ വെളിപ്പാടുകാരൻ ഇപ്രകാരം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. "അപ്പോൾ മൃഗത്തിന്റെ മുദ്രയുള്ളവരും അതിന്റെ പ്രതിമയെ നമസ്ക്കരിക്കുന്നവരുമായ മനുഷ്യർക്കു വല്ലാത്ത ദുർവ്രണം ഉണ്ടായി, സമുദ്രം മരിച്ചവന്റെ രക്തംപോലെ ആയിത്തീർന്നു; സമുദ്രത്തിലെ ജീവജന്തു ഒക്കെയും ചത്തുപോയി. നീരുറവകളും നദികളും രക്തമായിത്തീർന്നു. അപ്പോൾ ജലാധിപതിയായ ദൂതൻ ഇവ്വണ്ണം പറയുന്നതു ഞാൻ കേട്ടു: ഇരിക്കുന്നവനും ഇരുന്നവനുമായി പരിശുദ്ധനായുള്ളോവേ, നീ ഇങ്ങനെ ന്യായം വിധിച്ചതുകൊണ്ട് നീതിമാൻ ആകുന്നു. വിശുദ്ധന്മാരുടെയും പ്രവാചകന്മാരുടെയും രക്തം അവർ ചിന്നിച്ചതുകൊണ്ടു നീ അവർക്ക് രക്തം കുടിപ്പാൻ കൊടുത്തു; അതിനു അവർ യോഗ്യർ തന്നേ" (വെളി. 16:2-6). ദൈവജനത്തെ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിച്ചവർ അവരുടെ സ്വന്തം കയ്യാൽ അവരുടെ രക്തം ചിന്തിയതുപോലെ കുറ്റക്കാരാകും. അതുപോലെതന്നെ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഇഹലോക ജീവിത സമയത്തു ജീവിച്ചിരുന്ന യെഹൂദന്മാരെ ഹാബേൽ മുതൽ ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തം ചിന്തിയവരെപ്പോലെ വിശുദ്ധന്മാരുടെ രക്തത്തിനു കുറ്റവാളികൾ ആക്കി. കാരണം അവർക്കു മുൻപുണ്ടായിരുന്ന പ്രവാചകന്മാരെ കൊന്ന കൊലപാതകർക്കുണ്ടായിരുന്ന സ്വഭാവംതന്നേ അവർക്കുമുണ്ടായിരുന്നു.

മുകളിൽ വിവരിച്ച ആദ്യത്തെ മൂന്നു ബാധകൾക്കുശേഷം ഉണ്ടാകുന്ന ബാധ തീകൊണ്ടു മനുഷ്യരെ ചുടുവാൻ തക്കവണ്ണം സൂര്യനു അധികാരം ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഈ ഭയാനകമായ സമയ

ത്തെപ്പറ്റി പ്രവാചകൻ പറയുന്നു: "വയൽ ശൂന്യമായിത്തീർന്നു; ധാന്യം നശിച്ചും പുതുവീഞ്ഞു വറ്റിയും എണ്ണ ക്ഷയിച്ചും പോയിരിക്കയാൽ ദേശം ദുഃഖിക്കുന്നു" (യോവേൽ 1:10). വയലിലെ വൃക്ഷങ്ങൾ ഒക്കെയും ഉണങ്ങിപ്പോയിരിക്കുന്നു. ആനന്ദം മനുഷ്യരെ വിട്ടുമാഞ്ഞുപോയിരിക്കയാൽ ശാലകൾ ശൂന്യമായി കളപ്പുരകൾ ഇടിഞ്ഞു പോകുന്നു. മൃഗങ്ങൾ എത്ര ഞെരങ്ങുന്നു. കന്നുകാലികൾ മേച്ചിൽ ഇല്ലായ്മകൊണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടുന്നു. നീർത്തോടുകൾ വറ്റിപ്പോകയും മരുഭൂമിയിലെ പുൽപുറങ്ങൾ തീക്ക് ഇരയായിത്തീരുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു വയലിലെ മൃഗങ്ങളും നിന്നെനോക്കി കിഴെക്കുന്നു." (യോവേൽ 1:10-12, 17-20). "അന്നാളിൽ മന്ദിരത്തിലെ ഗീതങ്ങൾ മുറവിളിയാകും, എന്നു യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാട്. ശവം അനവധി; എല്ലായിടത്തും അവ എറിഞ്ഞുകളയും; മിണ്ടരുത്" (ആമോസ്. 8:3).

ഈ ബാധകൾ സാർവ്വത്രികമല്ല, ലോക ജനത മുഴുവനും ഇല്ലാതെ പോകയും ഇല്ല. എന്നിരുന്നാൽതന്നെയും അവ മനുഷ്യജാതി അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളതിലും ഭയങ്കരമായ ശിക്ഷാവിധി ആയിരിക്കും. കൃപാകാലം അവസാനിക്കുന്നതിനുമുമ്പുണ്ടായ എല്ലാ ന്യായവിധികളും കൃപയാൽ സമ്മിശ്രമായവ ആയിരുന്നു. പാപിക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ തിരുരക്തം അവനു ലഭിക്കേണ്ട മഹാശിക്ഷാവിധിയിൽ നിന്നും മറയ്ക്കയായിരുന്നു. എന്നാൽ അന്ത്യന്യായവിധിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കോപം കരുണയാൽ കലർപ്പില്ലാതെ പകർന്നുകൊടുക്കും.

ആ ദിവസം ജനങ്ങൾ ഇക്കാലത്തൊക്കെയും നിന്ദിച്ചു ത്യജിച്ചുകളഞ്ഞതായ ദൈവത്തിന്റെ ദയയ്ക്കായി വാഞ്ഛിക്കും. യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ അരുളപ്പാടാവിത്: "അപ്പത്തിനായുള്ള വിശപ്പല്ല, വെള്ളത്തിനായുള്ള ദാഹവുമല്ല, യഹോവയുടെ വചനങ്ങളെ കേൾക്കേണ്ടതിനുള്ള വിശപ്പുതന്നേ ഞാൻ ദേശത്തേയ്ക്കയക്കുന്ന നാളുകൾ വരുന്നു എന്ന് യഹോവയായ കർത്താവിന്റെ

അരുളിപ്പാട്: അന്ന് അവർ സമുദ്രം മുതൽ സമുദ്രം വരെയും വടക്കുമുതൽ കിഴക്കുവരെയും ഉഴന്നുചെന്നു യഹോവയുടെ വചനം അന്വേഷിച്ച് അലഞ്ഞു നടക്കും; കണ്ടുകിട്ടുകയില്ലതാനും" (ആമോസ് 8:11,12).

ആ നാളുകളിൽ ദൈവജനം കഷ്ടതകളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രരല്ല; എന്നാൽ പീഡനങ്ങളാലും പ്രയാസങ്ങളാലും ആഹാരം പോലും കിട്ടാതെ തീവ്രവ്യഥയുടെ മദ്ധ്യത്തിലും ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവർ നശിച്ചുപോകുവാൻ ദൈവം അനുവദിക്കുകയില്ല. ഏലിയാവിനെ ക്ഷാമത്തിൽ കാത്തവനായ ദൈവം സ്വയത്യാഗികളായ തന്റെ ഒരു പൈതലിനെയും രക്ഷിക്കാതെ കടന്നുപോകയില്ല. തലയിലെ മുടിപോലും എണ്ണി അവയിൽ ഒന്ന് എങ്കിലും അവിടത്തെ അനുവാദംകൂടാതെ താഴെ പോകാതെ സൂക്ഷിക്കുന്നവനുമായ യഹോവ ക്ഷാമകാലത്തു തന്റെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ തീറ്റി തൃപ്തരാക്കും. ചുറ്റുപാടും ദുഷ്ടന്മാർ മഹാവ്യാധികളാലും പട്ടിണിയാലും മരിക്കുമ്പോൾ, ദൈവദൂതന്മാർ നീതിമാന്മാരായ തന്റെ വൃതന്മാരെ അവയിൽനിന്നെല്ലാം സംരക്ഷിച്ചു അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ എല്ലാം നിറവേറ്റും. "നീതിയായി നടന്നു നേർ പറകയും പീഡനത്താലുള്ള ആദായം വെറുക്കുകയും കൈക്കൂലി വാങ്ങാതെ കൈകുടഞ്ഞുകളകയും രക്തപാതകത്തെക്കുറിച്ചു കേൾക്കാതവണ്ണം ചെവി പൊത്തുകയും, ദോഷത്തെ കണ്ടു രസിക്കാതവണ്ണം കണ്ണ് അടച്ചുകളകയും ചെയ്യുന്നവൻ, ഇങ്ങനെ ഉള്ളവൻ ഉയരത്തിൽ വസിക്കും; പാറക്കോട്ടകൾ അവന്റെ അഭയസ്ഥാനമായിരിക്കും; അവന്റെ അപ്പം അവന്നു കിട്ടും; അവന്നു വെള്ളം മുട്ടിപ്പോകയുമില്ല" (യെശ. 33:15,16). വീണ്ടും യഹോവ വാഗ്ദാനം ചെയ്യുന്നു:" എളിയവരും ദരിദ്രരുമായവർ വെള്ളം തിരഞ്ഞു നടക്കുന്നു; ഒട്ടും കിട്ടായ്കയാൽ അവരുടെ നാവു ദാഹംകൊണ്ടു വരണ്ടുപോകുന്നു. യഹോവയായ ഞാൻ അവർക്ക് ഉത്തരം അരുളും; യിസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ ഞാൻ അവരെ കൈ വിടുകയില്ല" (യെശ. 41:17).

"യഹോവ നിന്റെ പരിപാലകൻ; യഹോവ നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു നിനക്കു തണൽ പകൽ സൂര്യനെങ്കിലും രാത്രി ചന്ദ്രനെങ്കിലും നിന്നെ ബാധിക്കയില്ല. യഹോവ ഒരു ദോഷവും തട്ടാതവണ്ണം നിന്നെ പരിപാലിക്കും; അവൻ നിന്റെ പ്രാണനെ പരിപാലിക്കും" (സങ്കീ. 121:5–7). "അവൻ നിന്നെ വേട്ടക്കാരന്റെ കെണിയിൽനിന്നും നാശകരമായ മഹാമാരിയിൽ നിന്നും വിടുവിക്കും. തന്റെ തൂവലുകൾകൊണ്ടു അവൻ നിന്നെ മറയ്ക്കും; അവന്റെ ചിറകിൻകീഴിൽ ശരണം പ്രാപിക്കും; അവന്റെ വിശ്വസ്തത നിനക്കു പരിചയും പലകയും ആകുന്നു. രാത്രിയിലെ ഭയത്തെയും പകൽ പറക്കുന്ന അസ്ത്രത്തെയും ഇരുട്ടിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന മഹാമാരിയെയും ഉച്ചയ്ക്കു നശിപ്പിക്കുന്ന സംഹാരത്തെയും നിനക്കു പേടിപ്പാനില്ല നിന്റെ വശത്തു ആയിരംപേരും നിന്റെ വലത്തുവശത്തു പതിനായിരം പേരും വീഴും. എങ്കിലും അതു നിന്നോടു അടുത്തുവരികയില്ല. നിന്റെ കണ്ണുകൊണ്ടുതന്നെ നീ നോക്കി ദുഷ്ടന്മാൻമാർക്കു വരുന്ന പ്രതിഫലം കാണും. യഹോവേ നീ എന്റെ സങ്കേതമാകുന്നു; നീ അത്യുന്നതനെ നിന്റെ വാസസ്ഥലമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു അനർത്ഥവും നിനക്കു ഭവിക്കയില്ല; ഒരു ബാധയും നിന്റെ കൂടാരത്തിനു അടുക്കയില്ല" (സങ്കീ. 91:3–10).

എന്നിരുന്നാൽ തന്നെയും മനുഷ്യദൃഷ്ടിക്ക് രക്തസാക്ഷികൾ തങ്ങളുടെ രക്തത്താൽ തങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം മുദ്രചെയ്തതുപോലെ ദൈവത്തിന്റെ ജനം പെട്ടെന്നു ചെയ്യേണ്ടിവരും. അവർ തന്നെയും യഹോവ അവരെ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളുടെ കയ്യാൽ വീണുപോകത്തക്കവണ്ണം ഉപേക്ഷിച്ചുകളഞ്ഞോ എന്നു ഭയപ്പെടും. അതു ഭയാനകമായ പ്രാണവേദനയുടെ അനുഭവം ആയിരിക്കും. വിടുതലിനായി രാപ്പകൽ അവർ ദൈവത്തോടു കരയും. ദുഷ്ടന്മാന്മാർ ജയഘോഷംകൊള്ളും . അവരുടെ വിശ്വാസം എവിടെ എന്ന പരിഹാസത്തിന്റെ സ്വരം കേൾക്കും. "നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ ജനം എങ്കിൽ എന്തുകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിന്നും വിടുവിക്കപ്പെടുന്നില്ല" ?

എന്നാൽ യഹോവയെ കാത്തിരിക്കുന്നവർ കർത്താവു കാൽവറി ക്രൂശിൽ മരിച്ചപ്പോൾ മഹാപുരോഹിതന്മാരും, ശാസ്ത്രിമാരും മൂപ്പന്മാരും ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു. തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴികയില്ല. അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവ് ആകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങിവരട്ടെ" ; എന്ന് അവനെ പരിഹസിച്ചുപറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഓർക്കും (മത്തായി 27:42). യാക്കോബ് ചെയ്തതുപോലെ എല്ലാവരും ദൈവവുമായി മൽപിടിക്കയാണ്. അവരുടെ മുഖം അവരുടെ ഉള്ളിലുള്ള പോരാട്ടത്തെ കാണിക്കുന്നു എന്നിരുന്നാലും അവർ മറ്റുള്ളവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥം ചെയ്യുന്നതു നിർത്തുന്നില്ല.

മനുഷ്യർക്കു സ്വർഗ്ഗീയ ദർശനത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സഹിഷ്ണുത ഉള്ളവർക്കു ചുറ്റും ശക്തന്മാരായ ദൂതന്മാർ വലയും ചെയ്തിരിക്കുന്നതു കാണാൻ സാധിക്കും. സഹതാപത്തോടെ ദൂതന്മാർ അവരുടെ കഷ്ടതകൾ കാണുകയും അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ ശ്രദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരെ അപകടാവസ്ഥയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുന്നതിന് അവരുടെ നായകനായ ക്രിസ്തുവിന്റെ ഉത്തരവിനുവേണ്ടി ദൂതന്മാർ കാത്തുനിൽക്കുകയാണ്. ദൈവജനം കർത്താവ് കുടിച്ച പാനപാത്രം കുടിക്കയും അവൻ ഏറ്റ സ്നാനം ഏൽക്കയും വേണം. കർത്താവു അവരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി കാത്തിരിക്കുമ്പോൾ അവർ ഇതുവരെയും കാണിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിശ്വാസം, പ്രത്യാശ, സഹിഷ്ണുത എന്നിവ പ്രകടമാക്കുന്നതിനു നയിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ വൃതന്മാർ നിമിത്തം മഹാകഷ്ടകാലം ദീർഘമാകയില്ല. "ദൈവമോ രാപ്പകൽ തന്നോടു നിലവിളിക്കുന്ന തന്റെ വൃതന്മാരുടെ കാര്യത്തിൽ ദീർഘക്ഷമയുള്ളവൻ ആയാലും അവരെ പ്രതിക്രിയ നടത്തി രക്ഷിയ്ക്കും എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു (ലൂക്കോ. 18:7,8). മനുഷ്യർ നിനയ്ക്കുന്നതിലും മുൻപായി അവസാനം പെട്ടെന്നു സംഭവിക്കും. ഗോതമ്പു കറ്റകളായി കെട്ടി യഹോവയുടെ കളപ്പുരയിൽ ശേഖരി

ക്കപ്പെടുകയും, കള താളടിയായി എന്നെന്നേയ്ക്കും എരിക്കപ്പെടു കയും ചെയ്യും.

സ്വർഗ്ഗീയ കാവൽക്കാർ അവരുടെ വിശ്വസ്തതയ്ക്കൊപ്പം അവരുടെ സൂക്ഷിപ്പു തുടരുന്നു. ദൈവകൽപ്പന കാക്കുന്ന വിശു ദ്ധന്മാരെ കൊന്നൊടുക്കുന്നതിനു പൊതുവായ ഒരു നിയമം നിശ്ച യിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും നിശ്ചിത സമയത്തിനു മുമ്പുതന്നെ അവരുടെ ജീവൻ എടുത്തുകളയാൻ ശ്രമിക്കും. എന്നാൽ വിശ്വസ്തരായ ദൈവജനത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സംര ക്ഷകരെ ഒരുത്തർക്കും മറികടപ്പാൻ സാധിക്കയില്ല. പട്ടണങ്ങളിൽ നിന്നും ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള ഓടിപ്പോക്കിൽ ചിലരെ ആക്ര മിക്കുന്നതിനായി ശത്രു ശ്രമിക്കുമെങ്കിലും അവർക്കു നേരെ ഓങ്ങുന്ന വാൾ ശക്തിയറ്റും വെറും പുല്ലുപോലെ ഒടിഞ്ഞും താഴെ വീഴും. യുദ്ധത്തിൽ യോദ്ധാക്കളെപ്പോലെ ദൈവദൂതന്മാർ പ്രതി രോധിക്കും.

നമുക്കു സഹായം ആവശ്യമാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ വില യേറിയ രക്ഷകൻ അതു നൽകും. അവന്റെ പാദങ്ങളാൽ സ്വർഗ്ഗ ത്തിലേയ്ക്കുള്ള പാത നമുക്കായി ലഭ്യമാക്കിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പാദങ്ങളെ മുറിവേൽപ്പിച്ച ഓരോ മുള്ളും അവന്റെ പാദത്തെ മുറി പ്പെടുത്തി. നാം വഹിക്കുന്നതിനായുള്ള ഓരോ കുരിശും അവൻ നമുക്കുമുമ്പായി വഹിച്ചു. നമുക്കു സമാധാനം ലഭിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി നമ്മെ ഒരുക്കാനായി പരിശോധനകളിൽകൂടി കടന്നുപോ കാൻ യഹോവ നമ്മെ അനുവദിച്ചു. മഹാ കഷ്ടകാലം ദൈവജന ത്തിന് ഒരു അഗ്നിപരീക്ഷപോലെ ഭയാനകമാണ്. എന്നാൽ അത് ഓരോ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസിക്കും ഉയരത്തിലേയ്ക്കു നോക്കാനും യഹോവയുടെ വാഗ്ദത്തമായ വില്ലു അവരെ ചുറ്റിയിരിക്കുന്നതു കാണാനുമുള്ള സമയമാണ്.

“യഹോവയുടെ വിമുക്തന്മാർ ഉല്ലാസഘോഷത്തോടെ സീയോനിലേക്കു മടങ്ങിവരും; നിത്യാനന്ദം അവരുടെ തലയിൽ

ഉണ്ടായിരിക്കും; അവർ ആനന്ദവും സന്തോഷവും പ്രാപിക്കും; ദുഃഖവും ഞരക്കവും ഓടിപ്പോകും. ഞാൻ, ഞാൻ തന്നേ, നിങ്ങളെ ആശ്വസിപ്പിക്കുന്നവൻ; എന്നാൽ മരിച്ചുപോകുന്ന മർത്യനെയും പുല്ലുപോലെ ആയിത്തീരുന്ന മനുഷ്യനെയും ഭയപ്പെടുവാൻ നീ ആർ? ആകാശത്തെ വിരിച്ചു ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളെ ഇട്ടവ നായി നിന്റെ സ്രഷ്ടാവായ യഹോവയെ നീ മറക്കയും പീഡകൾ നശിപ്പിക്കാൻ ഒരുങ്ങിവരുന്നു എന്നുവെച്ചു അവന്റെ ക്രോധം നിമിത്തം ദിനംപ്രതി ഇടവിടാതെ പേടിക്കയും ചെയ്യുന്നതെന്ത്? പീഡകന്റെ ക്രോധം എവിടെ? ബദ്ധനായിരിക്കുന്നവനെ വേഗ ത്തിൽ അഴിച്ചുവിടും; അവൻ കുണ്ടറയിൽ മരിക്കയില്ല; അവന്റെ ആഹാരത്തിന് മുട്ടു വരികയുമില്ല. തിരകൾ അലറുവാൻ തക്കവണ്ണം സമുദ്രത്തെ കോപിപ്പിക്കുന്നവനായി നിന്റെ ദൈവമായ യഹോവ ഞാൻ ആകുന്നു; സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ എന്നാകുന്നു എന്റെ നാമം. ഞാൻ ആകാശത്തെ ഉറപ്പിച്ച് ഭൂമിയ്ക്ക് അടിസ്ഥാനം ഇടു കയും സീയോനോട് നീ എന്റെ ജനം എന്നു പറകയും ചെയ്യേണ്ട തിനു ഞാൻ എന്റെ വചനങ്ങളെ നിന്റെ വായിൽ ആക്കി എന്റെ കയ്യുടെ നിഴലിൽ നിന്നെ മറച്ചിരിക്കുന്നു” (യെശ. 51:11–16).

ദൈവജനത്തിനെതിരെ ലോകശക്തികൾ അണിനിരക്കു മ്പോൾ അവർ അഭിമുഖീകരിക്കാനുള്ള ആപൽഘട്ടങ്ങളെ ദൈവം മുന്നമേ കണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി അവരുടെമേൽ വച്ചിരിക്കയാ യിരുന്നു. പ്രവാസത്തിനുള്ള തടവുകാരെപ്പോലെ അവർ പട്ടിണി യാലോ അതിക്രമത്താലോ ഉണ്ടാകാവുന്ന മരണഭീതിയിലായി രിക്കും. എന്നാൽ “ഞാൻ ഉണ്ടാക്കുവാനുള്ള ദിവസത്തിൽ അവർ എനിക്ക് ഒരു നിക്ഷേപം ആയിരിക്കും എന്നു സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു; ഒരു മനുഷ്യൻ തനിക്കു ശുശ്രൂഷചെ യ്യുന്ന മകനെ ആദരിക്കുന്നതുപോലെ ഞാൻ അവരെ ആദരിക്കും” (മലാഖി. 3:17). ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ വിശ്വസ്ത സാക്ഷികളുടെ രക്തം ഈ സമയത്തു ചിന്തപ്പെട്ടാൽ അതു പണ്ടുണ്ടായിരുന്ന രക്തസാക്ഷികളുടെ രക്തം ചിന്തിയതുപോലെ അല്ല, അതു ദൈവ

ത്തിനു വലിയ ഒരു കൊയ്ത്തിനു ധാന്യം വിത്തച്ചതുപോലെ ആയിരിക്കുകയില്ല. ദുശ്ശാഠ്യഹൃദയത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ ദയ ഒരിക്കലും തിരികെ വരാത്തവിധം ത്യജിച്ചു കളഞ്ഞവർക്ക് രക്തസാക്ഷികളുടെ വിശ്വസ്തത ദുഷ്ടന്മാരുടെ മനംതിരിവിന് ഒരു സാക്ഷ്യമാകയില്ല. നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾക്ക് ഇരയായാൽ അന്ധകാരപ്രഭുവായ സാത്താന് അതൊരു വിജയമാകും. സങ്കീർത്തനക്കാരൻ പറയുന്നു: "അനർത്ഥ ദിവസത്തിൽ അവൻ തന്റെ കൂടാരത്തിൽ എന്നെ ഒളിപ്പിക്കും; തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറവിൽ എന്നെ മറയ്ക്കും" (സങ്കീ. 27:5). കർത്താവു പറയുന്നു: 'എന്റെ ജനമേ, വന്നു നിന്റെ അറകളിൽ കടന്നു വാതിലുകളെ അടയ്ക്ക; ക്രോധം കടന്നു പോകുവോളം അല്പനേരത്തേയ്ക്കു ഒളിച്ചിരിക്ക. യഹോവ ഭൂവാസികളെ അവരുടെ അകൃത്യം നിമിത്തം സന്ദർശിപ്പാൻ തന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്ന് ഇതാ, വരുന്നു. ഭൂമി താൻ കുടിച്ച രക്തം ഒക്കെയും വെളിപ്പെടുത്തും; തന്നിലുള്ള ഹതന്മാരെ ഇനി മൂടിവെയ്ക്കയുമില്ല" (യെശ. 26:20,21). ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ട് സഹിഷ്ണുതയോടെ കർത്താവിന്റെ വരവിനുവേണ്ടി കാത്തിരുന്നവരുടെ മോചനം മഹത്വകരമായിരിക്കും.

അദ്ധ്യായം 11

ദൈവജനം വിടുവിക്കപ്പെട്ടു

ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ വിടുതലിനു പീഡനത്തിന്റെ അർത്ഥരാത്രിയിൽ അവന്റെ ശക്തി പ്രകടമാക്കുന്നു. അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി നൽകുന്നു. നീതിമാന്മാർ തങ്ങളുടെ മോചനത്തിനുള്ള അടയാളവാക്ക് ആകാശത്തു കണ്ടു സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ ഭയത്തോടും നടുക്കത്തോടുംകൂടെ മുറയിടും. പ്രകൃതി ആകമാനം അതിന്റെ സാധാരണ ശക്തിയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചതുപോലെ ആയിത്തീർന്നു. നദികളിൽ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയി. ഘനമേറിയ കാർമേഘങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു തമ്മിൽ കൂട്ടിയിടിക്കുന്നു. കോപാകുലമായ ആകാശത്തിൽ പറഞ്ഞറിയിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധത്തിൽ ഒരു പ്രഭ ദൃശ്യമാകുന്നു. അതിന്റെ മദ്ധ്യേ നിന്നും **സംഭവിച്ചുതീർന്നു** എന്ന ഒരു മഹാശബ്ദം ദൈവാലയത്തിലെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു വന്നു (വെളി. 16:17).

ആ മഹാശബ്ദം ആകാശത്തെയും ഭൂമിയെയും ഇള ക്കുന്നു. മിന്നലും നാദവും ഇടിമുഴക്കവും വലിയ ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി; ഭൂമിയിൽ മനുഷ്യർ ഉണ്ടായതുമുതൽ അതുപോലെ അത്ര വലുതായോരു ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായിട്ടില്ല (വാ. 18). വിതാനം തുറക്കു ന്നതും അടയ്ക്കുന്നതും പോലെ കാണപ്പെട്ടു. ദൈവസിംഹാസന ത്തിൽ നിന്നും തന്റെ പ്രഭ വീശുന്നതുപോലെ തോന്നി. പർവ്വത ങ്ങൾ കാറ്റത്തുലയുന്ന ഈറ്റപോലെ വിറച്ചു. പാറക്കഷണങ്ങൾ എല്ലായിടത്തും ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. കൊടുങ്കാറ്റിന്റെ ഇരച്ചിൽ പോലെയുള്ള അലർച്ച കേട്ടു. സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകൾ കോപംകൊണ്ടെന്നപോലെ ഇളകിമറിഞ്ഞു.

ഉന്മൂലനാശം വരുത്തുന്നതിനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട ദൂതഗ ണങ്ങൾ അലറുന്നതുപോലെ ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ ശബ്ദം കേൾക്കു ന്നു. സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകൾ ഉയരുകയും താഴുകയും ചെയ്യു മ്പോലെ ഭൂമി മുഴുവനും ഇളകിമറിഞ്ഞ അവസ്ഥയിൽ കാണു ന്നു. ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലം വെടിച്ചുകീറുന്നു. ഭൂമിയുടെ അടി സ്ഥാനം തന്നെയും ഇളകിയതായി കാണുന്നു. പർവ്വതങ്ങൾ താണുപോകുന്നു. ദ്വീപുകൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നു.

ദൈവകോപത്തിന്റെ ക്രോധമദ്യമുള്ള പാത്രം മഹാബാ ബിലോണിനു കൊടുക്കേണ്ടതിന് അവളെ ദൈവസന്നിധിയിൽ ഓർത്തു. സകല ദ്വീപുകളും ഓടിപ്പോയി; മലകൾ കാണ്മാനില്ലാ തായി. താലന്തോളം ഘനമുള്ള കല്ലായി വലിയ കന്മഴ ആകാശ ത്തുനിന്നും മനുഷ്യരുടെ മേൽ പെയ്തു. കന്മഴയുടെ ബാധ ഏറ്റവും വലുതാകകൊണ്ട് മനുഷ്യർ ആ ബാധനിമിത്തം ദൈവത്തെ ദുഷി ച്ചു. ലോകത്തിൽ അഹങ്കാരികളായ പട്ടണങ്ങൾ ശൂന്യമായി. തങ്ങ ളെത്തന്നെ ഉയർത്തേണ്ടതിന്നു അവരുടെ ധനം വാരിച്ചൊരിഞ്ഞു പണികഴിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള രാജകീയ കൊട്ടാരങ്ങൾ അവരുടെ ദൃഷ്ടി യിൽ തന്നെ ഇടിഞ്ഞു നാശമായിപ്പോയി. കാരാഗൃഹഭിത്തികൾ പൊട്ടിപ്പിളർന്നു. അവയിൽ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം കാത്തതു

നിമിത്തം നിയമ തടവുകാരായി അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവജനം സ്വതന്ത്രരായി.

കല്ലറകൾ തുറന്നു, നിലത്തിലെ പൊടിയിൽ നിദ്രകൊ ള്ളുന്നവരിൽ പലരും ചിലർ നിത്യജീവന്നായും ചിലർ ലജ്ജയ്ക്കും നിത്യനിന്ദയ്ക്കുമായും ഉണരുന്നു. മൂന്നാം ദൂതന്റെ ദൂതിൽ വിശ്വ സിച്ചു മരിച്ചുപോയ എല്ലാ വൃതന്മാരും ദൈവകല്പന കാത്ത വിശു ദ്ധന്മാരോടുകൂടെ ദൈവത്തിൽനിന്നും സമാധാനത്തിന്റെ ഉടമ്പടി കേൾക്കുന്നതിന്ന് അവരുടെ കല്ലറകളിൽ നിന്നു മഹത്വമുള്ള ശരീരം പ്രാപിച്ചവരായി പുറത്തുവരുന്നു. അവനെ കുത്തിത്തുള ച്ചവരും, കർത്താവു കുരിശിൽ തറയ്ക്കപ്പെട്ട് അതിവേദന അനുഭ വിച്ചപ്പോൾ അവനെ നോക്കി പരിഹസിച്ചവരും ആക്ഷേപിച്ചവരും അവന്റെ സത്യത്തിനും അവന്റെ ജനത്തിനും ഏറ്റം ശത്രുവായിരു ന്നവരും ദൈവമഹത്വം കാണുന്നതിനും, വിശ്വസ്തരും സത്യസ ന്ധരുമായവരുടെ മേൽ വയ്ക്കുന്ന ബഹുമാനം കാണുന്നതിനു മായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെടുന്നു.

ആകാശം ഇപ്പോഴും മേഘങ്ങളാൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എങ്കിലും യഹോവയുടെ പ്രതികാരം നടത്തുന്നു എന്നു തോന്ന ത്തക്കവണ്ണം സൂര്യൻ ഇടയ്ക്കിടെ അതിൽകൂടെ ദൃശ്യമാകും. ഭൂമിയെ അഗ്നികൊണ്ടു ദഹിപ്പിക്കാൻ പോകുന്നു എന്നു തോന്ന ത്തക്കവണ്ണം, ആകാശത്തുനിന്നും ഭയങ്കരമായ മിന്നൽ ഭൂമിയെ ചുറ്റിവളയും. ഉഗ്രഭീതി ഉണർത്തുന്നതും ദുർഗ്രാഹ്യവുമായ ഇടി മുഴക്കത്തിന്റെ ശബ്ദം ഉയരത്തിൽനിന്നും ദുഷ്ടന്മാരുടെ ശിക്ഷാ വിധി പ്രസ്താവിക്കും. ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്ന വാക്കുകൾ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലായില്ല, എന്നാൽ അവ ദുരുപദേഷ്ടാക്കൾക്കു വളരെ തെളി വായിരുന്നു. ഒരൽപ്പം മുമ്പു വരെ അലക്ഷ്യമായും അഹങ്കാരത്തോ ടെയും ധിക്കാരത്തോടും ദൈവകൽപ്പന കാക്കുന്നവരോട് ഉന്നത ഭാവം നടിച്ചിരുന്നവർ ഇപ്പോൾ അടക്കാൻ കഴിയാത്ത സംഭ്രാ ന്തിയും ഭയവുംകൊണ്ടു വിറയ്ക്കും. അവരുടെ മുറവിളി പ്രകൃതി

ശക്തികൾക്കതീതമായിരിക്കും. മനുഷ്യർ ഭയങ്കരഭീതിയിൽ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയ്ക്കായി യാചിക്കുമ്പോൾ സാത്താൻ ക്രിസ്തുവിന്റെ ദൈവികത്വം അംഗീകരിച്ച് അവന്റെ മുമ്പിൽ വിറയ്ക്കും.

പഴയനിയമ പ്രവാചകൻ യഹോവയുടെ വലുതും ഭയങ്കരവുമായ ദിവസത്തെ വിശുദ്ധ ദർശനത്തിൽ കണ്ടുപറഞ്ഞു: "യഹോവയുടെ ദിവസം സമീപിച്ചിരിക്കകൊണ്ടു മുറയിടുവിൻ; അതു സർവ്വശക്തങ്കൽ നിന്നു സർവ്വനാശം പോലെ വരുന്നു" (യെശ. 13:6). "യഹോവയുടെ ഭയങ്കരത്വം നിമിത്തവും അവന്റെ മഹിമയുടെ പ്രഭനിമിത്തവും നീ പാറയിൽ കടന്നു മണ്ണിൽ ഒളിച്ചുകൊൾക. മനുഷ്യരുടെ നിഗളിച്ച കണ്ണു താഴും; പുരുഷന്മാരുടെ ഉന്നതഭാവം കുനിയും; യഹോവ മാത്രം അന്നാളിൽ ഉന്നതനായിരിക്കും. സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവയുടെ നാൾ ഗർവ്വും ഉന്നതഭാവവും ഉള്ള എല്ലാറ്റിന്മേലും, നിഗളമുള്ള എല്ലാറ്റിന്മേലും വരും; അവ താണുപോകും" "യഹോവ ഭൂമിയെ നടുക്കുവാൻ എഴുന്നേൽക്കുമ്പോൾ അവന്റെ ഭയങ്കരത്വം നിമിത്തവും അവന്റെ മഹിമയുടെ പ്രഭനിമിത്തവും പാറകളുടെ ഗഹ്വരങ്ങളിലും പൊട്ടിയ പാറകളുടെ വിള്ളലുകളിലും കടക്കേണ്ടതിനു തങ്ങൾ നമസ്ക്കരിപ്പാൻ വെള്ളികൊണ്ടും പൊന്നുകൊണ്ടും ഉണ്ടാക്കിയ മിത്ഥ്യാമൂർത്തികളെ മനുഷ്യർ അന്നാളിൽ തുരപ്പനെലിക്കും നരിച്ചീറിനും എറിഞ്ഞുകളയും" (യെശ. 20:10), 12, 20, 21).

മേഘങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ ഒരു പിളർപ്പിൽകൂടി ഇരുളിനെതിരെ നാലിരട്ടി ശോഭയുള്ള ഒരു നക്ഷത്രം പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ടു. അതു വിശ്വസ്തരായവർക്കു പ്രത്യാശയും സന്തോഷവും പ്രഖ്യാപിക്കുമ്പോൾ ദൈവകൽപ്പനാലംഘികൾക്കു കോപവും കാഠിന്യവും പ്രഖ്യാപിക്കും. ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി സർവ്വവും ത്യജിച്ചവർ ഇപ്പോൾ സുരക്ഷിതരും തിരുനിവാസത്തിന്റെ മറവിൽ മറയ്ക്കപ്പെട്ടവരുമാണ്. അവർ ശോധന ചെയ്യപ്പെട്ടവർ. തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മരണം ആസ്വദിച്ചവനായ കർത്താവിനോടുള്ള വിശ്വസ്തത ത്യജിച്ചവർക്കും ലോകത്തിനു മുമ്പാകെയും തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം

കാത്തവർ. മരണത്തെ അഭിമുഖീകരിച്ചപ്പോൾപോലും വിശ്വസ്തതയിൽ നിലനിന്നവർക്ക് അതിശയമായ ഭാവവ്യത്യാസം വന്നു. പിശാചുക്കളുടെ രൂപം പൂണ്ട മനുഷ്യരുടെ ക്രൂരതയിൽ നിന്നു അവർ പെട്ടെന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടു. അൽപ്പം മുമ്പ് വിളറി, പരിഭ്രാന്തി നിറഞ്ഞ്, ക്ഷീണിച്ച അവരുടെ മുഖങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അതിശയത്താലും സ്നേഹത്താലും വിശ്വാസത്താലും ശോഭിച്ചു. "ദൈവം നമ്മുടെ സങ്കേതവും ബലവുമാകുന്നു; കഷ്ടതകളിൽ അവൻ ഏറ്റവും അടുത്ത തുണയായിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭൂമി മാറിപ്പോയാലും പർവ്വതങ്ങൾ കുലുങ്ങി സമുദ്രമദ്ധ്യേ വീണാലും അതിലെ വെള്ളം ഇരച്ചു കലങ്ങിയാലും അതിന്റെ കോപംകൊണ്ട് പർവ്വതങ്ങൾ കുലുങ്ങിയാലും നാം ഭയപ്പെടുകയില്ല" (സങ്കീ. 46:1-3) എന്ന പാട്ട് അവരുടെ വായിൽനിന്ന് പുറപ്പെട്ടു.

പെട്ടെന്നു മനുഷ്യന്റെ കൈപ്പത്തിയോളം വലിപ്പത്തിൽ ഒരു കറുത്ത മേഘം പ്രത്യക്ഷമായി. അതു രക്ഷിതാവിനെ ആവരണം ചെയ്യുന്ന മേഘമത്രെ. അതു ദൂരെ നിന്നു നോക്കുമ്പോൾ കറുത്ത മേഘമായി തോന്നുന്നു. ദൈവമക്കൾ അതു മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളമാണെന്നറിയുന്നു. അത് ഭൂമിയോട് അടുത്തു വരുന്നത് അവർ ശ്രദ്ധയോടെ നോക്കുമ്പോൾ അത് കൂടുതൽ കൂടുതൽ പ്രകാശവും ശോഭയേറിയതും ആയി, അവസാനം അതു വലിയൊരു വെളുത്ത മേഘമായി കാണപ്പെട്ടു. അതിന്റെ കീഴറ്റം ദഹിപ്പിക്കുന്ന അഗ്നിപോലെ ശോഭയേറിയതും മുകളിൽ നിയമത്തിന്റെ മഴവില്ലു വച്ചിരുന്നതുമാകുന്നു. കർത്താവ് മേഘത്തിന്മേൽ ജയിച്ചവനായും ജയിപ്പാനായും പുറപ്പെട്ട വീരയോദ്ധാവായിട്ടത്രേ വരുന്നത്. "അവനു വിശ്വസ്തനും സത്യവാനും എന്നുപേർ. അവൻ നീതിയിൽ വിധിക്കുകയും പോരാടുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സൈന്യം നിർമ്മലവും ശുഭ്രവുമായ വെള്ള വസ്ത്രം ധരിച്ച് വെള്ളക്കുതിരപ്പുറത്തു കയറി അവനെ അനുഗമിച്ചു" (വെളി. 19:11,14). ഇപ്പോൾ കർത്താവു കഷ്ടതയുടെയും നിന്ദയുടെയും കൈപ്പായ പാനപാത്രം കുടിക്കുന്ന വ്യസന പാത്രമായിട്ടല്ല, സ്വർഗ്ഗ

ത്തിലും ഭൂമിയിലും ജയാളിയായി, ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയും മരിച്ചവരെയും ന്യായം വിധിപ്പാനുള്ള ന്യായാധിപനായിട്ടത്രെ വരുന്നത്. സ്വർഗ്ഗീയസ്തുതികളോടെ എണ്ണിക്കൂടാതെ വണ്ണം ഉള്ള വിശുദ്ധ ഗണം അവനെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. ആയിരം പതിനായിരങ്ങളായുള്ള ദൂതന്മാർ ആകാശം നിറഞ്ഞു കാണുന്നു. ഒരെഴുത്തുകാർക്കും വർണ്ണിക്കാനാവതില്ല ആ കാഴ്ച. അതിന്റെ പ്രഭ ഒരു മനുഷ്യമനസ്സിനും ഗ്രഹിക്കാവുന്നതല്ല. "അവന്റെ പ്രഭ ആകാശത്തെ മൂടുന്നു; അവന്റെ സ്തുതിയാൽ ഭൂമി നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. സൂര്യപ്രകാശം പോലെ ഒരു ശോഭ ഉളവായിരുന്നു; കിരണങ്ങൾ അവന്റെ പാർശ്വത്തുനിന്നു പുറപ്പെടുന്നു; അവിടെ അവന്റെ വല്ലഭത്വം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു" (ഹബക്കുക് 3:3,4). കർത്താവു തന്നെയായ ആ ജീവനുള്ള മേഘം ഇനിയും അടുത്തുവന്നപ്പോൾ എല്ലാവരും ജീവദായകനായ ക്രിസ്തുവിനെ കാണുന്നു. ഇപ്പോൾ ഒരു മുൾക്കിരീടവും ആ ശിരസിനെ മുറിപ്പെടുത്തുന്നില്ല, എന്നാൽ ആ പരിശുദ്ധമായ ശിരസിൽ ഒരു ശോഭയേറിയ കിരീടം ധരിച്ചിരിക്കുന്നു. അവന്റെ മുഖത്തിന്റെ കണ്ണ് അഞ്ചിപ്പിക്കുന്ന അതിശോഭ മദ്ധ്യാഹ്ന സൂര്യന്റെ ശോഭയിലും വലുതായിരുന്നു. **"രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവും** എന്ന നാമം അവന്റെ ഉടുപ്പിന്മേലും തുടമേലും എഴുതിയിരിക്കുന്നു" (വെളി. 19:16).

അവന്റെ മുഖപ്രകാശത്തിൽ എല്ലാ മുഖങ്ങളും വിളറിപ്പോയി, ദൈവകൃപയെ അഗണ്യമായി തള്ളിക്കളഞ്ഞവരുടെ മേൽ നിത്യനൈരാശ്യത്തിൻ ഭീതി വീഴുന്നു. "ഹൃദയം ഉരുകിപ്പോകുന്നു; മുഴങ്കാൽ ആടുന്നു, എല്ലാ അരകളിലും അതിവേദനയുണ്ട്; എല്ലാവരുടെയും മുഖം വിളറിയിരിക്കുന്നു" (നഹൂം. 2:10). നീതിമാന്മാർ ഭയം നിറഞ്ഞവരായി. "ആർക്കും നിൽപാൻ കഴിയും" എന്നു കരയുന്നു. ദൂതന്മാരുടെ ഗാനങ്ങൾ നിലച്ചു. ഭയാനകമായ ഒരു നിശ്ശബ്ദത കുറേ നേരത്തേയ്ക്കു തുടർന്നു. അപ്പോൾ ക്രിസ്തുയേശുവിന്റെ ശബ്ദം പറയുന്നതായി കേട്ടത:" എന്റെ കൃപ നിനക്കു മതി" എന്നാണ് നീതിമാന്മാരുടെ മുഖം പ്രകാശിതമായി, എല്ലാ ഹൃദ

യവും സന്തോഷത്താൽ നിറഞ്ഞു. ദൂതന്മാർ ഭൂമിയുടെ അടുത്തു വന്നപ്പോൾ ഉച്ചത്തിൽ പാടുന്നു.

രാജാധിരാജാവ് തീജ്വാലയ്ക്കൊത്ത പ്രകാശത്തോടുകൂടെ മേഘങ്ങളെ വാഹനമാക്കി ഭൂമിയിലേയ്ക്ക് അടുത്തു. ആകാശം പുസ്തകച്ചുരുൾപോലെ നീങ്ങിപ്പോയി, അവന്റെ മുമ്പാകെ ഭൂമി വിറച്ചു; എല്ലാ മലകളും ദ്വീപുകളും അവയുടെ സ്ഥാനത്തു നിന്ന് മാറിപ്പോയി. "നമ്മുടെ ദൈവം വരുന്നു; മൗനമായിരിക്കയില്ല. അവന്റെ മുമ്പിൽ തീ ദഹിപ്പിക്കുന്നു; അവന്റെ ചുറ്റും വലിയോര കൊടുങ്കാറ്റടിക്കുന്നു. തന്റെ ജനത്തെ ന്യായം വിധിക്കേണ്ടതിന് അവൻ മേലിൽ നിന്നു ആകാശത്തെയും ഭൂമിയേയും വിളിക്കുന്നു" (സങ്കീ. 50:3,4).

"ഭൂമിയിലെ രാജാക്കന്മാരും മഹത്തുക്കളും സഹസ്രാധിപന്മാരും ധനവാന്മാരും ബലവാന്മാരും സകല ദാസനും സ്വതന്ത്രനും ഗുഹകളിലു മലപ്പാറകളിലും ഒളിച്ചുകൊണ്ടു മലകളോടും പാറകളോടും; ഞങ്ങളുടെ മേൽവീഴുവിൻ; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവന്റെ മുഖം കാണാതവണ്ണവും കുഞ്ഞാടിന്റെ കോപം തട്ടാതവണ്ണവും ഞങ്ങളെ മറപ്പിൻ, അവരുടെ മഹാകോപദിവസം വന്നു; ആർക്കു നിൽപ്പാൻ കഴിയും എന്നു പറഞ്ഞു" (വെളി. 6:15-17).

ആക്ഷേപിച്ചിരുന്നവരുടെ പരിഹാസോച്ചാരണങ്ങൾ നിലച്ചു. വ്യാജാധരങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദമായി. "ഒച്ചയോടെ ചവിട്ടി നടക്കുന്ന യോദ്ധാവിന്റെ ചെരിപ്പൊക്കെയും രക്തം പിരണ്ട വസ്ത്രവും വിറകുപോലെ തീക്കിരയായിത്തീരും (യെശ. 9:5). പ്രാർത്ഥനയുടെയും വിലാപത്തിന്റെയും ശബ്ദമല്ലാതെ ഒന്നും കേൾപ്പാനില്ല. ഇതുവരെയും പരിഹാസത്തിന്റെ ശബ്ദം പുറപ്പെട്ടിരുന്ന അധരത്തിൽ നിന്നും, പ്രാർത്ഥനയുടെ ശബ്ദം പുറപ്പെടുന്നു: "അവന്റെ ഉഗ്രകോപത്തിന്റെ നാൾ വന്നിരിക്കുന്നു, ആർക്കു സഹിക്കാം?" ദുഷ്ടന്മാർ നിന്ദിച്ചു ത്യജിച്ചവന്റെ മുഖം ദർശിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മലകളോടും പാറകളോടും ഞങ്ങളെ മൂടുവിൻ എന്നു പറയും.

മരിച്ചവരുടെ കാതുകളിൽ തുളച്ചുകയറുന്ന അവന്റെ ശബ്ദം അവരറിയും. എത്ര പ്രാവശ്യം അതേ മൃദുസ്വരം മാനസാന്തരത്തിനായി അവരോടു വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരു രക്ഷകന്റെ, ഒരു സഹോദരന്റെ, അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ഉറ്റമിത്രത്തിന്റെ ഹൃദയസ്പർശിയായ സ്വരത്തിൽ അവരോടു കരഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ദീർഘനാളുകളായി നിങ്ങളുടെ ദുർമാർഗ്ഗങ്ങളെ വിട്ടു തിരിവിൻ, തിരിവിൻ എന്ന് കരഞ്ഞ വാക്കുകൾക്കല്ലാതെ മറ്റൊന്നിനും ദൈവത്തിന്റെ കരുണയെ നിന്ദിച്ചു തൃജിച്ചവരെ, ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. കർത്താവ് അവരോടു പറയുന്നു: "ഞാൻ വിളിച്ചിട്ടു നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കാതെയും, ഞാൻ കൈ നീട്ടിയിട്ട് ആരും കൂട്ടാക്കാതെയും നിങ്ങൾ എന്റെ ആലോചന ഒക്കെയും തൃജിച്ചു കളയുകയും എന്റെ ശാസനയെ ഒട്ടും അനുസരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തതു കൊണ്ട് ഞാനും നിങ്ങളുടെ അനർത്ഥ ദിവസങ്ങളിൽ ചിരിക്കും. നിങ്ങൾ ഭയപ്പെടുന്നത് നിങ്ങൾക്ക് ഭവിക്കുമ്പോൾ പരിഹസിക്കും" (സദൃ ശ. 1: 24,25). മുന്നറിയിപ്പു കൂട്ടാക്കാതിരുന്നത്, ക്ഷണം തിരസ്ക്കരിച്ചത്, നല്ല അവസരങ്ങൾ പദവികൾ എന്നിവ തള്ളിക്കളഞ്ഞത് ഇവ ഒക്കെയും അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ വരും.

കർത്താവിന്റെ താഴ്ചയിൽ പരിഹസിച്ചവർ ഉണ്ട്. മഹാപുരോഹിതൻ, "നീ ദൈവപുത്രനായ ക്രിസ്തു തന്നെയോ, പറക" എന്നു ജീവനുള്ള ദൈവത്തെക്കൊണ്ട് ആണയിട്ടു ചോദിച്ചപ്പോൾ "ഇനി മനുഷ്യപുത്രൻ സർവ്വശക്തന്റെ വലതുഭാഗത്തിരിക്കുന്നതും ആകാശമേഘങ്ങളെ വാഹനമാക്കി വരുന്നതും നിങ്ങൾ കാണും" (മത്തായി 26:64) എന്നു പറഞ്ഞ യേശുവിന്റെ വാക്കുകൾ ഏറ്റം ശക്തിയോടുകൂടി അവരുടെ മനസ്സുകളിൽ പതിയും. ഇപ്പോൾ അവർ തന്റെ മഹത്വത്തിൽ കാണുന്നു, പിന്നീട് സർവ്വശക്തന്റെ വലതു ഭാഗത്തും കാണും.

അവൻ ദൈവപുത്രൻ എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ പരിഹസിച്ചവർ മിണ്ടാതാക്കപ്പെടും. അവന്റെ രാജകീയനാമത്തെ പരിഹസിച്ചു നിസ്സാരനാക്കി ശുഭ്രവസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ച് തിരികെ പീലാത്തോസിന്റെ

മുമ്പാകെ വിട്ട അഹങ്കാരിയായ ഹെരോദാവ് ഇതാ നിൽക്കുന്നു .അഭക്തിയോടും പരിഹാസത്തോടും അവന്റെ വസ്ത്രം അഴിച്ച് ഒരു ചുവന്ന മേലങ്കി അവനെ ധരിപ്പിച്ചവർ, മുള്ളുകൊണ്ട് ഒരു കിരീടം മെടഞ്ഞ് അവന്റെ തലയിൽവെച്ച് വലങ്കയ്യിൽ ഒരു കോലും കൊടുത്ത് അവന്റെ മുമ്പിൽ പരിഹാസത്തോടുകൂടെ മുട്ടുകുത്തി, യഹൂദന്മാരുടെ രാജാവേ, ജയ ജയ എന്ന് അട്ടഹസിച്ചവർ, അവന്റെ മുഖത്തു തുപ്പിയവർ, കോൽ എടുത്ത് അവന്റെ തലയിൽ അടിച്ചവർ ഇവരൊക്കെയും തന്നെ അവിടെ നിൽക്കും. ജീവദായകനായ കർത്താവിനെ അടിച്ചവരും തുപ്പിയവരും അതളക്കുന്ന ദൃഷ്ടിയിൽ നിന്ന് ഓടി ഒളിക്കാൻ ശ്രമിക്കും. അവന്റെ കാലിലും കരങ്ങളിലും ഇരുമ്പാണികൾ തറച്ചവരും, വിലാപ്പുറത്തു കുന്തംകൊണ്ട് കുത്തിത്തുളച്ച റോമൻ പടയാളികളും ഈ മുറിപ്പാടുകളിലേയ്ക്കു ഭയത്തോടും സങ്കടത്തോടും കൂടെ അത്രേ നോക്കുന്നത്.

പുരോഹിതന്മാരും മൂപ്പന്മാരും ശാസ്ത്രിമാരും ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടി കാൽവറിയിലെ സംഭവങ്ങളെ ഓർക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. നടുക്കത്തോടും ഭീതിയോടുംകൂടി അവർ എപ്രകാരം തലകുലുക്കി അവനെ ദുഷിച്ച "ഇവൻ മറ്റുള്ളവരെ രക്ഷിച്ചു, തന്നെത്താൻ രക്ഷിപ്പാൻ കഴിയില്ല; അവൻ യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവാകുന്നു എങ്കിൽ ഇപ്പോൾ ക്രൂശിൽ നിന്നു ഇറങ്ങി വരട്ടെ; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അവനിൽ വിശ്വസിക്കും. അവൻ ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിക്കുന്നു; അവന് ഇവനിൽ പ്രസാദമുണ്ടെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ വിടുവിക്കട്ടെ" (മത്തായി. 27:42, 43) എന്നു പറഞ്ഞത് അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ വരും.

വളരെ വ്യക്തമായി, കർത്താവു ദുഷ്ടന്മാരായ കുടിയാന്മാരെപ്പറ്റി പഠിപ്പിച്ച ഉപമ അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ വന്നു. ഗൃഹസ്ഥനായ ഒരു മനുഷ്യൻ തന്റെ മുന്തിരിതോട്ടം കുടിയാന്മാരെ പാട്ടത്തിന് ഏൽപ്പിച്ചിട്ടു പരദേശത്തിനു പോയി. ഫലകാലം വന്നപ്പോൾ യജമാനൻ തന്റെ ദാസന്മാരെ തനിക്കുള്ള അനുഭവം വാങ്ങുന്നതിന് അവരുടെ അടുക്കലയച്ചു. അവരോ തന്റെ ദാസന്മാരെ അവ

ഹേളിച്ചു തന്റെ മകനെ അവർ കൊന്നു. അവൻ ആ വല്ലാത്തവ ന്മാരെ വല്ലാതെ നിഗ്രഹിച്ചു. തക്കസമയത്ത് അനുഭവം കൊടു ക്കുന്ന വേറെ കുടിയാന്മാരെ തോട്ടം ഏൽപ്പിക്കും എന്ന് അവൻ അവരോടുപറഞ്ഞ ന്യായവിധി ഓർക്കും. ആ അവിശ്വസ്തരായ മനുഷ്യരുടെ പാപവും പാപത്തിനുള്ള ശിക്ഷയിലും പുരോഹിത ന്മാരും മൂപ്പന്മാരും എടുത്ത തെറ്റായ വഴികളും അവർക്കു ലഭിക്കാ നുള്ള ശിക്ഷാവിധിയും അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നു. അന്നു യേരുശ ലേമിന്റെ തെരുവിലൂടെ "അവനെ ക്രൂശിക്ക, അവനെ ക്രൂശിക്ക എന്നു മുഴങ്ങിയ വിളിയെക്കാൾ ഉച്ചത്തിലിപ്പോൾ അവൻ ദൈവ പുത്രൻ തന്നെ, അവൻ മിശിഹാ അത്രെ" എന്നുള്ളതായ ദയനീയ കരച്ചിൽ ഉയരുന്നു. രാജാധിരാജന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നും ഓടി ക്കളയാൻ അവർ ശ്രമിക്കുന്നു: പ്രകൃതിക്ഷോഭം നിമിത്തം ഭൂമി യുടെ ഉപരിതലങ്ങിൽ ഉണ്ടായ ആഴമേറിയ ഗഹ്വരങ്ങളിൽ നിഷ്ഫ ലമായി ഒളിക്കാൻ അവർ ഒരുമ്പെടും.

സത്യത്തെ പുറം തള്ളി ജീവിച്ച എല്ലാവർക്കും അവരുടെ മനസ്സാക്ഷിക്കെതിരെ കുറ്റം വിധിക്കുന്ന സമയങ്ങൾ ഉണ്ട്. കഴിഞ്ഞ കാലത്തെ ജീവിതം ഓർക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഓർമ്മയിൽ കപട ഭക്തിയായി, നാമധേയ ക്രിസ്ത്യാനിയായി ജീവിച്ചതോർത്ത് മനസ്സു നോവുന്ന അനുഭവവും പ്രയോജനശൂന്യമായ പശ്ചാത്താപവും അവർക്കുണ്ടാവാം. എന്നാൽ "അവർ ഭയപ്പെടുന്നതു അവർക്കു കൊടുങ്കാറ്റുപോലെയും അവരുടെ ആപത്തു ചുഴലിക്കാറ്റുപോ ലെയും വരുമ്പോൾ, കഷ്ടവും സങ്കടവും വരുമ്പോൾ ഇപ്പോൾ ഉള്ള പശ്ചാത്താപംകൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം. "അപ്പോൾ അവർ എന്നെ വിളിക്കും; ഞാൻ ഉത്തരം പറകയില്ല, എന്നെ ജാഗ്രതയോടെ അന്വേഷിക്കും; കണ്ടെത്തുകയുമില്ല" (സദൃശ. 1:28). ക്രിസ്തുവി നെയും അവന്റെ വൃതന്മാരെയും ഉന്മൂലനം ചെയ്യാൻ ഒരുമ്പെട്ടവർ ഇപ്പോൾ അവരുടെ മേൽ അധിവസിക്കുന്ന പ്രഭ കാണുന്നു. അവ രുടെ ഭീതിയുടെ മദ്ധ്യേ വിശുദ്ധന്മാർ "ഇതാ, നമ്മുടെ ദൈവം അവനെയത്രെ നാം കാത്തിരുന്നത്; അവൻ നമ്മെ രക്ഷിക്കും;

അവൻ തന്നെ യോഹവ; അവനെയത്രെ നാം കാത്തിരുന്നത്; അവന്റെ രക്ഷയിൽ നമുക്ക് ആനന്ദിച്ചു സന്തോഷിക്കാം" എന്ന് സന്തോഷശബ്ദം ഉയർത്തി (യെശ. 25:9).

ഭൂമി ചാഞ്ചാടുകയും മിന്നൽ അതിനെ ചുറ്റുകയും ചെയ്തു. ഇടിമുഴക്കത്തിന്റെ ഒച്ചയുടെ മദ്ധ്യേ ദൈവപുത്രൻ കല്ലറ കളിലുറങ്ങുന്ന വൃതന്മാരെ വിളിക്കുന്നു. അവൻ തീതിമാന്മാരുടെ കല്ലറകളിന്മേൽ നോക്കി, സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൈകളുയർത്തി വിളി ക്കുന്നു: മണ്ണിൽ ഉറങ്ങുന്നവരേ നിദ്രയിൽ നിന്നും ഉണരുക, ഉണ രുക, എഴുന്നേൽക്കുക. ഭൂമിയുടെ ഒരറ്റം മുതൽ മറ്റെ അറ്റം വരെ കർത്താവിൽ മരിച്ചവർ ആ ശബ്ദം കേൾക്കുകയും, കേൾക്കുന്ന വർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യും. ഭൂമി മുഴുവൻ സകല ജാതിയിലും ഗോത്രത്തിലും ഭാഷയിലും നിന്നുള്ള ഏറ്റം വലിയ ജനക്കൂട്ടത്തിന്റെ നടുക്കുന്ന കാലൊച്ചകളാൽ മുഖരിതമാകും. മര ണമാകുന്ന തടങ്കലിൽനിന്നും അമർത്യമായ പ്രഭയോടുകൂടെ, ഹേ മരണമെ നിന്റെ വിഷമുള്ളു എവിടെ? ഹേ മരണമേ നിന്റെ ജയം എവിടെ? എന്നുള്ള വെല്ലുവിളിയോടുകൂടി അവർ പുറത്തുവരും (1കൊരി. 15:55). ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന വിശുദ്ധന്മാരും മരണ ത്തിൽനിന്ന് ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റ വിശുദ്ധന്മാരും ഒന്നിച്ചു മഹാസ ന്തോഷത്തോടും ആഹ്ളാദത്തോടുംകൂടെ ആ വിജയത്തിന്റെ പാട്ടു പാടും.

ആദിയിൽ മനുഷ്യൻ ദൈവത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തിൽ സൃഷ്ടി ക്കപ്പെട്ടു. സ്വഭാവത്തിൽ മാത്രമല്ല, ആകാരത്തിലും പ്രകൃതിയിലും അവൻ ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തിലായിരുന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ത്. പാപം ആ ദിവ്യരൂപത്തെ പാടെ ഇല്ലാതാക്കി. എന്നാൽ ക്രിസ്തു നഷ്ടമായതു വീണ്ടെടുപ്പാനായിട്ടത്രെ വന്നത്. അവൻ നമ്മുടെ താഴ്ചയുള്ള ശരീരത്തെ തന്റെ മഹത്വമുള്ള ശരീരത്തോടു അനു രൂപമായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്തും. മർത്യമായ, ദ്രവത്വം ഉള്ള നമ്മുടെ സൗന്ദര്യം നഷ്ടപ്പെട്ട്, ഒരിക്കൽ പാപത്താൽ മലിനമായ ഈ ശരീ രം, സൗന്ദര്യവും മഹത്വവും പൂർണ്ണതയും ഉള്ളതും അവർണ്യവും

ആയിരിക്കും. എല്ലാ ഊനവും, അംഗവൈകല്യവും കല്ലറകളിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടും. മനുഷ്യനു നഷ്ടപ്പെട്ട പറുദീസയിലെ ജീവ വൃക്ഷത്തിങ്കലേയ്ക്കു വീണ്ടും അവൻ അവകാശം പ്രാപിച്ചു. വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ പരിപൂർണ്ണ വളർച്ച പ്രാപിച്ച് ആദിയിൽ മനുഷ്യനുണ്ടായിരുന്ന മഹത്വം പ്രാപിക്കും. പാപത്തിന്റെ ശിക്ഷാവിധി വരുത്തിവച്ച സകല പാപവും നീക്കപ്പെട്ടു. ക്രിസ്തുവിന്റെ വിശ്വസ്തരായവർ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സൗന്ദര്യവും സാദൃശ്യവും പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നവരായിത്തീരും. എത്ര അത്ഭുതകരമായ വീണ്ടെടുപ്പ്! നാളുകളായി വളരെക്കാലം സംസാരിച്ചതും പ്രത്യാശിച്ചതും ആഗ്രഹിച്ചതും എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണമായി ഇതുവരെ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തതുമായ വീണ്ടെടുപ്പത്രേ അത്.

ജീവനോടെ ശേഷിക്കുന്ന നീതിമാൻ പെട്ടെന്ന് "കണ്ണിമയ്ക്കുന്നിടയിൽ രൂപാന്തരം പ്രാപിക്കും". കർത്താവിന്റെ അന്ത്യകൃപാ നാദത്തിങ്കൽ അവർ മഹത്വീകരണം പ്രാപിച്ച് ഇപ്പോൾ അമർത്യത ധരിച്ച് ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധന്മാരോടൊരുമിച്ചു കർത്താവിനെ എതിരേൽപ്പാൻ മേഘങ്ങളിൽ എടുക്കപ്പെടുന്നു. ദൂതന്മാർ തന്റെ വൃതന്മാരെ ഭൂമിയുടെ അറുതിമുതൽ ആകാശത്തിന്റെ അറുതി വരെ നാലു ദിക്കിൽ നിന്നും കൂട്ടിച്ചേർക്കും (മർക്കൊ. 13:27). ചെറിയ കുഞ്ഞുങ്ങളെ ദൂതന്മാർ കരങ്ങളിൽ വഹിച്ച് അവരുടെ അമ്മമാരുടെ കൈകളിൽ ഏൽപ്പിക്കും. സ്നേഹിതർ വളരെ നാളുകളായി മരണത്താൽ വേർപെട്ടവർ ഇനി ഒരിക്കലും വേർപെടാതെ ഒന്നിച്ചു ചേർക്കപ്പെടുകയും, സന്തോഷത്തിന്റെ ഗാനങ്ങൾ പാടി ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിലേയ്ക്കു കയറിപ്പോകുകയും ചെയ്യും.

മേഘത്തേരിന്റെ ഇരുവശത്തും ചിറകുകൾ ഉണ്ട്, ചിറകുകളുടെ കീഴിൽ ജീവനുള്ള ചക്രങ്ങൾ ഉണ്ട്. രഥങ്ങൾ മുകളിലേക്കു പോകുമ്പോൾ ചക്രങ്ങളും ചിറകുകളും പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ എന്നു ആർക്കുന്നു. അകമ്പടിയായി പോകുന്ന ദൂതഗണങ്ങളും പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, സർവ്വശക്തനായ യഹോവ

പരിശുദ്ധൻ എന്ന് ആർക്കുന്നു". രഥം പുതിയ യെരുശലേമിലേക്കു നീങ്ങുമ്പോൾ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ "ഹാലേലൂയ്യാ" എന്നു വിളിക്കും.

ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, രക്ഷിതാവ് ജയത്തിന്റെ അടയാളം കർത്താവിന്റെ അനുയായികൾക്ക് സമ്മാനിക്കുകയും അവരുടെ രാജകീയ അവസ്ഥയ്ക്ക് അടയാളമായ മുദ്ര കുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. കർത്താവിന്റെ രാജകീയ പ്രതാപത്തിന്റെ തേജസ്സ് വിശുദ്ധന്മാരുടെയും ദൂതന്മാരുടെയും തേജസ്സിലും ഉന്നതമായതാണ്. തന്റെ ജനത്തെക്കണ്ട് സന്തോഷത്താൽ പുഞ്ചിരി തൂകുന്ന കർത്താവിന്റെമേൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട് എണ്ണിക്കൂടാതവണ്ണമുള്ള എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരുടെയും ദൃഷ്ടി പതിക്കും; അവന്റെ ആകൃതി കണ്ടാൽ മനുഷ്യനല്ല എന്നു തോന്നുമാറു വിരൂപമാക്കപ്പെട്ട ആ രൂപത്തിന്റെ ഇപ്പോഴുള്ള ശോഭ കണ്ടു എല്ലാവരും അതിശയിക്കും. ജയിക്കുന്നവരുടെ തലയിൽ യേശു തന്റെ സ്വന്തം കയ്യാൽ മഹത്വമുള്ള കിരീടം വയ്ക്കും. ജയിക്കുന്ന ഏവർക്കും കർത്താവിന്റെ പുതിയ നാമം (വെളി. 2:17) എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഓരോ കിരീടവുമുണ്ട്. അതിന്മേൽ എഴുതിയിരിക്കുന്നതോ "യഹോവയ്ക്കു വിശുദ്ധം" എന്നത്രെ. ജയിക്കുന്ന ഓരോരുത്തന്റെയും കയ്യിൽ കുരുത്തോലയും തിളങ്ങുന്ന വീണയും കൊടുക്കും. സ്വർഗ്ഗീയ ഗായകസംഘത്തിന്റെ നായകനായ ദൂതൻ തന്റെ വീണ മീട്ടുമ്പോൾ, ഓരോ ഗായകനും വൈദഗ്ദ്ധ്യത്തോടെ മധുരവും മനോഹരവുമായ നാദം പുറപ്പെടുവിക്കും. ഓരോ ഹൃദയവും അവർണനീയമായ ആഹ്ലാദത്താൽ നിറഞ്ഞ് സ്തോത്രത്തോടും സ്തുതിയോടും കൂടി അവരുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തി "നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മുടെ പാപം പോക്കി നമ്മെ തന്റെ രക്തത്താൽ വിടുവിച്ച് തന്റെ പിതാവായ ദൈവത്തിനു നമ്മെ രാജ്യവും പുരോഹിതന്മാരും ആക്കി തീർത്തവനുമായവനു എന്നേക്കും മഹത്വവും ബലവും, ആമേൻ" (വെളി.1:6) എന്നുച്ചത്തിൽ പാടും.

ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട കൂട്ടത്തിനു മുമ്പാകെ വിശുദ്ധ നഗരം കാണപ്പെടുന്നു. മുത്തുകളാൽ നിർമ്മിതമായ ഗോപുരങ്ങൾ കർത്താവ് ദൈവകൽപ്പനയും യേശുവിങ്കലുള്ള വിശ്വാസവും കാത്തുകൊണ്ട്, വിശുദ്ധന്മാരുടെ സഹിഷ്ണുത കാട്ടിയ ദൈവമക്കൾക്കായി വിശാലമായി തുറന്നുകൊടുക്കും. അവർ വാതിലിലൂടെ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിക്കും. അവിടെ ആദാം പാപത്തിനു മുമ്പ് വസിച്ചിരുന്ന പറുദീസ അവർ കാണും. മനുഷ്യകാതുകളിൽ ഇതുവരെയും മുഴങ്ങിയിട്ടില്ലാത്ത മനോഹര ശബ്ദം, ഇപ്രകാരം പറയുന്നത് അവർ ശ്രവിക്കും:- “നിങ്ങളുടെ പോരാട്ടം അവസാനിച്ചു. ഓട്ടത്തിൽ നിങ്ങൾ വിശ്വാസം കാത്തു. ഇനി എന്റെ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരേ ലോകസ്ഥാപനം മുതൽ നിങ്ങൾക്കായി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന രാജ്യം അവകാശമാക്കിക്കൊൾവിൻ” (മത്താ. 25:34).

ഇപ്പോൾ, ശിഷ്യൻമാർക്കു വേണ്ടി കർത്താവ് പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ച പ്രാർത്ഥനയായ, “പിതാവെ അങ്ങെനിക്കു തന്നിട്ടുള്ളവർ ഞാൻ ഇരിക്കുന്ന ഇടത്ത് എന്നോടുകൂടെ ഇരിക്കേണം” എന്നത് നിറവേറുന്നു. “വീഴാതെവണ്ണം നിങ്ങളെ സൂക്ഷിച്ച്, തന്റെ മഹിമാസന്നിധിയിൽ കളങ്കമില്ലാത്തവരായി ആനന്ദത്തോടെ നിർത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ള നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു” (യൂദാ. 24) തന്റെ രക്തത്താൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരെ പിതാവിന്റെ അടുക്കൽ നിർത്തി പ്രസ്താവിക്കുന്നത്: “ഇതാ, ഞാനും അങ്ങു എനിക്ക് തന്നിട്ടുള്ള മക്കളും, ഞാൻ അവരെ സൂക്ഷിച്ചു”. വീണ്ടെടുപ്പിൻ സ്നേഹം എത്ര അത്ഭുതം! നിത്യനായ പിതാവു, തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രന്റെ രക്തത്താൽ വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ട തന്റെ മക്കൾ പാപത്തിന്റെ കറ നീക്കപ്പെട്ടും ശാപം മാറ്റപ്പെട്ടും തിരുസന്നിധിയിൽ വീണ്ടും ദിവ്യരൂപം ധരിച്ചു നിൽക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന സന്തോഷം അവർണനനീയം അത്രെ.

പറഞ്ഞറിയിപ്പാൻ കഴിയാത്ത സന്തോഷത്തോടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ വിശ്വസ്തരായ മക്കളെ പിതാവിന്റെ

സന്തോഷത്തിലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നു .കർത്താവിനുള്ള സന്തോഷം, തന്റെ താഴ്ചയാലും സഹിച്ച യാതനകളാലും രക്ഷിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ഗണം മഹത്വ രാജ്യത്തിൽ നിൽക്കുന്നതു കാണുന്നതായിരിക്കും. വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ, അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയാലും അദ്ധ്വാനത്താലും സ്വയത്യാഗത്താലും ആദായപ്പെട്ട ആത്മാക്കളെ കാണുമ്പോൾ അവർ കർത്താവിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ പങ്കുകാരും ഓഹരിക്കാരും ആയിത്തീരും. വിശുദ്ധന്മാരുടെ സംഘം ആ വെള്ള സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റും നിൽക്കുമ്പോൾ അവർ ക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി ആദായപ്പെടുത്തിയവരെയും, ആദായപ്പെട്ടവർ ഓരോരുത്തരും തുടർന്നു തന്റെ സഹോദരനേയും കൂട്ടുകാരനേയും അവർ ഓരോരുത്തരും വീണ്ടും മറ്റനേകരേയും ഇങ്ങനെ ദൈവരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട രക്ഷിത ഗണത്തിന്റെ വലിയൊരു കൂട്ടം കർത്താവിന്റെ സ്വസ്ഥതയിൽ പ്രവേശിച്ചത് ദർശിക്കും. എല്ലാവരും തങ്ങളുടെ കിരീടങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ വച്ച് അവനെ നിത്യവും സ്തുതിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ അവർക്കുള്ള സന്തോഷം അവർണനനീയമായിരിക്കും.

സിംഹാസനത്തിനുമുമ്പിൽ പളുങ്കിനൊത്തതും ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്താൽ ഉജ്ജ്വലവുമായ കണ്ണാടിക്കടലിങ്കൽ, മൃഗത്തോടും അതിന്റെ പ്രതിമയോടും, പേരിന്റെ, സംഖ്യയോടും ജയിച്ചവർ നിൽക്കുന്നു. സീയോൻ മലയിൽ കുഞ്ഞാടും അവനോടുകൂടി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട നൂറ്റിനാൽപത്തിനാലായിരം പേരും ദൈവത്തിന്റെ വീണയുമായി നിൽക്കുന്നതു കണ്ടു. തകർത്ത ഇടിമുഴക്കം പോലെയും പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരെച്ചിൽ പോലെയും അവിടെ കേട്ട ശബ്ദം “വൈണികന്മാർ വീണ മീട്ടുന്നതായിരുന്നു.” സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ അവർ പാടിയ പുതിയ പാട്ട് നൂറ്റിനാൽപത്തിനാലായിരം പേർക്കല്ലാതെ ആർക്കും മനസ്സിലായില്ല, മോശെയുടെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും ഗാനമായ അത് അവരുടെ വിടുതലിന്റെ പാട്ടായിരുന്നു. മറ്റൊരു സമൂഹവും ഒരിക്കലും കടന്നുപോയിട്ടില്ലാത്തവിധമുള്ള അനുഭവത്തിന്റെ ഗാന

മായിരുന്നതിനാൽ നൂറ്റിനാൽപ്പതിനാലായിരത്തിനല്ലാതെ മറ്റാർക്കു മതു മനസ്സിലായില്ല. "കുഞ്ഞാട് പോകുന്നിടത്തൊക്കെയും അവർ അവനെ അനുഗമിക്കുന്നു". ഭൂമിയിൽ ജീവനോടെയിരുന്നു രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച "അവരെ ദൈവത്തിന്നും കുഞ്ഞാടിന്നും ആദ്യഫലമായി മനുഷ്യരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് വീണ്ടെടുത്തിരിക്കുന്നു" (വെളി. 15:2,3;14:15). "ഇവർ മഹാ കഷ്ടത്തിൽ നിന്നു വന്നവർ;" ഒരു ജാതി ഉണ്ടായതു മുതൽ ഇതുവരെയുണ്ടായിട്ടില്ലാത്ത കഷ്ടകാലത്തിൽകൂടെ അവർ കടന്നുപോയിരിക്കുന്നു: യാക്കോബിന്റെ കഷ്ടകാലമെന്ന മഹാ പീഡനം അവർ തരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ അന്ത്യന്യായവിധിയുടെ ബാധകൾ ചൊരിഞ്ഞ സമയമവർ മദ്ധ്യസ്ഥനില്ലാതെ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു; അവർ "കുഞ്ഞാടിന്റെ രക്തത്തിൽ തങ്ങളുടെ അങ്കി അലക്കി വെളുപ്പിച്ചവരാകയാൽ അതിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. "ഭോഷ്ക് അവരുടെ വായിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ കളങ്കമില്ലാത്തവർ തന്നേ". "അതുകൊണ്ട് അവർ ദൈവത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തിൻ മുമ്പിൽ ഇരുന്നു അവന്റെ ആലത്തിൽ രാപ്പകൽ അവനെ ആരാധിക്കുന്നു; സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവൻ അവർക്കു കൂടാരമായിരിക്കും". ക്ഷാമത്താലും ബാധകളാലും ഭൂമി നിർജ്ജനമായിത്തീരുന്നത് അവർ കണ്ടതാണ്; അത്യുഷ്ണത്താൽ ഭൂമിയെ ചുടുവാൻ സൂര്യനു അധികാരം ലഭിച്ചത് അവർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞു; വിശപ്പും ദാഹവും കഷ്ടപ്പാടുകളും അവർ അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. എന്നാൽ "ഇനി അവർക്കു വിശക്കയില്ല ദാഹിക്കയും ഇല്ല; വെയിലും യാതൊരു ചൂടും അവരുടെമേൽ തട്ടുകയുമില്ല. സിംഹാസനത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ ഉള്ള കുഞ്ഞാട് അവരെ മേച്ചു ജീവജലത്തിന്റെ ഉറവകളിലേക്കു നടത്തുകയും ദൈവം താൻ അവരുടെ കണ്ണിൽ നിന്നു കണ്ണുനീർ എല്ലാം തുടച്ചുകളകയും ചെയ്യും" (വെളി. 7:14,17).

എല്ലാക്കാലത്തും രക്ഷിതാവിന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവർ കഷ്ടതയാകുന്ന സ്കൂളിൽ പഠിച്ചു ശിക്ഷണം ലഭിച്ചവരാകുന്നു. ലോകത്തിൽ അവർ ഇടുക്കമുള്ള പാതയിൽ നടന്നവരും, പീഡനമാകുന്ന തീച്ചൂളയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവരുമത്രേ. യേശുക്രിസ്തുവിനുവേണ്ടി അവർ എതിർപ്പ്, വിദ്വേഷം, ദോഷാരോപണം, ഇവയൊക്കെയും സഹിച്ചവരാകുന്നു. അവർ കഠിനമായ ഏറ്റുമുട്ടലും പരിത്യാഗവും വലിയ നിരാശയും സഹിച്ച് അവനെ പിൻചെന്നവരത്രെ. അവരുടെ വേദനാജനകമായ അനുഭവത്താൽ പാപത്തിന്റെ ദോഷം, അതിന്റെ ശക്തി, അത് വരുത്തിവെയ്ക്കുന്ന കഷ്ടം, ഇവയൊക്കെയും മനസ്സിലാക്കിയവരാകുന്നു. പാപത്തെ വെറുപ്പോടെ വീക്ഷിക്കാനും അവർക്കു സാധിച്ചു. പാപത്താൽ വന്ന ശാപം അകറ്റുവാനായി ഏൽക്കേണ്ടിവന്ന വലിയ ത്യാഗത്തെ ഓർക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ഹൃദയം നന്ദിയാലും സ്തുതിയാലും നിറയുന്നത് ഒരിക്കലും വീണുപോകാത്തവർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. അവർ ക്ഷമ പ്രാപിച്ചവരാകയാൽ കൂടുതൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നു. അവർ ക്രിസ്തുവിന്റെ കഷ്ടതയിൽ പങ്കാളികളാകയാൽ അവർ അവന്റെ മഹത്വത്തിനും പങ്കുള്ളവരാകുന്നു.

ദൈവത്തിന്റെ അവകാശികൾ നിർധനത്വത്തിൽ നിന്നും ചെറ്റപ്പുരകളിൽ നിന്നും കുണ്ടറയിൽ നിന്നും പർവ്വതങ്ങളിൽ നിന്നും മരുഭൂമിയിൽ നിന്നും ഗുഹകളിൽ നിന്നും സമുദ്രത്തിന്റെ ഇരുണ്ട ദ്വീപുകളിൽ നിന്നും വരുന്നവരത്രെ. ലോകത്തിൽ അവർ അഗതികളും പീഡിതരും യാതന അനുഭവിച്ചവരും ആയിരുന്നു. സാത്താന്റെ വഞ്ചനയ്ക്ക് കീഴ്പെടാത്തതിനാൽ ആയിരങ്ങൾ അപകീർത്തികൾ ഏറ്റ് അവരുടെ ശവക്കുഴികളിൽ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടു. ലോകത്തിന്റെ ന്യായവിസ്താരത്തിൽ അവർ കുറ്റക്കാരെന്നു വിധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ "ദൈവം തന്നെ അവർക്കു ന്യായാധിപതി ആകുന്നു" (സങ്കീ. 50:6). ലോകത്തിന്റെ വിധികൾ എല്ലാം മറിച്ചെഴുതപ്പെടുന്നു. 'തന്റെ ജനത്തിന്റെ നിന്ദ സകല ഭൂമിയിൽ നിന്നും നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും" (യോശ. 25:8). "അവർ അവരെ വിശുദ്ധ ജനമെന്നും യഹോവയുടെ വിശുദ്ധന്മാരെന്നും വിളിക്കും" (യെശ. 62:12); "അവർക്ക് വെണ്ണീറിനുപകരം അലങ്കാരമാലയും, ദുഃഖത്തിനു പകരം ആനന്ദതൈലവും, വിഷണ്ഡമനസ്സിനുപകരം

സ്തുതി എന്ന മേലാടയും കൊടുപ്പാനും നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു" (യെശ. 61:3). അവർ ഇനി ഒരുനാളും ക്ഷീണിതരും പീഡിതരും ചിതറപ്പെട്ടവരും ഞെരുക്കപ്പെട്ടവരും ആയിരിക്കയില്ല. ഇനി അവർ എന്നും യഹോവയോടുകൂടെ ആയിരിക്കേണ്ടവരത്രെ. ലോകത്താൽ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടവർ മുമ്പ് ഒരിക്കലും ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത വിലയേറിയ അങ്കി ധരിച്ച് സിംഹാസനത്തിൻമുമ്പിൽ നിൽക്കേണ്ടവരാണ്. ഒരിക്കലും ഒരു ലോകചക്രവർത്തിയുടെ തലയിലും വച്ചിട്ടില്ലാത്ത ശോഭയേറിയ കിരീടം ധരിപ്പിക്കും. വേദനയുടെയും കരച്ചിലിന്റെയും ദിവസങ്ങൾ എന്നേക്കുമായി അവസാനിക്കും. മഹത്വത്തിന്റെ രാജാവ് എല്ലാ മുഖങ്ങളിൽനിന്നും കണ്ണുനീരെല്ലാം തുടച്ചുകളയും. ദുഃഖത്തിനു കാരണമായ എല്ലാ ഘടകങ്ങളും നീക്കപ്പെടും. കയ്യിൽ കുരുത്തോലകൾ ഏന്തി അവർ ഒന്നായി ഏറ്റം വ്യക്തമായി. മാധുര്യസ്വരത്തിൽ സ്തുതികൾ ആലപിച്ചത് എല്ലാവരും ഏറ്റു പാടിയതെന്തെന്നാൽ, "ആമേൻ, നമ്മുടെ ദൈവത്തിനു എന്നെന്നേക്കും സ്തുതിയും മഹത്വവും ജ്ഞാനവും സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും ബലവും ഉണ്ടാകുമാറാകട്ടെ!" (വെളി. 7:10, 12). അവരുടെ സ്തുതിയുടെ സ്വരത്താൽ സ്വർഗ്ഗം മുഴുവനും മുഴങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 12

തിന്മ മരിക്കുന്ന ദിവസം

ക്രിസ്തുവിന്റെ വീണ്ടും വരവിൽ ഭൂമുഖത്തെങ്ങുമുള്ള സകല ദുഷ്ടന്മാരും തുടച്ചു നീക്കപ്പെടും - തന്റെ വായിലെ ശ്വാസത്താൽ ദഹിച്ചുപോകയും തന്റെ പ്രഭയുടെ മഹത്വത്താൽ നശിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. തന്റെ ജനത്തെ ക്രിസ്തു ദൈവ നഗരത്തിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകയും ഭൂമി നിവാസികളില്ലാതായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. "യഹോവ ഭൂമിയെ നിർജ്ജനവും ശൂന്യവും ആക്കി കീഴ്മേൽ മറിക്കയും അതിലെ നിവാസികളെ ചിതറിക്കുകയും ചെയ്യും". "ഭൂമി അശേഷം നിർജ്ജനമായും കവർച്ചയായും പോകും. യഹോവയല്ലോ ഈ വചനം അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത്". "ഭൂമി അതിലെ നിവാസികളാൽ മലിനമായിരിക്കുന്നു: അവർ പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിച്ചു ചട്ടത്തെ മറിച്ചു നിത്യനിയമത്തിനു ഭംഗം വരുത്തിയിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു ഭൂമി ശാപഗ്രഹസ്തമായി അതിൽ പാർക്കുന്നവർ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഭൂവാസികൾ ദഹിച്ചുപോയി". (യെശ. 24:1,3,5,6).

ഭൂതലമെങ്ങും നിർജ്ജനമായ മരുഭൂമിപോലെ കാണപ്പെടുന്നു. ഭൂകമ്പത്തിൽ തകർന്ന നഗരങ്ങളുടെയും ഗ്രാമങ്ങളുടെയും അവശിഷ്ടങ്ങൾ, പിഴുതെറിയപ്പെട്ട വൃക്ഷങ്ങൾ, കരയിൽ നിന്നും കടലിൽ നിന്നും കീറി ഏറിയപ്പെട്ട പാറകൾ എന്നിവ ഭൂമിയുടെ ഉപരിതലമെങ്ങും ചിതറിക്കിടക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനങ്ങളിൽ നിന്നിളകിമാറിയ പർവ്വതങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു വിശാലവും ആഴവുമേറിയതുമായ കിടങ്ങുകൾ കാണപ്പെടുന്നു.

ഇപ്രകാരം സാത്താൻ തള്ളപ്പെടുന്നതും ഭൂമി പാഴും ശൂന്യവുമായിത്തീരുന്നതും വെളിപ്പാടുകാരൻ പ്രവചിച്ചുകൊണ്ട്, ഇതേ അവസ്ഥയിൽ ഈ ഭൂമി ആയിരം വർഷം കഴിയുമെന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ വീണ്ടും വരവിന്റെ ദൃശ്യങ്ങളും ദുഷ്ടന്മാരുടെ നാശവും വിവരിച്ചുകൊണ്ട് പ്രവചനം ഇപ്രകാരം തുടരുന്നു: “അനന്തരം ഒരു ദൂതൻ അഗാധത്തിന്റെ താക്കോലും ഒരു വലിയ ചങ്ങലയും കയ്യിൽ പിടിച്ചുകൊണ്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും ഇറങ്ങുന്നതു ഞാൻ കണ്ടു. അവൻ പിശാചും സാത്താനും എന്നുള്ള പഴയ പാമ്പായ മഹാസർപ്പത്തെ പിടിച്ച് ആയിരം ആണ്ടേക്കു ചങ്ങലയിട്ടു. ആയിരം ആണ്ടു കഴിയുവോളം ജാതികളെ വഞ്ചിക്കാതിരിപ്പാൻ അവനെ അഗാധത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു അടെച്ചുപൂട്ടുകയും മീതെ മുദ്രയിടുകയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം അവനെ അൽപ്പകാലത്തേക്ക് അഴിച്ചുവിടേണ്ടതാകുന്നു” (വെളി. 20:1–3).

സാത്താനും തന്റെ ദുഷ്ട ദൂതന്മാർക്കുമുള്ള ഭവനം ആയിരം വർഷത്തേക്കു ഇതായിരിക്കും. ഈ ഭൂമിയിൽ നിന്നു പോകുവാൻ അനുവാദമില്ലായ്കകൊണ്ട് മറ്റു ലോകങ്ങളിൽ ചെന്നു വീഴ്ച ഭവിക്കാത്ത ജീവികളെ പരീക്ഷിക്കുവാനോ ശല്യം ചെയ്യുവാനോ അവനു സാധിക്കുന്നില്ല. ഈ അർത്ഥത്തിലാണ് അവൻ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. തന്റെ ശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാൻ ഭൂമിയിൽ ആരും തന്നെ ജീവനോടിരിക്കുന്നില്ല. നൂറ്റാണ്ടുകളായി

അവന്റെ പ്രമോദമായിരുന്ന വഞ്ചനയുടേയും നാശത്തിന്റെയും ക്രിയകളിൽനിന്നവൻ പൂർണ്ണമായി ഒഴിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു.

സാത്താന്റെ വീഴ്ച ദർശിച്ച പ്രവാചകനായ യെശയ്യാവ് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. “അരുണോദയ പുത്രനായ, ശുക്രാ, നീ എങ്ങനെ ആകാശത്തുനിന്നു വീണു! ജാതികളേ താഴ്ത്തിക്കളഞ്ഞവനേ, നീ എങ്ങനെ വെട്ടേറ്റു നിലത്തുവീണു! ഞാൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ കയറും; എന്റെ സിംഹാസനം ദൈവത്തിന്റെ നക്ഷത്രങ്ങൾക്കു മീതെ വെയ്ക്കും.....ഞാൻ അത്യുന്നതനോടു സമനാകും എന്നല്ലോ നീ ഹൃദയത്തിൽ പറഞ്ഞത്. എന്നാൽ നീ പാതാളത്തിലേയ്ക്കു, നാശകൂപത്തിന്റെ അടിയിലേക്കു തന്നെ വീഴും. നിന്നെ കാണുന്നവൻ നിന്നെ ഉറ്റുനോക്കി; ഭൂമിയെ നടുക്കുകയും രാജ്യങ്ങളെ കുലുക്കുകയും ഭൂതലത്തെ മരുഭൂമിപോലെ ആക്കുകയും അതിലെ പട്ടണങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളകയും തന്റെ ബദ്ധന്മാരെ വീട്ടിലേയ്ക്കു അഴിച്ചുവിടാതിരിക്കയും ചെയ്തവൻ ഇവനല്ലയോ എന്നു നിരൂപിക്കും” (യെശ. 14:12–17).

ആറായിരം വർഷത്തെ സാത്താന്റെ മത്സര പ്രവൃത്തി “ഭൂമിയെ നടുക്കുന്ന” തായിരുന്നു. അവൻ, “ഭൂതലത്തെ മരുഭൂമിപോലെ ആക്കുകയും അതിലെ പട്ടണങ്ങളെ ഇടിച്ചുകളകയും” ചെയ്തു. “തന്റെ ബദ്ധന്മാരെ വീട്ടിലേക്ക് അഴിച്ചുവിടാതിരുന്നു” ആറായിരം വർഷങ്ങളായി അവന്റെ ജയിലറയിൽ ദൈവമക്കളെ ബന്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നുവെങ്കിലും എന്നെന്നേക്കും അവരെ അപ്രകാരം പൂട്ടിയിടുവാൻ അവനു സാദ്ധ്യമല്ല; അവന്റെ ബന്ധനങ്ങളെ ക്രിസ്തു ഭേദിക്കുകയും ബന്ധിതരെ മോചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.ദൈവിക നിയമങ്ങൾക്കെതിരേയുള്ള തന്റെ മത്സരത്തിന്റെ ഫലം കണ്ടുകൊണ്ട് ആയിരം വർഷം സാത്താൻ നിർജ്ജനമായിത്തീർന്നിരക്കുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ അങ്ങോളമിങ്ങോളമലഞ്ഞും നടക്കും. ഈ കാലത്തുള്ള അവന്റെ കഷ്ടപ്പാട് ഭീകരമാ

യിരിക്കും. തന്റെ വീഴ്ച മുതലുള്ള പ്രവൃത്തിനിരതമായ അവന്റെ ജീവിതം അവസാനിച്ചുപോയി; തന്റെ ശക്തി പ്രയോഗിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവനിപ്പോൾ ദൈവിക ഭരണകൂടത്തിനെതിരെ ആദ്യ മായി മത്സരിച്ചതുമുതലുള്ള തന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഓർമ്മിച്ചു കൊണ്ടും താൻ വരുത്തിക്കൂട്ടിയ തിന്മയുടെയും ചെയ്യിപ്പിച്ച പാപ ങ്ങളുടെയും ഭീകര ശിക്ഷയെ ഓർത്തു ഭയന്നു വിറച്ചുകൊണ്ടും ഭാവിയിലേക്കു കണ്ണോടിക്കുന്നു.

ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ ഇടയ്ക്കുള്ള ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചക്കാലത്തു ദുഷ്ടന്മാരുടെ ന്യായ വിധി നടക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ രണ്ടാം വരവിനുശേഷമുള്ള ഒരു സംഭവമായി ഈ ന്യായവിധിയെ വിശുദ്ധ പൗലോസ് ചൂണ്ടിക്കാ ണിക്കുന്നു". ആകയാൽ കർത്താവു വരുവോളം സമയത്തിനു മുമ്പെ ഒന്നും വിധിക്കരുത്: അവൻ ഇരുട്ടിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു വെളിച്ചത്താക്കി ഹൃദയങ്ങളുടെ ആലോചനകളെ വെളിപ്പെ ടുത്തും" (1കൊരി. 4:5). "വയോധികനായവൻ വന്ന് അത്യുന്നത നായവന്റെ വിശുദ്ധന്മാർക്കു ന്യായാധിപത്യം നൽകി" യെന്ന് ദാനി യേൽ പ്രവാചകൻ പ്രസ്താവിക്കുന്നു" (ദാനി. 7:21). ഈ സമയം നീതിമാന്മാർ ദൈവത്തിന് രാജാക്കന്മാരും പുരോഹിതന്മാരുമായി വാഴുന്നു. "ഞാൻ ന്യായാസനങ്ങളെ കണ്ടു; അവയിൽ ഇരിക്കു ന്നവർക്കു ന്യായവിധിയുടെ അധികാരം കൊടുത്തു" എന്നു യോഹ ന്നാൻ വെളിപ്പാടിൽ പറയുന്നു. ''അവർ ദൈവത്തിനും ക്രിസ്തുവിനും പുരോഹിതന്മാരായി ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ ആയിരം ആണ്ടു വാഴും" (വെളി. 20:4,6). "വിശുദ്ധന്മാർ ലോകത്തെ വിധിക്കും എന്നു അറിയുന്നില്ലയോ?" എന്ന് പൗലോസ് ഇതിനെ പ്പറ്റി പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു (1കൊരി. 6:2). ക്രിസ്തുവിനോടൊന്നിച്ച് മാനദണ്ഡപുസ്തകമായ ബൈബിളുപയോഗിച്ച് ശരീരത്തോടിരു ന്നപ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാർ ചെയ്ത ഓരോ പ്രവൃത്തിക്കും ന്യായവിധി നടത്തുന്നു. തങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിക്കൊത്തവണ്ണം ദുഷ്ടന്മാർ അനു ഭവിക്കേണ്ട ഓഹരി നിശ്ചയിക്കുന്നു. മരണ പുസ്തകത്തിൽ അവ

രുടെ പേരുകൾക്കെതിരെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

ക്രിസ്തുവും തന്റെ ജനവും ചേർന്നു സാത്താനെയും ദുഷ്ട ദൂതന്മാരെയും ന്യായം വിധിക്കുന്നു. "നാം ദൂതന്മാരെ വിധിക്കും എന്നു നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ?" എന്നിപ്രകാരം വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നു (1കൊരി. 6:3). യൂദാ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "തങ്ങളുടെ വാഴ്ച കാത്തുകൊള്ളാതെ സ്വന്ത വാസസ്ഥലം വിട്ടുപോയ ദൂതന്മാരെ മഹാദിവസത്തിന്റെ വിധി ക്കായി എന്നേക്കുമുള്ള ചങ്ങലയിട്ട് അന്ധകാരത്തിൻ കീഴിൽ സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു" (യൂദാ. 6).

ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചയുടെ അന്ത്യത്തിൽ രണ്ടാമത്തെ പുനരുത്ഥാനം സംഭവിക്കുന്നു. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ന്യായവിധി പ്രാപിക്കേണ്ടതിനു ദൈവമുമ്പാകെ നിൽപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ദുഷ്ട ന്മാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുന്നു. നീതിമാന്മാരുടെ പുനരുത്ഥാന ത്തെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞശേഷം വെളിപ്പാടുകാരൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താ വിച്ചിരിക്കുന്നു. മരിച്ചവർ ശേഷമുള്ളവർ ആയിരമാണ്ടു കഴിയു വോളം ജീവിച്ചില്ല (വെളി. 20:5). ദുഷ്ടന്മാരെ സംബന്ധിച്ച് യെശ യ്യാവ് പ്രസ്താവിക്കുന്നു: "കുണ്ടറയിൽ വിലങ്ങുകാരെപ്പോലെ അവരെ ഒന്നിച്ചു കൂട്ടി കാരാഗൃഹത്തിൽ അടെയ്ക്കയും ഏറിയ നാൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു അവരെ സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യും" (യെശ. 24:22).

ആയിരമാണ്ടു വാഴ്ചയുടെ അന്ത്യത്തിൽ ക്രിസ്തു വിശു ദ്ധന്മാരും ദൂതസംഘവുമായി ഭൂമിയിലേക്ക് വീണ്ടും വരും. അവൻ ഉഗ്രതേജസ്സോടെ വരുമ്പോൾ, ദുഷ്ടന്മാരെ അവരുടെ അന്ത്യനാ ശത്തിനായി എഴുന്നേൽപിക്കും. കടൽക്കരയിലെ മണൽപോലെ എണ്ണിക്കൂടാത്ത സംഘം എഴുന്നേറ്റു വരും. ഒന്നാമത്തെ പുനരു ത്ഥാനത്തിൽ പങ്കുണ്ടായിരുന്നവരും ഈ സംഘവും തമ്മിൽ എന്തൊരു അന്തരം! നീതിമാന്മാർ അക്ഷയരായ യുവത്വത്തോടും

സൗന്ദര്യത്തോടുംകൂടിയും ദുഷ്ടന്മാർ രോഗത്തിന്റെയും മരണത്തിന്റെയും അടയാളങ്ങളോടുകൂടിയുമായിരിക്കും.

ആ വലിയ സമൂഹത്തിൽ ഓരോരുത്തരുടെയും ദൃഷ്ടി ദൈവപുത്രന്റെ മഹത്വത്തിലേക്ക് തിരിയും. ദുഷ്ടന്മാരുടെ ആ സംഘം ഏക സ്വരത്തിൽ "കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്നവർ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ" എന്ന് ആർത്തു വിളിക്കും. ഈ ആർപ്പിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത് യേശുവിനോടുള്ള സ്നേഹം അല്ല; ഇഷ്ടമില്ലാത്ത അധരങ്ങളിൽ നിന്നും സത്യത്തിന്റെ ശക്തി ആണ് ഇതിന് അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. കല്ലറകളിലേയ്ക്ക് പോയപ്പോൾ അതേ ക്രിസ്തുവിനോടുണ്ടായിരുന്ന അതേ ശത്രുതയോടും മത്സരത്തിന്റെ ആത്മാവോടുംകൂടെ എഴുന്നേറ്റു വരും. കഴിഞ്ഞകാല ജീവിതത്തിന്റെ തെറ്റുകൾ തിരുത്താൻ അവർക്ക് ഇനിയൊരു കൃപാകാലം ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതു കൊണ്ട് ഒന്നും നേടുകയും ഇല്ല. ജീവിതത്തിൽ ഉടനീളമുള്ള കല്പനാലംഘനം അവരുടെ ഹൃദയത്തെ കഠിനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാമത് ഒരു അവസരം കൂടെ ലഭിച്ചാൽ മുമ്പിലത്തേതുപോലെ ദൈവത്തിനെതിരായി മത്സരിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ കൽപ്പനകളെ ഒഴിവാക്കുകയും ചെയ്യും.

ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിനുശേഷം ക്രിസ്തു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തതും ദൂതന്മാർ അവന്റെ വീണ്ടും വരവിന്റെ വാഗ്ദത്തം ആവർത്തിച്ചതുമായ അതേ ഒലിവുമലയിൽതന്നെ അവൻ ഇറങ്ങിവരും. "എല്ലാ വിശുദ്ധന്മാരോടുംകൂടെ എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവ് വരും". "അന്നാളിൽ അവന്റെ കാൽ യെരുശലേമിന് എതിരെ കിഴക്കുള്ള ഒലിവുമലയിൽ നിൽക്കും. ഒലിവുമല നടുവെ പിളർന്നുപോകും. ഏറ്റവും വലിയൊരു താഴ്‌വര ഉളവായ് വരും." "യഹോവ സർവ്വഭൂമിയ്ക്കും രാജാവാകും. അന്നാളിൽ യഹോവ ഏകനും അവന്റെ നാമം ഏകവും ആയിരിക്കും" എന്ന് പ്രവാചകൻ പറയുന്നു (സെഖ. 14:5,4,9). പുതിയ യെരുശലേം ഭർത്താവിനായി അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ള മണവാട്ടിയെപ്പോലെ ഒരുങ്ങി

അതിനായി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഒലിവുമലയിൽ വിശുദ്ധന്മാരോടും ദൂതന്മാരോടുമൊപ്പം ഇറങ്ങും.

അതിനെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനായുള്ള അവസാന പോരാട്ടത്തിനായി സാത്താൻ ഇപ്പോൾ ഒരുങ്ങുന്നു. അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുകയും വഞ്ചനയുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും ഛേദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവൻ നിർഭാഗ്യവാനും വിഷണ്ഡനുമായി ത്തീർന്നിരുന്നു. എന്നാൽ മരിച്ച ദുഷ്ടന്മാർ ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കുകയും വലിയ സമൂഹം അവന്റെ കൂടെ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അവന്റെ ആഗ്രഹങ്ങൾ ഉണരുകയും പോരാട്ടത്തിന് കീഴ്പ്പെടാതിരിക്കാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്യും. ഈ ദുഷ്ടന്മാരെയെല്ലാം ഒരുമിച്ച് അവന്റെ കൊടിക്കീഴിൽ ചേർത്ത് അവരിലൂടെ അവന്റെ പദ്ധതി നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കും. ദുഷ്ടൻമാർ സാത്താന്റെ അടിമകളാണ്. ക്രിസ്തുവിനെ നിരസിക്കുക മൂലം എതിരാളികളുടെ ഭരണം അവർ അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അവന്റെ ഉപദേശങ്ങളും ആജ്ഞകളും സ്വീകരിക്കുവാൻ അവർ തയ്യാറാണ്. എങ്കിലും അവന്റെ ആദ്യത്തെ വഞ്ചനപോലെ താൻ സാത്താനാണെന്ന് അവൻ സമ്മതിക്കുകയില്ല. ലോകത്തിന്റെ ശരിയായ ഉടമസ്ഥനായ പ്രഭു താൻ ആണെന്നും തന്റെ അവകാശം അന്യായമായി തന്നിൽ നിന്നും പിടിച്ചെടുത്തെന്നും അവൻ അവകാശപ്പെടും. കല്ലറകളിൽനിന്നും അവരെ ഉയിർപ്പിച്ചത് തന്റെ ശക്തിയാലാണെന്നും ഏറ്റവും ക്രൂരമായ അരാചകത്വത്തിൽ നിന്നും തങ്ങളെ അവൻ ഉടൻതന്നെ വിടുവിക്കും എന്നും ഉറപ്പുകൊടുത്തു കൊണ്ടും തന്നോടൊപ്പം നശിക്കുവാൻപോകുന്ന തന്റെ പ്രജകളുടെ ഒരു വീണ്ടെടുപ്പുകാരനായി തന്നെ സ്വയം അവരോധിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിധ്യം ഇല്ലായ്കയാൽ സാത്താൻ തന്റെ അവകാശവാദങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കാൻ അവൻ അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. അവൻ ബലഹീനനെ ശക്തനാക്കുകയും എല്ലാവരെയും തന്റെ ആത്മാവിനാലും ശക്തിയാലും പ്രചോദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. വിശുദ്ധ

ന്മാരുടെ പാളയത്തിനെതിരെ അവരെ നയിക്കാനും വിശുദ്ധനഗരത്തെ കൈവശപ്പെടുത്താനും നിർദ്ദേശിക്കും. മരിച്ചവരിൽ നിന്ന് ഉയിർത്ത എണ്ണമറ്റ ദുഷ്ടന്മാരോട്, അവരുടെ നേതാവ് എന്ന നിലയിൽ നഗരത്തെ കീഴടക്കി സിംഹാസനവും രാജകത്വവും വീണ്ടെടുക്കാൻ തനിക്ക് കഴിവുണ്ടെന്ന് പൈശാചിക വിജയാരവത്തോടെ പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.

ഈ വലിയ ജനസമൂഹത്തിൽ ജലപ്രളയത്തിനുമുമ്പ് ദീർഘായുസ്സോടുകൂടെ ജീവിച്ചിരുന്ന വർഗ്ഗങ്ങളും ഉയരം കൂടിയവരും വീഴ്ച ഭവിച്ച മാലാഖമാരുടെ നിയന്ത്രണത്തിന് കീഴ്പെട്ട ബുദ്ധിരാക്ഷസന്മാരും സ്വന്ത അഭിവൃദ്ധിക്കുവേണ്ടി തങ്ങളുടെ കഴിവും അറിവും സമർപ്പിച്ചവരും തങ്ങളുടെ ഉജ്ജ്വല കലാവാസനകൊണ്ട് ലോകത്തെ വിഗ്രഹാരാധനയിലേക്ക് നയിച്ചവരും തങ്ങളുടെ ദുഷ്ട കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളും ക്രൂരതയും കൊണ്ട് ഭൂമിയെ നശിപ്പിക്കുകയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഛായ വികൃതമാക്കിയവരും ഭൂമുഖത്തു നിന്നും ദൈവം തുടച്ചുനീക്കിയവരും ഉണ്ടായിരിക്കും. രാഷ്ട്രങ്ങളെ കീഴടക്കിയ രാജാക്കന്മാരും സേനാധിപന്മാരും ഒരിക്കലും ഒരു യുദ്ധത്തിലും തോറ്റിട്ടില്ലാത്ത യുദ്ധവീരന്മാരും രാജ്യങ്ങളെ കിടുകിടെ വിറപ്പിച്ച അഹങ്കാരികളും അത്യാഗ്രഹികളുമായ വീരയോദ്ധാക്കളും ആ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കും. മരണത്താൽ ഇവർക്ക് ഒരു മാറ്റവും ഉണ്ടായില്ല. മരിച്ചപ്പോൾ ഏതു ചിന്താഗതിയോടെ മരിച്ചുവോ അതേ ചിന്താഗതിയോടുതന്നെ അവർ എഴുന്നേറ്റു വരുന്നു. പ്രതികാരവാഞ്ഛയോടെ മരിച്ചവർ അതേ വാഞ്ഛയോടെ എഴുന്നേറ്റുവരുന്നു.

സാത്താൻ തന്റെ ദൂതന്മാരോടും അതിനുശേഷം ഈ രാജാക്കന്മാരോടും ജയാളികളോടും ബലവാൻമാരോടും കൂടിയാലോചിക്കും. അവർ തങ്ങളുടെ വശത്തുള്ളവരുടെ ശക്തിയും എണ്ണവും നോക്കും. ഈ നഗരത്തിന് അകത്തുള്ള സൈന്യം തങ്ങളുടേതിനോട് താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ ചെറുതായതുകൊണ്ട് അവരെ കീഴടക്കാം എന്നു പ്രഖ്യാപിക്കും. പുതിയ യെരുശലേമിന്റെ ധനവും മഹത്വവും കൈവശമാക്കുവാൻ പരിപാടി തയ്യാറാക്കും. എല്ലാവരും യുദ്ധത്തിനുള്ള ഒരുക്കം പെട്ടെന്ന് ആരംഭിക്കും. യുദ്ധോപകരണങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിൽ വൈദഗ്ദ്ധ്യമുള്ളവർ അവ നിർമ്മിക്കും. തങ്ങളുടെ വിജയത്തിന് കീർത്തികേട്ട സൈനിക മേധാവികൾ യുദ്ധവീരന്മാരെ വിവിധ വിഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കും.

ഭൂമിയിൽ ഇന്നുവരേയും നടന്നിട്ടുള്ള എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ള സൈനിക ശക്തിയെക്കാളും അധികമായതും, സാമ്രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കിയവർക്ക് ഒരിക്കലും വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ കഴിയാതിരുന്നത്ര അളവിൽ മുന്നേറുവാൻ ലഭിച്ച ആജ്ഞ അനുസരിച്ചും നീക്കം ആരംഭിക്കും. യുദ്ധവീരന്മാരിൽ അതിശക്തനായ സാത്താൻ അവരെ നയിക്കുകയും ഈ അവസാന പോരാട്ടത്തിന് തന്റെ ദൂതന്മാർ അവരുടെ സൈന്യത്തെ ഒന്നിക്കുകയും ചെയ്യും. രാജാക്കന്മാരും യുദ്ധവീരന്മാരും ജനസമൂഹവും അവരുടെ നിയമിക്കപ്പെട്ട മേധാവികളുടെ ഓരോ കമ്പനികളുടെ നായകന്മാരുടെ കീഴിലുമായി സാത്താനെ അനുഗമിക്കും. കുണ്ടും കുഴിയുമായി കിടക്കുന്ന ഭൂമിയിലൂടെ സൈനിക കൃത്യതയോടെ തിങ്ങി ഞെരുങ്ങിയ പന്തികളിലായി അവർ ദൈവത്തിന്റെ നഗരം ലക്ഷ്യമാക്കി നീങ്ങും. കർത്താവിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് പുതിയ യെരുശലേമിന്റെ പടിവാതിലുകൾ അടയ്ക്കപ്പെടും. ശക്തമായ ആക്രമണത്തിന് തയ്യാറാക്കിക്കൊണ്ട് സാത്താന്റെ സൈന്യം നഗരത്തെ വളയും.

അപ്പോൾ ക്രിസ്തു തന്റെ ശത്രുക്കൾക്കുമുമ്പിൽ വീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. നഗരത്തിന്റെ വളരെ മുകളിലായി പൊങ്ങിയും വീണ്ടും ഉയർന്നും സ്വർണ്ണ അടിസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഒരു സിംഹാസനം ഉണ്ട്! അതിൽ ദൈവപുത്രൻ ഇരിക്കും. വിശുദ്ധന്മാർ അതിനുചുറ്റും ഇരിക്കും. യാതൊരു ഭാഷയാലും വർണ്ണിക്കുവാൻ കഴിയാത്തതാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിയും പ്രതാപവും നിത്യനായ

പിതാവിന്റെ മഹത്വം പുത്രനെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കും. അവന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിന്റെ പ്രഭ നഗരത്തെ നിറയ്ക്കുകയും സകല ഭൂമിയേയും അതിന്റെ പ്രകാശ വീചികൾ നിറച്ചുകൊണ്ട് വാതിലുകൾക്കപ്പുറത്തേക്ക് ഒഴുകുകയും ചെയ്യും.

'രക്ഷ' എന്നുള്ളത് സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനായ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റേയും ദാനം എന്നു വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ പാടിയ പാട്ട് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ എല്ലാടവും മാറ്റൊലിക്കൊള്ളും (വെളി. 9:10). സാറാഫുകളും ദൂതന്മാരും ഭക്തിപൂർവ്വം അവരോട് ചേർന്ന് പാടും. വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ സാത്താന്റെ ദുഷ്ടത കണ്ടപ്പോൾ, ക്രിസ്തുവിന്റെ ശക്തിക്കല്ലാതെ വേറൊരു ശക്തിക്കും അവരെ ജയാളികളാക്കിത്തീർക്കുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നില്ലയെന്ന് മുൻകാലത്തേക്കാളധികം അവർ അപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കും. സ്വന്ത ശക്തികൊണ്ടോ നന്മകൊണ്ടോ രക്ഷ സ്വായത്തമാക്കി എന്ന് അവകാശപ്പെടുന്ന ഒറ്റ വ്യക്തിപോലും ആ ശോഭിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കില്ല. അവർ ചെയ്തതിനെപ്പറ്റിയോ സഹിച്ചതിനെപ്പറ്റിയോ ഒന്നും പറയുകയില്ല. ഓരോ സ്തോത്രഗീതത്തിന്റെയും കേന്ദ്രതത്വവും പല്ലവിയും **"രക്ഷ നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും ദാനം"** എന്നു മാത്രം ആയിരിക്കും.

കൂടിവന്ന ഭൂനിവാസികളുടെയും സ്വർഗ്ഗനിവാസികളുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ ദൈവപുത്രന്റെ കിരീടധാരണം അവസാനമായി നടക്കും. പിന്നെ വലിയ പ്രതാപവും ശക്തിയും ധരിച്ച രാജാധിരാജാവ് തന്റെ ഭരണകൂടത്തിന്റെ എതിരാളികൾക്കുള്ള വിധി പ്രഖ്യാപിക്കും. തന്റെ കൽപ്പനകൾ ലംഘിക്കുകയും തന്റെ ജനത്തെ പീഡിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തവരുടെ മേൽ തന്റെ നീതി നടത്തും. പ്രവാചകൻ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു. "ഞാൻ വലിയോരു വെള്ള സിംഹാസനവും അതിൽ ഒരുത്തൻ ഇരിക്കുന്നതും കണ്ടു; അവന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് ഭൂമിയും ആകാശവും ഓടിപ്പോയി; അവയെ

പിന്നെ കണ്ടില്ല. മരിച്ചവർ ആബാലവൃദ്ധം സിംഹാസനത്തിനു മുൻപിൽ നിൽക്കുന്നതും കണ്ടു; പുസ്തകങ്ങളിൽ എഴുതിയിരുന്നതിനു ഒത്തവണ്ണം മരിച്ചവർക്ക് അവരുടെ പ്രവൃത്തികൾക്ക് അടുത്ത ന്യായവിധി ഉണ്ടായി" (വെളി. 20:11,12).

പുസ്തകങ്ങൾ തുറന്ന ഉടനെ കർത്താവ് ദുഷ്ടന്മാരെ നോക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ജീവിതത്തിലുടനീളം അവർ ചെയ്ത പാപത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ബോധം ഉണ്ടാകുന്നു. വിശുദ്ധിയുടെ പാതയിൽ നിന്ന് അവർ എവിടെ വെച്ചാണ് തെറ്റുവാൻ തുടങ്ങിയത് എന്നും ദൈവകല്പ്പനകളുടെ ലംഘനത്തിന് അവരുടെ അഹങ്കാരവും എതിർപ്പും അവരെ എത്രമാത്രം നയിച്ചു എന്നും അവർ കാണും. വഴി തെറ്റിക്കുന്ന പരീക്ഷകൾ, അവയെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ള പാപത്തിന്റെ ഇമ്പങ്ങളും അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കിയതും ദൈവത്തിന്റെ ദൂതുവാഹകരെ നിന്ദിച്ചതും മുന്നറിയിപ്പുകൾ തിരസ്ക്കരിച്ചതും അനുതാപമില്ലാത്തതും ശാഠ്യമുള്ളതുമായ ഹൃദയത്താൽ കരുണയുടെ തരംഗങ്ങളെ തിരസ്ക്കരിച്ചതുമെല്ലാം അഗ്നി അക്ഷരങ്ങളാൽ എഴുതപ്പെട്ടതുപോലെ അവർക്ക് പ്രത്യക്ഷപ്പെടും.

സിംഹാസനത്തിനു മുകളിലായി കുരിശ് വെളിവാക്കപ്പെടുകയും ആദാമിന്റെ പരീക്ഷയും വീഴ്ചയും വീണ്ടെടുപ്പിൻ പദ്ധതിയിലെ മുന്നോട്ടുള്ള ഓരോ പടിയും തിരശ്ശീലയിലെന്നപോലെ കാണപ്പെടും. രക്ഷകന്റെ എളിയ ജനനം, അനുസരണയുള്ളതും ലളിതവുമായ ബാല്യം, യോർദ്ദാനിലെ സ്നാനം, മരുഭൂമിയിലെ ഉപവാസവും പരീക്ഷകളും, പരസ്യശുശ്രൂഷ, സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ അതുല്യ അനുഗ്രഹങ്ങളെ മനുഷ്യന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നത്, സ്നേഹവും കരുണയും നിറഞ്ഞ പ്രവർത്തികളാൽ നിറയപ്പെട്ട ദിനങ്ങൾ, മലമുകളിൽ രാത്രിയുടെ ഏകാന്തതയിലുള്ള കാത്തിരിപ്പും പ്രാർത്ഥനയും അവന്റെ സൽപ്രവൃത്തികൾക്ക് പ്രതിഫലമായി ലഭിച്ച വെറുപ്പും അസൂയ നിറഞ്ഞ ഗൂഢാലോചനകളും; സകല ലോകത്തിന്റെയും പാപഭാരത്താൽ ഗദ്ശെമനത്തോട്ടത്തിൽ

വച്ചുണ്ടായ വർണ്ണനാതീതമായ മനോവ്യഥ, കോപാന്ധരായ ജന ക്കൂട്ടത്തിന് ഒറ്റിക്കൊടുത്തത്, ആ ബീഭത്സ രാത്രിയിലെ സംഭവ ങ്ങൾ- വായ് തുറക്കാതെയിരുന്ന തടവുകാരൻ, താൻ ഏറ്റവും സ്നേഹിച്ച ശിഷ്യന്മാരാൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെട്ടത്, യെരുശലേമിന്റെ വീഥികളിലൂടെ പരുഷമായി വലിച്ചിഴക്കപ്പെട്ടത്, അന്നാസിന്റെ മുമ്പിൽ താൻ ദൈവപുത്രനെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തിയത്, മഹാപുരോ ഹിതന്റെ കൊട്ടാരത്തിൽവെച്ച് കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടത്, പീലാത്തോ സിന്റെ ന്യായവിസ്താര സഭ, ക്രൂരനും ഭീരുവുമായ ഹെരോദാ വിന്റെ സന്നിധിയിലെ നിൽപ്പ്, നിന്ദ, പീഡനം, മരണശിക്ഷ വിധി ച്ചത് എന്നിവയൊക്കെയും വളരെ വ്യക്തമായി കൺമുന്നിൽ ചിത്രീ കരിക്കപ്പെടും.

എല്ലാ കഷ്ടങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ട് കാൽവറിയിലേ യ്ക്കുള്ള യാത്ര, സ്വർഗ്ഗീയ പ്രഭു കുരിശിൽ തൂങ്ങുന്നത്, ഗർവ്വി ഷ്ടരായ പുരോഹിതന്മാർ, പരിഹസിക്കുന്ന ജനക്കൂട്ടം മരണവേദ നയെ പുച്ഛിക്കുന്നത്; തന്റെ മരണ സമയത്തെ കൂരിരുട്ട്, ഭൂമി കുലു ങ്ങിയത്, പാറകൾ പിളർന്നത്, കല്ലറകൾ തുറന്നത് ലോകത്തിന്റെ വീണ്ടെടുപ്പുകാരൻ തന്റെ ജീവനെ വെടിഞ്ഞ നിമിഷത്തിൽ സംഭ വിച്ച ഇവയെല്ലാം ചഞ്ചല ഹൃദയരായ ആ ജനക്കൂട്ടത്തിനു മുന്നിൽ പ്രത്യക്ഷമാകും.

ഭയാനകമായ രംഗങ്ങൾ അത് ആയിരുന്നതുപോലെതന്നെ കാണപ്പെടും. സാത്താനും അവന്റെ ദൂതന്മാർക്കും അവന്റെ അനു യായികൾക്കും തങ്ങളുടെ സ്വന്തപ്രവൃത്തികളുടെ ആ ദൃശ്യ ത്തിൽനിന്നും ഒഴിയുവാൻ കഴിയാതെ വരും. ഓരോ വ്യക്തിയും താൻ ചെയ്ത ഭാഗം ഓർമ്മിയ്ക്കും. യിസ്രായേലിന്റെ രാജാവിനെ നശിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി ബേത്ലഹേമിലെ നിരപരാധികളായ കുഞ്ഞു ങ്ങളെ കൊലചെയ്ത ഹെരോദാവ്, സ്നാപകയോഹന്നാന്റെ രക്ത ത്താൽ പങ്കിലമായ ഹേരോദിയ, അവസരവാദിയും, ദുർബലനു മായ പീലാത്തോസ്, പരിഹാസികളായ പടയാളികൾ, പുരോഹി

തന്മാരും ഭരണകർത്താക്കളും, **"അവന്റെ രക്തം ഞങ്ങളുടെമേലും ഞങ്ങളുടെ മക്കളുടെ മേലും വരട്ടെ"** എന്ന് അട്ടഹസിച്ച കൊപാ ന്ധരായ യെഹൂദാജനം - ഇവർക്കൊക്കെയും ഏറ്റവും വലിയ കുറ്റ ബോധം ഉണ്ടാകും. സൂര്യന്റെ ശോഭയെ വെല്ലുന്ന കർത്താവിന്റെ മുഖശോഭയയിൽനിന്ന് ഒളിക്കുവാൻ അവർ പാഴ്ശ്രമം നടത്തു മ്പോൾ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർ **"കർത്താവ് എനിക്കുവേണ്ടി മരിച്ചു"** എന്ന് ആർത്തുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ കിരീടങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ കാൽക്കൽ വെയ്ക്കും.

എല്ലാ ദുഷ്ടന്മാരും സ്വർഗ്ഗീയ ഭരണകൂടത്തിനെതിരായി വലിയ ആരോപണവുമായി ദൈവത്തിന്റെ ന്യായാസനത്തിനുമു മ്പാകെ നിൽക്കും. അവർക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുവാൻ ആരും ഉണ്ടാ യിരിക്കുകയില്ല. അവർക്ക് ഒഴിവുകഴിവുകൾ ഒന്നുമില്ല. നിത്യമര ണത്തിനുള്ള വിധി അവർക്കായി പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

പാപത്തിന്റെ ശമ്പളം മഹത്തായ സ്വാതന്ത്ര്യവും നിത്യ ജീവനും അല്ലെന്നും, അടിമത്വവും നാശവും മരണവും ആണെന്ന് ഇപ്പോൾ എല്ലാവർക്കും വ്യക്തമാകും. തങ്ങളുടെ മത്സരജീവിതം കൊണ്ട് എന്താണ് നഷ്ടമായത് എന്ന് ദുഷ്ടന്മാർ കാണുന്നു. ഒരി ക്കൽ ലഭിച്ചതും തങ്ങൾ നിഷേധിച്ചതുമായ തേജസിന്റെ നിത്യ ഘനം ഇപ്പോൾ എത്ര ആഗ്രഹിക്കത്തക്കതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു നഷ്ടപ്പെട്ട ആത്മാക്കൾ പറയും: "ഇതെല്ലാം എനിക്ക് ലഭിക്കുമാ യിരുന്നു. പക്ഷേ, എന്നിൽ നിന്ന് ഇവയെ അകലെ ആക്കുവാൻ ഞാൻ തീരുമാനിച്ചു. ഓ! വിചിത്രമായ മൂഢത! സമാധാനത്തിനും സന്തോഷത്തിനും വിശ്വസ്തതയ്ക്കും പകരം ഞാൻ നിർഭാഗ്യവും അപകീർത്തിയും നൈരാശ്യവും ആണെല്ലോ തെരഞ്ഞെടുത്തത്. സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്നുള്ള അവരുടെ ബഹിഷ്ക്കരണം നീതിപൂർവ്വ മായതാണെന്ന് എല്ലാവരും മനസ്സിലാക്കും. **"ഞങ്ങളെ ഭരിക്കാൻ യേശു എന്ന ഈ മനുഷ്യനെ വേണ്ടാ"** എന്ന് തങ്ങളുടെ ജീവി തംകൊണ്ട് പ്രഖ്യാപിച്ചവരാണ് അവർ.

ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രതാപവും മഹത്വവും കണ്ട് പിശാച് സ്തംഭിച്ചുപോകും. ഒരിക്കൽ മറെയ്ക്കുന്ന കെരൂബായിരുന്ന അവൻ തന്റെ വീഴ്ചയെക്കുറിച്ച് ഓർക്കും. **"അരുണോദയ പുത്രൻ"** ആയിരുന്ന ശോഭിക്കുന്ന സറാഫ്! ഇപ്പോൾ എത്രമാത്രം മാറ്റപ്പെടുകയും താഴ്ത്തപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കൽ തന്നെ മാനിച്ചിരുന്ന സ്വർഗ്ഗീയ സദസ്സിൽ നിന്നും താൻ എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി തള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. വേറൊരുവൻ പിതാവിന്റെ മഹത്വം ധരിച്ചു കൊണ്ട് അവന്റെ അടുക്കൽ നിൽക്കുന്നത് അവൻ കാണുന്നു. ഉന്നതനായ ഒരു ദൂതൻ മഹനീയ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിരസിൽ കിരീടം വയ്ക്കുന്നത് അവൻ കാണുകയും ആ ദൂതന്റെ സ്ഥാനം അവന് കിട്ടേണ്ടതായിരുന്നു എന്ന് അവൻ അറിയുകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രിസ്തുവിനോട് അസൂയപ്പെടുകയും ദൈവത്തിനു വിരോധമായി പിറുപിറുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വ്യാപൃതനാകുന്നതു വരെ തനിക്ക് സ്വന്തം ആയിരുന്ന സംതൃപ്തിയും സമാധാനവും നിഷ്കളങ്കതയും വിശുദ്ധിയും നിറഞ്ഞ ഭവനത്തെക്കുറിച്ചും അവൻ ഓർക്കും. അവന്റെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ, വിപ്ലവം, മറ്റ് മാലാഖമാരുടെ പിന്തുണയും ഭയവും നേടാനായി താൻ ചെയ്ത ചതിവുകൾ, ദൈവം ക്ഷമിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നപ്പോൾ സ്വന്ത രക്ഷയ്ക്കു വേണ്ടി ഒരു പ്രയത്നവും ചെയ്യാൻ തയ്യാറാകാതെ വഴങ്ങാത്ത, നിർബന്ധം പിടിക്കുന്ന തന്റെ സ്വഭാവം എന്നിവ തന്റെ മുമ്പിൽ വ്യക്തമായി വരും. മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലെ തന്റെ വേലയും അതിന്റെ ഫലങ്ങളും ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കും. മനുഷ്യന് മനുഷ്യനോടുള്ള ശത്രുത, ഘോരമായ ജീവനാശങ്ങൾ, രാജാക്കന്മാരുടെ ഉയർച്ചയും താഴ്ച്ചയും, സിംഹാസനങ്ങളുടെ പതനങ്ങൾ, തുടർച്ചയായ കോലാഹങ്ങൾ, സംഘട്ടനങ്ങളും വിപ്ലവങ്ങളും, മനുഷ്യരെ അധഃപതനത്തിലേയ്ക്ക് ആഴ്ത്തുവാനും ക്രിസ്തുവിന്റെ വേലയെ തടസ്സപ്പെടുത്താനുമായി താൻ നിരന്തരം ചെയ്തിരുന്ന പ്രയത്നത്തെക്കുറിച്ചും ഓർക്കും. യേശുവിൽ ആശ്രയം വെച്ചവരെ

നശിപ്പിക്കാൻ തന്റെ നരകതുല്യമായ കപട തന്ത്രങ്ങൾക്ക് ശക്തിയില്ലായിരുന്നു എന്നും കാണും. തന്റെ കഷ്ടപ്പാടിന്റെ ഫലമാകുന്ന സാമ്രാജ്യത്തിലേയ്ക്ക് നോക്കുമ്പോൾ തോൽവിയും നാശവും മാത്രമേ ദൃശ്യമാകുകയുള്ളൂ. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ പട്ടണം നിഷ്പ്രയാസം പിടിച്ചെടുക്കാം എന്ന് ഈ വലിയ സമൂഹത്തെ വിശ്വസിപ്പിച്ചിരുന്നു. എങ്കിലും അതും തെറ്റായിരുന്നു എന്ന് അവൻ അറിയുന്നു. വൻപോരാട്ടത്തിന്റെ പുരോഗതിയിൽ അവൻ വീണ്ടും വീണ്ടും പരാജയപ്പെടുകയും കീഴടങ്ങുവാൻ നിർബന്ധിതനാവുകയും ചെയ്യും. അവന് നിത്യനായവന്റെ പ്രതാപവും ശക്തിയും നല്ലവണ്ണം അറിയാം.

സാത്താന്റെ മനഃപൂർവ്വമായ മത്സരം അവനെ സ്വർഗ്ഗത്തിന് അനർഹനാക്കി എന്ന് മനസ്സിലാകും. അവന്റെ സർവ്വശക്തിയും ദൈവത്തിന് വിരോധമായി യുദ്ധം ചെയ്യാൻ അവൻ ഉപയോഗിച്ചു. സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ വിശുദ്ധിയും സമാധാനവും ഐകൃതയും അവന് ഏറ്റവും അസഹനീയമായ പീഡനം ആയിരുന്നു. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയ്ക്കും കരുണയ്ക്കും എതിരായുള്ള അവന്റെ കുറ്റാരോപണങ്ങൾ ഇപ്പോൾ നിർത്തലാക്കപ്പെടും. യഹോവയുടെ മേൽ അവൻ ചുമത്തിയിരുന്ന അധിക്ഷേപങ്ങൾ ഒക്കെയും അവന്റെ മേൽ തന്നെ വരും. തന്റെ മേലുണ്ടായ വിധിപ്രഖ്യാപനത്തിന്റെ നീതിയെ സാത്താൻ തലകുനിച്ച് അംഗീകരിക്കും.

"കർത്താവേ! ആർ നിന്റെ നാമത്തെ ഭയപ്പെടാതെയും മഹത്വപ്പെടുത്താതെയും ഇരിക്കും? നീയല്ലോ ഏകപരിശുദ്ധൻ; നിന്റെ ന്യായവിധികൾ വിളങ്ങി വന്നതിനാൽ സകല ജാതികളും വന്ന് തിരുസന്നിധിയിൽ നമസ്ക്കരിക്കും" (വെളിപ്പാട്: 15:4). ദീർഘകാലമായി നിലനിന്ന വിവാദത്തിലെ തെറ്റിനെയും ശരിയെയും കുറിച്ചുള്ള എല്ലാ ചോദ്യങ്ങളും ഇപ്പോൾ വ്യക്തമാക്കപ്പെടും. സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട സകല ബുദ്ധിജീവികളുടെയും മുമ്പിൽ ദൈവത്തിന്റെ പത്തു കൽപ്പനകൾ ഉപേക്ഷിച്ചു മത്സരിച്ചതിന്റെ ഫലങ്ങൾ തുറന്നു വയ്ക്കപ്പെടും. ദൈവത്തിന്റെ ഭരണകൂടവും സാത്താന്റെ ഭരണവും

തമ്മിലുള്ള അന്തരം പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ മനസ്സിലാക്കും. സാത്താന്റെ സ്വന്തം പ്രവൃത്തികളാണ് അവനെ കുറ്റം വിധിച്ചത്. ദൈവത്തിന്റെ വൈഭവം, നീതി, നന്മ എന്നിവ ശരിയായി വെളിപ്പെടും. ഈ വൻ വിവാദത്തിൽ ദൈവം ചെയ്തതെല്ലാം തന്റെ ജനത്തിന്റെ നിത്യ മായ നന്മയ്ക്കും താൻ സൃഷ്ടിച്ച ലോകങ്ങളുടെ മേന്മയ്ക്കും വേണ്ടി മാത്രമാണ്. “യഹോവേ, നിന്റെ സകല പ്രവൃത്തികളും നിനക്ക് സ്തോത്രം ചെയ്യും; നിന്റെ ഭക്തന്മാർ നിന്നെ വാഴ്ത്തും” (സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 145:10). ദൈവത്തിന്റെ സകല സൃഷ്ടികളു ടെയും സന്തോഷത്തിന് ബാധകമായ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായപ്രമാ ണത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പിനോടൊപ്പം പാപത്തിന്റെ ചരിത്രവും ഒരു സാക്ഷിയായി നിത്യതമുഴുവനും നിൽക്കും. വൻവിവാദത്തിലെ സത്യങ്ങൾ കണ്ടുകൊണ്ട് പ്രപഞ്ചത്തിലെ വിശ്വസ്തരും മത്സരി കളും ഒരുപോലെ സമ്മതിച്ച്: “വിശുദ്ധന്മാരുടെ രാജാവേ, അങ്ങ യുടെ വഴികൾ നീതിയും സത്യവും ആകുന്നു” എന്ന് ഏകസ്വര ത്തിൽ പ്രഖ്യാപിക്കും.

മനുഷ്യനുവേണ്ടി പിതാവായ ദൈവവും പുത്രനായ ദൈവവും നടത്തിയ വലിയ ത്യാഗം മുഴുലോകത്തിനും വ്യക്തമാ ക്കപ്പെടും. അധികാരങ്ങൾക്കും വാഴ്ചകൾക്കും സകലനാമത്തിനും മേലായി മഹത്വീകരിക്കപ്പെട്ട് താൻ ശരിക്കും ആയിരിക്കേണ്ട സ്ഥാനത്ത് ക്രിസ്തു ഇരിക്കേണ്ട നാഴിക വന്നിരിക്കുന്നു. അനേകം പുത്രന്മാരെ മഹത്വത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരേണ്ടുന്നതിനും തന്റെ മുമ്പിൽ വച്ച സന്തോഷം പൂർണ്ണമാക്കേണ്ടതിനും വേണ്ടിയാണ് താൻ കുരിശു ചുമക്കുകയും നിന്ദ സഹിക്കുകയും ചെയ്തത്. ചിന്തി ക്കാൻ കഴിയാത്ത കഷ്ടവും ദുഃഖവും സഹിച്ചെങ്കിലും ഇപ്പോ ഴത്തെ സന്തോഷവും മഹത്വവും വളരെ വലുതാണ്. തന്റെ സ്വന്തം സ്വരൂപത്തിൽ പുതുക്കപ്പെട്ട് ദൈവത്തിന്റെ പൂർണ്ണരൂപം ഹൃദയ ത്തിൽ വഹിച്ച് തങ്ങളുടെ രാജാവിന്റെ സ്വരൂപത്തെ പ്രതിഫലിപ്പി ക്കുന്ന വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ഓരോരുത്തരെയും അവൻ നോക്കും. തന്റെ ആത്മാവിന്റെ ഞരക്കത്തിന്റെ ഫലം അവരിൽ കണ്ട് തൃപ്ത

നാകും. “എന്റെ രക്തത്തിന്റെ വില നോക്കി കാണുക. ഇവർക്കു വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ കഷ്ടത അനുഭവിച്ചത്. ഇവർക്കുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ മരിച്ചത്. നിത്യ യുഗങ്ങളിൽ ഇവർ എന്റെകൂടെ വസിക്കും”. നീതിമാന്മാരും ദുഷ്ടന്മാരുമായ ജനസമൂഹമെല്ലാം കേൾക്കത്തെ ക്കവിധം പ്രഖ്യാപിക്കും: “അറുക്കപ്പെട്ട കുഞ്ഞാട് ശക്തിയും ധനവും ജ്ഞാനവും ബലവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും സ്തോത്രവും ലഭിപ്പാൻ യോഗ്യൻ” (വെളി. 5:12) എന്ന സ്തോത്ര ഗാനം സിംഹാസനത്തിനു ചുറ്റും നിൽക്കുന്ന വെള്ളയുടുപ്പ് ധാരി കളിൽ നിന്ന് ഉയരും.

ദൈവത്തിന്റെ നീതിയും അധികാരവും സാത്താൻ അംഗീ കരിക്കാൻ നിർബന്ധിതനായിട്ടും അവന്റെ സ്വഭാവത്തിന് ഒരു മാറ്റവും വന്നില്ല. മത്സരത്തിന്റെ ആത്മാവ് ഒരു കുത്തൊഴുക്കു പോലെ വീണ്ടും പൊട്ടിപുറപ്പെടും. ക്രോധാവേശത്താൽ ഈ വൻ പോരാട്ടത്തിൽ കീഴ്പെടുകയില്ലെന്ന് അവൻ തീരുമാനിക്കുന്നു. ദൈവത്തിനെതിരായി നിരാശാപൂർണ്ണമായ അന്ത്യ ആക്രമണത്തി നുള്ള സമയം വന്നു. അവൻ വേഗത്തിൽ അനുയായികളുടെ ഇടയിലേയ്ക്ക് ചെന്ന്, ഉഗ്രകോപത്തോടെ പെട്ടെന്നുള്ള യുദ്ധത്തി നായി അവരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കും. മത്സരത്തിനുവേണ്ടി വശീകരി ച്ചിരുന്ന എണ്ണമറ്റ ജനക്കൂട്ടത്തിൽ ആരും അവന്റെ ആധിപത്യത്തെ അപ്പോൾ അംഗീകരിക്കുകയില്ല. അവന്റെ ശക്തി ക്ഷയിച്ചു. സാത്താനെ പ്രചോദിപ്പിച്ച ദൈവത്തോടുള്ള അതേ വെറുപ്പിനാൽ ദുഷ്ടന്മാർ നിറയപ്പെടും. എങ്കിലും ഒരു പ്രത്യാശയ്ക്കും വകയി ല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലാണവർ. ജയിപ്പാൻ അവർക്ക് കഴിയുകയില്ല. ദുഷ്ടന്മാർ സാത്താനോടും വഞ്ചനാത്മകമായ തന്റെ അനുയായി കളോടും പൈശാചിക ക്രോധത്തോടെ തിരിയും.

കർത്താവ് ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: “നീ ദൈവഭാവം നടിക്ക യാൽ ഞാൻ ജാതികളിൽ ഉഗ്രന്മാരായ അന്യജാതിക്കാരെ നിന്റെ നേരെ വരുത്തും; അവർ നിന്റെ ജ്ഞാനശോഭയുടെ നേരെ വാളൂരി നിന്റെ പ്രഭയെ അശുദ്ധമാക്കും. അവർ നിന്നെ കുഴിയിൽ ഇറങ്ങു

മാറാക്കും.” “.........മറെയ്ക്കുന്ന കെരൂബേ, ഞാൻ നിന്നെ അഗ്നിമയ രഥങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേനിന്ന് മുടിച്ചുകളഞ്ഞു....ഞാൻ നിന്നെ നിലത്തു തള്ളിയിട്ടു, രാജാക്കന്മാർ നിന്നെ കണ്ട് രസിക്കത്തക്കവണ്ണം നിന്നെ അവരുടെ മുമ്പിൽ ഇട്ടുകളഞ്ഞു......നിന്നെ കാണുന്ന ഏവരുടേയും മുമ്പിൽ ഞാൻ നിന്നെ നിലത്ത് ഭസ്മം ആക്കിക്കളയും.....നിനക്ക് ശീഘ്രനാശം ഭവിച്ചിട്ട് നീ സദാകാലത്തേക്കും ഇല്ലാതെയാകും” (യെഹെസ്ക്കേൽ 28:6-8; 16-19).

“ഒച്ചയോടെ നടക്കുന്ന യോദ്ധാവും രക്തം പുരണ്ട വസ്ത്രവും വിറകു പോലെ തീക്ക് ഇരയായിത്തീരും.” “യഹോവയ്ക്ക് സകല ജാതികളോടും കോപവും അവരുടെ സർവ്വസൈന്യത്തോടും ക്രോധവും ഉണ്ട്; അവൻ അവരെ ശപഥാർപ്പിതമായി കൊലെയ്ക്ക് ഏൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.” “ദുഷ്ടന്മാരുടെ മേൽ അവൻ കണികളെ വർഷിപ്പിക്കും; തീയും ഗന്ധകവും ഉഷ്ണക്കാറ്റും അവരുടെ പാനപാത്രത്തിലെ ഓഹരി ആയിരിക്കും” (യെശയ്യാ. 19:5;34:2; സങ്കീ. 11:6). സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്ന് ദൈവത്തിങ്കൽനിന്നു തന്നെ തീ ഇറങ്ങി വരും. ഭൂമി പൊടുപൊടെ പൊട്ടും; അതിന്റെ ആഴത്തിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ആയുധങ്ങൾ പുറത്ത് കൊണ്ടുവരപ്പെടും. വിശാലമായി തുറന്ന ഭൂപിളർപ്പുകളിൽ തീ ആളും. പാറകൾപോലും കത്തി എരിയും. ചൂളപോലെ കത്തുന്ന ആ ദിവസം ഇതാണ്. മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ കത്തി അഴിയും. ഭൂമിയും അതിൽ ഉള്ളതൊക്കെയും വെന്തുപോവുകയും ചെയ്യും (മലാഖി. 4:1; 2പത്രൊ. 3:10). ഒരു വലിയ തിളയ്ക്കുന്ന അഗ്നിതടാകം പോലെ ഭൂമിയുടെ പ്രതലം ഉരുകിയ പിണ്ഡമായിത്തീരും. ദൈവഭയമില്ലാത്തവരുടെ ന്യായവിധിയുടെയും നാശത്തിന്റെയും സമയം ഇതാണ്. “അത് യഹോവ പ്രതികാരം നടത്തുന്ന ദിവസവും സീയോന്റെ വ്യവഹാരത്തിൽ പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്ന സംവത്സരവും ആകുന്നു” (യെശയ്യാ. 34:8).

“ദുഷ്ടൻ തന്റെ പ്രതിഫലം ഈ ഭൂമിയിൽ തന്നെ വാങ്ങും” (സദൃശ. 11:31)” ....സകല ദുഷ്ട പ്രവൃത്തിക്കാരും താളടിയാകും. വരുവാനുള്ള ആ ദിവസം വേരും കൊമ്പും ശേഷിക്കാതെ

അവരെ ദഹിപ്പിച്ചുകളയും എന്ന് സൈന്യങ്ങളുടെ യഹോവ അരുളിച്ചെയ്യുന്നു” (മലാഖി. 4:1). ചിലരെല്ലാം നിമിഷങ്ങൾക്കകം നശിക്കും. മറ്റുചിലർ വളരെ ദിവസങ്ങൾ കഷ്ടത അനുഭവിക്കും. എല്ലാവർക്കും “അവരവരുടെ പ്രവൃത്തിക്ക് അനുസരണമായ” ശിക്ഷ കിട്ടും. നീതിമാന്മാർ ചെയ്ത പാപങ്ങളെ സാത്താന്റെമേൽ ചുമത്തുകയും സ്വന്തമത്സരത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമല്ല, ദൈവജനത്തെക്കൊണ്ട് ചെയ്യിച്ചിട്ടുള്ള സകല പാപങ്ങൾക്കുമായും സാത്താൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. അവനാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവർക്കുള്ള ശിക്ഷയേക്കാൾ വളരെയധികമായിരിക്കും അവനുള്ള ശിക്ഷ. അവന്റെ വഞ്ചനകൊണ്ട് വീണുപോയ സകലരും നശിച്ചശേഷവും അവൻ ജീവിച്ചിരുന്ന് യാതനഅനുഭവിക്കും. ശുദ്ധീകരിക്കുന്ന അഗ്നിയിൽ ദുഷ്ടന്മാർ അവസാനമായി വേരും കൊമ്പും കൂടാതെ നശിക്കപ്പെടും. സാത്താൻ വേരും, അവന്റെ അനുയായികൾ കൊമ്പും. ദൈവകൽപ്പനയുടെ പിഴ മുഴുവനും അവർ കൊടുത്തു പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദൈവത്തിന്റെ നീതിയെ ആകാശവും ഭൂമിയും വർണ്ണിച്ചു.

സാത്താന്റെ നശീകരണ പ്രവൃത്തി എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി അവസാനിച്ചു. ആറായിരം വർഷം കഷ്ടതകൾ വരുത്തിയും മഹാവ്യസനത്താൽ നിറച്ചും സാത്താൻ അവന്റെ ഇഷ്ടമെല്ലാം ഈ ലോകത്തിൽ നടപ്പാക്കി. സർവ്വസൃഷ്ടിയും വേദനയാൽ ഞരങ്ങി. ഇപ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ജനം എന്നെന്നേയ്ക്കുമായി സാത്താന്റെ സാന്നിദ്ധ്യത്തിൽനിന്നും പരീക്ഷകളിൽ നിന്നും വിടുതൽ പ്രാപിച്ചു. “സർവ്വഭൂമിയും വിശ്രമിച്ച് സ്വസ്ഥമായിരിക്കുന്നു. അവർ (നീതിമാന്മാർ) ആർത്തു പാടുന്നു” (യെശയ്യാ. 14:7). വീഴ്ച ഭവിക്കാത്ത മറ്റു ലോകങ്ങളിൽ നിന്നു സ്തുതിയുടേയും ജയോസ്തവത്തിന്റെയും ആർപ്പുവിളികൾ ഉയരുന്നു. “വലിയ പുരുഷാരത്തിന്റെ ഘോഷംപോലെയും പെരുവെള്ളത്തിന്റെ ഇരച്ചിൽപോലെയും തകർത്ത ഇടിമുഴക്കം പോലെയും” കേട്ടത് ഹല്ലേലുയ്യാ! സർവ്വശക്തിയുള്ള നമ്മുടെ ദൈവമായ കർത്താവ് രാജത്വം ഏറ്റിരിക്കുന്നു” (വെളി. 19:6).

ഭൂമി അഗ്നിയാൽ നശിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ നീതിമാന്മാർ വിശുദ്ധ നഗരത്തിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു .ഒന്നാമത്തെ പുനരുത്ഥാനത്തിൽ പങ്കുള്ളവരുടെ മേൽ രണ്ടാം മരണത്തിന് അധികാരമില്ല. ദൈവം, ദുഷ്ടന്മാർക്ക് നശിപ്പിക്കുന്ന തീ ആയിരിക്കുമ്പോൾ, നീതിമാന്മാർക്ക് സൂര്യനും പരിചയും ആയിരിക്കും (വെളി. 20:6, സങ്കീ. 84:11).

അദ്ധ്യായം 13

ഒരു പുതിയ തുടക്കം

"ഞാൻ പുതിയ ആകാശവും പുതിയ ഭൂമിയും കണ്ടു; ഒന്നാമത്തെ ആകാശവും ഒന്നാമത്തെ ഭൂമിയും ഒഴിഞ്ഞുപോയി" (വെളി. 21:1). ദുഷ്ടന്മാരെ ദഹിപ്പിച്ച അഗ്നി ഭൂമിയെ ശുദ്ധീകരിക്കും. പാപത്തിന്റെ ഓരോ അംശത്തെയും തുടച്ചുനീക്കും. പാപത്തിന്റെ പരിണതഫലമായ ഈ ഭയാനകമായ അഗ്നി വിശുദ്ധന്മാരുടെ മുമ്പാകെ പിന്നീട് ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല.

ഓർമ്മിക്കാൻ ഒരു കാര്യം മാത്രം അവശേഷിക്കും. ക്രൂശീകരണത്തിന്റെ അടയാളം നമ്മുടെ രക്ഷകൻ എക്കാലത്തും ധരിക്കും എന്നതാണ് അത്. അവന്റെ തലയിലും പാർശ്വത്തിലും കൈകാലുകളിലും പാപത്താൽ ഉണ്ടായ പാടുകൾ മാത്രം അവശേഷിക്കും. ക്രിസ്തുവിനെ മഹത്വത്തിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് പ്രവാകൻ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു:"...........കിരണങ്ങൾ അവന്റെ പാർശ്വത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്നു. അവിടെ അവന്റെ വല്ലഭത്വം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു" (ഹബക്കൂക്ക് 3:4). കുത്തേറ്റ പാർശ്വത്തിലെ മുറിവിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട

രക്തത്തിന്റെ ഉറവ മനുഷ്യനെ ദൈവവുമായി നിരപ്പിച്ചു. അവിടെയാണ് രക്ഷകന്റെ മഹത്വം. അവിടെയാണ് “മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അവന്റെ ശക്തി” രക്ഷിക്കാൻ ശക്തമായ പാപത്തിൽ നിന്ന് ഉദ്ധരിക്കാൻ മതിയായ യാഗത്തിലൂടെ, തന്റെ കരുണയെ നിന്ദിച്ചവർക്കുള്ള നീതി നടപ്പാക്കാൻ അവൻ ശക്തനായിരുന്നു. അവൻ അനുഭവിച്ച നിന്ദയുടെ അടയാളങ്ങൾ അവന്റെ ഏറ്റവും വലിയ ബഹുമതിയാണ്. നിത്യതയിലുടനീളം ഈ മുറിവുകൾ ക്രിസ്തുവിന്റെ സൽഗുണങ്ങളെ ഘോഷിക്കുകയും തന്റെ ശക്തിയെ വർണ്ണിക്കുകയും ചെയ്യും.

“നീയോ, ഏദെൻ ഗോപുരമേ, സീയോൻ പുത്രിയുടെ ഗിരിയേ, നിനക്കു വരും: പൂർവ്വാധിപത്യം, യെരുശലേം പുത്രിയുടെ രാജത്വം തന്നേ, നിനക്കു വരും: (മീഖ. 4:8). ആദ്യ മാതാപിതാക്കൾ ഏദെനിൽ നിന്നും പുറത്തായതു മുതൽ വിശുദ്ധന്മാർ ആകാംക്ഷയോടെ ഉറ്റു നോക്കിയിരുന്ന അവരുടെ വീണ്ടെടുപ്പിനുവേണ്ടി സമയം സമാഗതമായി (എഫെസ്യർ 1:14). ആരംഭത്തിങ്കൽ മനുഷ്യന്റെ വാസസ്ഥലമായിരുന്നതും അവനാൽ സാത്താന്റെ കയ്യിൽ ഏൽപ്പിക്കപ്പെട്ടതും, വലിയ ശക്തനായ ശത്രുവിനാൽ ഇത്രകാലം കയ്യടക്കപ്പെട്ടതുമായ ഭൂമിയെ രക്ഷയുടെ വലിയ പദ്ധതിയാൽ തിരികെ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. പാപത്താൽ നഷ്ടമായതെല്ലാം തിരിച്ചു കിട്ടി. യഹോവ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു”.....അവൻ ഭൂമിയെ നിർമ്മിച്ചുണ്ടാക്കി; അവൻ അതിനെ ഉറപ്പിച്ചു. വ്യർത്ഥമായിട്ടല്ല, അവൻ അതിനെ സൃഷ്ടിച്ചത്, പാർപ്പിനത്രെ അതിനെ നിർമ്മിച്ചത്” (യെശയ്യാ. 45:18). രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ നിത്യമായി ഭൂമിയിൽ വസിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ, ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ ദൈവത്തിനുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശം നിവൃത്തിയാകും. “നീതിമാന്മാർ ഭൂമിയെ അവകാശമാക്കി എന്നേക്കും അതിൽ വസിക്കും” (സങ്കീ. 37:29).

നീതിമാന്മാർക്കുള്ള പ്രതിഫലം വർണ്ണിക്കുവാൻ മാനുഷിക ഭാഷ അപര്യാപ്തമാണ്. അത് അനുഭവിക്കുന്നവർ മാത്രമേ

മനസ്സിലാക്കുകയുള്ളു. നശ്വരമായ മനസ്സുകൾക്കൊന്നും ദൈവത്തിന്റെ പറുദീസയിലെ മഹത്വം ഉൾക്കൊള്ളുവാൻ കഴിയുകയില്ല. “ദൈവം തന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നവർക്ക് ഒരുക്കിയിരിക്കുന്നത് കണ്ണ് കണ്ടിട്ടില്ല. ചെവി കേട്ടിട്ടില്ല.ഒരു മനുഷ്യന്റെയും ഹൃദയത്തിൽ തോന്നിയിട്ടും ഇല്ല” (1കൊരി. 2:9).

രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവരുടെ പിതൃദേശത്തെ തിരുവചനം “ഒരു നഗരം” എന്ന് വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു (എബ്രാ. 11:14-16). അവിടെ സ്വർഗ്ഗീയ ഇടയൻ തന്റെ കൂട്ടത്തെ ജീവജല ഉറവയിലേയ്ക്ക് നയിക്കും. ജീവവൃക്ഷം മാസം തോറും ഫലം തരും. അതിന്റെ ഇലകൾ ജാതികളുടെ രോഗശാന്തിയ്ക്ക് ഉതകും. പളുങ്കുപോലെ ശുഭ്രമായതും എന്നെന്നേയ്ക്കും ഒഴുകുന്നതുമായ ജീവജലനദിയും കർത്താവിനാൽ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കുവേണ്ടി ഒരുക്കിയിരിക്കുന്ന വീഥികളിൽ നിഴൽ വീശിക്കൊണ്ട് ചാഞ്ചാടി നിൽക്കുന്ന മരങ്ങളും ഉണ്ട്. വിശാലമായ സമഭൂമിയിൽ അങ്ങിങ്ങായി മനോഹരമായ കുന്നുകൾ ഉയർന്ന് നിൽക്കും. ദൈവത്തിന്റെ പർവ്വതങ്ങളിൽ കൊടുമുടികൾ കാണപ്പെടും. ഇതു വരെയും അന്യരും പരദേശികളും ആയിരുന്ന ദൈവജനം ഈ സമാധാനപൂർണ്ണമായ സമതലങ്ങളിൽ, ജീവജലനദിയുടെ കരയ്ക്ക് തങ്ങളുടെ ഒരു ഭവനം കണ്ടെത്തും.

“എന്റെ ജനം സമാധാന നിവാസത്തിലും നിർഭയവസതികളിലും, സ്വൈര്യമുള്ള വിശ്രാമ സ്ഥലങ്ങളിലും പാർക്കും.” “ഇനി നിന്റെ ദേശത്ത് സാഹസവും നിന്റെ അതിരിനകത്ത് ശൂന്യവും നാശവും കേൾക്കുകയില്ല; നിന്റെ മതിലുകൾക്ക് രക്ഷ എന്നും നിന്റെ വാതിലുകൾക്ക് സ്തുതി എന്നും നീ പേർ പറയും”. “അവർ വീടുകളെ പണിതുപാർക്കും. അവർ മുന്തിരിതോട്ടങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കി അവയിലെ ഫലം അനുഭവിക്കും. അവർ പണിക, മറ്റൊരുത്തൻ പാർക്ക എന്നു വരികയില്ല....എന്റെ വൃതന്മാർ തന്നെ തങ്ങളുടെ അദ്ധ്വാനഫലം അനുഭവിക്കും” (യെശയ്യാ. 32:18; 60:18; 65:21,22).

സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വേദന ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അവിടെ കണ്ണു നീർ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. വിലാപയാത്ര ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല." .... ഇനി മരണം ഉണ്ടാകയില്ല; ദുഃഖവും മുറവിളിയും കഷ്ടതയും ഇനി ഉണ്ടാകയില്ല. ഒന്നാമത്തേത് കഴിഞ്ഞുപോയി" "എനിക്ക് ദീനം എന്ന് യാതൊരു നിവാസിയും പറകയില്ല; അതിൽ പാർക്കുന്ന ജനത്തിന്റെ അകൃത്യം മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും" (വെളി. 21:4,5; യെശയ്യാ. 33:24).

മഹത്വപൂർണ്ണവും പുതിയ ഭൂമിയുടെ തലസ്ഥാനവുമായ പുതിയ യെരുശലേം അവിടെ ഉണ്ട്. "യഹോവയുടെ കയ്യിൽ നീ ഭംഗിയുള്ള കിരീടവും നിന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കയ്യിൽ രാജമുടിയും ആയിരിക്കും." "അതിന്റെ ജ്യോതിസ്സ് ഏറ്റവും വിലയേറിയ രത്നത്തിനു തുല്യമായി സ്ഫടിക സ്വച്ഛതയുള്ള സൂര്യകാന്തംപോലെ ആയിരുന്നു" "ജാതികൾ അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ നടക്കും. ഭൂമിയുടെ രാജാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ മഹത്വം അതിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുവരും." കർത്താവു പറയുന്നു: "ഞാൻ യെരുശലേമിനെക്കുറിച്ച് സന്തോഷിക്കയും എന്റെ ജനത്തെക്കുറിച്ച് ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും........." "ഇതാ, മനുഷ്യരോടുകൂടെ ദൈവത്തിന്റെ കൂടാരം. അവൻ അവരോടുകൂടെ വസിക്കും. അവർ അവന്റെ ജനം ആയിരിക്കും. ദൈവം താൻ അവരുടെ ദൈവമായി അവരോടുകൂടെ ഇരിക്കും" (യെശയ്യാ 62:3; വെളി. 21:11,24; യെശയ്യാ. 65:19; വെളി. 21:3).

ദൈവത്തിന്റെ നഗരത്തിൽ രാത്രി ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. ആരും വിശ്രമം ആഗ്രഹിക്കുകയൊ ആവശ്യമായി വരുകയൊ ചെയ്കയില്ല. ദൈവയിഷ്ടം ചെയ്യുന്നതിലോ അവന്റെ നാമത്തിനു സ്തുതി അർപ്പിക്കുന്നതിലോ ആരും തളർന്നു പോകയില്ല. പ്രഭാതത്തിലെ നവോന്മേഷം നമുക്ക് എല്ലായ്പ്പോഴും ഉണ്ടായിരിക്കും. അത് ഒരിക്കലും മാറിപ്പോകയും ഇല്ല. "ദൈവമായ കർത്താവ് അവരുടെമേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് വിളക്കിന്റെ വെളിച്ചമൊ,

സൂര്യന്റെ വെളിച്ചമൊ അവർക്ക് ആവശ്യമില്ല,,,," (വെളി. 22:5). മദ്ധ്യാഹ്ന സൂര്യന്റെ പ്രഭയെ ജയിക്കുന്ന, അളവുകൂടാത്ത, ഉജ്ജ്വല പ്രഭ ആ വെളിച്ചത്തിന് ഉണ്ടായിരിക്കും. ദൈവത്തിന്റെയും കുഞ്ഞാടിന്റെയും മഹത്വം ആ മങ്ങാത്ത വെളിച്ചത്താൽ നിറയും. രക്ഷിക്കപ്പെട്ടവർ സൂര്യനില്ലാത്ത മഹത്വത്തിൽ നിത്യതയോളം ജീവിക്കും.

"മന്ദിരം അതിൽ കണ്ടില്ല. സർവ്വശക്തിയുള്ള ദൈവമായ കർത്താവും കുഞ്ഞാടും അതിന്റെ മന്ദിരം ആകുന്നു" (വെളി. 21:22). ദൈവജനം പിതാവും പുത്രനുമായി തുറന്ന സംസർഗ്ഗം ചെയ്യാൻ പ്രത്യേക പദവി ഉള്ളവരായിരിക്കും. "ഇപ്പോൾ നാം കണ്ണാടിയിലോ കടമൊഴിയായി കാണുന്നു" (1കൊരി. 13:12). പ്രകൃതിയിലൂടെയും മനുഷ്യരോടുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ഇടപെടലുകളിലൂടെയും ദൈവത്തിന്റെ പ്രതിഛായ കണ്ണാടിയിൽ എന്നപോലെ നാം ഇന്ന് കാണുന്നു. എന്നാൽ അന്ന് മൂടുപടം നീങ്ങിയവരായി ദൈവത്തെ മുഖാമുഖമായി കാണും. നാം ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്ന് അവന്റെ മുഖപ്രകാശം അനുഭവിക്കും.

വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ട ജനം അറിയപ്പെടുന്നതുപോലെ തന്നെ അറിയും. ദൈവം തന്നെ മനുഷ്യരോടു കാണിച്ച സ്നേഹവും കരുണയും അവിടെ സത്യമായും മധുരതരമായും പ്രകടമാകും. വിശുദ്ധന്മാരുമായുള്ള പരിശുദ്ധ സംസർഗ്ഗം, അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ട മാലാഖമാരുമായി ഒരുമയുള്ള സാമൂഹ്യ ജീവിതം. കുഞ്ഞാടിന്റെ തിരുരക്തത്താൽ തങ്ങളുടെ അങ്കികളെ വെളുപ്പിച്ച എല്ലാ യുഗങ്ങളിലേയും വിശ്വസ്തർ, സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഉള്ള സകല കുടുംബാംഗങ്ങളേയും ഒന്നിച്ചുചേർക്കുന്ന വിശുദ്ധ ബന്ധം (എഫെ. 3:15) എന്നിവ വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവരുടെ സന്തോഷത്തിന് രൂപം കൊടുക്കുവാൻ സഹായിക്കുന്നു.

സൃഷ്ടിപ്പിൻ ശക്തിയുടെ അത്ഭുതങ്ങളേയും വീണ്ടെടുപ്പിൻ സ്നേഹത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങളേയും കുറിച്ച് ഒരിക്കലും

മങ്ങാത്ത സന്തോഷത്തോടെ അവിടെയുള്ള ശാശ്വത മനസ്സുകൾ ധ്യാനിക്കും. ദൈവത്തെ വിസ്മരിക്കുന്നതിന് പരീക്ഷിക്കുന്ന ക്രൂരനും വഞ്ചകനുമായ ശത്രു അവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല. ഓരോ ബുദ്ധിശക്തിയും കഴിവുകളും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ജ്ഞാന സമ്പാദനം മനസ്സുകളെ തളർത്തുകയോ ഊർജ്ജം നഷ്ടമാക്കുകയോ ചെയ്യുകയില്ല. അവിടെ ഏറ്റവും ബൃഹത്തായ സംരംഭങ്ങൾ നടക്കും. ഏറ്റവും ഉയർന്ന അഭിലാഷങ്ങൾ യാഥാർത്ഥ്യമാവുകയും ഏറ്റവും വലിയ ഉൽക്കർഷേച്ഛ സഫലീകരിക്കപ്പെടും. എങ്കിലും കീഴടക്കാൻ വീണ്ടും വിജ്ഞാനത്തിന്റെ കൊടുമുടികൾ കണ്ടെത്തും. പ്രശംസാർഹമായ പുതിയ അത്ഭുതങ്ങളും ഉൾക്കൊള്ളേണ്ട പുതിയ സത്യങ്ങളും ശരീരത്തിന്റേയും മനസ്സിന്റേയും ആത്മാവിന്റെയും ശക്തി ഉണർത്തുന്ന പുതിയ വിഷയങ്ങൾ ഉണ്ടാകും.

വീണ്ടെടുക്കപ്പെട്ടവർക്കു പഠിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി പ്രപഞ്ചത്തിലെ മുഴു നിക്ഷേപങ്ങളേയും തുറന്നു കൊടുക്കും. മർത്യതയുടെ തടസ്സങ്ങൾ കൂടാതെ അവർ വിദൂര ലോകങ്ങളിലേയ്ക്ക് തളർന്നുപോകാതെ പറക്കും. മനുഷ്യന്റെ ദുഃഖങ്ങളുടെ ദൃശ്യത്താൽ വീർപ്പുമുട്ടിയിരുന്ന മറ്റു ലോകങ്ങളിലെ നിവാസികൾ ആത്മാക്കളുടെ വീണ്ടെടുപ്പിന്റെ വാർത്തകേട്ട് സന്തോഷത്തിന്റെ പാട്ടുകൾ പാടും. അവർണ്ണനീയമായ സന്തോഷത്തോടെ ഭൂവാസികൾ വീഴ്ച ഭവിക്കാത്ത ജീവികളുടെ സന്തോഷത്തിലേക്കും പരിജ്ഞാനത്തിലേക്കും പ്രവേശിക്കും. ദൈവത്തിന്റെ കൈവേലയെപ്പറ്റി, യുഗായുഗങ്ങളായി നേടിയ അറിവും ജ്ഞാനവും ധ്യാനപൂർവ്വം അവർ പങ്കുവെയ്ക്കും.

നിത്യതയുടെ വർഷങ്ങൾ കടന്നുപോകുമ്പോൾ, ദൈവത്തിന്റെയും ക്രിസ്തുവിന്റെയും ഉന്നതമായതും മഹത്വപൂർണ്ണവുമായ വെളിപ്പാടുകൾ കൂടുതൽ പ്രകടമാകും. അറിവ് പുരോഗമിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം, സ്നേഹവും ഭയഭക്തിയും സന്തോഷവും വർദ്ധിക്കും. മനുഷ്യർ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് പഠിക്കും തോറും തന്റെ

സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള മതിപ്പ് വർദ്ധിക്കും.

“സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്ക് കീഴിലും സമുദ്രത്തിലും ഉള്ള സകല സൃഷ്ടിയും അവയിലുള്ളത് ഒക്കെയും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരിക്കുന്നവനും കുഞ്ഞാടിനും സ്തോത്രവും ബഹുമാനവും മഹത്വവും ബലവും എന്നെന്നേക്കും ഉണ്ടാകട്ടെ എന്നു പറയുന്നത് ഞാൻ കേട്ടു” (വെളി. 5:13).

വൻപോരാട്ടം അവസാനിക്കുന്നു. പാപവും പാപികളും ഇനി മേലാൽ ഇല്ല. സർവ്വഭൂമിയും വിശുദ്ധമായി. ഒരുമയുടേയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ഒരേ തുടിപ്പാണ് സർവ്വ സൃഷ്ടിയിലും ഉള്ളത്. എല്ലാറ്റിനേയും സൃഷ്ടിച്ചവങ്കൽ നിന്ന് ജീവനും വെളിച്ചവും സന്തോഷവും അതിരില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്ക് ഒഴുകും. അതിസൂക്ഷ്മമായ അണു മുതൽ ഏറ്റം വലിയ ലോകം വരെ ജീവനുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായ എല്ലാം തങ്ങളുടെ മങ്ങലില്ലാത്ത സൗന്ദര്യത്തിലും തികഞ്ഞ സന്തോഷത്തിലും **ദൈവം സ്നേഹം ആകുന്നു** എന്ന് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു.